

Jurnalul Oficial

al Uniunii Europene

C 199 E

Ediția în limba română

Comunicări și informări

Anul 55

7 iulie 2012

Număr de referință

Cuprins

Pagina

I Rezoluții, recomandări și avize

REZOLUȚII

Parlamentul European

SESIUNEA 2011-2012

Ședințele dintre 8 și 10 martie 2011

Procesele-verbale ale acestei sesiuni au fost publicate în C 165 E, 7.6.2011.

TEXTE ADOPTATE

Marti, 8 martie 2011

2012/C 199 E/01	Siguranța generală a produselor și supravegherea pieței Rezoluția Parlamentului European din 8 martie 2011 referitoare la revizuirea Directivei privind siguranța generală a produselor și supravegherea pieței (2010/2085(INI))	1
2012/C 199 E/02	Gestionarea gripei H1N1 Rezoluția Parlamentului European din 8 martie 2011 referitoare la evaluarea gestiunii gripei H1N1 în 2009-2010 în UE (2010/2153(INI))	7
2012/C 199 E/03	Metodele inovatoare de finanțare la nivel european și mondial Rezoluția Parlamentului European din 8 martie 2011 referitoare la metodele inovatoare de finanțare la nivel european și mondial (2010/2105(INI))	15
2012/C 199 E/04	Reducerea inegalităților în materie de sănătate Rezoluția Parlamentului European din 8 martie 2011 referitoare la reducerea inegalităților în materie de sănătate în UE (2010/2089(INI))	25
2012/C 199 E/05	Cooperarea cu țările în curs de dezvoltare în ceea ce privește promovarea bunei guvernante în chestiuni fiscale Rezoluția Parlamentului European din 8 martie 2011 referitoare la taxe și dezvoltare - cooperarea cu țările în curs de dezvoltare în ceea ce privește promovarea bunei guvernante în chestiuni fiscale (2010/2102(INI))	37

RO

(continuare în pagina următoare)

<u>Număr de referință</u>	<u>Cuprins (continuare)</u>	<u>Pagina</u>
2012/C 199 E/06	Agricultura și comerțul internațional Rezoluția Parlamentului European din 8 martie 2011 referitoare la agricultura UE și comerțul internațional (2010/2110(INI))	48
2012/C 199 E/07	Deficitul de proteaginoase în UE Rezoluția Parlamentului European din 8 martie 2011 referitoare la deficitul de proteaginoase în UE: care este soluția la o veche problemă? (2010/2111(INI))	58
2012/C 199 E/08	Egalitatea dintre femei și bărbați - 2010 Rezoluția Parlamentului European din 8 martie 2011 referitoare la egalitatea între femei și bărbați în Uniunea Europeană - 2010 (2010/2138(INI))	65
2012/C 199 E/09	Sărăcia în rândul femeilor Rezoluția Parlamentului European din 8 martie 2011 referitoare la sărăcia în rândul femeilor din Uniunea Europeană (2010/2162(INI))	77
2012/C 199 E/10	Reintroducerea principiului reciprocității în regimul vizelor – solidaritate cu statutul inegal al cetățenilor cehi după introducerea unilaterală a vizelor de către Canada Declarația Parlamentului European din 8 martie 2011 referitoare la reintroducerea principiului reciprocității în regimul vizelor – solidaritate cu statutul inegal al cetățenilor cehi după introducerea unilaterală a vizelor de către Canada	89
Miercuri, 9 martie 2011		
2012/C 199 E/11	Prioritățile pentru bugetul 2012 - secțiunile I, II și IV - X Rezoluția Parlamentului European din 9 martie 2011 referitoare la orientările pentru procedura bugetară 2012, secțiunea I - Parlamentul European, secțiunea II - Consiliul, secțiunea IV - Curtea de Justiție, secțiunea V - Curtea de Conturi, secțiunea VI - Comitetul Economic și Social European, secțiunea VII - Comitetul Regiunilor, secțiunea VIII - Ombudsmanul European, secțiunea IX - Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor, secțiunea X – Serviciul European de Acțiune Externă (2011/2017(BUD))	90
2012/C 199 E/12	Strategia UE pentru regiunea Atlanticului Rezoluția Parlamentului European din 9 martie 2011 referitoare la strategia europeană pentru regiunea atlantică	95
2012/C 199 E/13	Raportul de țară pentru 2010 privind Turcia Rezoluția Parlamentului European din 9 martie 2011 referitoare la raportul din 2010 cu privire la progresele înregistrate de Turcia	98
2012/C 199 E/14	Procesul de integrare europeană a Muntenegrului Rezoluția Parlamentului European din 9 martie 2011 referitoare la procesul de integrare europeană a Republicii Muntenegru	106
2012/C 199 E/15	Strategia UE pentru integrarea romilor Rezoluția Parlamentului European din 9 martie 2011 privind Strategia UE privind incluziunea romilor (2010/2276(INI))	112
2012/C 199 E/16	O politică industrială pentru era globalizării Rezoluția Parlamentului European din 9 martie 2011 referitoare la o politică industrială pentru era globalizării (2010/2095(INI))	131

I

(Rezoluții, recomandări și avize)

REZOLUȚII

PARLAMENTUL EUROPEAN

Siguranța generală a produselor și supravegherea pieței

P7_TA(2011)0076

Rezoluția Parlamentului European din 8 martie 2011 referitoare la revizuirea Directivei privind siguranța generală a produselor și supravegherea pieței (2010/2085(INI))

(2012/C 199 E/01)

Parlamentul European,

- având în vedere Directiva 2001/95/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 3 decembrie 2001 privind siguranța generală a produselor ⁽¹⁾,
- având în vedere Regulamentul (CE) nr. 765/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 iulie 2008 de stabilire a cerințelor de acreditare și de supraveghere a pieței în ceea ce privește comercializarea produselor și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 339/93 ⁽²⁾,
- având în vedere Decizia nr. 768/2008/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 9 iulie 2008 privind un cadru comun pentru comercializarea produselor și de abrogare a Deciziei 93/465/CEE a Consiliului ⁽³⁾,
- având în vedere Decizia Comisiei 2010/15/UE din 16 decembrie 2009 de stabilire a unui ghid de utilizare a Sistemului Comunitar de Informare Rapidă „RAPEX” înființat în temeiul articolului 12 și a procedurii de notificare stabilite în temeiul articolului 11 din Directiva 2001/95/CE (Directiva privind siguranța generală a produselor) ⁽⁴⁾,
- având în vedere Raportul Comisiei către Parlamentul European și către Consiliu privind punerea în aplicare a Directivei 2001/95/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 3 decembrie 2001 privind siguranța generală a produselor (COM(2008)0905),
- având în vedere documentul de lucru al Comisiei intitulat „Revizuirea Directivei privind siguranța generală a produselor: Rezumat al acțiunilor preconizate”, DG Sănătate și Consumatori, 18 mai 2010,
- având în vedere Foia de parcurs intitulată „Alinierea la noul cadru legislativ (Decizia nr. 768/2008/CE)”, DG Întreprinderi și Industrie, 15 aprilie 2010,

⁽¹⁾ JO L 11, 15.1.2002, p. 4.

⁽²⁾ JO L 218, 13.8.2008, p. 30.

⁽³⁾ JO L 218, 13.8.2008, p. 82.

⁽⁴⁾ JO L 22, 26.1.2010, p. 1.

Marți, 8 martie 2011

- având în vedere Foaia de parcurs intitulată „Revizuirea Directivei 2001/95/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 3 decembrie 2001 privind siguranța generală a produselor” (DSGP), DG Sănătate și Consumatori, 25 martie 2010,
 - având în vedere documentul de lucru al Comisiei privind relația dintre Directiva 2001/95/CE privind siguranța generală a produselor și dispozițiile de supraveghere a pieței prevăzute de Regulamentul (CE) nr. 765/2008, DG Sănătate și Consumatori, 2 martie 2010,
 - având în vedere documentul de lucru al Comisiei intitulat „Revizuirea Directivei privind siguranța generală a produselor: identificarea aspectelor-cheie”, DG Sănătate și Consumatori, 15 septembrie 2009,
 - având în vedere documentul de informare comandat de Comisia IMCO privind supravegherea pieței în statele membre, publicat în octombrie 2009,
 - având în vedere documentul de informare comandat de Comisia IMCO referitor la revizuirea Directivei privind siguranța generală a produselor (DSGP) și supravegherea pieței, publicat în septembrie 2010,
 - având în vedere atelierul de lucru referitor la revizuirea Directivei privind siguranța generală a produselor și supravegherea pieței care a avut loc la 30 septembrie 2010,
 - având în vedere summitul trilateral UE-SUA-China desfășurat la Shanghai la 25-26 octombrie 2010,
 - având în vedere articolul 48 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru piața internă și protecția consumatorilor și avizul Comisiei pentru comerț internațional, precum și cel al Comisiei pentru industrie, cercetare și energie (A7-0033/2011),
- A. întrucât este esențial să se asigure că toate produsele introduse pe piața UE sunt sigure, astfel încât să se garanteze un nivel ridicat de protecție a consumatorilor, printre altele;
- B. întrucât noul cadru legislativ (denumit în continuare NCL) a fost adoptat în iulie 2008, iar Regulamentul (CE) nr. 765/2008 privind supravegherea pieței a devenit aplicabil începând cu 1 ianuarie 2010;
- C. întrucât Directiva 2001/95/CE privind siguranța generală a produselor (denumită în continuare DSGP), care stabilește cerințele generale în materie de siguranță pentru produsele de consum la nivel comunitar, trebuie să fie revizuită și adusă în conformitate cu NCL, prin intermediul integrării în special a Regulamentului privind supravegherea pieței;
- D. întrucât cadrul legislativ pentru siguranța produselor și supravegherea pieței este format din trei niveluri de acte juridice (DSGP, NCL și directive de armonizare specifice sectorului), ceea ce duce la incertitudini și confuzie în cadrul pieței interne;
- E. întrucât nivelul de supraveghere a pieței diferă considerabil între statele membre, iar o parte dintre acestea nu alocă resursele necesare pentru supravegherea eficientă a pieței și interpretează în mod diferit „produsele care prezintă risc grav”, fapt care poate crea obstacole în calea liberei circulații a mărfurilor; poate denatura concurența și pune în pericol siguranța consumatorilor în cadrul pieței interne;
- F. întrucât cooperarea dintre autoritățile de supraveghere a pieței și acțiunile comune de supraveghere a pieței sunt esențiale și ar trebui, prin urmare, consolidate în continuare, fiind necesar să se aloce resurse în acest scop;
- G. întrucât regulamentele au avantajul clarității, previzibilității și eficienței în comparație cu directivele, astfel cum s-a afirmat și în Raportul Monti,

Marți, 8 martie 2011

Supravegherea pieței

Introducere

1. consideră că actualul cadru legislativ pentru supravegherea pieței nu oferă suficientă coerență și ar trebui, prin urmare, să fie revizuit și mai bine coordonat;
2. propune Comisiei să stabilească un cadru comun european de supraveghere a pieței cu privire la toate produsele de pe piața internă sau care intră pe piața UE; invită Comisia să joace un rol mai activ în coordonarea activităților autorităților europene de supraveghere a pieței, ale autorităților vamale și ale autorităților competente ale statelor membre;
3. invită statele membre și Comisia să aloce resurse adecvate pentru activități eficiente de supraveghere a pieței; subliniază faptul că sistemele ineficace de supraveghere a pieței ar putea genera o denaturare a concurenței, ar putea pune în pericol siguranța consumatorilor și ar putea submina încrederea cetățenilor în piața internă; subliniază că este important să se securizeze granițele externe ale pieței unice, în special porturile maritime majore și solicită Comisiei și statelor membre să ia măsuri împotriva produselor ilicite din țările terțe; sugerează efectuarea unei evaluări complete de către Comisie a punctelor de intrare a produselor pe piața UE, inclusiv a unei evaluări a resurselor necesare pentru a garanta un control adecvat;
4. invită statele membre să introducă în mod coordonat sancțiuni, inclusiv amenzi substanțiale, pentru operatorii economici care introduc în mod deliberat produse periculoase sau neconforme pe piața unică; propune ca interdicțiile impuse asupra produselor să fie făcute publice cât mai frecvent posibil, în vederea creșterii vizibilității controalelor vamale și a supravegherii pieței, precum și pentru a descuraja operatorii de piață ilegali;
5. invită Comisia să cofinanțeze în continuare acțiunile comune de supraveghere a pieței, cu participarea autorităților de supraveghere a pieței și a autorităților vamale;
6. subliniază necesitatea unui schimb de bune practici între statele membre; solicită cooperarea, punerea în comun a cunoștințelor specializate și realizarea unui schimb de bune practici între autoritățile de supraveghere a pieței; reamintește importanța cooperării dintre autoritățile vamale și cele de supraveghere a pieței la frontierele externe pentru a realiza verificări corespunzătoare ale produselor introduse în Comunitate; recunoaște contribuția importantă pe care o are în prezent PROSAFE în ceea ce privește coordonarea acțiunilor comune de supraveghere a pieței și schimbul de practici încercate și testate în cadrul DSGP; prin urmare, solicită Comisiei să analizeze în ce condiții PROSAFE ar putea servi drept platformă pentru o coordonare extinsă între statele membre pentru produsele armonizate și nearmonizate; consideră că este necesar să se stabilească o bază legală și să se aloce suficiente resurse pentru ca PROSAFE să îndeplinească această sarcină; subliniază că prin intermediul PROSAFE coordonarea este în prezent restricționată datorită resurselor limitate și structurii sale neoficiale;
7. invită statele membre ale UE să facă schimb de analize și studii privind siguranța produselor cu alte state membre; consideră că numerele de referință ale produselor în cauză ar trebui incluse pentru a facilita identificarea produselor de către alte autorități, care ar putea beneficia de pe urma traducerii și a utilizării informațiilor furnizate în studii; invită statele membre să permită autorităților competente să ia măsuri de supraveghere a pieței pe baza rezultatelor testelor sau a studiilor, inclusiv a celor furnizate de alte state membre, în vederea evitării dublării eforturilor;
8. propune să fie înființate birouri de educare cu privire la siguranța produselor, de exemplu incluse în punctele de informare despre produse, care pot facilita formarea și transferul de informații între industrii;
9. îndeamnă Comisia să înființeze o bază publică de date cu informații referitoare la siguranța produselor de consum, inclusiv o platformă pentru reclamații, dacă este posibil pe baza sistemelor regionale și naționale deja existente în statele membre; consideră că în acest mod va crește gradul de sensibilizare cu privire la produsele periculoase dincolo de granițele naționale în cadrul pieței interne și se va permite consumatorilor să înștiințeze electronic autoritățile competente cu privire la produsele periculoase; consideră că baza de date ar putea fi construită prin dezvoltarea bazelor de date existente precum Sistemul european de supraveghere a pieței sau Bazei de date privind persoanele rănite (IDB); subliniază că este nevoie ca baza de date să aibă un temelie juridic și ca statele membre să aibă obligația de a raporta; solicită ca pe această bază de date să se înființeze un sistem statistic privind accidentele, din cadrul căruia vor fi publicate rapoarte anuale obligatorii; solicită ca baza de date să fie accesibilă publicului, dar să se garanteze în același timp confidențialitatea necesară pentru întreprinderi;

Marți, 8 martie 2011

10. subliniază că globalizarea și creșterea externalizării serviciilor, precum și a comerțului internațional înseamnă că pe piețele din întreaga lume se comercializează mai multe produse; consideră că este esențială cooperarea mai strânsă între autoritățile de reglementare de la nivel mondial și alte părți interesate din domeniul siguranței produselor de consum în vederea abordării provocărilor pe care le prezintă lanțurile de aprovizionare complexe și volumul mai mare de schimburi comerciale;

11. invită Comisia să intensifice cooperarea internațională în cadrul Grupului privind siguranța produselor de consum („Consumer Product Safety Caucus”), astfel încât să facă schimb de practici încercate și testate și să prevină în comun producția de substanțe periculoase în țările terțe, destinate exportului către piața unică europeană;

Reforma DSGP

Alinierea DSGP și a NCL - un nou regulament privind siguranța generală a produselor și supravegherea pieței

12. sprijină revizuirea DSGP și a Regulamentului (CE) nr. 765/2008/CE în ceea ce privește definițiile și obligațiile operatorilor economici, astfel cum sunt definite în Decizia nr. 768/2008/CE, evitând în același timp crearea unor sarcini administrative inutile, în special pentru IMM-uri; consideră că existența unui singur regulament este singura modalitate de a avea un sistem unic de supraveghere a pieței pentru toate produsele; prin urmare, îndeamnă Comisia să stabilească un sistem unic de supraveghere a pieței pentru toate produsele, pe baza actului legislativ care acoperă atât DSGP, cât și Regulamentul (CE) nr. 765/2008/CE; consideră că acest nou act legislativ ar trebui creat cu scopul de a atinge un nivel ridicat de siguranță a produselor și de supraveghere a pieței, clarificând temeiul juridic și ținând seama de dispozițiile dezvoltate mai pe larg în cele două acte legislative existente;

13. solicită alinierea între cerințele privind trasabilitatea din DSGP și din NCL, astfel încât să se garanteze un sistem coerent de trasabilitate, evitând crearea de noi proceduri birocratice;

14. solicită Comisiei să aibă în vedere elaborarea unor criterii mai precise de evaluare a gradului de siguranță și a riscului care rezultă din neconformitatea produselor cu legislația UE;

Modificări specifice suplimentare ale DSGP

15. consideră că este problematic faptul că produsele utilizate de furnizorii de servicii nu sunt incluse în actuala DSGP, și anume că cerințele generale în materie de siguranță se aplică atunci când produsul este manipulat de către consumator la sediul furnizorului de servicii, dar nu și în cazul în care același produs este utilizat de către furnizorul de servicii; subliniază necesitatea de a rectifica această lacună juridică;

16. solicită simplificarea legislației europene privind siguranța produselor, în special în ceea ce privește obiectivele Comisiei referitoare la „o mai bună legiferare” și la „a gândi mai întâi la scară mică”, astfel cum se precizează în Comunicarea intitulată „Către un Act privind piața unică” și solicită includerea dispozițiilor privind produsele care imită alimentele în propunerea revizuită;

17. în scopul de a garanta siguranța cât mai multor categorii de consumatori deosebit de vulnerabili, solicită introducerea unei referiri la „persoanele cu handicap” (alături de referirile la copii și la persoanele în vârstă, care sunt deja prezente);

18. solicită Comisiei să includă o obligație pentru producători de a efectua o analiză a riscurilor în faza de proiectare; solicită ca, în cazul în care sunt identificate riscuri, acestea să fie menționate în documentație și să fie puse la dispoziția autorităților publice;

Măsuri comunitare de urgență

19. subliniază necesitatea unui cadru de reglementare mai eficace, care să permită intervenții rapide și soluții fiabile pe termen lung, fără a delega organismelor de standardizare sau Comisiei competența de a lua decizii politice în lipsa unui set clar de cerințe politice, astfel cum este cazul pentru legislația armonizată;

Marți, 8 martie 2011

Trasabilitate

20. subliniază faptul că produsele care prezintă un risc grav trebuie să fie retrase definitiv sau rechemate de pe piață cât mai rapid posibil și că trebuie să se asigure trasabilitatea în cadrul întregului lanț de aprovizionare, lucru care necesită resurse suficiente pentru autoritățile de supraveghere a pieței;
21. subliniază importanța asigurării unei trasabilități fiabile pe parcursul întregului ciclu de viață al unui produs, asigurând, totodată, că acest lucru nu duce la creșterea sarcinilor administrative;
22. subliniază importanța trasabilității produselor și a etichetelor de identificare pentru a stabili țara de origine a produsului și producătorul responsabil;
23. insistă asupra aplicării eficiente a procedurilor de identificare care sunt deja în vigoare; încurajează Comisia să realizeze evaluări cu privire la utilizarea noilor tehnologii, însă consideră că utilizarea noilor tehnologii ar trebui să fie proporțională și nu ar trebui să pună în pericol viața privată, securitatea și siguranța consumatorilor;
24. subliniază, totuși, că nu ar trebui impusă o singură soluție tehnică ca sistem oficial/metodă oficială de trasabilitate în cadrul pieței UE și solicită o proporționalitate generală;
25. subliniază necesitatea de a îmbunătăți și de a consolida în continuare schimburile RAPEX de informații cu privire la produsele periculoase din țările terțe (cum ar fi China/India), precum și de a evalua ultimele studii ale acesteia;

RAPEX

26. recunoaște că RAPEX reprezintă un instrument util și eficient de diseminare în rândul statelor membre a informațiilor referitoare la măsurile luate cu privire la produsele periculoase, însă consideră că instrumentul poate fi îmbunătățit în continuare;
27. solicită Comisiei să permită specialiștilor în materie de siguranță a produselor, producătorilor, sindicatelor și organizațiilor de consumatori, precum și autorităților naționale să aibă acces la toate informațiile relevante, asigurând în același timp confidențialitatea necesară; solicită Comisiei să îmbunătățească gradul de informare privind sistemul RAPEX și sistemele care permit rechemarea produselor din afara UE;
28. salută noile orientări RAPEX care contribuie la îmbunătățirea funcționării sistemului RAPEX; invită Comisia să armonizeze noua metodă de evaluare a riscurilor cu cele aflate în vigoare pentru produsele armonizate în scopul de a asista autoritățile de supraveghere a pieței în activitatea acestora;
29. invită Comisia să ofere explicații cu privire la clasificarea produselor ca fiind un „risc serios” în notificările RAPEX;
30. observă că produsele de consum introduse pe piața internă europeană provin din ce în ce mai mult din țările terțe; este deosebit de preocupat de faptul că în fiecare an se înregistrează o creștere a notificărilor RAPEX privind produse de origine chineză, acestea reprezentând peste jumătate din notificările RAPEX și că se pare că nu este posibilă identificarea producătorilor acestor produse în 20 % cazuri; solicită, prin urmare, să se depună eforturi sporite la nivel internațional și salută cooperarea UE-China-SUA privind strategiile din domeniul trasabilității produselor; salută orice sprijin, cursuri de formare și seminare organizate de autoritățile UE și cele chineze pentru a îmbunătăți siguranța produselor; subliniază faptul că există necesitatea de adoptare a unor programe multianuale pentru a face față acestor provocări;
31. invită Comisia să analizeze utilitatea instituirii unui sistem similar cu sistemul RAPEX – CHINA pentru alți parteneri comerciali, în special pentru cei ale căror produse au fost notificate în sistemul RAPEX;

Marți, 8 martie 2011

32. solicită Comisiei să includă în RAPEX sau în orice alt sistem adecvat de la nivelul UE sancțiuni pentru încălcarea legislației de către statele membre, în vederea garantării transparenței și stimulentei pentru toate părțile interesate;

Vânzările online și drepturile vamale

33. este preocupat de dificultățile întâmpinate de autoritățile de supraveghere a pieței atunci când iau măsuri împotriva produselor periculoase comercializate online;

34. salută proiectul Comisiei C2013 din domeniul siguranței produselor, care va genera orientări pentru controalele vamale din UE; solicită Comisiei să furnizeze instrumente specifice autorităților vamale pentru a face față provocărilor reprezentate de efectuarea unor controale adecvate cu privire la produsele importate; solicită o cooperare consolidată între autoritățile cu rol de implementare;

35. recunoaște creșterea numărului de produse cumpărate online de către consumatori și provenite din țări terțe, care nu respectă standardele europene, punând astfel în pericol siguranța și sănătatea consumatorilor; invită Comisia să intensifice și să standardizeze controalele vamale asupra produselor cumpărate pe internet și să supravegheze piața, acordând o atenție deosebită produselor care pot provoca daune directe consumatorilor, precum produsele farmaceutice și cele alimentare; îndeamnă Comisia să analizeze posibile soluții la această problemă pentru a consolida încrederea consumatorilor în comerțul electronic;

36. solicită Comisiei și autorităților din statele membre să asigure instruirea corespunzătoare a responsabililor pentru a asigura o mai bună detectare a produselor cu risc; solicită o mai bună cooperare între autoritățile vamale și cele de supraveghere a pieței înainte de introducerea produselor pe piață, lucru care necesită, de asemenea, un program multianual;

37. solicită Comisiei și autorităților naționale competente să dezvolte în continuare campanii de sensibilizare destinate consumatorilor, pentru a-i informa cu privire la riscul de a cumpăra produse contrafăcute, în special online;

Standardizare

38. subliniază necesitatea ca autoritățile de supraveghere a pieței să participe sistematic la procesul de elaborare a standardelor de securitate, deoarece aceasta este o metodă adecvată de garantare a faptului că de cunoștințele lor se beneficiază în cadrul procesului de standardizare și că se ajunge la o mai bună înțelegere a standardelor, astfel garantând că aplicarea voluntară a standardelor va contribui la sporirea siguranței și a sănătății consumatorilor, precum și a securității juridice, permițând o interpretare și o aplicare corecte a standardelor europene de către autoritățile statelor membre;

39. solicită Comisiei să mărească claritatea mandatelor privind standardele și să reflecteze asupra altor moduri evolutive de îmbunătățire și integrare a sistemelor de standardizare naționale și europene în zona nearmonizată, având în vedere în special participarea IMM-urilor, concomitent cu menținerea elementelor principale ale structurii actuale;

40. solicită îmbunătățirea procedurilor Comisiei aplicabile în prezent pentru stabilirea mandatelor pentru dezvoltarea standardelor europene, astfel încât să se garanteze un răspuns rapid la riscurile noi sau emergente într-un mod mai eficient; subliniază, totuși, că procedurile noi sau modificate ar trebui să fie supuse, de asemenea, controlului din partea Parlamentului; subliniază faptul că Parlamentul ar trebui să aibă, de asemenea, dreptul de a controla procedurile de preluare sau aplicare a standardelor internaționale, non-europene și a altor standarde;

41. solicită organizațiilor europene de standardizare și Comisiei să investigheze toate sistemele posibile capabile să accelereze procesul de dezvoltare a standardelor, asigurând în același timp o implicare corespunzătoare a tuturor părților interesate relevante, precum introducerea unei proceduri accelerate sau posibilitatea pentru Comisie de a publica standardele de referință europene sau ISO, dezvoltate în afara unui mandat al Comisiei, în cazul în care se consideră că astfel de standarde asigură un nivel ridicat de protecție a consumatorilor sau pentru a aborda un risc specific, ca o măsură provizorie, până în momentul în care devine disponibilă o soluție permanentă;

Marți, 8 martie 2011

42. solicită ca mandatele Comisiei pentru standardizare să fie îmbunătățite pentru a permite organizațiilor europene de standardizare să dezvolte standardele europene care îndeplinesc cerințele tehnice pentru care se realizează sau se evaluează conformitatea cu o decizie politică; în acest sens, consideră că sunt necesare o implicare și o cooperare mai bune între Comisia Europeană și organizațiile de standardizare europene în activitatea de elaborare; având în vedere că aceste organizații lucrează pe baza consensului, consideră esențial pentru buna funcționare a sistemului ca abordarea chestiunilor politice să se realizeze la nivel de elaborare a politicilor și nu să fie delegate Comisiei Europene, organismelor de standardizare sau vreunei administrații de aplicare a legii;

43. solicită introducerea unei proceduri privind obiecția oficială cu privire la un standard, cum ar fi procedura din Decizia nr. 768/2008/CE care să fie inclusă în DSGP; consideră că folosirea acestei proceduri ar să fie posibilă chiar înainte de citarea unui standard în Jurnalul Oficial al UE, dar nu ar trebui să înlocuiască implicarea din ce în ce mai mare a autorităților de supraveghere a pieței din statele membre în sistemul de standardizare;

44. invită Comisia și toate părțile interesate să garanteze viabilitatea financiară a sistemului european de standardizare, inclusiv prin parteneriate public-private și prin planificări financiare multianuale, acest lucru fiind esențial pentru asigurarea eficacității și eficienței sistemului;

45. solicită Comisiei să ia măsuri suplimentare în concordanță cu noul cadru legislativ, astfel încât revizuirile necesare să poată fi îmbunătățite;

*

* *

46. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre.

Gestionarea gripei H1N1

P7_TA(2011)0077

Rezoluția Parlamentului European din 8 martie 2011 referitoare la evaluarea gestiunii gripei H1N1 în 2009-2010 în UE (2010/2153(INI))

(2012/C 199 E/02)

Parlamentul European,

- având în vedere articolul 168 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
- având în vedere Regulamentul sanitar internațional - RSI (2005) 2005 ⁽¹⁾,
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 28 noiembrie 2005 privind pregătirea și planificarea reacției la epidemia de gripă în Comunitatea Europeană (COM(2005)0607),
- având în vedere documentul de lucru al Consiliului din 30 noiembrie 2007 privind aspectele legate de siguranța în materie de sănătate ⁽²⁾,
- având în vedere concluziile Consiliului din 16 decembrie 2008 privind siguranța în materie de sănătate ⁽³⁾,

⁽¹⁾ <http://www.who.int/ihr/en/>

⁽²⁾ <http://register.consilium.europa.eu/pdf/en/07/st15/st15789.en07.pdf>

⁽³⁾ http://www.consilium.europa.eu/ueDocs/cms_Data/docs/pressData/en/lisa/104770.pdf

Marți, 8 martie 2011

- având în vedere liniile directoare intermediare ale Centrului European pentru Prevenirea și Controlul Bolilor referitoare la vaccinurile specifice împotriva gripei pandemice pe perioada pandemiei de H1N1 din 2009 ⁽¹⁾,
- având în vedere documentul orientativ al OMS din aprilie 2009, referitor la pregătirea și reacția la o gripă pandemică ⁽²⁾,
- având în vedere concluziile Consiliului din 30 aprilie 2009 ⁽³⁾ referitoare la infecția cu gripa A/H1N1,
- având în vedere schimbul de opinii care a avut loc la data de 4 septembrie 2009 între directorul Centrului European pentru Prevenirea și Controlul Bolilor și Comisia pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară din cadrul Parlamentului,
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 15 septembrie 2009 privind pandemia (H1N1) ⁽⁴⁾,
- având în vedere documentul de lucru al serviciilor Comisiei din 15 septembrie 2009 privind achiziționarea comună a vaccinului împotriva gripei A (H1N1) ⁽⁵⁾,
- având în vedere documentul de lucru al serviciilor Comisiei din 15 septembrie 2009 privind comunicarea cu publicul și cu mass-media în ceea ce privește pandemia (H1N1) 2009 ⁽⁶⁾,
- având în vedere documentul de lucru al serviciilor Comisiei din 15 septembrie 2009 privind sprijinirea țărilor din lumea a treia în combaterea gripei A (H1N1) ⁽⁷⁾,
- având în vedere documentul de lucru al serviciilor Comisiei din 15 septembrie 2009 privind procesul de reglementare a autorizării medicamentelor și vaccinurilor antivirale în cadrul protecției împotriva gripei pandemice (H1N1) 2009 ⁽⁸⁾,
- având în vedere documentul de lucru al serviciilor Comisiei din 15 septembrie 2009 privind strategiile de vaccinare împotriva pandemiei (H1N1) 2009 ⁽⁹⁾,
- având în vedere „Strategia europeană pentru gripa A/H1N1 - monitorizarea beneficiilor și a riscurilor vaccinării” din octombrie 2009 ⁽¹⁰⁾,
- având în vedere concluziile Consiliului din 12 octombrie 2009 privind pandemia (H1N1) 2009 - o abordare strategică ⁽¹¹⁾,
- având în vedere documentul de lucru al serviciilor Comisiei din 23 noiembrie 2009 privind siguranța în materie de sănătate în Uniunea Europeană și la nivel internațional ⁽¹²⁾,

⁽¹⁾ http://www.ecdc.europa.eu/en/publications/Publications/0908_GUI_Pandemic_Influenza_Vaccines_during_the_H1N1_2009_Pandemic.pdf

⁽²⁾ <http://www.who.int/csr/disease/influenza/pipguidance2009/en/index.html>

⁽³⁾ http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/en/lsa/107492.pdf

⁽⁴⁾ http://ec.europa.eu/health/archive/ph_threats/com/influenza/docs/com481_2009_en.pdf

⁽⁵⁾ http://ec.europa.eu/health/archive/ph_threats/com/influenza/docs/flu_staff1_en.pdf

⁽⁶⁾ http://ec.europa.eu/health/ph_threats/com/Influenza/docs/flu_staff2_en.pdf

⁽⁷⁾ http://ec.europa.eu/health/archive/ph_threats/com/influenza/docs/flu_staff3_en.pdf

⁽⁸⁾ http://ec.europa.eu/health/ph_threats/com/Influenza/docs/flu_staff4_en.pdf

⁽⁹⁾ http://ec.europa.eu/health/communicable_diseases/diseases/influenza/h1n1/index_en.htm#fragment2 și http://ec.europa.eu/health/archive/ph_threats/com/influenza/docs/flu_staff5_en.pdf

⁽¹⁰⁾ http://www.ema.europa.eu/docs/en_GB/document_library/Report/2010/01/WC500044933.pdf

⁽¹¹⁾ http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/en/lsa/110500.pdf,

⁽¹²⁾ http://ec.europa.eu/health/preparedness_response/docs/commission_staff_healthsecurity_en.pdf

Marți, 8 martie 2011

- având în vedere raportul de evaluare din 16 aprilie 2010 privind reacția în întreaga UE la pandemia (H1N1) 2009 ⁽¹⁾,
 - având în vedere raportul definitiv din ianuarie 2010 privind evaluarea Agenției Europene pentru Medicamente ⁽²⁾,
 - având în vedere Rezoluția 1749 (2010) „Gestionarea pandemiei H1N1: necesitatea unei mai mari transparențe”, adoptată de către Adunarea Parlamentară a Consiliului Europei în iunie 2010 ⁽³⁾,
 - având în vedere concluziile Conferinței privind învățămintele trase în urma pandemiei A (H1N1), din 1 și 2 iulie 2010 ⁽⁴⁾,
 - având în vedere recomandările Ombudsmanului European din 29 aprilie și 19 mai 2010 privind Agenția Europeană pentru Medicamente ⁽⁵⁾,
 - având în vedere raportul de evaluare din 25 august 2010 privind strategiile de vaccinare în cadrul pandemiei în întreaga Uniune Europeană ⁽⁶⁾,
 - având în vedere concluziile Consiliului din 13 septembrie 2010 referitoare la învățămintele trase în urma pandemiei A (H1N1) - siguranța în materie de sănătate în UE ⁽⁷⁾,
 - având în vedere documentul de lucru al serviciilor Comisiei din 18 noiembrie 2010 privind învățămintele trase în urma pandemiei H1N1 și asigurarea sănătății în Uniunea Europeană (SEC(2010)1440),
 - având în vedere Raportul epidemiologic anual din 2010 privind bolile transmisibile în Europa întocmit de ECDC ⁽⁸⁾,
 - având în vedere atelierul organizat la 5 octombrie 2010 de Comisia pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară a Parlamentului European pe tema „Pandemia de gripă A H1N1) – Reacția statelor membre și a Uniunii Europene”,
 - având în vedere articolul 48 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară (A7-0035/2011),
- A. întrucât autoritățile sanitare naționale și internaționale, inclusiv OMS, au declarat în mai 2009 că gripa H1N1 nu provoacă în acel moment decât îmbolnăviri ușoare dar că nu există certitudinea că situația respectivă se va menține;
- B. întrucât, în conformitate cu Regulamentul sanitar internațional (RSI), instrument juridic obligatoriu pentru statele semnatare, OMS are printre altele misiunea de a exercita o activitate de supraveghere în materie de sănătate publică, de a coordona măsurile internaționale în domeniu și, în cazul unui virus cu potențial pandemic, de a determina faza acestuia pe o scară de șase niveluri;

⁽¹⁾ http://ec.europa.eu/health/communicable_diseases/diseases/influenza/h1n1/index_en.htm#fragment2

⁽²⁾ http://ec.europa.eu/health/files/pharmacos/news/emea_final_report_vfrev2.pdf

⁽³⁾ <http://assembly.coe.int/Mainf.asp?link=/Documents/AdoptedText/ta10/ERES1749.htm>

⁽⁴⁾ http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/en/lisa/116478.pdf

⁽⁵⁾ <http://www.ombudsman.europa.eu/press/release.faces/fr/4940/html.bookmark> și <http://www.ombudsman.europa.eu/press/release.faces/fr/5251/html.bookmark>

⁽⁶⁾ http://ec.europa.eu/health/communicable_diseases/diseases/influenza/h1n1/index_en.htm#fragment2

⁽⁷⁾ http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/en/lisa/116478.pdf

⁽⁸⁾ http://www.ecdc.europa.eu/en/publications/Publications/1011_SUR_Annual_Epidemiological_Report_on_Communicable_Diseases_in_Europe.pdf

Marți, 8 martie 2011

- C. întrucât declararea unei faze de pandemie mondială se face pe baza dispozițiilor RSI și în urma consultării altor organizații, instituții și state membre afectate;
- D. întrucât criteriile pentru definirea conceptului de „pandemie”, revizuite în 2009 de către OMS, iau în considerare numai propagarea virusului și fac abstracție de gravitatea bolii pe care o cauzează acesta;
- E. întrucât statele membre, Comisia Europeană și organismele externe precum OMS ar trebui să ia în considerare virulența unei posibile noi epidemii de gripă, precum și propagarea virusului în momentul luării unor decizii de sănătate publică care pot afecta sănătatea publică și politicile sociale în statele membre;
- F. având în vedere gradul ridicat de imprevizibilitate și gravitate cu care avea să se deruleze pandemia, existând posibilitatea ca pandemia să se agraveze în Europa, așa cum s-a întâmplat în 1918 și în 1968;
- G. întrucât, pe baza alertei pandemice a OMS și a recomandărilor ulterioare, statele membre au reacționat rapid, în conformitate cu principiul precauției și în măsura mijloacelor de care dispuneau pentru a implementa planuri de acțiuni sanitare; întrucât declanșarea nivelului de alertă maximă, indicând prezența unei pandemii, a condus la luarea unor decizii de sănătate publică disproporționate;
- H. întrucât OMS a declarat sfârșitul stării de alertă legate de gripa H1N1 abia în august 2010 (declarația Directorului-general al OMS din 10 august 2010 ⁽¹⁾);
- I. întrucât, în conformitate cu principiul subsidiarității, pregătirile și reacția în fața riscurilor la adresa sănătății în Uniunea Europeană țin de competența statelor membre; întrucât Tratatul de la Lisabona face un apel la statele membre să consolideze cooperarea și schimbul de informații de bune practici în cadrul OMS și al structurilor existente ale UE; întrucât eficacitatea măsurilor naționale va fi sporită dacă se iau măsuri pentru o mai bună coordonare de către Comisie, cu sprijinul ECDC și EMEA în cadrul Regulamentului sanitar internațional;
- J. întrucât industria farmaceutică a trebuit să răspundă unei cereri neașteptate, presante și exponențiale de vaccinuri din partea statelor membre; întrucât industria farmaceutică a trebuit să producă în regim de maximă urgență un nou vaccin care să fie eficient împotriva virusului;
- K. întrucât costurile înregistrate în gestionarea acestei crize la nivelul statelor membre au fost considerabile și ar fi putut eventual să fie reduse printr-o mai bună cooperare între statele membre și o mai bună coordonare între statele membre și Centrul European pentru Prevenirea și Controlul Bolilor;
- L. întrucât cheltuielile alocate de către anumite state membre pentru planurile de reacție la gripă pe care le-au instituit privesc, în principal, achiziționarea unor cantități vaste de vaccinuri și tratamente antivirale și întrucât în unele state membre procedurile de achiziționare au constituit un motiv grav de îngrijorare în privința transparenței și a respectării normelor privind achizițiile publice;
- M. întrucât au existat disparități semnificative de prețuri între statele membre care au avut acorduri prealabile privind achiziționarea vaccinilor bazate, pe lângă alți factori, pe condiții diferite referitoare la răspundere pentru fiecare acord;
- N. întrucât în diferite state membre au fost depuse plângeri în cazuri de corupție și coalizare a funcționarilor în ceea ce privește contractele încheiate în vara anului 2009 între ministerele sănătății publice și fabricanții de vaccinuri împotriva gripei H1N1;

(1) http://www.who.int/mediacentre/news/statements/2010/h1n1_vpc_20100810/en/print.html

Marți, 8 martie 2011

- O. întrucât, potrivit Comisei, este posibil ca reticența furnizorilor de vaccinuri de a purta întreaga răspundere să fi contribuit la reducerea încrederii cetățenilor în siguranța vaccinurilor; întrucât încrederea în vaccinurile contra gripei H1N1 subminată și de comunicarea incompletă și contradictorie cu privire la beneficiile și riscurile vaccinării și la riscurile potențiale pe care le prezintă pentru public gripa H1N1;
- P. întrucât recomandările divergente făcute în interiorul UE și al statelor membre în ceea ce privește grupurile de persoane vizate de vaccinare ilustrează incertitudinile majore și opiniile diferite existente în privința răspunsului corespunzător la gripa H1N1;
- Q. întrucât planurile de preîntâmpinare a viitoarelor pandemii se bazează într-o mare măsură pe strategiile de vaccinare; întrucât, pentru a da roade, strategiile de vaccinare ar trebui să se bazeze pe trei condiții: eficacitatea vaccinului, existența unui raport pozitiv beneficii-riscuri și vizarea grupurilor de risc;
- R. întrucât este necesar ca îndeplinirea acestor condiții să fie transparentă;
- S. întrucât raportul dintre beneficii și riscuri ale vaccinului a fost în prezent demonstrat prin studii de toleranță și imunogenitate bazate pe utilizarea reală a acestuia;
- T. întrucât sunt necesare studii independente de societățile farmaceutice pe tema vaccinurilor și a medicației antivirale pentru a realiza un echilibru între studiile private și cele finanțate de entitățile publice;
- U. întrucât în eventualitatea unei noi pandemii gripale trebuie depuse mai multe eforturi pentru a îmbunătăți performanțele vaccinurilor antigripale, îndeosebi pentru grupurile de risc ridicat și împotriva tulpinilor modificate;
- V. întrucât datorită achiziționării din timp a vaccinurilor și a strategiilor de vaccinare sistematică, în special a grupurilor celor mai vulnerabile, UE a fost cea mai bine pregătită regiune din lume; întrucât, cu toate acestea, au existat diferențe considerabile între gradul de pregătire al diferitelor state membre ale UE, iar lipsa unei cooperări veritabile a slăbit gradul de pregătire global la nivel UE;
- W. întrucât cooperarea limitată între statele membre, îndeosebi lipsa achiziționării publice comune a vaccinurilor, lipsa stocurilor comune, lipsa unui mecanism de solidaritate și intermediere între statele membre, absența unor acorduri prealabile de achiziționare în mai multe state membre au fost principalii factori care au împiedicat UE să fie mai bine pregătită;
- X. întrucât, în pofida cererilor repetate adresate de către Ombudsmanul European Agenției Europene pentru Medicamente (AEM), documentele deținute de Agenție cu privire la protocoalele de cercetare, testele clinice și efectele secundare ale medicamentelor evaluate de aceasta nu sunt, în continuare, accesibile publicului;
- Y. întrucât informarea și comunicarea pe tema gripei H1N1 în 2009-2010 în UE au demonstrat rolul crucial pe care îl joacă presa în difuzarea precauțiilor și recomandărilor de sănătate publică, dar și în evidențierea unor aspecte selectate ale epidemiei și a consecințelor acesteia, fără a le pune neapărat în context și deformând în felul acesta percepțiile opiniei publice și reacțiile autorităților publice,

Cooperare

1. solicită ca planurile de prevenire puse în aplicare în cadrul UE și al statelor membre în perspectiva viitoarelor pandemii de gripă să fie reexamine astfel încât să devină mai eficiente și mai consecvente, suficient de autonome și de flexibile pentru a se adapta în cel mai scurt termen și de la caz la caz riscului real existent, în special pe baza unor date științifice relevante actuale;

Marți, 8 martie 2011

2. solicită clarificarea și, dacă este necesar, revizuirea rolurilor, atribuțiilor, competențelor, limitelor, relațiilor și responsabilităților principalilor actori și structuri de gestionare a amenințărilor medicale la nivelul UE - și anume ale Comisiei, ale ECDC și AEM și ale statelor membre, dar și ale instanțelor cu caracter mai puțin oficial, precum Comitetul pentru securitate sanitară, HEOF sau Grupul „sănătate publică”, constituite din înalți funcționari cu competența de a interveni în procesul decizional din cadrul gestiunii unei crize sanitare - și solicită ca aceste informații să fie făcute publice;
3. salută angajamentul luat de Comisie de a analiza posibilitatea revizuirii și consolidării pe termen lung a temeiului juridic al Comitetului pentru securitate sanitară;
4. solicită acordarea unei atenții speciale pregătirii intersectoriale în contextul cooperării statelor membre în cadrul Comitetului pentru securitate sanitară;
5. subliniază necesitatea de a întări colaborarea dintre statele membre și coordonarea statelor membre cu ECDC în așa fel încât să se asigure consecvența gestionării riscurilor în cadrul unei reacții la o pandemie în conformitate cu Regulamentul sanitar internațional;
6. solicită continuarea și intensificarea cooperării și coordonării între statele membre, instituții și organizațiile internaționale și regionale, îndeosebi în fazele incipiente ale unei epidemii virale, pentru a defini gravitatea acesteia și a lua decizii de gestionare corespunzătoare;
7. consideră că este recomandat să se confere mai multă greutate mandatului Comisiei pentru sănătate publică, ale cărei acțiuni și rol ar trebui îmbunătățite în așa fel încât să ofere un sprijin mai eficient statelor membre pentru ca acestea să poată adopta o abordare consecventă față de preîntâmpinarea și reacțiile la amenințările la adresa sănătății publice și la situațiile de urgență la scară internațională în sensul definiției din RSI;
8. face un apel la OMS să revizuiască definiția pandemiei luând în considerare nu doar criteriul extinderii geografice, ci și gravitatea sa;
9. solicită statelor membre să implice mai mult cadrele medicale în fiecare etapă a elaborării și aplicării strategiilor de prevenire și combatere a unei pandemii;
10. solicită insistent Uniunii Europene să aloce mai multe resurse cercetării și dezvoltării privind măsurile de prevenire în domeniul îngrijirilor publice de sănătate, conformându-se, în același timp, obiectivului asumat de a aloca 3 % din PIB-ul european pentru sectorul C&D; mai exact, solicită o creștere a investițiilor dedicate unei mai bune evaluări și anticipări a impactului unui virus gripal, atât în perioada dintre pandemii, cât și la începutul unei pandemii;
11. solicită continuarea investițiilor în centrele de supraveghere naționale însărcinate cu supravegherea epidemiologică, virologică și serologică;
12. salută stabilirea unei proceduri care permite statelor membre să achiziționeze în grup și cu titlu voluntar vaccinuri și medicamente antivirale, în scopul de a obține, pentru un produs dat, printre altele, un acces echitabil, prețuri avantajoase și flexibilitatea comenzilor;
13. reamintește că, în conformitate cu legislația în vigoare a Uniunii privind medicamentele, responsabilitatea în ceea ce privește calitatea, siguranța și eficacitatea indicațiilor autorizate ale medicamentelor îi revine fabricantului și solicită aplicarea integrală a acestei reguli de către statele membre în toate contractele de achiziționare de vaccinuri, ca un element important pentru a menține/recâștiga încrederea cetățenilor în siguranța vaccinurilor;
14. solicită, în cadrul gestionării comune și responsabile a furnizării de vaccinuri, să se reflecteze asupra posibilității de a facilita accesul țărilor în curs de dezvoltare la vaccinuri în cazul unei pandemii;

Marți, 8 martie 2011

Independență

15. consideră că Centrul European pentru Prevenirea și Controlul Bolilor (ECDC) trebuie să își exercite competențele care îi revin în calitate de agenție independentă pentru a evalua și a comunica gravitatea riscului de infecții și să i se pună la dispoziție suficiente mijloace pentru îndeplinirea atribuțiilor sale;
16. invită ECDC să contribuie, cu OMC, la revizuirea celor mai bune practici în domeniul planurilor naționale de preîntâmpinare a gripelor și să facă recomandări cu privire la cele mai bune practici în domeniul precum tehnicile de gestionare a crizelor și strategiile de vaccinare și de comunicare;
17. solicită să se asigure o mai bună vigilență și o transparență deplină cu privire la evaluarea medicamentelor recomandate în cazurile de urgență sanitară, în special în cazul unei adevărate pandemii, precum și la prezentarea de rapoarte cu privire la aceste medicamente;
18. reamintește necesitatea de a dispune de studii independente de companiile farmaceutice cu privire la vaccinuri și medicamente antivirale, inclusiv pentru monitorizarea acoperirii vaccinării;
19. dorește să se asigure că experții științifici nu au interese financiare sau de altă natură în cadrul industriei farmaceutice care le-ar putea afecta imparțialitatea; solicită întocmirea unui cod de conduită european privind exercitarea funcției de expert științific în cadrul oricărei autorități europene însărcinate cu siguranța și cu gestionarea și anticiparea riscurilor; solicită ca fiecare expert să subscrie la principiile etice ale acestui cod de conduită înainte de a-și prelua îndatoririle;
20. solicită ca experții implicați în sectorul farmaceutic să poată fi consultați dar să fie excluși din procesul decizional;
21. solicită, în special, Comisiei Europene ca, cu sprijinul AEM, să îmbunătățească procedurile de autorizare rapidă a punerii pe piață de medicamente concepute ca răspuns la o criză sanitară - printre altele prin adaptarea la diferite tulpini de virusi gripali, diferite niveluri de gravitate și diferite categorii de grupuri-țintă - astfel încât testele clinice corespunzătoare să se efectueze înainte de izbucnirea unei pandemii pentru a se asigura o evaluare corespunzătoare a raportului riscuri-beneficii asociat utilizării medicamentelor respective pentru grupurile-țintă relevante și să prezinte, dacă este necesar, propuneri legislative corespunzătoare;

Transparență

22. solicită o evaluare a strategiilor de vaccinare antigripală recomandate în UE și aplicate în statele membre, care să se refere la eficacitatea vaccinurilor, raportul riscuri-beneficii al acestora și diferitele grupuri vizate, în vederea unei utilizări eficiente și în condiții de siguranță;
23. invită statele membre să informeze Comisia cu privire la următoarele aspecte înainte de 8 septembrie 2011:
- (a) diferite vaccinuri și tratamente antivirale, respectiv:
- (i) numărul dozelor achiziționate;
 - (ii) totalul cheltuielilor efectuate pentru achiziționare;
 - (iii) numărul dozelor efectiv utilizate;
 - (iv) numărul de doze stocate, returnate fabricantului și rambursate sau vândute altor state membre sau țări terțe;

Marți, 8 martie 2011

- (b) situația bolii și efectele secundare ale vaccinurilor și a tratamentului antiviral, respectiv:
- (i) numărul de infecții cu virusul H1N1;
 - (ii) numărul de decese cauzate de infecțiile cu virusul H1N1;
 - (iii) numărul și natura efectelor negative raportate cauzate de vaccinuri și/sau de tratamentul antiviral împotriva virusul H1N1;
24. solicită Comisiei să realizeze, cu sprijinul ECDC și AEM, un raport consolidat cu privire la informațiile menționate la punctul 23, defalcat pe state membre, până la 8 martie 2012, și să îl publice ca o contribuție importantă la revizuirea actualelor planuri de preîntâmpinare a pandemiilor;
25. reamintește AEM obligația reglementară de a permite accesul la toate documentele privind testele clinice, protocoalele de cercetare și efectele nedorite ale medicamentelor evaluate de către experții săi, inclusiv ale vaccinurilor și a medicamentelor antivirale recomandate în cadrul combaterii gripei H1N1; salută noul regim în ceea ce privește accesul la documentele adoptate în octombrie 2010 de către AEM;
26. recunoaște faptul că conflictele de interes în rândul experților care consiliază instituțiile europene ar putea să creeze suspiciuni de abuz de influență și să dăuneze credibilității globale a acestor autorități din domeniul sănătății publice și a recomandărilor acestora; consideră că trebuie evitat orice fel de conflict de interes;
27. solicită adoptarea unei definiții a noțiunii de conflict de interes comune pentru toate autoritățile europene responsabile de sănătatea publică;
28. solicită aducerea unor astfel de conflicte de interese în atenția Parlamentului prin intermediul unei investigații interne efectuate de Comisia pentru control bugetar pentru a determina dacă plățile către experții susmenționați s-au făcut în mod corect și transparent și dacă au fost urmate procedurile utilizate în mod normal de instituțiile europene pentru a împiedica asemenea conflicte de interes;
29. solicită publicarea declarațiilor de interes ale tuturor experților care consiliază instituțiile europene, inclusiv a declarațiilor membrilor din grupurile informale;
30. este conștient de necesitatea de a comunica publicului într-un mod mai clar și mai transparent riscurile și beneficiile; subliniază necesitatea de a se ajunge la un mesaj coerent destinat cetățenilor de îndată ce se evaluează un risc la adresa sănătății; insistă asupra importanței comunicării consecvente din partea statelor membre în legătură cu conținutul informativ al mesajului (de exemplu natura virusului, natura riscului, modul de prevenire și riscurile și beneficiile prevenirii și/sau tratamentului);
31. solicită o abordare strategică europeană a așa-ziselor grupuri „de risc” în privința contactării și informării acestora în caz de pandemie;
32. solicită construirea unei relații de încredere cu presa implicată în difuzarea mesajelor de sănătate publică; solicită înființarea unui grup select de experți disponibili să răspundă întrebărilor jurnaliștilor în orice moment, precum și numirea unui purtător de cuvânt;
33. subliniază necesitatea posibilității de a trage la răspundere specialiștii în domeniul informării publice, precum și prudența necesară în prelucrarea mesajelor conținând informații sanitare, cu atât mai mult în contextul unei pandemii;
34. speră, în acest context, că se vor colecta la o scară mai largă și vor fi transmise mai rapid date coerente din partea autorităților naționale de monitorizare a sănătății către autoritățile competente ale UE;

Marți, 8 martie 2011

35. consideră că este esențial ca Comisia și statele membre să asigure în cel mai scurt timp revizuirile necesare, inclusiv îmbunătățirea strategiilor de vaccinare și comunicare, pentru a insufla încredere în măsurile de sănătate publică care încearcă să prevină și să preîntâmpine pandemiile;

*

* *

36. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, OMC și parlamentelor naționale.

Metodele inovatoare de finanțare la nivel european și mondial

P7_TA(2011)0080

Rezoluția Parlamentului European din 8 martie 2011 referitoare la metodele inovatoare de finanțare la nivel european și mondial (2010/2105(INI))

(2012/C 199 E/03)

Parlamentul European,

- având în vedere concluziile Consiliului European din 17 iunie 2010 și ale Consiliului European din 11 decembrie 2009,
- având în vedere procesul-verbal al reuniunii ECOFIN din 19 octombrie 2010 și raportul adresat Consiliului European citat în acesta,
- având în vedere programul Președinției belgiene, în special propunerile privind metodele inovatoare de finanțare,
- având în vedere Rezoluția sa din 10 martie 2010 referitoare la impozitarea operațiunilor financiare: aplicarea eficienței a acesteia ⁽¹⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 20 octombrie 2010 referitoare la criza financiară, economică și socială ⁽²⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 22 septembrie 2010 cu privire la competențele Autorităților europene de supraveghere ⁽³⁾ și, în special, Rezoluția din 22 septembrie 2010 referitoare la înființarea Autorității europene pentru asigurări și pensii ocupaționale ⁽⁴⁾, Rezoluția din 22 septembrie 2010 referitoare la înființarea Autorității Bancare Europene ⁽⁵⁾, Rezoluția din 22 septembrie 2010 referitoare la înființarea Autorității europene pentru valori mobiliare și piețe ⁽⁶⁾ și Rezoluția din 22 septembrie 2010 referitoare la supravegherea macroprudențială a sistemului financiar și înființarea unui Comitet european pentru riscuri sistemice ⁽⁷⁾,
- având în vedere Documentul de lucru al Comisiei privind metodele inovatoare de finanțare la nivel european și mondial (SEC(2010)0409) și Comunicarea Comisiei privind impozitarea sectorului financiar (COM(2010)0549), precum și documentul de lucru de însoțire (SEC(2010)1166),
- având în vedere propunerea Comisiei de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind instrumentele financiare derivate extrabursiere, contrapartidele centrale și registrele centrale de tranzacții (COM(2010)0484),

⁽¹⁾ JO C 349 E, 22.12.2010, p. 40.

⁽²⁾ Texte adoptate, P7_TA(2010)0376.

⁽³⁾ Texte adoptate, P7_TA(2010)0336.

⁽⁴⁾ Texte adoptate, P7_TA(2010)0334.

⁽⁵⁾ Texte adoptate, P7_TA(2010)0337.

⁽⁶⁾ Texte adoptate, P7_TA(2010)0339.

⁽⁷⁾ Texte adoptate, P7_TA(2010)0335.

Marți, 8 martie 2011

- având în vedere Comunicarea Comisiei privind fondurile de soluționare a situației băncilor neviabile (COM(2010)0254),
 - având în vedere Declarația G20 făcută la 15 noiembrie 2008 la Washington, Declarația G20 făcută la 2 aprilie 2009 la Londra și Declarația șefilor de stat din cadrul summitului G20 din 25 septembrie 2009 de la Pittsburgh,
 - având în vedere Raportul FMI din 2010 privind impozitarea sectorului financiar adresat G20,
 - având în vedere Comunicarea Comisiei syndicale consultative a OCDE, intitulată „Parametrii unei taxe pe tranzacțiile financiare și deficitul de finanțare în cadrul OCDE pentru bunurile publice la nivel mondial, 2010-2020” din 15 februarie 2010,
 - având în vedere raportul OCDE din 2010, intitulat „The elephant in the room: the need to deal with what banks do”,
 - având în vedere studiul realizat de Institutul Austriac de Cercetare Economică (WIFO), intitulat „Impozitarea generală a tranzacțiilor financiare: motive, venituri, fezabilitate și efecte” din martie 2008,
 - având în vedere lucrarea Fundației pentru Studii Europene Progresiste, intitulată „Taxele pe tranzacțiile financiare: necesare, fezabile și de dorit” din martie 2010,
 - având în vedere studiul Centrului de Cercetare a Politicii Economice, intitulat „Avantajele impozitării tranzacțiilor financiare” din decembrie 2008,
 - având în vedere Raportul Comisiei, intitulat „Tablou de bord privind ajutoarele de stat - Raport privind evoluțiile recente în materie de ajutoare acordate în contextul crizei din sectorul financiar” (COM(2010)0255),
 - având în vedere studiul *Notre Europe*, intitulat „O Uniune care produce de din ce în ce mai puțin carbon? Către o impozitare europeană mai eficientă pentru combaterea schimbărilor climatice”,
 - având în vedere documentul rezultat în urma Reuniunii plenare la nivel înalt a Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite, intitulat „Respectarea promisiunii: uniți pentru atingerea Obiectivelor de dezvoltare ale mileniului”, din septembrie 2010,
 - având în vedere Declarația celei de-a 7-a reuniuni plenare a Grupului de inițiativă privind metodele inovatoare de finanțare pentru dezvoltare, care a avut loc la Santiago, în ianuarie 2010,
 - având în vedere Raportul din 2010 al Comitetului de experți către Grupul de lucru privind tranzacțiile financiare internaționale pentru dezvoltare, intitulat „Globalizarea solidarității: cazul taxelor financiare”,
 - având în vedere articolul 48 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri economice și monetare și avizul Comisiei pentru dezvoltare, precum și cel al Comisiei pentru industrie, cercetare și energie (A7-0036/2011),
- A. întrucât criza mondială financiară și economică fără precedent din 2007 a pus în evidență o serie de disfuncționalități importante ale cadrului de reglementare și supraveghere al sistemului financiar mondial, care poate fi descris ca o combinație de piețe financiare nereglementate, produse extrem de complexe și jurisdicții netransparente; întrucât Europa are nevoie de piețe financiare mai transparente și mai eficiente;
- B. întrucât piețele libere stau la baza creării bunăstării în întreaga lume și întrucât economiile de piață și comerțul liber creează bunăstare și scot oamenii din sărăcie;

Marți, 8 martie 2011

- C. întrucât creșterea spectaculoasă a volumului de tranzacții financiare la nivelul economiei mondiale din ultimul deceniu - un volum care a atins în 2007 un nivel de 73,5 ori mai mare decât PIB-ul mondial nominal, în principal ca urmare a boomului de pe piața instrumentelor financiare derivate - ilustrează un decalaj din ce în ce mai mare între tranzacțiile financiare și necesitățile economiei reale;
- D. întrucât sectorul financiar depinde într-o mare măsură de modelele tranzacționale, precum HFT (tranzacționarea de înaltă frecvență), care urmăresc în special câștigurile pe termen scurt și sunt expuse unor grade ridicate de îndatorare, ceea ce a reprezentat una dintre principalele cauze ale crizei financiare; întrucât acest lucru a cauzat o volatilitate excesivă a prețurilor și deviații persistente ale prețurilor la acțiuni și bunurile de larg consum față de nivelurile de bază ale acestora;
- E. întrucât capacitatea întreprinderilor, guvernelor și persoanelor fizice de a împrumuta și a se împrumuta reciproc este un factor esențial pentru economia mondială; întrucât criza financiară a oferit exemple de caracteristici negative ale pieței internaționale de capital; întrucât, pentru acest motiv, este necesar să se găsească un echilibru între nevoia de a lua măsuri care să ajute la menținerea stabilității financiare și nevoia menținerii capacității băncilor de a oferi credite economiei;
- F. întrucât, în cadrul summiturilor G20 de la Washington, 2008 și Pittsburgh, 2009, s-a convenit să se implementeze reformele de consolidare a regimurilor de reglementare și de supraveghere a piețelor financiare și ca instituțiile financiare să fie obligate să își asume partea lor echitabilă de responsabilitate pentru dezechilibrele existente;
- G. întrucât principalele costuri ale crizei au fost suportate până acum de contribuabili, ai căror bani au fost utilizați de guvernele multor țări pentru a salva băncile private și alte instituții financiare; întrucât se solicită din ce în ce mai mult ca instituțiile financiare și părțile interesate, care au beneficiat ani de-a rândul de rentabilități ale capitalului și de bonusuri anuale excesive, obținând cea mai mare parte a profiturilor corporatiste la nivel mondial, să contribuie în mod echitabil la suportarea costurilor;
- H. întrucât, în special în UE, costurile acțiunilor de salvare a sectorului financiar au agravat și au accelerat instalarea unei crize fiscale și a datoriei publice, care a plasat o povară neașteptată asupra bugetelor publice și a pus în pericol în mod grav crearea de locuri de muncă, funcționarea sistemelor sociale și îndeplinirea obiectivelor climatice și de mediu;
- I. întrucât urmărirea câștigurilor pe termen scurt și speculațiile de pe piața obligațiunilor guvernamentale europene au reprezentat factori agravanți importanți ai crizei datoriei publice naționale din zona euro în perioada 2009-2010 și au dezvăluit legături strânse între neajunsurile sectorului financiar și problemele de garantare a unor finanțe publice sustenabile în perioade de deficite bugetare excesive și de creștere a datoriei publice și private;
- J. întrucât ineficiența Pactului de stabilitate și creștere în forma sa actuală și divergențele dintre statele membre în ceea ce privește competitivitatea au declanșat dezbaterile actuale privind guvernarea economică europeană, ale cărei componente-cheie ar trebui să fie măsurile de consolidare a Pactului de stabilitate și creștere, în special a componentei sale preventive, de lansare fără amânare a reformelor structurale inevitabile, precum și de coordonare politicilor fiscale și a luptei împotriva fraudei și evaziunii fiscale, pentru a garanta o fiscalitate echitabilă, deplasând progresiv sarcina fiscală de la sectorul muncii către cel de capital și către activitățile cu externalități negative semnificative;
- K. întrucât criza a subliniat necesitatea de a crea surse de venituri noi, cu o bază amplă, echitabile și durabile și de a asigura respectarea legislației privind evaziunea fiscală în vigoare și de a ameliora eficiența acesteia, pentru a asigura că consolidarea fiscalității este efectiv combinată cu redresarea economică pe termen lung și sustenabilitatea finanțelor publice, crearea de locuri de muncă și incluziunea socială, care sunt priorități-cheie ale Agendei UE 2020;
- L. întrucât constrângerile bugetare severe cauzate de criza recentă se produc în momentul în care UE și-a asumat angajamente extrem de importante la nivel mondial, în special legate de obiectivele în domeniul schimbărilor climatice, Obiectivele de dezvoltare ale mileniului (ODM) și ajutorul pentru dezvoltare, mai ales pentru adaptarea la schimbările climatice și reducerea acestora în țările în curs de dezvoltare;

Marți, 8 martie 2011

- M. întrucât, la 17 iunie 2010, Consiliul European a afirmat că UE ar trebui să coordoneze eforturile de stabilire a unei strategii mondiale pentru introducerea sistemelor de taxe și impozite asupra instituțiilor financiare și a solicitat analizarea și dezvoltarea în continuare a unei taxe pe tranzacțiile financiare (TTF) la nivel mondial;
- N. întrucât Parlamentul a solicitat deja Comisiei să realizeze o evaluare de impact și să ofere o analiză a aspectelor pozitive ale unei TTF; prin urmare, Parlamentul intenționează să aștepte această analiză înainte de a acționa în continuare,
1. ia act de eforturile depuse până în acest moment de către Comisie pentru a răspunde la apelul adresat de Parlament în Rezoluția sa din 10 martie 2010 de a realiza un studiu de fezabilitate privind impozitarea tranzacțiilor financiare la nivel mondial și la nivelul UE; subliniază necesitatea unei ample evaluări de impact și solicită ca rezultatul evaluării de impact și posibilele propuneri concrete să fie făcute publice până în vara lui 2011, potrivit anunțului din Comunicarea Comisiei privind impozitarea sectorului financiar; subliniază faptul că un studiu de fezabilitate echilibrat și atent privind o TTF la nivelul UE ar trebui să constituie fundamentul pe baza căruia se aplică procedura de introducere a respectivei taxe;
 2. subliniază că o creștere a ratelor și o extindere a domeniului de aplicare a instrumentelor fiscale existente, precum și reducerile suplimentare ale cheltuielilor publice nu pot fi nici suficiente și nici nu reprezintă o soluție sustenabilă pentru a face față principalelor provocări viitoare la nivel european și mondial; evidențiază faptul că, în momentul abordării acestor provocări și al discutării unor noi sisteme de finanțare, una dintre prioritățile de prim rang ar trebui să fie crearea unor mijloace de consolidare a competitivității și creșterii economice europene;
 3. subliniază faptul că o piață unică care funcționează adecvat constituie cel mai valoros instrument al UE într-o lume competitivă globalizată, reprezentând principalul motor de creștere europeană; evidențiază faptul că accentul principal ar trebui pus pe consolidarea pieței interne și pe găsirea de soluții pentru o utilizare mai inteligentă a resurselor naționale și europene prin adoptarea unei viziuni holistice asupra reformei bugetare, care să acopere atât cheltuielile, cât și veniturile bugetare; subliniază că modalitatea de prezentare a cheltuielilor trebuie concepută în așa fel încât să ofere rezultate și că noile instrumente financiare de proiectare bugetară trebuie să fie inteligente, integrate și flexibile;
 4. subliniază faptul că eliminarea obstacolelor care au mai rămas de pe piața internă reprezintă cea mai bună modalitate de promovare a politicilor eficiente de creștere reală; constată faptul că, potrivit studiilor, s-ar putea face economii anuale în valoare de 200 până la 300 de miliarde EUR, dacă s-ar elimina toate obstacolele din calea celor patru libertăți;
 5. subliniază importanța relansării pieței unice și faptul că UE trebuie să întocmească și să pună în aplicare într-un mod eficace normele comune pentru a permite pieței interne să servească la realizarea creșterii structurale; evidențiază faptul că eforturile trebuie să se concentreze asupra forței motrice a economiei europene: cele 20 de milioane de întreprinderi europene, în speciale cele mici și mijlocii, conduse de întreprinzători și alte persoane cu spirit creativ;
 6. subliniază faptul că unul dintre cele mai importante avantaje ale Uniunii Europene este dimensiunea sa, iar acest avantaj trebuie utilizat la maximum prin exploatarea potențialului pieței unice și prin utilizarea fondurilor din bugetul UE, pentru a aduce o valoare adăugată modalității în care sectorul public stimulează motoarele de creștere;
 7. subliniază faptul că ar trebui adoptat un cadru strategic comun de către Comisie, prin conturarea unei strategii ample de investiții, care să transpună țintele și obiectivele strategiei Europa 2020 în priorități de investiții și care să identifice nevoile de investiții care corespund principalelor ținte și proiectelor-pilot, precum și reformelor necesare în vederea maximizării impactului investiției susținute de politica de coeziune;
 8. subliniază că unul dintre principalele merite ale instrumentelor de finanțare inovatoare este acela că pot crea un avantaj dublu, având în vedere că pot contribui la realizarea unor obiective politice importante, precum stabilitatea și transparența pieței financiare, și oferă în același timp un potențial semnificativ de realizare a veniturilor; subliniază, în acest context, că ar trebui să se țină seama și de efectele acestor instrumente asupra externalităților negative generate de sectorul financiar;

Marți, 8 martie 2011

Impozitarea sectorului financiar

9. reamintește că pierderile financiare cauzate de evaziunea și fraudă fiscală în Europa se situează între 200 și 250 de miliarde EUR anual; consideră, așadar, că reducerea nivelului fraudei fiscale ar contribui la reducerea deficitelor publice, fără a crește nivelul taxelor; subliniază, în acest context, că finanțarea inovatoare ar trebui să revigoreze eforturile statelor membre, ale UE și ale comunității internaționale de combatere a evaziunii și fraudei fiscale, precum și a altor forme ilicite de scurgere a capitalului, care au un impact bugetar semnificativ;
10. subliniază faptul că, după criză, UE trebuie să-și convingă cetățenii că are voința și instrumentele necesare pentru a aplica în continuare o combinație echilibrată formată dintr-o strategie de consolidare fiscală și politici de stimulare care să garanteze redresarea economică pe termen lung;
11. consideră că, în timp ce recent s-au înregistrat progrese majore atât în zona de reglementare, cât și în cea de supraveghere, abordării UE a sectorului financiar îi lipsește dimensiunea reprezentată de politica fiscală;
12. salută recunoașterea de către Comisie a faptului că sectorul financiar este impozitat în mod insuficient, în special datorită faptului că, în cazul majorității serviciilor financiare, nu se aplică TVA, și solicită măsuri financiare inovatoare pentru a obține venituri mai mari din acest sector și a contribui la îndepărtarea poverii fiscale de pe umerii lucrătorilor;
13. consideră că introducerea unei TTF ar putea contribui la abordarea problemei privind tendințele de tranzacționare cu efecte extrem de negative de pe piețele financiare, precum anumite tipuri de tranzacționare de înaltă frecvență pe termen scurt și automată, și ar putea diminua activitățile speculative; subliniază că o TTF ar avea astfel potențialul de îmbunătățire a eficienței pieței, de creștere a transparenței, de reducere a volatilității excesive a prețurilor și de creare a unor stimulente pentru sectorul financiar pentru a face investiții pe termen lung, cu valoare adăugată pentru economia reală;
14. subliniază actualele estimări privind venitul generat de o TTF cu rată scăzută, care ar putea, datorită bazei ample de impozitare, genera venituri de aproape 200 de miliarde EUR pe an la nivelul UE și 650 de miliarde USD la nivel mondial; consideră că aceasta ar putea constitui o contribuție substanțială a sectorului financiar la acoperirea costurilor crizei și la realizarea sustenabilității finanțelor publice;
15. ia act de evoluția dezbaterii privind TTF și de opiniile diferite privind fezabilitatea, eficiența și eficacitatea unei astfel de taxe, precum și dezbaterea apărută privind aplicarea unei taxe pe activitățile financiare (TAF), dar constată că G20 nu a fost până în prezent în măsură să promoveze inițiative comune semnificative în acest domeniu; solicită liderilor G20 să accelereze negocierile pentru încheierea unui acord referitor la elementele minime comune ale unei TTF mondiale și să ofere orientări privind modul în care se dorește ca aceste diferite modalități de impozitare să evolueze în viitor;
16. sprijină introducerea unei taxe pe tranzacțiile financiare, care ar îmbunătăți funcționarea pieței prin reducerea speculației, care ar contribui la finanțarea bunurilor publice mondiale și ar reduce deficitul public; consideră că introducerea unei taxe pe tranzacțiile financiare ar trebui să se sprijine pe o bază de impozitare cât mai largă posibil și că UE ar trebui să promoveze introducerea unei TTF la nivel mondial; în caz contrar, UE ar trebui să aplice, ca un prim pas, o TTF la nivel european; invită Comisia să realizeze în scurt timp un studiu de fezabilitate, luând în considerare necesitatea unor condiții de concurență echitabile la nivel mondial și să prezinte propuneri legislative concrete;
17. subliniază că, atunci când se examinează opțiunile referitoare la impozitarea sectorului financiar la nivel mondial și la nivelul UE, ar trebui să se țină seama de învățămintele trase din introducerea de taxe pe tranzacțiile sectoriale la nivelul statelor membre;
18. subliniază în plus că fluxul tranzacțiilor pur speculative către alte jurisdicții nu ar avea efecte negative foarte numeroase, ci ar putea, de asemenea, să contribuie la creșterea eficienței pieței; subliniază, de asemenea, că nu toate acțiunile considerate a fi speculative trebuie condamnate, întrucât anumite forme de asumare a riscurilor pot consolida stabilitatea piețelor financiare ale UE;

Marți, 8 martie 2011

19. subliniază că în cadrul unui piețe europene centralizate serviciile de compensare și decontare ar putea facilita introducerea unei TTF la nivelul UE, creând condițiile necesare pentru ca aceasta să fie ieftină din punct de vedere administrativ și simplă de implementat; reamintește, totodată, că trebuie să se țină seama de faptul că industria financiară are un caracter mondial și interconectat atunci când sunt elaborate aspectele tehnice ale TTF;

20. ia act de recenta comunicare a Comisiei, care reprezintă un prim pas în calea abordării acestei probleme; consideră că sarcina probei privind posibilele avantaje și/sau dezavantaje ale introducerii unei TTF la nivelul UE revine Comisiei și evaluării sale de impact;

21. constată că recenta comunicare a Comisiei a anunțat o evaluare de impact a diverselor opțiuni pentru impozitarea sectorului financiar și invită, de asemenea, Comisia să abordeze în studiul său de fezabilitate problema asimetriei geografice a tranzacțiilor și veniturilor și posibilitatea unei rate cotate sau diferențiate în funcție de categoria activelor, incidența taxei, natura actorului implicat sau natura pe termen scurt sau speculativă a anumitor tipuri de tranzacții; invită Comisia să se folosească de toate studiile disponibile în acest domeniu;

22. invită Comisia să analizeze în studiul său de fezabilitate diferitele opțiuni posibile pentru o TTF la nivelul UE și efectele acestora, inclusiv beneficiile pentru economie și societate ale reducerii frecvenței tranzacțiilor financiare speculative, care în prezent cauzează perturbări grave ale pieței;

23. subliniază că o TTF ar trebui să aibă cea mai extinsă bază de impozitare posibilă, astfel încât să garanteze o concurență în condiții echitabile pe piețele financiare și să nu direcționeze tranzacțiile spre mijloace mai puțin transparente; consideră astfel că studiul de fezabilitate al Comisiei ar trebui să analizeze toate tranzacțiile cu active financiare, cum ar fi tranzacțiile cu produse financiare derivate și tranzacțiile cu lichidare imediată de pe piețele bursiere, precum și produsele financiare derivate extrabursiere; subliniază faptul că cotația unei TTF cu rate diferențiate în locurile de tranzacționare ar putea crește în continuare stabilitatea pieței, prin crearea de stimulente pozitive, pentru ca actorii din sectorul financiar să îndepărteze tranzacțiile de produsele financiare extrabursiere, asigurând astfel locuri de tranzacționare mai transparente și mai bine reglementate;

24. salută, în acest context, propunerile recente ale Comisiei privind produsele financiare derivate extrabursiere și vânzările în lipsă, care impun obligații privind înregistrarea centralizată a serviciilor de compensare și a tranzacțiilor în cazul tuturor tranzacțiilor cu produsele financiare derivate extrabursiere, făcând astfel posibilă din punct de vedere tehnic introducerea acestei TTF la nivelul UE cu o bază amplă de impozitare;

25. insistă să se stabilească cine va plăti în final taxa, întrucât taxele sunt de obicei transferate în sarcina consumatorilor, în acest caz, în sarcina investitorilor cu amănuntul și a persoanelor fizice; subliniază necesitatea unor norme extinse privind scutirile și pragurile, pentru a preveni această situație;

26. salută recente propuneri ale FMI, sprijinite de Comisie, pentru introducerea unei taxe pe activele băncilor care să permită fiecărei țări să aloce între 2 și 4 % din PIB finanțării unor mecanisme pentru combaterea crizelor viitoare; consideră că impozitele bancare ar trebui să fie proporționale cu importanța sistemică a instituției de credit în cauză și cu nivelul de risc pe care îl implică activitatea acesteia;

27. constată că taxele bancare, TAF și TTF servesc unor obiective economice diferite și prezintă un potențial diferit de realizare a veniturilor; subliniază că, având în vedere că se bazează pe poziții din bilanț, taxele bancare nu pot contribui la diminuarea speculațiilor financiare și la reglementarea activităților bancare subterane; în acest context, subliniază, în plus, importanța mecanismelor de supraveghere financiară și a transparenței acestora pentru sporirea capacității de redresare și stabilității sistemului financiar;

28. ia act de propunerea FMI privind o TAF și de angajamentul recent al Comisiei de a realiza o evaluare de impact amplă referitoare la potențialul acesteia; subliniază că TAF este, în primul rând, un instrument fiscal orientat spre obținerea de venituri care vizează sectorul financiar, permițând impozitarea rentelor economice și a profiturilor obținute din asumarea excesivă de riscuri și că, astfel, ar putea oferi o soluție pentru actuala scutire de TVA a sectorului financiar;

Marți, 8 martie 2011

29. este conștient de diferitele opțiuni pentru gestionarea veniturilor suplimentare generate de impozitarea sectorului financiar atât la nivel național, cât și la nivel european; subliniază faptul că trebuie soluționată problema privind scopul utilizării veniturilor obținute din impunerea unei TTF și că, pentru a oferi contribuabililor o imagine corespunzătoare asupra rațiunilor care stau la baza impozitării suplimentare a sectorului financiar, evaluarea diferitelor opțiuni și stabilirea de priorități în rândul acestora ar trebui considerate ca fiind un element esențial în dezbateră generală asupra finanțării inovatoare; evidențiază faptul că, datorită naturii lor globale, veniturile obținute din impunerea la nivel mondial a TTF ar trebui utilizate pentru a finanța obiectivele de politică mondială, cum ar fi dezvoltarea și reducerea sărăciei în țările în curs de dezvoltare și combaterea schimbărilor climatice; ia act de intenția Comisiei de a crește volumul bugetului UE prin utilizarea de instrumente financiare inovatoare; își exprimă convingerea că pentru a proteja valoarea adăugată la nivel european a instrumentelor de finanțare inovatoare menționate anterior, o parte a veniturilor generate de acestea ar putea fi alocată pentru finanțarea proiectelor și politicilor UE; reamintește că recenta comunicare a Comisiei referitoare la o revizuire a bugetului UE tratează impozitarea sectorului financiar la nivelul UE drept o posibilă sursă de resurse proprii; face apel la o dezbateră amplă care să implice instituțiile UE, parlamentele naționale, părțile interesate din cadrul UE și reprezentanții societății civile referitoare la opțiunile disponibile privind politicile respective, determinarea părții de venit care va fi alocată la nivelul UE și la nivel național și diversele modalități de realizare a acesteia; remarcă, în ceea ce privește gestionarea părții de venit alocate la nivel național, că toate opțiunile posibile ar trebui evaluate, inclusiv alocarea de venituri pentru a consolida finanțele publice;

30. subliniază faptul că posibila introducere a acestor noi instrumente de impozitare în sectorul financiar ar trebui analizată în contextul mediului fiscal deja existent al respectivului sector, ținând seama de efectele secundare și menținând un accent deosebit pe găsirea sinergiilor dintre vechile și noile taxe;

31. ia act de intenția Comisiei de a crește volumul bugetului UE prin utilizarea unor instrumente financiare inovatoare și recunoaște beneficiile potențiale care decurg din stimularea finanțării sectorului privat din bani publici; totuși, este conștient că folosirea de fonduri de investiții speciale pentru finanțarea proiectelor poate genera datorii contingente crescute; consideră, prin urmare, că astfel de măsuri ar trebui însoțite de comunicarea pe deplin transparentă a informațiilor și de orientări adecvate referitoare la investiții, de gestionarea riscurilor, limitele de expunere și proceduri de control și supraveghere, toate aceste proceduri trebuind să fie stabilite în mod responsabil din punct de vedere democratic;

Euroobligațiunile și obligațiunile europene pentru proiecte

32. ia act de faptul că euroobligațiunile sunt considerate într-o măsură tot mai mare drept un instrument comun de gestionare a datoriei; ia act de toate propunerile și inițiativele recente în acest sens; invită Consiliul European și Comisia să ofere un răspuns imediat la apelul adresat de Parlament în Rezoluția sa din 16 decembrie 2010 ⁽¹⁾ referitoare la crearea unui mecanism permanent de criză, cu scopul de a lansa semnalul politic necesar pentru demararea unei investigații a Comisiei în ceea ce privește un viitor sistem de euroobligațiuni, în vederea stabilirii condițiilor în care un astfel de sistem ar fi în beneficiul tuturor statelor membre participante și al zonei euro în ansamblul ei;

33. sprijină ideea emisiunii de obligațiuni europene comune pentru proiecte pentru finanțarea nevoilor importante de infrastructură și a proiectelor structurale ale Europei în cadrul Agendei UE 2020, a noilor strategii anticipate ale UE, cum ar fi noua Strategie de dezvoltare a infrastructurii energetice și a altor proiecte la scară largă; consideră că obligațiunile UE pentru proiecte vor asigura investiția necesară și vor furniza suficientă încredere pentru ca proiecte majore de investiții să atragă suportul necesar și vor deveni astfel un mecanism important de stimulare maximă a ajutorului public; reamintește că, pentru a garanta dezvoltarea sustenabilă a Europei, aceste proiecte trebuie să contribuie și la transformarea ecologică a economiilor noastre, punând bazele unei economii fără carbon;

34. subliniază faptul că bugetul UE ar trebui utilizat într-o mai mare măsură pentru stimularea investițiilor; evidențiază faptul că, pentru proiectele cu potențial economic pe termen lung, ar trebui să se recurgă în mod sistematic la utilizarea fondurilor UE în parteneriat cu sectorul bancar privat, în special prin intermediul Băncii Europene de Investiții (BEI) și al Băncii Europene pentru Reconstrucție și Dezvoltare (BERD);

35. solicită Comisiei și Băncii Centrale Europene să analizeze aspectele legate de pericolul moral care sunt asociate, pentru statele membre, cu finanțarea unor proiecte de infrastructură esențiale prin intermediul obligațiunilor UE pentru proiecte sau al euroobligațiunilor, în special în cazurile în care aceste proiecte de infrastructură sunt transnaționale;

⁽¹⁾ P7_TA(2010)0491.

Marți, 8 martie 2011

Taxa pe carbon

36. subliniază că actualul model fiscal ar trebui să integreze pe deplin principiul „poluatorul plătește” utilizând instrumente inovatoare de finanțare adecvate, pentru a deplasa treptat sarcina fiscală către activitățile care poluează mediul, creează emisii semnificative de gaze cu efect de seră sau utilizează un volum considerabil de resurse;

37. sprijină, prin urmare, consolidarea schemei de comercializare a certificatelor de emisii și o revizuire cuprinzătoare a Directivei privind impozitarea energiei pentru a face din emisiile de CO₂ și din conținutul energetic criterii de bază pentru impozitarea produselor energetice;

38. subliniază că ambele instrumente prezintă un dublu avantaj net, furnizând stimulente majore în vederea orientării către surse de energie regenerabile, sustenabile și fără emisii de carbon, pe de o parte, și venituri suplimentare semnificative, pe de altă parte; reamintește totuși că principalul motiv al introducerii taxei pe carbon este acela de a schimba comportamentul și structurile de producție, deoarece veniturile prognozate vor scădea atunci când modelele de producție se vor orienta către surse de energie sustenabilă și regenerabilă;

39. consideră că o taxă pe carbon și revizuirea Directivei privind impozitarea energiei ar trebui să stabilească cerințele minime obligatorii pentru toate statele membre, lăsând acestora libertatea de decizie în ceea ce privește suplimentarea acestora;

40. subliniază faptul că trebuie prevăzute perioade de tranziție adecvate pentru a evita scurgerile de carbon și pentru a împiedica plasarea unor poveri coplășitoare pe umerii consumatorilor cu venituri reduse; consideră, în plus, că este util să se prevadă măsuri specifice în favoarea gospodăriilor cu venituri reduse și să se crească volumul investițiilor în infrastructura sectorului public și în eficiența energetică a gospodăriilor;

41. consideră totuși că ar trebui să se analizeze sub toate aspectele posibilitatea unui acord mondial la nivelul G20 sau în interiorul OMC înainte de punerea în aplicare a unei astfel de taxe asupra importurilor din țările terțe în UE pentru a evita, pe de o parte, ca acest instrument de ajustare a taxelor vamale să genereze o criză a materiilor prime și, pe de altă parte, pentru a evita să se ajungă la măsuri de represalii din partea țărilor terțe împotriva exporturilor UE;

42. având în vedere creșterea cererii de energie în țările emergente, atrage atenția asupra necesității imperioase ca UE să realizeze investiții adecvate în domeniul furnizării de energie și în eficiența energetică, prin consolidarea infrastructurii sale energetice și prin reducerea, în măsura posibilităților, a vulnerabilității sale în fața fluctuațiilor pieței, care ar putea avea consecințe negative asupra economiei UE și asupra obiectivelor Europa 2020;

43. invită statele membre să aibă în vedere alocarea de venituri din impozitarea în materie de schimbări climatice pentru finanțarea cercetării și dezvoltării și pentru măsuri care să vizeze reducerea emisiilor de carbon și combaterea încălzirii globale, stimularea eficienței energetice, combaterea penuriei energetice și îmbunătățirea infrastructurii energetice în UE și în țările în curs de dezvoltare; reamintește, în acest context, că, în conformitate cu Directiva ETS, cel puțin 50 % din veniturile obținute din licitarea cotelor de emisii de dioxid de carbon în cadrul sistemului UE ETS ar trebui alocate acțiunilor de combatere a schimbărilor climatice, inclusiv în țările în curs de dezvoltare;

44. ia act de faptul că instrumentele financiare de tip revolving destinate măsurilor care vizează eficiența energetică reprezintă o modalitate inovatoare de finanțare a proiectelor ecologice; salută crearea unui instrument financiar special, care ar putea atrage și investitori privați [în cadrul parteneriatelor de tip public-privat (PPP)], care ar utiliza fonduri neangajate disponibile în cadrul Regulamentului privind programul energetic european pentru redresare (PEER), pentru a sprijini inițiativele în materie de eficiență energetică și de energie din surse regenerabile; solicită Comisiei să evalueze îndeaproape eficacitatea acestui instrument și să analizeze potențialul de utilizare în viitor a unei abordări similare, inclusiv inițiative privind energia, eficiența energetică și materiile prime, în cazul altor fonduri necheltuite din bugetul UE;

45. ia act de importanța eficienței energetice și solicită, prin urmare, Comisiei și statelor membre utilizarea eficientă a fondurilor structurale pentru creșterea eficienței energetice a clădirilor, în special a locuințelor; solicită utilizarea eficientă a fondurilor din partea BEI și a altor instituții financiare publice, precum și coordonarea dintre fondurile UE și cele naționale și alte forme de sprijin care pot acționa ca o pârghe în vederea stimulării investițiilor în eficiența energetică în scopul realizării obiectivelor UE;

Marți, 8 martie 2011

46. reamintește statelor membre că pot utiliza un TVA redus pentru serviciile destinate renovării locuințelor și creșterii eficienței energetice;
47. consideră, de asemenea, că utilizarea profitabilă a resurselor și inovarea în tehnologiile ecologice sunt factori de o importanță majoră pentru competitivitate;
48. subliniază nevoia, pe parcursul dezvoltării și până la punerea în aplicare a unui nou model de impozitare inovator, a unei evaluări transfrontaliere și transsectoriale generale a diferitelor tipuri existente și planificate de finanțare, impozitare și subvenționare a activităților ecologice și climatice, care poate fi desemnată drept „un proces de Larosière în domeniul finanțării mediului”, pentru a asigura o urmărire mai eficace a acestor noi instrumente și pentru a elimina posibilele suprapuneri și/sau conflicte între politici;
49. admite faptul că o taxă pe carbon ar reprezenta mai degrabă un instrument de reducere a emisiilor decât o sursă de venituri pe termen lung, întrucât, în cele din urmă, această sursă s-ar epuiza dacă acest instrument ar fi eficient;

Finanțarea pentru dezvoltare

50. solicită o reafirmare, de către statele membre, a angajamentului acestora privind alocarea a 0,7 % din VNB-ul lor pentru asistența oficială pentru dezvoltare (AOD); regretă faptul că, în timp ce toate statele membre ale UE au acceptat această țintă de 0,7 % din VNB pentru cheltuieli, numai Suedia, Luxemburg, Danemarca și Olanda au atins sau au depășit acest obiectiv în 2008;
51. reamintește că, în ciuda crizei mondiale, Uniunea Europeană în ansamblu, incluzând statele sale membre, rămâne principalul donator de asistență pentru dezvoltare, alocând 56 % din totalul mondial, adică 49 de miliarde EUR în 2009, fapt confirmat de angajamentele colective ale guvernelor UE de a aloca 0,56 % și 0,70 % din VNB pentru AOD până în 2010 și, respectiv, 2015;
52. subliniază importanța covârșitoare a unei gestionări financiare sănătoase în ceea ce privește toate ajutoarele umanitare și de dezvoltare ale UE, mai ales datorită faptului că instituțiile europene implicate în luarea deciziilor și punerea în aplicare a acestor ajutoare trebuie să fie pe deplin responsabile față de cetățenii și contribuabilii europeni;
53. subliniază că finanțarea inovatoare pentru dezvoltare poate completa mecanismele tradiționale de acordare a asistenței pentru dezvoltare, sprijinindu-le astfel în atingerea la timp a obiectivelor; reamintește că instrumentele inovatoare de finanțare ar trebui să se adauge la obiectivul ONU de 0,7 % din PIB alocat cooperării pentru dezvoltare; subliniază că finanțarea inovatoare pentru dezvoltare ar trebui să dispună de surse diverse pentru a se realiza potențialul maxim în materie de venituri, dar să fie și adaptată pe deplin la prioritățile fiecărei țări, cu o implicare națională puternică; subliniază, în același timp, necesitatea ca țările în curs de dezvoltare să accelereze propriile eforturi în domeniul fiscal, în special în ceea ce privește colectarea taxelor și lupta împotriva evaziunii fiscale, care sunt cruciale pentru realizarea unei politici fiscale sănătoase;
54. subliniază faptul că nevoile de asigurare a unei asistențe pentru dezvoltare eficiente, de înaltă calitate, necesită un efort deosebit în ceea ce privește coordonarea donatorilor și măsurile de guvernanță; consideră că abordarea problemei fragmentării asistenței europene pentru dezvoltare, care generează ineficiențe cu consecințe atât financiare, cât și politice, ar asigura un plus de eficiență de până la 6 miliarde EUR anual pentru statele membre și, pe lângă aceasta, ar facilita munca autorităților administrative ale țărilor partenere;
55. reamintește că vor fi necesare 300 de miliarde USD pentru a atinge Obiectivele de dezvoltare ale mileniului (ODM) până în 2015; regretă faptul că, în pofida declarațiilor lor recente din cadrul Summitului ONU cu privire la Obiectivele de dezvoltare ale mileniului din septembrie 2010, majoritatea națiunilor dezvoltate nu și-au onorat încă angajamentul din 2005 de a crește asistența pentru dezvoltare și subliniază că este necesar un efort mult mai concertat; subliniază că nu este acceptabil ca unele țări să perceapă metodele inovatoare de finanțare (MIF) drept un stimulente pentru a renunța la asistența oficială pentru dezvoltare (AOD); subliniază că angajamentele privind AOD și metodele inovatoare de finanțare trebuie considerate de importanță esențială și complementare în combaterea sărăciei;

Marți, 8 martie 2011

56. subliniază că supravegherea publică și transparența sistemelor inovatoare de finanțare sunt condiții indispensabile pentru introducerea acestora, având în vedere învățămintele trase în urma recente crize financiare și alimentare;

57. subliniază necesitatea stringentă de a îmbunătăți coordonarea la nivelul UE a măsurilor de generare a bogăției pe piețele locale și faptul că promovarea finanțării inovatoare pentru dezvoltare nu ar trebui să se limiteze la creșterea fiscalității, ci ar trebui examinate și alte posibilități, cum ar fi consolidarea capitalului intern, obiectiv ce poate fi realizat cel mai bine prin recunoașterea și protejarea drepturilor de proprietate, cartografierea terenurilor și ameliorarea mediului de afaceri și de investiții în țările în curs de dezvoltare;

58. reamintește că boli pandemice grave, cum ar fi SIDA, tuberculoza și malaria, care afectează țările în curs de dezvoltare, în special Africa Subsahariană, reprezintă un obstacol major pentru realizarea ODM; reamintește în acest context că o contribuție de solidaritate, inclusă în prețul biletelor de avion, reprezintă un instrument financiar important pentru soluționarea problemelor de sănătate, fiind necesară dezvoltarea în continuare a acestui instrument; invită, mai ales, Comisia să examineze și alte mecanisme de finanțare pentru a aborda probleme de ordin sanitar la nivel mondial și pentru a facilita accesul la medicamente în țările sărace;

59. atrage atenția că schimbările climatice vor afecta în special țările în curs de dezvoltare și consideră că finanțarea măsurilor ce vizează reducerea efectelor schimbărilor climatice și reducerea penuriei energetice vor contribui la realizarea ODM;

60. salută faptul că Declarația finală a Summitului ONU cu privire la ODM, adoptată la 22 septembrie 2010, menționează pentru prima dată în mod expres rolul finanțării inovatoare în realizarea ODM;

61. subliniază succesul metodelor inovatoare de finanțare aplicate până acum, în special mecanismul internațional al UNITAID destinat achiziției de medicamente, mecanismul internațional de finanțare a vaccinărilor (IFFIm) și angajamentul anticipat de piață („advance market commitment” – AMC) pentru vaccinarea împotriva bolii pneumococice, care au generat până în prezent peste 2 miliarde USD; constată că și alte metode inovatoare de finanțare s-au dovedit eficiente, de exemplu schimburile de tipul datorie externă contra investiții în protecția mediului sau contra investiții în domeniul sănătății ori taxele pe carburanții navelor;

62. reamintește sprijinul ferm acordat de mai mulți șefi de stat sau de guvern din UE cu ocazia Summitului ONU cu privire la ODM din septembrie 2010 inițiativei de a se aplica o taxă pe tranzacțiile financiare și așteaptă din partea acestora acțiuni hotărâte prin care să dea curs acestui angajament;

63. invită statele membre care nu au aderat încă la grupul-pilot pentru metodele inovatoare de finanțare înființat în 2006 să facă acest lucru și să participe la toate mecanismele existente, inclusiv la contribuția de solidaritate inclusă în prețul biletelor de avion;

64. îndeamnă Comisia să propună implementarea la nivelul UE a unor metode inovatoare de finanțare a dezvoltării;

65. invită instituțiile și guvernele din UE să examineze cu atenție posibilitatea înființării unei loterii mondiale prin care să se finanțeze măsurile de combatere a foametei, conform propunerii Programului alimentar mondial, după modelul proiectului alimentar;

66. consideră că AOD nu va duce la eradicarea sărăciei dacă G20, UE și instituțiile financiare nu adoptă o poziție fermă împotriva administrațiilor corupte din țările beneficiare; subliniază, prin urmare, necesitatea modernizării metodelor de asistență ale UE în domeniul consolidării autorităților fiscale, a agențiilor judiciare și a celor de combatere a corupției din țările în curs de dezvoltare; îndeamnă statele membre ale UE să combată practicile de mituire utilizate de întreprinderile cu sediul în jurisdicțiile lor și cu activități în țările în curs de dezvoltare;

Marți, 8 martie 2011

67. reamintește că aproximativ 800 de miliarde EUR, ceea ce reprezintă valoarea înzecită a AOD, se pierd anual în țările în curs de dezvoltare datorită practicilor ilegale, cum ar fi fluxurile ilegale de capital și evaziunea fiscală, iar prevenirea și reducerea acestor pierderi ar putea avea un rol determinant în realizarea ODM; îndeamnă UE și statele membre să introducă lupta împotriva paradisurilor fiscale, a corupției și a structurilor fiscale dăunătoare printre prioritățile tuturor forurilor internaționale, pentru a permite țărilor în curs de dezvoltare să își majoreze resursele financiare interne;

68. reamintește responsabilitatea comună a G20 în ceea ce privește atenuarea impactului produs de criză în țările în curs de dezvoltare, acestea fiind puternic afectate de efectele sale indirecte;

69. insistă că, pentru a asigura transparența AOD, trebuie promovată răspunderea prin consolidarea mecanismelor naționale de control și a monitorizării parlamentare a ajutoarelor; invită UE și G20 să își urmărească programul de luptă împotriva paradisurilor fiscale și a secretului fiscal, promovând raportarea pentru fiecare țară în parte;

70. invită Consiliul și Comisia să promoveze și să depună eforturi pentru implementarea instrumentelor inovatoare de finanțare pentru dezvoltare, cum ar fi o taxă internațională pe tranzacțiile financiare, taxe pe transport, măsuri de combatere a fluxurilor ilicite de capital și reducerea costurilor aferente transferurilor de bani;

71. constată că prezenta criză economică și financiară va provoca o nouă criză a datoriilor în multe țări în curs de dezvoltare și invită Comisia și statele membre să își reînnoiască eforturile pentru reducerea datoriei țărilor în curs de dezvoltare;

72. reamintește că țările în curs de dezvoltare sunt cel mai puțin pregătite pentru combaterea schimbărilor climatice, dar riscă să fie în mare măsură principalele victime ale acestui fenomen; solicită să fie pus în aplicare angajamentul financiar asumat de UE în cadrul Acordului de la Copenhaga și în contextul Alianței mondiale împotriva schimbărilor climatice; insistă ca UE să își asume un rol central în cadrul inițiativelor comune ale țărilor industrializate de a contribui mai mult și mai concret la susținerea procesului de dezvoltare în lumea a treia, față de care aceste țări au o răspundere istorică;

*

* *

73. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Comisiei privind provocările politice a Parlamentului European, Comisiei, Consiliului European, BEI, BCE, FMI, precum și Adunării Parlamentare Paritare ACP-UE.

Reducerea inegalităților în materie de sănătate

P7_TA(2011)0081

Rezoluția Parlamentului European din 8 martie 2011 referitoare la reducerea inegalităților în materie de sănătate în UE (2010/2089(INI))

(2012/C 199 E/04)

Parlamentul European,

— având în vedere articolul 168 și articolul 184 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

— având în vedere articolul 2 din Tratatul privind Uniunea Europeană,

— având în vedere articolul 35 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene,

Marți, 8 martie 2011

- având în vedere articolul 23 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene referitor la egalitatea dintre bărbați și femei în toate domeniile,
- având în vedere Comunicarea Comisiei intitulată „Solidaritate în domeniul sănătății: reducerea inegalităților în materie de sănătate în UE” (COM(2009)0567),
- având în vedere Decizia nr. 1350/2007/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2007 de instituire a unui Al doilea program de acțiune comunitară în domeniul sănătății (2008-2013) ⁽¹⁾,
- având în vedere Decizia Consiliului 2010/48/CE din 26 noiembrie 2009 privind încheierea de către Comunitatea Europeană a Convenției Națiunilor Unite privind drepturile persoanelor cu handicap ⁽²⁾,
- având în vedere avizul Comitetului pentru protecție socială referitor la „Solidaritatea în domeniul sănătății: reducerea inegalităților în materie de sănătate în UE”,
- având în vedere concluziile Consiliului din 8 iunie 2010 referitoare la „Echitate și sănătate în toate politicile: solidaritate în domeniul sănătății”,
- având în vedere raportul referitor la cea de-a doua evaluare comună a Comitetului pentru protecție socială și a Comisiei privind impactul social al crizei economice și reacțiile politice,
- având în vedere concluziile Consiliului privind „Valorile și principiile comune în sistemele de sănătate ale Uniunii Europene” ⁽³⁾,
- având în vedere rezoluția Consiliului din 20 noiembrie 2008 privind sănătatea și bunăstarea tinerilor,
- având în vedere Raportul final al Comisiei privind factorii sociali legați de sănătate (OMS, 2008),
- având în vedere avizul Comitetului Regiunilor privind „Solidaritatea în domeniul sănătății: reducerea inegalităților în materie de sănătate în UE” ⁽⁴⁾,
- având în vedere rezoluția sa din 1 februarie 2007 privind „Promovarea unei alimentații sănătoase și a activității fizice: o dimensiune europeană pentru prevenirea excesului de greutate, a obezității și a bolilor cronice” ⁽⁵⁾, precum și rezoluția sa din 25 septembrie 2008 referitoare la Cartea albă privind problemele de sănătate legate de alimentație, excesul de greutate și obezitate ⁽⁶⁾,
- având în vedere rezoluția sa din 9 octombrie 2008 referitoare la Cartea albă intitulată „Împreună pentru sănătate: O abordare strategică pentru UE 2008-2013” ⁽⁷⁾,

⁽¹⁾ JO L 301, 20.11.2007, p. 3.

⁽²⁾ JO L 23, 27.1.2010, p. 35.

⁽³⁾ JO C 146, 22.6.2006, p. 1.

⁽⁴⁾ JO C 232, 27.8.2010, p. 1.

⁽⁵⁾ JO C 250 E, 25.10.2007, p. 93.

⁽⁶⁾ JO C 8 E, 14.1.2010, p. 97.

⁽⁷⁾ JO C 9 E, 15.1.2010, p. 56.

Marți, 8 martie 2011

- având în vedere articolul 48 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară și avizul Comisiei pentru piața internă și protecția consumatorilor, precum și cel al Comisiei pentru drepturile femeii și egalitatea de gen (A7-0032/2011),
- A. întrucât universalitatea, accesul la îngrijire de înaltă calitate, echitatea și solidaritatea reprezintă valori și principii comune care stau la baza sistemelor de sănătate din cadrul statelor membre ale UE;
 - B. întrucât, pe de-o parte, cetățenii duc, în medie, o viață mai îndelungată și mai sănătoasă decât generațiile anterioare, iar, pe de altă parte, UE se confruntă, în contextul îmbătrânirii populației, cu o provocare importantă, și anume cu inegalitățile mari în materie de sănătate fizică și psihică existente și care devin din ce în ce mai pronunțate între statele membre ale UE și în cadrul acestora;
 - C. întrucât diferența privind speranța de viață la naștere dintre grupurile socioeconomice cele mai defavorizate și grupurile socioeconomice cele mai favorizate este de 10 ani la bărbați și de 6 ani la femei;
 - D. întrucât dimensiunea de gen în materie de speranță de viață constituie, de asemenea, o chestiune foarte importantă care trebuie abordată în contextul inegalităților în materie de sănătate;
 - E. întrucât, în afară de factorii genetici, starea sănătății este influențată, înainte de toate, de stilurile de viață ale oamenilor, de accesul acestora la servicii medicale, inclusiv la informații și la educație cu privire la sănătate, la tratament preventiv al bolilor și la tratament în cazul bolilor care durează puțin și al celor care durează mult; întrucât grupurile socioeconomice defavorizate sunt mai predispuse la o alimentație precară și la dependența de tutun și alcool, toți aceștia constituind factori care contribuie într-o mare măsură la apariția multor boli și afecțiuni, inclusiv a unor boli cardiovasculare și a cancerului;
 - F. întrucât în toate statele membre au fost descoperite inegalități în materie de sănătate între persoane aparținând unor grupuri educaționale, ocupaționale și de venit superioare și, respectiv, inferioare;
 - G. întrucât există dovezi că există o dimensiune de gen în ceea ce privește ratele de malnutriție care sugerează faptul că femeile sunt afectate într-o mai mare măsură de malnutriție și că această inegalitate crește pe măsură ce coborâm pe scara socioeconomică;
 - H. întrucât inegalitățile de gen și de vârstă din domeniul cercetării biomedicale și insuficienta reprezentare a femeilor în studiile clinice afectează îngrijirile acordate pacienților;
 - I. întrucât evaluarea comparativă a inegalităților în materie de sănătate reprezintă un prim pas fundamental în direcția luării unor măsuri eficiente;
 - J. întrucât rata mortalității este, de obicei, mai ridicată în grupurile educaționale, ocupaționale și de venit inferioare și întrucât se pot observa inegalități semnificative și în prevalența formelor specifice de dizabilități, a bolilor specifice cronice netransmisibile, a afecțiunilor cavității bucale și a formelor de boli psihice;
 - K. întrucât fenomenul fumatului cunoaște o răspândire rapidă în rândul femeilor, în special al tinerelor, cu consecințe devastatoare pentru starea lor de sănătate viitoare; întrucât, în cazul femeilor, fumatul este agravat de numeroase dezavantaje;

Marți, 8 martie 2011

- L. întrucât Comisia a constatat existența unei variații sociale în privința stării de sănătate în cadrul tuturor statelor membre ale UE (Comunicarea Comisiei din 20 octombrie 2010 intitulată „Solidaritate în domeniul sănătății: reducerea inegalităților în materie de sănătate în UE”); întrucât Organizația Mondială a Sănătății definește această variație socială ca fiind legătura dintre inegalitățile socioeconomice și inegalitățile în materie de sănătate și de acces la servicii medicale;
- M. întrucât numeroase proiecte și studii au confirmat că începutul excesului în greutate și al obezității este caracterizat prin disparități precoce legate de mediul socioeconomic și că cel mai mare număr de cazuri de exces în greutate și de obezitate apar în grupurile socioeconomice mai defavorizate; întrucât această situație ar putea duce la inegalități și mai mari în materie de sănătate și socioeconomice din cauza riscului crescut de apariție a unor boli legate de obezitate;
- N. întrucât, în ciuda progreselor înregistrate pe plan socioeconomic și în ceea ce privește mediul, care au dus, pe durate lungi de timp, la o ameliorare generală a stării de sănătate a populației, există încă diverși factori, precum condițiile de igienă, de trai și de muncă, malnutriția, educația, venitul, consumul de alcool și fumatul, care continuă să aibă un impact direct asupra inegalităților în materie de sănătate;
- O. întrucât se preconizează că schimbările climatice vor genera o serie de consecințe potențiale asupra sănătății din cauza frecvenței sporite a evenimentelor meteorologice extreme, precum valuri de căldură și inundații, a evoluției bolilor infecțioase și a expunerii crescute la radiații ultraviolete; întrucât nu toate statele UE sunt pregătite în aceeași măsură să facă față acestor provocări;
- P. întrucât inegalitățile în materie de sănătate nu reprezintă numai o consecință a multiplilor factori economici, de mediu sau referitori la modul de viață, ci și o consecință a dificultăților privind accesul la servicii medicale;
- Q. întrucât inegalitățile în materie de sănătate sunt legate, de asemenea, și de dificultățile privind accesul la servicii medicale, atât din motive economice (nu atât în cazul serviciilor medicale costisitoare, care, în statele membre, sunt acoperite în mod adecvat, cât mai degrabă în cazul asistenței medicale de rutină, precum servicii medicale stomatologice și oftalmologice), cât și din motive privind distribuirea precară a resurselor medicale în anumite regiuni ale UE;
- R. întrucât lipsa de specialiști în domeniul medical în anumite zone ale UE, precum și posibilitatea acestora de a se muta în alte zone ale UE reprezintă o reală problemă și întrucât această situație generează inegalități majore în ceea ce privește accesul pacienților la servicii medicale și siguranța acestora;
- S. întrucât persoanele care locuiesc în zone ultraperiferice și insulare au în continuare un acces limitat la servicii medicale prompte și de înaltă calitate;
- T. întrucât pacienții care suferă de boli sau afecțiuni cronice formează un grup specific afectat de inegalități legate de accesul la diagnosticare și la asistență medicală, la servicii sociale și de asistență de altă natură și dezavantajat, confruntându-se inclusiv cu dificultăți financiare, cu un acces precar la locuri de muncă, cu discriminare din punct de vedere social și cu stigmatizare;
- U. întrucât violența împotriva femeilor reprezintă un fenomen foarte răspândit în toate țările și la nivelul tuturor claselor sociale și are un efect dramatic asupra sănătății fizice și emoționale a femeilor și a copiilor;
- V. întrucât infertilitatea este o afecțiune medicală recunoscută de Organizația Mondială a Sănătății cu un impact deosebit asupra stării de sănătate a femeilor și întrucât, din studiul național privind sensibilizarea realizat în Regatul Unit, reiese că peste 94 % din femeile care suferă de infertilitate suferă și de diverse forme de depresie;
- W. întrucât există mari inegalități între statele membre în ceea ce privește accesul la tratamente de fertilizare;

Marți, 8 martie 2011

- X. întrucât Eurostat, Oficiul de Statistică al UE, a precizat că rata șomajului în cele 27 de state membre ale UE a crescut la 9,6 % în septembrie 2010, iar Comitetul pentru protecție socială al Consiliului Uniunii Europene și-a exprimat, în cadrul avizului său din 20 mai 2010, preocuparea cu privire la faptul că actuala criză economică și financiară va avea consecințe negative asupra accesului cetățenilor la serviciile medicale și asupra bugetelor sectoarelor sanitare din cadrul statelor membre;
- Y. întrucât actuala criză economică și financiară poate afecta grav sectorul serviciilor medicale din mai multe state membre ale UE în ceea ce privește atât oferta, cât și cererea;
- Z. întrucât restricțiile cauzate de actuala criză economică și financiară, împreună cu consecințele viitoarei provocări demografice cu care Uniunea va trebui să se confrunte, ar putea submina în mod grav sustenabilitatea financiară și organizațională a sistemelor de sănătate din statele membre, împiedicând astfel accesul egal la servicii medicale pe teritoriile acestora;
- AA. întrucât combinarea sărăciei cu alte forme de vulnerabilitate, precum vârsta fragedă sau vârsta înaintată, dizabilitatea sau apartenența la o minoritate, crește și mai mult riscurile apariției inegalităților în materie de sănătate și întrucât o stare de sănătate precară poate duce, la rândul ei, la sărăcie și/sau la excludere socială;
- AB. întrucât primii ani de viață au efecte pe termen lung cu privire la multe aspecte referitoare la sănătate și la bunăstare – de la obezitate, boli cardiace și sănătate psihică, până la educație, realizări profesionale, statut economic și calitatea vieții;
- AC. întrucât inegalitățile în materie de sănătate pot avea implicații economice semnificative pentru UE și pentru statele membre; întrucât se estimează că pierderile legate de inegalitățile în materie de sănătate se ridică la aproximativ 1,4 % din PIB;
- AD. întrucât, în multe state ale UE, accesul echitabil la servicii medicale pentru migranții fără acte nu este asigurat nici în practică, nici în temeiul legislației;
- AE. întrucât în statele membre încă se mai ivesc situații în care membrii unor diverse grupuri sociale (de exemplu, persoane cu dizabilități) se confruntă cu obstacole privind acceptarea în condiții de egalitate în unități sanitare, fapt care limitează accesul acestora la serviciile medicale;
- AF. întrucât, în contextul îmbătrânirii populației, statele membre se confruntă cu probleme privind dependența și creșterea nevoilor în materie de servicii și tratamente în domeniul geriatriei; întrucât, prin urmare, este necesară o schimbare a abordării legate de organizarea serviciilor medicale; și întrucât inegalitățile legate de accesul persoanelor în vârstă la serviciile medicale cresc din ce în ce mai mult,
1. salută sugestiile-cheie făcute de Comisie în comunicarea sa intitulată „Solidaritate în domeniul sănătății: reducerea inegalităților în materie de sănătate în UE”: (1) o distribuție mai echitabilă a sănătății ca parte a obiectivelor generale privind dezvoltarea economică și socială; (2) îmbunătățirea bazei de date și de cunoștințe (inclusiv măsurarea, monitorizarea, evaluarea și raportarea); (3) obținerea angajamentului din partea întregii societăți privind reducerea inegalităților în materie de sănătate; (4) satisfacerea necesităților grupurilor vulnerabile; și (5) sporirea contribuției politicilor UE la reducerea inegalităților în materie de sănătate;
 2. subliniază importanța acordării serviciilor medicale într-un mod care respectă drepturile fundamentale; subliniază nevoia de menținere și de îmbunătățire a accesului universal la sisteme de sănătate și la servicii medicale accesibile;
 3. subliniază importanța îmbunătățirii accesului la servicii de prevenire a bolilor, de promovare a sănătății, precum și la servicii medicale primare și de specialitate și a reducerii inegalităților dintre diferitele grupuri sociale și de vârstă și subliniază că aceste obiective ar putea fi realizate prin optimizarea cheltuielilor publice în domeniul serviciilor medicale de prevenire și de recuperare și prin programe destinate grupurilor vulnerabile;

Marți, 8 martie 2011

4. invită Comisia și statele membre să depună în continuare eforturi în vederea combaterii inegalităților socioeconomice, fapt ce va permite, în cele din urmă, reducerea unor inegalități în materie de sănătate; de asemenea, pe baza valorilor universale privind demnitatea umană, libertatea, egalitatea și solidaritatea, invită Comisia și statele membre să se concentreze asupra nevoilor grupurilor vulnerabile, inclusiv a grupurilor defavorizate de migranți și a persoanelor care aparțin minorităților etnice, a copiilor și a adolescenților, a persoanelor cu dizabilități, acordând o atenție deosebită bolilor psihice, pacienților diagnosticați cu boli sau afecțiuni cronice, persoanelor în vârstă, celor care trăiesc în sărăcie și persoanelor dependente de alcool și de droguri;

5. invită statele membre să se asigure că cele mai vulnerabile grupuri, inclusiv grupurile migranților fără acte, au dreptul la un acces echitabil la servicii medicale și că îl și primesc; invită statele membre să verifice cât este de fezabilă acordarea de asistență medicală pentru migranții clandestini, furnizând o definiție bazată pe principii comune pentru elementele de bază legate de serviciile medicale astfel cum sunt definite în legislația lor națională;

6. invită statele membre să țină seama de nevoile specifice ale femeilor migrante în materie de protecție a sănătății, mai ales în ceea ce privește garantarea acordării de către sistemele de sănătate a unor servicii corespunzătoare de mediere lingvistică; consideră că sistemele respective ar trebui să dezvolte inițiative de formare care să le permită medicilor și altor categorii de personal din domeniu să adopte o abordare interculturală bazată pe recunoașterea și respectarea diversității și a sensibilităților persoanelor din diferite regiuni geografice; consideră, de asemenea, că trebuie acordată prioritate măsurilor și campaniilor de informare care vizează combaterea mutilării genitale a femeilor și care să includă stabilirea unor pedepse severe pentru cei care o practică;

7. invită UE și statele membre să găsească rapid soluții pentru combaterea discriminării bazate pe originea etnică, în special în anumite state membre în care Directiva 2000/43/CE a Consiliului nu a fost pusă în aplicare și în care femeile care aparțin minorităților etnice nu beneficiază sau dispun doar de o protecție socială limitată și nu au sau dispun doar de un acces limitat la serviciile de medicale;

8. invită statele membre să promoveze accesul la consiliere și la informare juridică de bună calitate în coordonare cu organizațiile societății civile pentru a sprijini cetățenii de rând, inclusiv migranții fără acte, astfel încât aceștia să afle cât mai multe informații cu privire la drepturile lor individuale;

9. subliniază că criza economică și financiară și măsurile de austeritate adoptate de statele membre, în special în ceea ce privește oferta, pot duce la o scădere a nivelului de fonduri alocate sănătății publice și promovării sănătății, prevenirii bolilor și serviciilor medicale pe termen lung ca urmare a reducerilor de buget și a veniturilor mai scăzute provenite din încasarea de impozite, în timp ce cererea de servicii medicale și pe termen lung poate crește ca urmare a unei combinații de factori care contribuie la deteriorarea stării de sănătate a populației în general;

10. accentuează faptul că inegalitățile în materie de sănătate din UE reprezintă o povară importantă pentru statele membre și pentru sistemele lor de sănătate și că funcționarea eficientă a pieței interne, precum și politicile publice solide și, dacă este posibil, coordonate în materie de acțiuni preventive pot aduce îmbunătățiri în acest domeniu;

11. accentuează faptul că contracararea unor factori socioeconomi precum obezitatea, fumatul etc., accesibilitatea sistemelor de sănătate (periclitată de nerambursarea costurilor serviciilor medicale și ale medicamentelor, de acțiunile preventive necorespunzătoare și de repartizarea inegală a personalului medical) și diagnosticarea eficace ar trebui considerate aspecte-cheie ale măsurilor de combatere a inegalităților în materie de sănătate și că accesibilitatea și costurile rezonabile ale tratamentelor farmaceutice ar trebui considerate, de asemenea, aspecte-cheie ale sănătății fiecărei persoane; invită, prin urmare, statele membre să se asigure că Directiva privind transparența (89/105/CEE) este pusă în aplicare în mod corespunzător și că concluziile Comunicării din 2008 a Comisiei privind ancheta din sectorul farmaceutic sunt abordate în mod adecvat;

12. subliniază faptul că serviciile medicale nu sunt și nu ar trebui considerate un bun sau un serviciu general;

Marți, 8 martie 2011

13. invită Consiliul și statele membre să evalueze și să aplice noi măsuri de creștere a eficienței cheltuielilor acestora în domeniul sănătății, în special investind în asistența medicală preventivă pentru a reduce viitoarele cheltuieli pe termen lung și povara socială, și să restructureze sistemele de sănătate pentru a oferi acces echitabil la servicii medicale de foarte bună calitate (în special la servicii medicale de bază) fără nicio discriminare peste tot în UE și încurajează Comisia să analizeze modul în care sunt utilizate fondurile europene actuale pentru a promova și mai mult investițiile în infrastructura, cercetarea și formarea în domeniul sănătății și să promoveze și să intensifice prevenirea bolilor;
14. invită Comisia și statele membre să se asigure de faptul că accesul echitabil al pacienților mai în vârstă la servicii medicale și la tratamente este inclus în politicile și programele acestora din domeniul sănătății și să transforme accesul adecvat al persoanelor mai în vârstă la servicii medicale și la tratamente într-o prioritate a anului 2012, „Anul european al îmbătrânirii active și al solidarității între generații”; invită statele membre să promoveze inițiative de abordare a izolării sociale a pacienților mai în vârstă deoarece aceasta are un impact semnificativ asupra stării de sănătate pe termen lung a pacienților; subliniază că este necesar ca Uniunea Europeană și statele membre ale acesteia să anticipeze, prin intermediul unei strategii adecvate pe termen lung, efectele sociale și economice ale îmbătrânirii populației europene pentru a garanta sustenabilitatea financiară și organizațională a sistemelor de sănătate, precum și pentru a furniza pacienților servicii medicale în mod egal și continuu;
15. invită statele membre să își îmbunătățească capacitatea de monitorizare atentă, la nivel național, regional și local, a impactului social și a celui în materie de sănătate ale crizei;
16. invită Comisia să promoveze acumularea de experiență privind educația în materie de sănătate, promovarea unui stil de viață sănătos, prevenirea, diagnosticarea timpurie și tratamentele adecvate, în special cu privire la consumul de băuturi alcoolice, la fumat, la regimul alimentar și la obezitate, precum și la droguri; invită statele membre să promoveze activitatea fizică, alimentația corectă și programele „Școli sănătoase” destinate copiilor, în special în regiunile mai dezavantajate, și să crească nivelul de educație personală, socială și în materie de sănătate, în vederea promovării unui comportament mai sănătos și a încurajării unui comportament pozitiv legat de stilul de viață;
17. încurajează toate statele membre să investească în infrastructura socială, educațională, de mediu și în domeniul sănătății în conformitate cu principiul „sănătate în toate politicile” și să coordoneze măsuri privind calificarea, formarea și mobilitatea personalului medical, garantând astfel capacitatea și durabilitatea infrastructurii și a forței de muncă în domeniul medical, atât la nivelul UE, cât și la nivel național;
18. subliniază că inegalitățile în materie de sănătate din Uniune nu vor fi depășite fără o strategie comună și generală pentru forța de muncă europeană din domeniul sănătății, care să includă politici coordonate de gestionare a resurselor, de educație și de formare, standarde minime de calitate și de siguranță și înregistrarea personalului medical;
19. solicită statelor membre să asigure faptul că informațiile cu privire la sănătate, la stilurile de viață sănătoase, la serviciile medicale, la metodele de prevenire, la diagnosticarea timpurie a bolilor și la tratamente adecvate sunt disponibile într-o formă și în limbi pe care toți cetățenii să le poată înțelege, prin intermediul unor tehnologii noi de informare și de comunicare, în special în ceea ce privește serviciile medicale disponibile online;
20. invită statele membre să promoveze introducerea tehnologiilor telemedicinii, care pot reduce în mod semnificativ disparitățile geografice privind accesul la anumite tipuri de servicii medicale, în special în ceea ce privește serviciile acordate de specialiști, mai ales în regiunile de frontieră;
21. invită statele membre să promoveze politici publice destinate asigurării unor condiții de trai sănătoase pentru toți nou-născuții, copiii și adolescenții, inclusiv servicii medicale acordate înainte de concepere, servicii de îngrijire a mamei și măsuri de susținere a părinților și, mai ales, de susținere a femeilor însărcinate și a celor care alăptează, pentru a asigura tuturor nou-născuților un start sănătos în viață și pentru a evita apariția altor inegalități în materie de sănătate, recunoscând astfel că este important să se investească în dezvoltarea timpurie a copilului și în abordările care țin seama de toate etapele vieții;

Marți, 8 martie 2011

22. invită statele membre să se asigure că toate femeile însărcinate și toți copiii, indiferent de statutul acestora, au dreptul la protecție socială astfel cum este definit în cadrul legislației naționale și că aceștia beneficiază cu adevărat de această protecție;
23. amintește de obligația care îi revine UE în temeiul Convenției ONU privind drepturile persoanelor cu handicap de a garanta dreptul persoanelor cu dizabilități la cel mai înalt standard posibil de sănătate fără ca acestea să fie discriminate pe bază de handicap; insistă asupra faptului că includerea dizabilităților în toți indicatorii de evaluare a stării de sănătate relevanți reprezintă un pas esențial înspre îndeplinirea acestei obligații;
24. invită UE și statele membre să integreze starea de sănătate a femeilor și problematica îmbătrânirii (femeile în vârstă) cu titlu de factori în integrarea dimensiunii egalității între femei și bărbați și să introducă dimensiunea de gen în bugetul alocat politicilor, programelor și cercetării în materie de sănătate, de la dezvoltarea și conceperea acestora, până la studiul de impact; solicită ca programele-cadru de cercetare finanțate de UE și agențiile publice de finanțare să includă un studiu de impact asupra dimensiunii de gen în politicile lor și să prevadă colectarea și analizarea datelor legate de gen și vârstă cu scopul de a identifica diferențele esențiale dintre femei și bărbați în materie de sănătate, pentru a sprijini modificarea politicilor, și să introducă și să centralizeze instrumente epidemiologice pentru a analiza cauzele discrepanței dintre speranța de viață a femeilor și cea a bărbaților;
25. consideră că UE și statele membre ar trebui să le garanteze femeilor un acces facil la mijloacele de contracepție și dreptul la avort în condiții de siguranță;
26. invită Comisia să ofere statelor membre exemple de bune și de cele mai bune practici pentru a încuraja o mai mare uniformitate în ceea ce privește accesul la tratamente de fertilizare;
27. îndeamnă UE și statele membre să pună accentul pe drepturile omului în cazul femeilor, în special în ceea ce privește prevenirea și interzicerea sterilizării forțate a femeilor și a mutilării genitale a acestora și pedepsirea celor care săvârșesc aceste fapte;
28. invită UE și statele membre să recunoască violența bărbaților împotriva femeilor ca o problemă de sănătate publică, indiferent de forma pe care o ia aceasta;
29. invită UE și statele membre să ia măsurile necesare pentru a elimina discriminarea împotriva femeilor în ceea ce privește accesul la tehnicile de reproducere asistată (TRA) din motive de stare civilă, orientare sexuală, origini etnice sau culturale;
30. invită statele membre să urmeze exemplul Organizației Mondiale a Sănătății privind recunoașterea obezității ca boală cronică și să ofere, prin urmare, acces la programele de prevenire a obezității și să garanteze accesul la tratamente în cazul cărora s-a dovedit că au rezultate medicale pozitive pentru persoanele care suferă de obezitate și care au nevoie de un tratament medical, și în vederea prevenirii apariției altor boli;
31. invită UE și statele membre să integreze dimensiunea de gen în controlul tutunului, astfel cum se recomandă în Convenția-cadru a OMS pentru controlul tutunului, și să introducă companii antifumat care să vizeze tinerele fete și femeile;
32. invită statele membre să încurajeze și să sprijine cercetarea medicală și farmaceutică în domeniul bolilor care afectează în special femeile, în ceea ce privește toate etapele vieții lor, nu doar vârsta reproductivă;
33. invită statele membre să soluționeze problemele de inegalitate legate de accesul la servicii medicale care afectează viața de zi cu zi, de exemplu în domeniul stomatologiei și în cel al oftalmologiei;

Marți, 8 martie 2011

34. sugerează UE și statelor membre să instituie politici coerente și măsuri de susținere destinate femeilor care nu lucrează sau care ocupă locuri de muncă în sectoare în care acestea nu beneficiază de o asigurare de sănătate personală și să caute soluții pentru a oferi acestor femei asigurare;
35. îndeamnă Comisia, în contextul colaborării sale cu autoritățile competente din statele membre, să promoveze cele mai bune practici privind stabilirea prețurilor medicamentelor și rambursarea costurilor acestora, inclusiv modele funcționale pentru diferențierea prețurilor produselor farmaceutice, astfel încât să se optimizeze accesibilitatea costurilor și să se reducă inegalitățile în materie de acces la medicamente;
36. reamintește că adoptarea unui brevet european, cu un regim lingvistic adecvat și un sistem unificat de rezolvare a litigiilor, este esențială pentru revitalizarea economiei europene;
37. ia act de faptul că activitatea deja efectuată în cadrul Comisiei pentru piața internă și protecția consumatorilor cu privire la siguranța produselor și la publicitate, printre altele, a contribuit la abordarea anumitor aspecte privind inegalitățile în materie de sănătate existente în UE și subliniază, în acest sens, importanța monitorizării atente a informațiilor pe care societățile farmaceutice le comunică pacienților, în special grupurilor celor mai vulnerabile și mai puțin informate, precum și necesitatea creării unui sistem eficient și independent de farmacovigilență;
38. invită statele membre să își adapteze sistemele de sănătate la nevoile grupurilor celor mai defavorizate, prin dezvoltarea unor metode de stabilire a onorariilor încasate de personalul medical care să garanteze accesul la îngrijiri medicale pentru toți pacienții;
39. îndeamnă Comisia să depună toate eforturile posibile pentru a încuraja statele membre să ofere rambursări pacienților și să facă urgent tot ce este necesar pentru a reduce inegalitățile în materie de acces la medicamente pentru tratarea acelor probleme de sănătate sau boli precum osteoporoza postmenopauză și boala Alzheimer, care nu sunt rambursabile în anumite state membre;
40. subliniază că, în numeroase țări, în afara guvernelor naționale, autoritățile regionale au un rol important în ceea ce privește sănătatea publică, promovarea sănătății, prevenirea bolilor și furnizarea de servicii medicale și că acestea trebuie, prin urmare, să fie implicate în mod activ; subliniază că administrațiile regionale și locale și alte părți interesate au, de asemenea, o contribuție vitală, inclusiv la locurile de muncă și în școli, în special în ceea ce privește educația în materie de sănătate, promovarea unor stiluri sănătoase de viață, prevenirea eficientă a bolilor, precum și screeningul timpuriu și diagnosticarea timpurie a bolilor;
41. invită statele membre să sprijine o „abordare la nivel local privind îngrijirea medicală” și să ofere servicii medicale integrate, accesibile la nivel local sau regional, care să permită pacienților să fie mai bine susținuți în propriul lor mediu local și social;
42. încurajează toate statele membre să își reevalueze politicile privind chestiuni care au un impact semnificativ asupra inegalităților în materie de sănătate, cum ar fi cele referitoare la tutun, alcool, alimente, produse farmaceutice, precum și la sănătatea publică și la furnizarea de servicii medicale;
43. încurajează statele membre să dezvolte parteneriate în regiunile frontaliere în vederea împărțirii costurilor cu infrastructura și cu personalul și a reducerii inegalităților în materie de sănătate, în special în ceea ce privește accesul la aparatul de ultimă generație;
44. solicită Comisiei să studieze efectele deciziilor bazate pe evaluări la nivel național și regional ale eficacității medicamentelor și aparatului medical pe piața internă, inclusiv în ceea ce privește accesul pacienților și inovarea de noi produse și practici medicale, care constituie unele dintre elementele principale care afectează egalitatea în materie de sănătate;

Marți, 8 martie 2011

45. consideră că aplicarea Directivei 2011/24/UE privind drepturile pacienților în cadrul asistenței medicale transfrontaliere ar trebui urmată de studii de impact pentru a evalua cât mai eficient posibil eficiența acesteia în combaterea inegalităților în materie de sănătate și pentru a garanta că directiva menține un nivel corespunzător de protecție publică și garantează siguranța pacienților, în special în ceea ce privește repartizarea geografică a resurselor medicale, atât umane, cât și materiale;

46. constată că o asistență medicală transfrontalieră de înaltă calitate și eficientă necesită o transparență sporită a informațiilor destinate publicului, pacienților, autorităților de reglementare și furnizorilor de servicii medicale cu privire la o gamă largă de chestiuni, inclusiv drepturile pacienților, accesul la căi de atac și reglementările aplicabile în cazul personalului medical;

47. regretă că Directiva privind asistența medicală transfrontalieră nu a fost însoțită de o propunere legislativă privind mobilitatea personalului medical care să ia în considerare riscul legat de „exportul de inteligență” în cadrul UE, care ar spori în mod periculos inegalitățile geografice în anumite state membre, și invită Comisia să remedieze această situație, eventual în contextul viitoarei revizuirii a Directivei privind recunoașterea calificărilor profesionale (2005/36/CE);

48. îndeamnă statele membre să pună pe deplin în aplicare actuala Directivă privind recunoașterea calificărilor profesionale (2005/36/CE); în ceea ce privește complexitatea calificărilor medicale, încurajează Comisia să abordeze în evaluarea sa și în cadrul revizuirii directivei unele dintre lacunele în materie de reglementare care au potențialul de a face pacienții vulnerabili în fața riscurilor și de a le compromite acestora dreptul la un tratament în condiții de siguranță; invită, de asemenea, Comisia să analizeze posibilitatea de a introduce obligația înregistrării cu ajutorul sistemului IMI pentru autoritățile competente și de a crește măsura în care autoritățile competente pot schimba în mod proactiv informații disciplinare legate de personalul medical, prin crearea unui mecanism de alertă adecvat;

49. îndeamnă Comisia să realizeze, în cadrul viitoarei sale propuneri legislative privind calificările profesionale, progrese în vederea creării unui mecanism consolidat de recunoaștere a calificărilor în statele membre;

50. subliniază că o inovare sporită duce adesea la o accesibilitate crescută a tratamentelor, fapt deosebit de important pentru comunitățile izolate sau rurale;

51. invită Comisia să promoveze, în colaborare cu statele membre, dezvoltarea serviciilor de telemedicină ca o modalitate de reducere a disparităților geografice privind furnizarea de servicii medicale atât la nivel regional, cât și la nivel local;

52. invită Consiliul și Comisia să recunoască într-o mai mare măsură, în cadrul strategiei Europa 2020, faptul că sănătatea fizică și psihică și bunăstarea sunt esențiale pentru combaterea excluderii, să includă în procedurile de monitorizare a strategiei Europa 2020 indicatori comparativi stratificați în funcție de statutul socioeconomic și de sănătatea publică și să țină seama de discriminarea bazată pe criterii de vârstă, în special cu privire la studiile clinice privind tratamente care să corespundă într-o mai mare măsură nevoilor persoanelor în vârstă;

53. consideră că UE și statele membre trebuie să sprijine societatea civilă și organizațiile de femei care promovează drepturile femeilor, inclusiv drepturile sexuale și reproductive ale acestora, dreptul la un stil de viață sănătos și dreptul la muncă, pentru a se asigura că femeile își fac auzită vocea cu privire la chestiunile legate de politica din domeniul sănătății de la nivel european și național;

54. încurajează toate statele membre să susțină și să dezvolte capacitatea și schimburile și cooperarea la nivel internațional între toate părțile interesate relevante din cadrul mai multor sectoare în vederea dezvoltării și punerii în aplicare a politicilor prin care sunt reduse inegalitățile în materie de sănătate;

Marți, 8 martie 2011

55. invită statele membre să sprijine și să pună în aplicare o abordare comună în vederea elaborării de politici la nivel local, regional și național, depunând astfel eforturi în vederea adoptării unei abordări privind integrarea sănătății în toate politicile (HiAP);
56. invită Comisia și statele membre să elaboreze un set comun de indicatori de monitorizare a inegalităților în materie de sănătate în funcție de vârstă, sex, statut socioeconomic și așezare geografică, precum și a riscurilor care rezultă în urma alcoolismului și a dependenței de droguri și să stabilească o metodologie de auditare a situației sănătății în statele membre care să aibă ca scop identificarea și prioritizarea domeniilor în care trebuie realizate îmbunătățiri și stabilite cele mai bune practici;
57. subliniază faptul că inegalitățile în materie de sănătate au la bază inegalități sociale în ceea ce privește condițiile de trai și modelele de comportament social legate de gen, de rasă, de standardele de educație, de ocuparea forței de muncă și de distribuția inegală nu numai a veniturilor, ci și a serviciilor medicale, a prevenirii bolilor și a serviciilor de promovare a sănătății;
58. subliniază faptul că riscurile privind sănătatea la care sunt expuși cei care fac parte din grupurile sociale defavorizate (mai sărace) sunt cele care stau la baza inegalităților în materie de sănătate, ținând cont că aceste riscuri sunt accentuate prin combinarea sărăciei cu alte vulnerabilități;
59. invită Comisia să se asigure că misiunile de reducere a inegalităților în materie de sănătate și de îmbunătățire a accesului la servicii de sănătate fizică și psihică sunt abordate și integrate pe deplin în cadrul inițiativelor sale actuale precum Parteneriatul privind îmbătrânirea sănătoasă și activă și Platforma UE de combatere a sărăciei și a excluderii sociale și în cadrul viitoarelor inițiative privind dezvoltarea copilului în primele stadii de viață și politicile privind tineretul axate pe educație, formare și ocuparea forței de muncă;
60. solicită o coordonare mai bună între agențiile UE care joacă un rol important în combaterea inegalităților în materie de sănătate, în special între Fundația Europeană pentru Îmbunătățirea Condițiilor de Viață și de Muncă, Centrul European de Prevenire și Control al Bolilor și Agenția Europeană pentru Sănătate și Securitate în Muncă;
61. invită Comisia să sprijine statele membre în vederea unei mai bune utilizări a metodei deschise de coordonare pentru a susține proiectele care abordează factorii care stau la baza inegalităților în materie de sănătate;
62. invită Comisia să dezvolte modalități de angajare și de implicare a tuturor părților interesate relevante la nivel european în promovarea reținerii și a diseminării bunelor practici în domeniul sănătății publice;
63. atrage atenția asupra importanței deosebite, dintre diferiții factori legați de sănătate, a unui regim variat, de înaltă calitate și îndeamnă Comisia, în acest sens, să crească gradul de utilizare a programelor eficiente stabilite în cadrul PAC (distribuirea gratuită de lapte și fructe în școli și de alimente în cadrul grupurilor defavorizate);
64. invită statele membre să creeze o rețea de servicii sociale, medicale și de consiliere specifice, cu linii de asistență prin telefon dedicate femeilor, cuplurilor și familiilor, în scopul prevenirii violenței în familie și al oferirii de ajutor și de sprijin profesional calificat celor care au nevoie, în cooperare cu celelalte organisme din domeniu;
65. invită Comisia să sprijine statele membre în vederea unei mai bune utilizări a politicii de coeziune și a fondurilor structurale ale UE pentru a susține proiectele care contribuie la abordarea factorilor sociali legați de sănătate și la reducerea inegalităților în materie de sănătate; invită, de asemenea, Comisia să sprijine statele membre să utilizeze mai bine programul PROGRESS;

Marți, 8 martie 2011

66. îndeamnă statele membre să pună capăt reducerilor actuale ale cheltuielilor publice destinate serviciilor medicale, care joacă un rol central în oferirea unui nivel ridicat de protecție a sănătății pentru femei și bărbați.
67. invită Comisia să introducă o abordare bazată pe factorii economici și de mediu legați de sănătate și pe „echitate și sănătate în toate politicile” în elaborarea tuturor politicilor interne și externe ale UE, în special în vederea realizării Obiectivelor de dezvoltare ale mileniului, și, îndeosebi, a unei stări bune de sănătate a mamelor;
68. îndeamnă toate statele membre să recunoască importanța sănătății pentru societate și să privească dincolo de o abordare bazată pe PIB când evaluează dezvoltarea societății, a comunității și dezvoltarea individuală;
69. invită Consiliul să promoveze eforturile de abordare a inegalităților în materie de sănătate ca o prioritate politică în toate statele membre, ținând seama de factorii sociali legați de sănătate și de factorii de risc privind stilul de viață, precum alcoolul, tutunul și alimentația, prin măsuri în domeniul politice precum protecția consumatorilor, ocuparea forței de muncă, locuințele, politica socială, mediul, agricultura și industria alimentară, educația, condițiile de trai și de muncă și cercetarea, respectând principiul „sănătate în toate politicile”;
70. invită Comisia să sprijine acțiunile finanțate în cadrul planurilor de acțiune în domeniul sănătății publice actuale și viitoare în vederea abordării factorilor sociali legați de sănătate;
71. invită Comisia să elaboreze orientări de îmbunătățire a mecanismelor de monitorizare a inegalităților în materie de sănătate peste tot în UE (între statele membre și în cadrul acestora) prin îmbunătățirea procesului de colectare a datelor prin compilarea unor informații mai sistematice și comparabile, care să vină în completarea datelor existente cu privire la inegalitățile în materie de sănătate, și printr-o monitorizare și o analizare regulate;
72. solicită Comisiei să aibă în vedere elaborarea unei propuneri de recomandare a Consiliului, sau a oricărei alte inițiative comunitare adecvate, în vederea încurajării și sprijinirii dezvoltării de către statele membre a unor strategii naționale sau regionale integrate de reducere a inegalităților în materie de sănătate;
73. invită Comisia să evalueze, în cadrul rapoartelor sale intermediare, eficiența măsurilor de reducere a inegalităților în materie de sănătate și îmbunătățirea stării de sănătate care decurg din politicile privind factorii sociali, economici și de mediu legați de sănătate;
74. invită Comisia să aplice abordarea HiAP în ceea ce privește elaborarea politicilor la nivelul UE și să realizeze evaluări eficiente ale impactului care să țină seama de rezultatele privind echitatea în materie de sănătate;
75. consideră că piețele deschise și competitive și buna lor funcționare pot stimula inovarea, investițiile și cercetarea în sectorul sănătății și recunoaște că acest lucru trebuie să fie însoțit de un sprijin financiar puternic destinat sectorului cercetării publice pentru a dezvolta în continuare modele durabile și eficiente de asistență medicală și pentru a promova dezvoltarea unor noi tehnologii și a aplicațiilor lor în acest sector (de exemplu, telemedicina), precum și de o metodologie comună de evaluare a tehnologiei din domeniul sănătății, toate în beneficiul fiecărei persoane, inclusiv al celor din grupurile socioeconomice mai defavorizate, ținându-se, totodată, seama de îmbătrânirea populației;
76. invită Comisia și statele membre să sprijine programele de informare și de sensibilizare ale cetățenilor și să intensifice dialogul cu societatea civilă, partenerii sociali și ONG-urile în ceea ce privește sănătatea și serviciile medicale;
77. consideră că este esențial ca numărul femeilor care participă la elaborarea politicilor în materie de sănătate, la planificarea programelor și la furnizarea de servicii medicale să crească;
78. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei.

Marți, 8 martie 2011

Cooperarea cu țările în curs de dezvoltare în ceea ce privește promovarea bunei guvernante în chestiuni fiscale

P7_TA(2011)0082

Rezoluția Parlamentului European din 8 martie 2011 referitoare la taxe și dezvoltare - cooperarea cu țările în curs de dezvoltare în ceea ce privește promovarea bunei guvernante în chestiuni fiscale (2010/2102(INI))

(2012/C 199 E/05)

Parlamentul European,

- având în vedere Rezoluția sa din 10 februarie 2010 referitoare la promovarea bunei guvernante în chestiuni fiscale ⁽¹⁾,
- având în vedere Comunicarea Comisiei referitoare la taxe și dezvoltare - cooperarea cu țările în curs de dezvoltare în ceea ce privește promovarea bunei guvernante în chestiuni fiscale (COM(2010)0163),
- având în vedere Rezoluția sa din 25 martie 2010 referitoare la efectele crizei financiare și economice mondiale asupra țărilor în curs de dezvoltare și asupra cooperării pentru dezvoltare ⁽²⁾, precum și Declarația de la Monterrey (2002), Conferința privind finanțarea pentru dezvoltare de la Doha (2008), Declarația de la Paris (2005) și Agenda pentru acțiune de la Accra (2008), prin care scurgerile de capital și fluxurile financiare ilicite au fost identificate în mod explicit ca un obstacol major în calea mobilizării veniturilor interne pentru dezvoltare,
- având în vedere Rezoluția sa din 15 iunie 2010 referitoare la progresele realizate în vederea atingerii Obiectivelor de dezvoltare ale mileniului: revizuire intermediară în vederea pregătirii pentru reuniunea la nivel înalt a ONU din septembrie 2010 ⁽³⁾,
- având în vedere Summitul G20 organizat la Seoul la 11-12 noiembrie 2010 și inițiativa de consolidare a cooperării internaționale cu țările în curs de dezvoltare în vederea combaterii evaziunii și a fraudei fiscale, lansată de Ministerul German pentru Cooperare Economică și Dezvoltare, cunoscută sub denumirea de „Pactul fiscal internațional” (PFI),
- având în vedere concluziile Conferinței internaționale privind fiscalitatea de la Pretoria din 29 august 2008,
- având în vedere concluziile Summitului G20 de la Londra din 2 și 3 aprilie 2009,
- având în vedere declarația liderilor în urma Summitului G20 de la Pittsburgh din 24 și 25 septembrie 2009 și Rezoluția sa din 8 octombrie 2009 cu privire la această temă ⁽⁴⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 24 aprilie 2009 privind Summitul G20 de la Londra din 2 aprilie 2009 ⁽⁵⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 14 noiembrie 2007 privind propunerea de regulament al Comisiei de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1725/2003 de adoptare a anumitor standarde internaționale de contabilitate, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1606/2002 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește standardul internațional de raportare financiară IFRS 8 privind prezentarea segmentelor operaționale ⁽⁶⁾,

⁽¹⁾ JO C 341 E, 16.12.2010, p. 29.

⁽²⁾ JO C 4 E, 7.1.2011, p. 34.

⁽³⁾ Texte adoptate, P7_TA(2010)0210.

⁽⁴⁾ JO C 230 E, 26.8.2010, p. 1.

⁽⁵⁾ JO C 184 E, 8.7.2010, p. 94.

⁽⁶⁾ JO C 282 E, 6.11.2008, p. 323.

Marți, 8 martie 2011

- având în vedere Raportul comisiei guvernamentale norvegiene din iunie 2009, intitulat „Paradisurile fiscale și dezvoltarea”,
 - având în vedere articolul 48 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru dezvoltare, precum și avizul Comisiei pentru afaceri economice și monetare și cel al Comisiei pentru comerț internațional (A7-0027/2011),
- A. întrucât consolidarea sistemului fiscal este una dintre provocările principale cu care se confruntă țările în curs de dezvoltare pentru îndeplinirea ODM;
- B. întrucât impozitele pot reprezenta o sursă fiabilă și durabilă pentru finanțarea dezvoltării dacă există un regim de impozitare progresivă, o administrație eficientă și eficientă care să promoveze îndeplinirea obligațiilor fiscale, iar veniturile publice sunt utilizate în mod transparent și responsabil;
- C. întrucât țările în curs de dezvoltare se confruntă cu mari provocări în privința colectării veniturilor fiscale din cauza resurselor umane și financiare insuficiente pentru colectarea impozitelor, a slabei capacități administrative, a corupției, a lipsei de legitimitate a sistemului politic, a distribuției inegale a veniturilor și a guvernărilor fiscale defectuoase;
- D. întrucât formele principale de fluxuri financiare ilicite și de scurgeri de capital includ evaluarea incorectă a valorii schimburilor comerciale dintre țări pentru a atrage ISD, contracte de vânzare-răscumpărare de active încheiate între întreprinderi („round-tripping”), obținerea de fonduri din mai multe surse simultan, transportul unor volume mari de numerar, acordurile de investiții netransparente și dezavantajoase și contrabanda;
- E. întrucât centrele off-shore și paradisurile fiscale favorizează o scurgere ilicită de capital în valoare de o mie de miliarde USD anual; întrucât aceste scurgeri monetare ilicite reprezintă o sumă de aproximativ zece ori mai mare decât fondurile pentru asistență destinate țărilor în curs de dezvoltare pentru reducerea sărăciei și dezvoltarea economică;
- F. întrucât paradisurile fiscale, care oferă regimuri bazate pe secretul informației și domiciliu fictiv, combinate cu regimuri fiscale „la cota zero” pentru a atrage capital și venituri ce ar fi trebuit impozitate în alte țări, generează o concurență fiscală dăunătoare;
- G. întrucât concurența din domeniul fiscal a dus la transferul sarcinii fiscale pe umerii lucrătorilor și ai gospodăriilor cu venituri mici și a impus reduceri bugetare cu efecte negative în serviciile publice din țările sărace;
- H. întrucât fraudă fiscală din țările în curs de dezvoltare conduce la o pierdere anuală de venituri fiscale în valoare de zece ori mai mare decât cuantumul asistenței pentru dezvoltare acordate de țările dezvoltate;
- I. întrucât posibilitatea de a întări mobilizarea resurselor interne este afectată și de contextul mondial al liberalizării piețelor internaționale, ceea ce presupune înlocuirea veniturilor vamale cu alte resurse interne; întrucât studiile efectuate de FMI demonstrează că în timp ce țările bogate au reușit să compenseze reducerea taxelor comerciale ca principală sursă de venit cu alte surse de venituri, în special TVA, țările cele mai sărace au reușit să înlocuiască, în cel mai bun caz, 30 % din taxele comerciale pierdute ⁽¹⁾;

(1) De exemplu, a se vedea studiul semnat de Baunsgaard & Keen (2005), la care se face trimitere în raportul FMI din 15 februarie 2005 intitulat „*Dealing with the Revenue Consequences of Trade Reform*” (Abordarea consecințelor produse de reforma comerțului asupra veniturilor), în care FMI ajunge la concluzia că multe dintre țările cu venituri scăzute și unele dintre țările cu venituri medii se confruntă cu dificultăți în ceea ce privește înlocuirea veniturilor generate de taxele comerciale.

Marți, 8 martie 2011

- J. întrucât studiul comparativ realizat de ITC (Mapping Survey) demonstrează necesitatea unei coordonări mai intense între donatori în domeniul fiscalității și dezvoltării,
- K. întrucât existența unui important sector informal în cadrul unei economii împiedică mobilizarea resurselor interne;
- L. întrucât multe dintre țările în curs de dezvoltare nu profită de avântul produselor de consum, deoarece nu primesc o cotă decentă din redevențele pentru zăcămintele minerale care li s-ar cuveni;
- M. întrucât multe dintre țările în curs de dezvoltare nici măcar nu ajung la un nivel minim de impozitare care ar fi necesar pentru finanțarea serviciilor publice și a angajamentelor internaționale, cum ar fi reducerea sărăciei;
- N. întrucât fiscalitatea reprezintă o sursă de venit care este potențial mai stabilă și mai durabilă decât fluxurile provenite din asistență și stimulează mai puternic devotamentul față de țările respective;
- O. întrucât raportarea consolidată face deseori dificilă identificarea companiilor care trebuie impozitate și determinarea cotei de impozit corespunzătoare din cauza structurii corporative complexe a acestor companii și a repartizării activității economice între ele;
- P. întrucât așa-numitele „fonduri-oportuniste”, care de multe ori își au sediul într-un paradis fiscal, practică tot mai mult cumpărarea datoriilor țărilor în curs de dezvoltare la prețuri foarte reduse, iar apoi le acționează în judecată reclamând cuantumul inițial al datoriei (deseori cu dobândă și penalități), ceea ce limitează semnificativ capacitatea de acțiune a țărilor în curs de dezvoltare pe baza veniturilor fiscale suplimentare;
- Q. întrucât nu există legi care ar limita profiturile pe care le poate realiza un fond oportunist prin acționarea în judecată a țărilor în curs de dezvoltare pentru a încasa datoriile cu termenul de scadență expirat și întrucât nu există organisme de reglementare care să dezvăluie identitatea fondurilor oportuniste și suma pe care au plătit-o pentru datoria respectivă, considerată anterior fără valoare;
- R. întrucât în multe țări în curs de dezvoltare există mai multe cote de impozitare a veniturii întreprinderilor, nu numai în funcție de veniturile și dividendele întreprinderii, ci și de sectorul de afaceri, ceea ce înseamnă că alocarea resurselor pe sectoare este denaturată din cauza existenței unor cote de impozitare diferite;
- S. întrucât îndeplinirea obligațiilor fiscale trebuie definită ca plata impozitelor la locul potrivit și în momentul potrivit, „potrivit” însemnând că substanța economică a tranzacțiilor efectuate coincide cu locul și forma în care acestea sunt raportate în scopuri fiscale;

Importanța impozitării pentru îndeplinirea ODM

1. este de acord cu poziția Comisiei conform căreia sistemele fiscale eficiente și echitabile sunt esențiale pentru reducerea sărăciei, buna guvernare și dezvoltarea statului;
2. salută inițiativa Comisiei de a consolida capacitățile de bună guvernare în domeniul fiscal pentru dezvoltare și observă că este necesar să se elaboreze un cadru de reglementare menit să sprijine cooperarea internațională în materie fiscală, transparența, dezvoltarea sectorului privat și a sectorului public, precum și creșterea economică;

Marți, 8 martie 2011

3. subliniază că raportul dintre impozite și PIB variază între 10 % și 20 % în țările în curs de dezvoltare față de 25 % până la 40 % în țările dezvoltate; regretă că până în prezent donatorii au acordat un sprijin prea puțin semnificativ asistenței în materie de fiscalitate; în acest context, salută propunerea Comisiei de a consolida sprijinul acordat pentru furnizarea de asistență țărilor în curs de dezvoltare în ceea ce privește reformele fiscale și pentru consolidarea administrațiilor fiscale care se ocupă de FED pentru statele ACP, a Instrumentului de cooperare pentru dezvoltare și a Instrumentului european de vecinătate și de parteneriat, precum și de a consolida sprijinul acordat organismelor naționale de supraveghere, parlamentelor și actorilor nestatali;

4. subliniază că ar trebui accentuate mai puternic eforturile depuse în vederea dezvoltării de capacități în țările în curs de dezvoltare pentru a le ajuta să valorifice schimburile de informații și să combată în mod eficace evaziunea fiscală prin intermediul propriilor legislații interne;

Dificultăți întâmpinate de țările în curs de dezvoltare în privința colectării veniturilor fiscale

5. constată cu îngrijorare faptul că sistemele fiscale din multe țări sărace rămân caracterizate de baze de impozitare extrem de reduse, scutiri fiscale pentru elite, scutiri fiscale provizorii pentru întreprinderi, ceea ce creează un stimulent puternic pentru evaziunea fiscală, deoarece întreprinderile supuse impozitării pot iniția relații economice cu cele care beneficiază de scutire fiscală pentru a-și deplasa profiturile, precum și venituri extrem de mari din resurse naturale nedeclarate și fluxuri ilicite mari de capital legate de o evaziune fiscală la scară mare;

6. subliniază că veniturile fiscale nu trebuie considerate o alternativă la asistența externă, ci mai curând o parte integrantă a veniturilor publice care le permite acestor țări să se dezvolte;

7. subliniază faptul că sistemele fiscale eficiente, progresive și echitabile sunt cruciale pentru dezvoltare, întrucât acestea contribuie la finanțarea furnizării de bunuri de interes public, la consolidarea statului și la o bună guvernare, precum și faptul că obiectivul țărilor sărace trebuie să fie acela de a înlocui dependența de ajutoarele străine cu autonomia fiscală, dar că evaziunea și fraudă fiscală împiedică, totuși, realizarea acestor obiective privind dezvoltarea;

8. deplânge faptul că paradisurile fiscale slăbesc guvernarea democratică, fac infracțiunile economice mai profitabile, încurajează eforturile pentru obținerea de rente și sporesc distribuirea inechitabilă a veniturilor fiscale; îndeamnă UE să considere lupta împotriva paradisurilor fiscale și împotriva corupției o prioritate maximă a agendei finanțelor internaționale și a instituțiilor pentru dezvoltare;

9. subliniază că evaziunea fiscală reprezintă o pierdere financiară considerabilă pentru țările în curs de dezvoltare și că măsurile pentru combaterea paradisurilor fiscale și a evaziunii fiscale reprezintă una dintre prioritățile UE pentru a ajuta în mod eficace țările în curs de dezvoltare să dispună de propriile venituri fiscale; reamintește necesitatea unor măsuri adecvate în acest sens la nivel european și internațional, în conformitate cu angajamentele asumate, în special de G20;

10. reamintește că, în timp ce efectele pozitive ale APE nu se vor face simțite decât pe termen mediu și lung, scăderea veniturilor va surveni ca o consecință imediată a reducerii tarifelor vamale;

11. subliniază faptul că ar trebui să se acorde o atenție mai mare dificultăților cu care se confruntă țările în curs de dezvoltare în ceea ce privește generarea de venituri interne în contextul globalizării, fiind acordate scutiri multiple marilor întreprinderi naționale și străine pentru a atrage investiții; solicită UE să ajute țările în curs de dezvoltare să-și dezvolte sisteme fiscale care să le permită să beneficieze de procesul de globalizare;

12. subliniază că țările cele mai sărace se confruntă cu dificultăți în ceea ce privește înlocuirea, prin alte tipuri de resurse interne, a taxelor comerciale aflate în scădere ca urmare a contextului mondial actual caracterizat de liberalizarea comerțului, reușind să înlocuiască, în cele mai fericite cazuri, aproximativ 30 % din taxele comerciale pierdute;

Marți, 8 martie 2011

13. subliniază că paradisurile fiscale erodează, prin sporirea concurenței pentru capitalul mobil, capacitatea suverană a țărilor în curs de dezvoltare de a impozita veniturile provenite din capital ca mijloc de extindere a bazei de impozitare, aceste țări având deja o bază de impozitare mai mică decât țările bogate;
14. reamintește că asimetria informațiilor generată de normele de confidențialitate practicate de paradisurile fiscale reduce eficiența piețelor financiare internaționale, deoarece această situație are ca rezultat majorarea primelor de risc și, prin urmare, majorarea costului împrumuturilor atât pentru țările bogate, cât și pentru cele sărace;
15. este conștient de faptul că ameliorarea calitativă și cantitativă a procesului de mobilizare a resurselor financiare interne ale țărilor în curs de dezvoltare va produce rezultate pe termen lung; invită Uniunea Europeană să își mențină oferta de asistență sub toate formele atât timp cât țările în curs de dezvoltare consideră că aceasta este necesară pentru finanțarea dezvoltării lor;

Sprrijinirea unor sisteme fiscale eficiente, echitabile și durabile

16. reamintește că buna guvernare și calitatea instituțiilor reprezintă cea mai importantă forță motrice pentru prosperitatea economică; așadar, îndeamnă Comisia să acorde asistență autorităților fiscale și agențiilor judiciare și anticorupție din țările în curs de dezvoltare în efortul acestora de a dezvolta un sistem fiscal progresiv și durabil care să aducă în viitor un „dividend de guvernare” prin intermediul unui grad sporit de legitimitate și răspundere, precum și să integreze în mod eficace principiile bunei guvernări în chestiunile fiscale în programarea, implementarea și monitorizarea documentelor de strategie națională și regională; îndeamnă statele membre să își îndeplinească angajamentele privind ajutorul acordat de acestea în domeniul fiscal și să combată mituirea practică de întreprinderile care își au sediul în jurisdicțiile lor și desfășoară activități în țările în curs de dezvoltare; recomandă Comisiei să includă parlamentele naționale ale țărilor în curs de dezvoltare în procesul bugetar, promovând astfel o relație armonioasă și un grad sporit de transparență a acestui proces;
17. reamintește că buna guvernare în domeniul fiscal nu poate fi exportată sau impusă din exterior și că fiecare stat are responsabilitatea de a decide asupra politicii fiscale proprii; în acest context, invită Comisia și guvernele statelor membre să nu impună obstacole și să colaboreze cu orice țară care va decide o creștere consecventă și echitabilă a fiscalității impuse întreprinderilor străine prezente pe teritoriul său, în special întreprinderilor din domeniul extracției de materii prime, care constituie o bogăție importantă a țărilor în curs de dezvoltare;
18. invită Comisia să includă o clauză privind guvernarea fiscală, inclusiv monitorizarea implementării acesteia, în acordurile relevante încheiate de UE cu țările terțe;
19. reamintește că reducerea resurselor vamale determinată în special de acordurile de parteneriat economic cu Uniunea Europeană afectează negativ resursele financiare disponibile imediat în țările în curs de dezvoltare; în acest context și pentru a compensa aceste pierderi, invită Comisia să încurajeze țările în curs de dezvoltare, în cadrul oricărei măsuri de asistență acordate pentru ameliorarea sistemelor fiscale naționale, să privilegieze impozitele directe progresive în locul impozitelor indirecte, în special cele pe consum, care, prin natura lor, afectează în mai mare măsură populația cu venituri scăzute;
20. solicită punerea în aplicare sistematică, în cadrul Acordurilor de parteneriat economic (APE), a unor măsuri de sprijin pentru reformele fiscale sub formă de sprijin material (sisteme informatice) și organizațional (formare în domeniul juridic și fiscal a personalului din administrația fiscală), dacă acest lucru este solicitat de o țară în curs de dezvoltare; subliniază necesitatea de a depune un efort deosebit în ceea ce privește țările din Africa care nu beneficiază încă de ajutor pe termen lung în materie de fiscalitate;
21. reafirmă necesitatea de a consolida gradul de coerență dintre politica de dezvoltare și politica comercială a Uniunii Europene; reamintește faptul că, deși, drept urmare posibilă a crizei, a fost accentuată volatilitatea prețurilor la mărfuri și a fost provocată o reducere a fluxurilor de capitaluri către țările în curs de dezvoltare, Uniunea Europeană în ansamblu, inclusiv statele sale membre, este în continuare cel mai mare donator de ajutor pentru dezvoltare, reprezentând 56 % din totalul ajutorului acordat la nivel mondial, suma alocată în 2009 fiind de 49 de miliarde EUR; subliniază faptul că, în acest context, punerea în aplicare a unui sistem de impozitare eficient ar trebui să reprezinte o prioritate pentru țările în curs de dezvoltare, pentru a-și reduce dependența de ajutorul extern și de alte fluxuri financiare externe imprevizibile;

Marți, 8 martie 2011

22. solicită să se asigure coerența între sprijinul financiar al UE și acordarea accesului la piețele UE de care beneficiază anumite țări și să se consolideze nivelul de cooperare al respectivelor țări în ceea ce privește principiile bune guvernante în domeniul fiscal;

23. salută inițiativa regională în materie de cooperare fiscală destinată să permită țărilor în curs de dezvoltare să dezbată rolul impozitării în procesul de construcție statală și de dezvoltare a capacităților și să facă schimb de bune practici cu privire la administrarea fiscală;

24. reamintește că principala provocare pentru țările sărace este extinderea bazei de impozitare; subliniază faptul că, alături de alți factori, diminuarea taxelor comerciale a condus la introducerea impozitelor pe consum (TVA sau impozite pe energie); consideră că, deși TVA poate contribui la extinderea bazei de impozitare în economiile cu sectoare informale de mari dimensiuni, caracterul universal al TVA afectează cel mai grav persoanele sărace; consideră că asistența pentru dezvoltare a UE ar trebui să acorde prioritate inițiativelor care au ca obiectiv îmbunătățirea eficacității și transparenței sistemelor fiscale, de exemplu prin identificarea de mijloace prin care țările în curs de dezvoltare își pot extinde baza de impozitare sau fluxul de venituri fiscale prin intermediul impozitelor directe și indirecte;

25. reamintește că extinderea schimburilor comerciale cu țările în curs de dezvoltare trebuie să aibă ca obiectiv favorizarea creșterii economice durabile și dezvoltarea acestor țări; constată că eliminarea taxelor vamale conduce inevitabil la o pierdere de venituri vamale și trebuie deci să fie mai strict supravegheată, mai tratată și să se desfășoare în paralel cu punerea în aplicare a reformelor fiscale care să mobilizeze forme alternative de venituri în vederea compensării pierderii (TVA, impozitul pe proprietate, impozitul pe venit);

26. constată cu îngrijorare că în perioada 1991-2004 de pe continentul african s-au scurs miliarde de dolari în fiecare an; în special, subliniază că, potrivit estimărilor, aceste scurgeri reprezintă 7,6 % din PIB-ul anual al regiunii, fapt care conferă țărilor africane o poziție de creditor net în raport cu țările donatoare; consideră că AOD și ajutorul pentru reducerea datoriei acordate de țările dezvoltate vor produce efecte numai dacă și G20, OCDE și UE întreprind măsuri concrete pentru a se asigura că baza de impozitare potențială a țărilor în curs de dezvoltare nu este subminată de evaziunea fiscală; încurajează în acest sens ONU și OCDE să își continue activitatea în acest domeniu în strânsă colaborare cu Forumul african pentru administrarea fiscală;

27. insistă asupra faptului că mijloacele adecvate de identificare a unor surse alternative de venituri ar trebui să susțină, și nu să descurajeze inovarea, spiritul antreprenorial și crearea de IMM-uri, consolidând sentimentul de apartenență și dezvoltarea locală;

28. subliniază că costurile administrative, în special cele aferente unui sistem de TVA organizat pe mai multe cote, ar putea fi prea mari pentru țările în curs de dezvoltare ale căror autorități fiscale nu au resursele financiare și umane necesare, impunându-se deci o supraveghere strictă a acestora; consideră că în astfel de cazuri accizele trebuie să fie extrem de selective, focalizate numai pe câteva produse selectate, în special, în baza faptului că, atunci când sunt consumate, produc efecte negative asupra societății și au, de obicei, o cerere neelastică (produse din tutun, alcool etc.); invită, de asemenea, în caz de limitare, să fie identificate și supuse impozitării și companiile care ar putea determina o creștere a veniturilor fiscale (de exemplu, companiile care extrag materii prime);

29. subliniază că o cerință importantă pentru majorarea impozitării directe ar trebui să fie includerea sectorului informal în economia formală și îmbunătățirea climatului de afaceri;

30. subliniază faptul că, în contextul concurenței din domeniul fiscal la nivel mondial, țările în curs de dezvoltare obțin cea mai mare parte a veniturilor fiscale din capital și au posibilități reduse de a colecta impozite alternative; observă că reducerea veniturilor fiscale din cauza acestei concurențe ar trebui compensată prin extinderea bazei de impozitare sau prin evitarea acestei concurențe în general, în cazul în care acest lucru este posibil și sunt puși în pericol, în concurența pentru IDS, alți factori, cum ar fi buna guvernare, securitatea juridică și evitarea naționalizărilor; subliniază că țările cu venituri scăzute au nevoie de o capacitate de a negocia în mod eficace cu întreprinderile multinaționale pentru a-și asigura o cotă echitabilă din profiturile corporațiilor și reamintește că aceste țări ar trebui să aibă o capacitate adecvată de a dezvolta politici prin care să impună controlul asupra capitalului, deoarece dreptul de a colecta și de a redistribui veniturile fiscale este un criteriu esențial pentru suveranitatea și legitimitatea statelor și, prin urmare, o cerință prealabilă pentru buna guvernare;

Marți, 8 martie 2011

31. subliniază că guvernul francez a comandat efectuarea unor cercetări privind stimulentele politice pentru fiscalitate, dar sunt necesare și alte măsuri; prin urmare, invită Comisia să studieze dacă diferite metode de transfer al asistenței, de exemplu subvențiile în comparație cu împrumuturile, ar putea contribui la limitarea sau la neutralizarea efectelor potențial negative pe care asistența le poate avea asupra veniturilor și dacă sprijinul bugetar și îmbunătățirea conexă a transparenței și eficacității gestiunii cheltuielilor publice contribuie pe termen lung la sporirea gradului de disponibilitate a cetățenilor de a plăti impozite;
32. constată că se acordă prea puțină atenție modului în care guvernele pot folosi politicile fiscale pentru a reduce inegalitățile de venituri și de bunăstare prin minimizarea diferențelor existente între sexe în ceea ce privește obligațiile fiscale;
33. solicită ca sistemele fiscale din țările în curs de dezvoltare să se axeze pe principiile neutralității, egalității și simplității, care ar trebui realizate prin următoarele măsuri:
- (a) un impozit care să nu reprezinte o proporție mai mare din venitul persoanelor sărace, ci o proporție mai mare din venitul sau bogăția contribuabilului pe măsură ce aceasta crește;
 - (b) un impozit care să nu discrimineze în funcție de sex, orientare sexuală, tip de gospodărie, cetățenie sau stare civilă;
 - (c) un sistem fiscal clar, simplu și transparent care să excludă diverse modalități de interpretare nedorită a legislației fiscale în scopul obținerii de reduceri fiscale considerabile în detrimentul cheltuielilor sociale;
 - (d) un tratament egal, din punct de vedere fiscal, al câștigurilor și pierderilor veritabile în raport cu orice sursă de venit, ceea ce înseamnă că câștigurile sunt impozabile, iar pierderile deductibile;
 - (e) un nivel al impozitării care să fie strâns legat de diferite etape de dezvoltare economică;
 - (f) unificarea multiplelor cote ale impozitului pe venitul întreprinderilor prin calcularea cotelor impozitului pe venit pe baza volumului de afaceri și nu pe baza sectorului de afaceri;
34. consideră că este necesar ca OCDE să elaboreze noi orientări privind taxele pentru transferuri, care reprezintă un mijloc indispensabil de a împiedica anumite întreprinderi multinaționale să își transfere beneficiile către țări cu regimuri fiscale mai favorabile, asigurând faptul că aceste întreprinderi își plătesc impozitele în țările în care își realizează efectiv beneficiile, inclusiv în țările în curs de dezvoltare;
35. consideră că un sistem de impozitare la cote scăzute pentru veniturile mici și mijlocii, întemeiat pe o bază impozabilă extinsă și excluzând toate exonerările și preferințele fiscale discreționare, în special pentru industria extractivă, este indispensabil; subliniază necesitatea investițiilor publice în proiecte ce au un impact local pozitiv pe plan economic, social și de mediu, având grijă totodată să nu fie create condiții favorabile pentru apariția unor forme de dumping fiscal;

Măsuri pentru dezvoltarea unui mediu fiscal internațional transparent, echitabil și bazat pe cooperare

Evaluarea incorectă a valorii schimburilor comerciale

36. subliniază că evaluarea incorectă a valorii schimburilor comerciale este unul dintre cei mai importanți factori care determină scurgerile ilicite de capital; solicită Comisiei să contribuie la sporirea cunoștințelor de specialitate în acest domeniu în sectorul public din țările în curs de dezvoltare și să facă eforturi pentru a prezenta propuneri concrete prin care să garanteze faptul că G20, OCDE, ONU și OMC iau în considerare un set mai amplu de indicatori și metode pentru rezolvarea fenomenului de evaluare incorectă a valorii schimburilor comerciale, printre care „metodele profiturilor comparabile” utilizate în SUA, care s-au dovedit promițătoare în determinarea evaluării incorecte a tranzacțiilor;

Marți, 8 martie 2011

37. solicită să fie combătută manipularea ilegală a prețurilor de transfer (transfer price manipulation, TPM) și să fie revizuite normele fiscale globale care trec dincolo de metoda profiturilor comparabile, în cazul în care ar putea exista alternative mai promițătoare care să abordeze mai adecvat problema evaluării incorecte a valorii schimburilor comerciale; subliniază că UE, G20 și OMC ar trebui să-și concentreze, în general, eforturile asupra unor abordări care se bazează pe așa-numitul principiu al independenței părților (arms length principle, ALP), potrivit căruia tranzacțiile cu implicații fiscale trebuie să aibă loc în aceleași condiții în care au loc tranzacțiile dintre întreprinderi independente;

38. îndeamnă UE să susțină în cadrul G20 și al OCDE principiul schimbului automat de informații privind chestiunile fiscale, în conformitate cu Directiva UE privind impozitarea veniturilor din economii, ca modalitate de a reduce fluxurile financiare ilicite în jurisdicțiile opace;

39. solicită introducerea unei taxe pe tranzacțiile financiare, urmând ca veniturile astfel obținute să fie folosite pentru a ameliora funcționarea pieței prin reducerea speculațiilor și prin contribuția la finanțarea obiectivelor de interes public de la nivel mondial, cum ar fi dezvoltarea și lupta împotriva schimbărilor climatice, precum și pentru a reduce deficitul public; invită Comisia să realizeze în scurt timp un studiu de fezabilitate care să ia în considerare condițiile de concurență echitabilă la nivel mondial și, dacă este necesar, să prezinte propuneri legislative concrete;

40. propune includerea unei dispoziții specifice privind buna guvernare în domeniul fiscal cu ocazia revizuirii Acordului de la Cotonou;

41. solicită statelor membre ale UE să ia măsuri similare în cadrul programelor lor de asistență bilaterală;

Industria extractivă

42. solicită insistent elaborarea unor inițiative pentru promovarea unei mai bune transparențe în rentele legate de resursele naturale, printre altele prin intermediul Convenției OCDE privind combaterea mitei și al Inițiativei pentru transparență în industria extractivă; salută legea adoptată de Congo privind „minereurile din conflicte” și amendamentele cu privire la transparență la proiectul de lege privind reforma sistemului de reglementare a sectorului financiar și solicită Comisiei să propună o inițiativă legislativă în acest sens, însă fără a diminua responsabilitatea guvernelor din țările în curs de dezvoltare și fără a împovăra întreprinderile cu o sarcină administrativă nejustificată, deoarece acest lucru a fost deja criticat de părțile interesate din țările în curs de dezvoltare și ar putea fi contraproductiv;

43. subliniază că exploatarea resurselor naturale ar trebui să reprezinte un mijloc prin care o țară să-și poată îndeplini obiectivele sociale și economice generale, ceea ce înseamnă, în cazul guvernelor din țările în curs de dezvoltare, elaborarea, eventual cu participarea părților interesate de la nivel internațional și cu aplicarea cunoștințelor specializate existente la nivel internațional, a unei viziuni privind rolul pe care sectorul resurselor naturale îl poate avea în viitorul economic al țării; consideră că, pentru unele țări, modul cel mai potrivit de a utiliza resursele naturale ar putea fi să nu le exploateze pentru a fi utilizate în viitor, iar pentru alte țări modul cel mai potrivit ar putea fi extragerea rapidă a resurselor ca sursă intermediară de venit intern, pentru a genera venituri în vederea realizării investițiilor necesare pentru creșterea economică și pentru satisfacerea nevoilor umane stringente;

44. subliniază că țările în curs de dezvoltare ar trebui să fie parteneri egali în procesul de dezbateră și adoptare a noilor inițiative din sectorul extragerii resurselor; subliniază că noile mecanisme din acest domeniu ar trebui să îmbrace forma unor standarde internaționale generalizate pentru a evita crearea unui alt corp de reglementări fragmentare care ar fi contraproductive din punctul de vedere al guvernelor, al administrațiilor fiscale și al întreprinderilor internaționale;

45. subliniază că propunerile Comisiei și inițiativele neguvernamentale privind transparența în industriile extractive, cum ar fi Carta privind resursele naturale, principiile Equator și orientările elaborate de Critical Resource și destinate investitorilor și întreprinderilor, sunt de fapt în favoarea întreprinderilor; aceste propuneri creează securitate juridică și parteneriate durabile pe termen lung și servesc drept garanții împotriva renaționalizării, redeschiderii negocierilor sau expulzării; constată că există și probleme care trebuie soluționate, de exemplu faptul că întreprinderile ar putea fi nevoite să dezvăluie informații sensibile din punct de vedere comercial, ceea ce le va plasa într-o poziție de dezavantaj competitiv, sau că unele acorduri încheiate cu guvernele se bazează pe informații secrete;

Marți, 8 martie 2011

46. observă că rentele legate de resursele naturale ar trebui considerate în toate cazurile ca mijloc intermediar de majorare a veniturilor interne; subliniază că succesele realizate în ceea ce privește impozitarea resurselor duc deseori la progrese în impozitarea directă, cum ar fi impozitul pe venitul întreprinderilor, precum și în realizarea de venituri nefiscale, cum ar fi redevențele;

47. subliniază că un număr mare de state rentiere care beneficiază de rente considerabile legate de resursele naturale, în special de petrol și minereuri, sunt slab motivate să fie responsabile, receptive sau eficiente; reamintește că pentru combaterea criminalității economice sunt necesare mecanisme puternice de control instituțional și democratic; în special, invită Comisia să își consolideze asistența pentru dezvoltare acordată pentru redactarea de contracte între întreprinderile multinaționale și țările în curs de dezvoltare privind aspecte legate de exploatarea resurselor;

48. solicită Comisiei și Consiliului să se implice mai mult în activitatea Inițiativei pentru transparență în industria extractivă prin acordarea de finanțare și participarea în structura de administrare a acesteia;

49. reamintește faptul că calitatea raportării financiare este esențială pentru combaterea eficace a evaziunii fiscale; consideră că raportarea defalcată pe țări este de o extremă importanță pentru industriile extractive, dar reamintește totodată că aceasta ar aduce beneficii și investitorilor din toate sectoarele, contribuind astfel la buna guvernare în general; invită deci Comisia să promoveze includerea în standardul internațional de raportare financiară al IASB a unei cerințe ca toate întreprinderile multinaționale să-și declare veniturile și impozitele plătite, pentru fiecare țară în parte; reamintește că această solicitare este conformă cu necesitatea de a îmbunătăți responsabilitatea socială a întreprinderilor multinaționale; invită Comisia să integreze raportarea defalcată pe țări în reforma directivelor privind contabilitatea;

50. solicită introducerea unor obligații de raportare financiară defalcată pe țări pentru întreprinderile multinaționale, care să includă profiturile înainte și după impozitare pentru a spori transparența și a îmbunătăți accesul administrațiilor fiscale la datele relevante; este de părere că, pentru a se garanta că toate sectoarele și toate întreprinderile sunt acoperite uniform, UE ar trebui să introducă acest principiu cu ocazia apropiatei revizuirii a Directivei privind transparența și a directivelor UE în materie de contabilitate, iar la nivel internațional, Comisia ar trebui să facă presiuni asupra IASB să elaboreze rapid standardul cuprinzător corespondent; invită din nou Comisia să prezinte Parlamentului, în următoarele șase luni, un raport privind rezultatul consultării sale publice și discuțiile avute cu IASB;

51. subliniază importanța raportării defalcate pe țări și solicită intensificarea negocierilor în acest domeniu:

- (a) guvernele și grupurile internaționale (inclusiv G20 și Organizația Națiunilor Unite) ar trebui să susțină un standard de raportare financiară defalcată pe țări și să solicite oficial Comitetului pentru standarde internaționale de contabilitate să îl adopte;
- (b) OCDE ar trebui să își continue studiul de fezabilitate privind raportarea defalcată pe țări și să informeze G20 și ONU cu privire la rezultate în 2011;
- (c) Comitetul pentru standarde internaționale de contabilitate ar trebui să adopte un nou standard care să includă raportarea defalcată pe țări;
- (d) societatea civilă și mass-media ar trebui să folosească în viitor informațiile publicate în temeiul raportării defalcate pe țări pentru a cere socoteală guvernelor și întreprinderilor multinaționale;

Marți, 8 martie 2011

Mai bună coordonare între donatori

52. ia act de concluziile studiului „Mapping Survey” realizat de ITC, conform cărora este necesară o mai bună coordonare între donatori în domeniul fiscalității și al dezvoltării; încurajează Comisia să dezvolte inițiative în acest sens și să consolideze sprijinul acordat inițiativelor multilaterale și regionale, precum Forumul african privind administrarea fiscală și Centrul interamerican al administrațiilor fiscale;

Îmbunătățirea arhitecturii internaționale pentru combaterea paradisurilor fiscale

53. subliniază faptul că asistența oficială pentru dezvoltare în forma ei convențională nu va reuși eradicarea sărăciei la nivel mondial dacă nu se iau măsuri ambițioase în cadrul G20, al OCDE și al UE pentru a desființa paradisurile fiscale și structurile fiscale dăunătoare;

54. observă că, în urma Summitului G20 din 2 aprilie 2009, centrele financiare offshore s-au angajat să respecte standardele OCDE privind transparența și schimbul de informații; observă, totuși, că structurile dăunătoare ale paradisurilor fiscale încă funcționează; își reiterează solicitarea de a depăși cadrul OCDE pentru a combate paradisurile fiscale, date fiind diversele lor deficiențe; în acest sens, își reiterează preocuparea cu privire la faptul că standardele internaționale ale OCDE impun schimbul de informații la cerere și că nu au loc schimburi automate de informații în sensul dispozițiilor din Directiva privind impozitarea veniturilor din economii; critică, de asemenea, faptul că OCDE permite guvernelor să evite includerea pe lista sa neagră doar pe baza unei simple promisiuni de a respecta principiile privind schimbul de informații, fără a garanta punerea efectivă în aplicare a principiilor respective; consideră, de asemenea, că obligația de încheia acorduri cu 12 țări pentru a nu mai figura pe lista neagră este arbitrară, deoarece nu se referă la indicatori calitativi care să permită o evaluare obiectivă cu privire la respectarea practicilor de bună guvernanță;

55. subliniază că țările în curs de dezvoltare pierd în fiecare an până la 800 de miliarde EUR din cauza paradisurilor fiscale și a fluxurilor financiare ilicite; constată că sporirea transparenței în procesul financiar ar putea fi un pas decisiv către reducerea sărăciei și crearea de bogăție în proporții semnificative;

56. consideră că ar trebui să aibă loc schimburi automate de informații în toate circumstanțele; salută în această privință propunerea Comisiei privind cooperarea administrativă în domeniul fiscal în vederea extinderii cooperării dintre statele membre pentru a acoperi orice tip de impozite, pentru a elimina secretul bancar și pentru a institui schimbul automat de informații ca normă generală;

57. salută faptul că unele state membre sunt semnatare ale Convenției Consiliului Europei și OCDE privind asistența administrativă reciprocă în domeniul fiscal și îndeamnă cele 17 state membre care nu au aderat încă la convenție să facă acest lucru;

58. invită UE să își intensifice acțiunile și să ia măsuri concrete, cum ar fi aplicarea de sancțiuni, împotriva paradisurilor fiscale și a scurgerii ilicite de capital; solicită Consiliului să examineze, în strânsă colaborare cu Comitetul de experți ai ONU pentru cooperare internațională în domeniul fiscal, posibilitatea unui mecanism multilateral pentru schimbul automat de informații fiscale;

59. invită Comisia să adopte criterii mai stricte de identificare a paradisurilor fiscale și să depună eforturi în vederea realizării unui acord multilateral de schimb automat de informații fiscale, obligatoriu și aplicabil la nivel internațional, care să includă trusturile și fundațiile și care să prevadă sancțiuni în caz de încălcare a acestuia; solicită Comisiei să sprijine țările în curs de dezvoltare în lupta lor împotriva fluxurilor ilegale și a scurgerilor de capital, acestea fiind identificate ca un obstacol major în mobilizarea veniturilor interne pentru dezvoltare; atrage atenția Comisiei asupra Poziției Parlamentului European din 24 aprilie 2009 referitoare la propunerea de directivă a Consiliului de modificare a Directivei 2003/48/CE privind impozitarea veniturilor din economii sub forma plăților de dobânzi⁽¹⁾ și asupra măsurilor recomandate pentru lupta împotriva paradisurilor fiscale;

(1) JO C 184 E, 8.7.2010, p. 488.

Marți, 8 martie 2011

60. își exprimă îngrijorarea privind efectul nefericit al tratatelor fiscale asupra distribuirii veniturilor fiscale; constată că metoda de acordare a dreptului de impozitare bazat pe principiul domiciliului, și nu în funcție de țara sursă, transformă paradisurile fiscale în locuri și mai favorabile; consideră că tratatele fiscale ar trebui revizuite în ceea ce privește echitatea, ceea ce presupune posibilitatea de a acorda dreptul primar de impozitare în țara sursă, acolo unde se desfășoară efectiv activitățile comerciale;
61. regretă că G20 nu a elaborat încă un calendar clar și un mecanism concret de sancționare pentru a materializa combaterea paradisurilor fiscale; solicită adoptarea unei convenții internaționale cu scopul de a elimina structurile fiscale dăunătoare, care ar include sancțiuni atât pentru jurisdicțiile necooperante, cât și pentru instituțiile financiare care își desfășoară activitatea prin intermediul paradisurilor fiscale; îndeamnă UE să adopte măsuri similare cu Legea din SUA privind contracararea abuzurilor legate de paradisurile fiscale (Stop Tax Havens Abuse Act) și să examineze posibilitatea de a retrage licențele de activitate bancară ale instituțiilor financiare care își desfășoară activitatea în paradisuri fiscale;
62. consideră că UE ar trebui, de asemenea, să garanteze consecvența punerii în aplicare la nivelul UE și pe plan internațional a unor standarde în domeniile supravegherii prudențiale, impozitării și spălării de bani;
63. solicită să fie făcute publice la nivel internațional structurile fondurilor oportuniste, pentru a putea fi identificate și pentru a interzice activitatea acestora;
64. solicită crearea, în cadrul APE, a unui mecanism de control independent care să evalueze, țară cu țară, impactul fiscal net al eliminării taxelor vamale și progresul realizat în materie de reforme fiscale; solicită introducerea unei clauze care să prevadă revizuirea globală obligatorie a tuturor APE într-un termen cuprins între trei și cinci ani și care să permită modificarea dispozițiilor fiecărui acord astfel încât acestea să contribuie mai mult la eradicarea sărăciei, la dezvoltarea durabilă și la integrarea regională; solicită, de asemenea, efectuarea unei analize obligatorii a progreselor înregistrate de fiecare țară în ceea ce privește implementarea reformelor fiscale sau colectarea eficace a impozitelor, în conformitate cu ultimele versiuni ale modelului de convenție fiscală a OCDE privind venitul și capitalul;
65. subliniază că administrațiile fiscale din țările în curs de dezvoltare trebuie să coopereze în cazul în care nu fac parte din ministerele de finanțe respective, în special în domeniul politicii bugetare și fiscale, prin metode care nu dau naștere la rivalitate și la gelozii, ci stimulează bunele relații și buna guvernare în domeniul fiscal;
66. solicită înființarea sau (în cazul în care există deja) consolidarea instituțională a așa-numitelor autorități fiscale (semi)autonome [(semi-) autonomous revenue authorities, ARA] prin intermediul unor sisteme adecvate de control și echilibrare, pentru a evita ca autoritățile fiscale să fie victime ale unor abuzuri;
67. subliniază în acest sens că înaltul statut și autonomia administrativă ale ARA ar trebui echilibrate printr-un mecanism de guvernare pluralistă care să asigure următoarele:
- (a) că o autoritate ARA are un buget garantat care nu poate fi modificat de guvern;
 - (b) că statutul, responsabilitățile și competențele sale sunt consacrate prin lege și pot fi protejate de poliție și de instanțe;
 - (c) că membrii consiliului de administrație (care urmează să fie înființat) sunt numiți de mai multe organisme publice (diferite ministere, asociații de oameni de afaceri și de juriști);
 - (d) că funcțiile din consiliul de administrație sunt ocupate pe termen lung și au o durată determinată;
 - (e) că personalul administrativ și operațional răspunde numai în fața consiliului de administrație;

Marți, 8 martie 2011

68. consideră că dezvoltarea unui sistem fiscal eficient în țările în curs de dezvoltare trebuie să devină piatra de temelie a finanțelor lor publice; consideră că noua politică de investiții a UE în țările în curs de dezvoltare ar trebui să contribuie la crearea unui mediu propice investițiilor private străine și naționale, precum și la crearea condițiilor necesare unui ajutor internațional mai eficace; reamintește faptul că politica de investiții a UE trebuie să se axeze pe dezvoltarea IMM-urilor, inclusiv prin furnizarea de microcredite, și să încurajeze inovarea, eficiența serviciilor publice, parteneriatele de tip public-privat și transferul de cunoștințe pentru a favoriza creșterea;

*

* *

69. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre.

Agricultura și comerțul internațional

P7_TA(2011)0083

Rezoluția Parlamentului European din 8 martie 2011 referitoare la agricultura UE și comerțul internațional (2010/2110(INI))

(2012/C 199 E/06)

Parlamentul European,

- având în vedere partea a treia titlul III și partea a cincea titlurile II și V din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE),
- având în vedere principiile referitoare la cerințele de bunăstare a animalelor prevăzute la articolul 13 din TFUE,
- având în vedere acordurile OMC, în special Acordul privind agricultura, care a fost negociat în timpul Rundei Uruguay și care a intrat în vigoare la 1 ianuarie 1995,
- având în vedere Declarația adoptată la cea de-a patra Conferință Ministerială care a avut loc la Doha în perioada 9-14 noiembrie 2001, Declarația adoptată de Consiliul General OMC la 1 august 2004 și Declarația adoptată la cea de-a șasea Conferință Ministerială care a avut loc la Hong Kong în perioada 13-18 decembrie 2005,
- având în vedere Rezoluția sa din 4 aprilie 2006 privind evaluarea Rundei Doha în urma Conferinței Ministeriale a OMC din Hong Kong ⁽¹⁾,
- având în vedere proiectele de modalități revizuite pentru agricultură care au fost puse la dispoziția publicului la 6 decembrie 2008 de către președintele OMC al negocierilor în materie de agricultură,
- având în vedere Memorandumul de Înțelegere de la 15 mai 2009 dintre Statele Unite ale Americii și Comisia Europeană privind importurile de carne de vită provenită de la animale care nu au fost tratate cu anumiți hormoni de creștere, precum și taxele crescute aplicate de Statele Unite anumitor produse provenite din Comunitățile Europene,
- având în vedere soluția adoptată de comun acord la 15 iulie 2009 de Canada și Uniunea Europeană în disputa intitulată „Comunitățile Europene – măsuri care influențează aprobarea și comercializarea produselor biotehnice”,

(1) JO C 293E, 2.12.2006, p. 155.

Marți, 8 martie 2011

- având în vedere acordul semnat la 15 decembrie 2009 între UE și țările Americii Latine de stabilire a condițiilor pentru soluționarea definitivă a disputelor privind regimul importurilor de banane în UE (Acordul de la Geneva),
- având în vedere Rezoluția Parlamentului European din 16 decembrie 2009 referitoare la perspectivele Agendei de Dezvoltare de la Doha (ADD) în urma celei de-a 7-a Conferințe Ministeriale a OMC ⁽¹⁾,
- având în vedere încheierea la 17 decembrie 2009 a negocierilor dintre UE și Maroc referitoare la acordul privind măsurile de liberalizare în cazul produselor agricole și pescărești,
- având în vedere încheierea la 1 martie 2010 a negocierilor dintre UE, Peru și Columbia referitoare la semnarea unui acord pluripartit,
- având în vedere soluția adoptată de comun acord la 18 martie 2010 de Republica Argentina și Uniunea Europeană în disputa intitulată „Comunitățile Europene – măsuri care influențează aprobarea și comercializarea produselor biotehnice”,
- având în vedere Rezoluția sa din 25 martie 2010 privind politica în domeniul calității produselor agricole: ce strategie trebuie adoptată? ⁽²⁾,
- având în vedere încheierea la 19 mai 2010 a negocierilor dintre UE și America Centrală referitoare la pilonul privind comerțul al acordului de asociere,
- având în vedere Rezoluția sa din 8 iulie 2010 privind viitorul politicii agricole comune după 2013 ⁽³⁾,
- având în vedere acordul de liber schimb dintre UE și Coreea de Sud semnat la 6 octombrie 2010,
- având în vedere negocierile în curs de desfășurare dintre UE și Mercosur în vederea semnării unui acord de asociere,
- având în vedere negocierile în curs de desfășurare dintre UE și Canada în vederea semnării unui acord economic și comercial cuprinzător,
- având în vedere negocierile în curs de desfășurare dintre UE și India în vederea semnării unui acord de liber schimb,
- având în vedere negocierile în curs de desfășurare dintre UE și Ucraina în vederea semnării unui acord de asociere,
- având în vedere studiul său din iunie 2009 intitulat „Bilanțul negocierilor OMC în domeniul agriculturii după eșecul negocierilor din 2008”,
- având în vedere ghidul comandat de Comisie intitulat „Indicațiile geografice și TRIPS: 10 ani mai târziu. Foaie de parcurs pentru titularii de indicații geografice din UE pentru a obține protecție în alte state membre ale OMC”,
- având în vedere propunerea Comisiei din 15 septembrie 2010 de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind instrumentele financiare derivate extrabursiere, contrapartidele centrale și registrele centrale de tranzacții (reformare) (COM(2010)0484),

⁽¹⁾ JO C 286 E, 22.10.2010, p. 1.

⁽²⁾ JO C 4 E, 7.1.2011, p. 25.

⁽³⁾ Texte adoptate, P7_TA(2010)0286.

Marți, 8 martie 2011

- având în vedere tema liberalizării taxelor pentru Pakistan, prevăzută la articolul 1 din propunerea de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului de introducere a unor preferințe comerciale autonome de urgență pentru Pakistan (COM(2010)0552),
 - având în vedere obiectivele de dezvoltare ale mileniului adoptate de către ONU;
 - având în vedere articolul 208 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere articolul 48 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru agricultură și dezvoltare rurală și avizele Comisiei pentru comerț internațional și al Comisiei pentru dezvoltare (A7-0030/2011),
- A. întrucât UE rămâne de departe cel mai mare importator de bunuri agricole din lume, valoarea importurilor aproape dublându-se în ultimii zece ani și reprezentând acum aproape 20 % din importurile mondiale;
- B. întrucât cota deținută de UE în exporturile agricole mondiale este în declin, din cauza creșterii mai rapide a altor parteneri comerciali cheie din domeniul agriculturii; întrucât produsele finale au reprezentat 68 % din valoarea exporturilor UE în 2007-2009, în timp ce produsele intermediare și produsele de bază au reprezentat 23 % și, respectiv, 9 %; întrucât, în plus, prețurile de pe piața mondială constituie un factor care contribuie la dificultățile cu care se confruntă UE la exportarea produselor sale, dat fiind faptul că, în general, prețurile sunt mici, iar Uniunea are costuri de producție mai ridicate;
- C. întrucât deficitul comerțului cu produse agricole al UE a atins un nivel maxim record de 7 miliarde EUR în 2008; întrucât deficitul comercial al UE cu Mercosur, de exemplu, a crescut de peste două ori din 2000, iar importurile UE de produse agricole din Mercosur valorează în prezent 19 milioane de euro, comparativ cu exporturile, în valoare de 1 miliard de euro;
- D. întrucât UE este cel mai mare importator de bunuri agricole din țările în curs de dezvoltare, importând mai mult decât SUA, Japonia, Canada, Australia și Noua Zeelandă la un loc; întrucât aproximativ 71 % din importurile agricole totale ale UE provin din țările în curs de dezvoltare, ca urmare a inițiativei „Totul în afară de arme” (EBA) pentru țările slab dezvoltate (LDC), a sistemului generalizat de preferințe (SGP) și a acordurilor de parteneriat economic (APE);
- E. întrucât proiectele de modalități ale OMC privind agricultura prevăd concesiile și mai mari din partea UE decât cele incluse în oferta deja substanțială făcută de UE în octombrie 2005;
- F. subliniază faptul că aplicarea coerenței politicilor pentru dezvoltare (CPD) în cazul agriculturii și comerțului va avea impact și asupra îndeplinii Obiectivului de dezvoltare al mileniului 1 (eradicarea sărăciei extreme și a foametei) și asupra obiectivului 8 (parteneriatul global pentru dezvoltare), inclusiv prin intermediul unor dispoziții privind norme comerciale mai echitabile și un acces pe piață mai corect;
- G. întrucât UE a redus deja drastic sprijinul intern care denatura comerțul, spre deosebire de partenerii comerciali esențiali, în special SUA, care au menținut și, în unele cazuri, și-au consolidat instrumentele în cadrul Actului privind agricultura din 2008;
- H. întrucât UE a redus unilateral și în mod substanțial restituirile sale la export, cota lor din bugetul PAC scăzând de la 29,5 % în 1993 la numai 1,2 % în 2009, iar proporția pentru valoarea exporturilor agricole care beneficiază de restituiri la export scăzând de la 25 % în 1992 la numai 0,9 % în 2009; întrucât unii dintre principalii parteneri comerciali continuă să utilizeze la scară largă alte forme de stimulente la export;

Marți, 8 martie 2011

- I. întrucât, în cadrul diferendul privind hormonii din carnea de vită, SUA continuă să impună UE sancțiuni și chiar au anunțat că vor fi aplicate după un sistem de rotație pentru a acoperi și alte produse agricole din UE, pentru a le mări efectul (legislația „carusel”); întrucât, în temeiul Memorandumului de Înțelegere, UE acordă o cotă de 20 000 de tone de carne de vită cu taxe zero la import;
- J. întrucât SUA a contestat, în cadrul OMC, normele UE care reglementează igiena și comercializarea cărnii de pasăre;
- K. întrucât în disputa privind OMG-urile s-a ajuns la o soluție adoptată de comun acord între Canada și Argentina și întrucât SUA a făcut o cerere generală de măsuri comerciale de represalii;
- L. întrucât hotărârea grupului de experți OMC privind zahărul a fost unul din principalii factori ai reformei întreprinse de UE în 2006 în sectorul zahărului și încă are un impact considerabil asupra comerțului cu zahăr; întrucât organizarea comună a pieței în sectorul zahărului respectă toate angajamentele comerciale ale UE; întrucât, într-un interval de trei ani, UE a devenit din al doilea mare exportator de zahăr al doilea mare importator net, ceea ce a avantajat în special țările în curs de dezvoltare (țările slab dezvoltate și țările din ACP);
- M. întrucât reforma zahărului din 2006 a îndeplinit obiectivele creșterii competitivității, al reducerii prețurilor la zahăr și al scăderii cotei producției de zahăr cu aproximativ 30 %; întrucât, cu toate acestea, s-a ajuns la închiderea a 83 de fabrici dintr-un total de 189 în UE-27, la pierderea a peste 16 500 locuri de muncă directe în zonele rurale și la încetarea cultivării de sfeclă de zahăr pentru circa 140 000 de agricultori;
- N. întrucât, la nivel mondial, piața zahărului este una dintre cele mai volatile piețe ale produselor de bază și este dominată de o singură țară (Brazilia); întrucât producția de zahăr a UE constituie o sursă sigură de aprovizionare pe piața mondială care asigură aprovizionarea internă regulată a consumatorilor europeni cu produse durabile de înaltă calitate;
- O. întrucât UE promovează producția durabilă de energie regenerabilă, prin cerințe care urmează să devină aplicabile înainte de sfârșitul anului 2010; întrucât UE importă deja peste 25 % din consumul său de bioetanol carburant, cifră ce nu include bioetanolul importat sub formă de amestecuri în scopul eludării taxelor de import; întrucât Comisia trebuie să se asigure că există un echilibru între producția internă și importurile de bioetanol, în conformitate cu articolul 23 alineatul (5) litera (a) din Directiva privind energia regenerabilă (Directiva 2009/28/CE ⁽¹⁾);
- P. întrucât în noiembrie 2010 va avea loc a patra sesiune a Conferinței părților la Convenția-cadru a OMS privind controlul tutunului; întrucât a fost lansată o consultare publică cu privire la posibila revizuire a Directivei privind produsele din tutun (Directiva 2001/37/CE ⁽²⁾); întrucât mai mulți membri ai OMC au ridicat problema conformității cu Acordul BTC a proiectului canadian de lege C-32, care, în esență, duce la interzicerea tuturor produselor tradiționale din tutun amestecat, cu excepția celor care folosesc numai tutun Virginia, singurul soi de tutun produs în Canada și utilizat în procesul de fabricare a produselor din tutun canadiene;
- Q. întrucât UE trebuie să asigure, în acordurile comerciale internaționale, un echilibru între liberalizarea pieței și protecția sectoarelor economice și a drepturilor lucrătorilor și ale consumatorilor;
- R. întrucât acordurile comerciale încheiate de UE cu țările terțe trebuie să protejeze sectoarele UE care se confruntă cu dificultăți – în special sectorul fructelor și al legumelor, sectorul zootehnic și sectorul cerealelor, în care veniturile au scăzut substanțial – și, în același timp, să le ofere oportunități reale de export;
- S. întrucât întreprinzătorii agricoli mici, care aduc o contribuție semnificativă la securitatea alimentară în regiunile lor, nu trebuie să fie afectați în mod negativ de încheierea de către UE a diferitor acorduri comerciale internaționale;

⁽¹⁾ JO L 140, 5.6.2009, p. 16.

⁽²⁾ JO L 194, 18.7.2001, p. 26.

Marți, 8 martie 2011

- T. întrucât UE trebuie să își propună să asigure o mai bună monitorizare a drepturilor omului și a standardelor sociale și de mediu atunci când încheie acorduri comerciale internaționale;
- U. întrucât, pentru încheierea acordurilor comerciale negociate de Comisie, este necesară aprobarea Parlamentului,

Consecvența dintre politicile agricole și comerciale comune ale UE

1. consideră că sectorul agricol al UE aduce un plus de valoare clar pentru economia europeană și joacă un rol strategic în strategia UE 2020 în sensul abordării provocărilor economice, sociale și de mediu cu care se confruntă UE; subliniază că este necesar să se asigure coerența între politicile UE în domeniile agricol, comercial și al dezvoltării;
2. subliniază faptul că politica comercială externă nu trebuie să pună în pericol capacitatea UE de a menține vigoarea sectorului agricol și de a asigura securitatea alimentară pe fondul creșterii volatilității pieței; invită Comisia să apere, în toate forurile, și în special în cadrul OMC, rolul multifuncțional al agriculturii UE, inclusiv rolul vital pe care aceasta îl joacă în ceea ce privește ocuparea forței de muncă și menținerea vitalității în zonele rurale, și modelul agricol și alimentar european, care reprezintă o componentă strategică a economiei europene;
3. condamnă abordarea Comisiei, care face mult prea des concesii în domeniul agriculturii pentru a obține un acces mai mare pe piețele din țările terțe pentru produsele și serviciile industriale; invită Comisia să nu mai pună interesele agricole în urma intereselor sectorului industrial și a sectorului serviciilor;
4. invită Comisia să propună o abordare care să asigure un compromis între producția internă și importuri, ținând cont, pentru fiecare sector agricol, de evoluția negocierilor comerciale multilaterale și bilaterale, precum și de standardele UE sociale și în materie de mediu, standardele referitoare la calitatea vieții animalelor și siguranță, precum și cele privind respectarea drepturilor omului;
5. subliniază faptul că, în ceea ce privește sectorul agricol, Comisia trebuie să desfășoare evaluări de impact care să fie făcute publice înainte de începerea negocierilor și să propună actualizări pentru a ține cont de noile poziții apărute în timpul negocierilor; subliniază că este necesar un proces adecvat și transparent pentru consultarea tuturor părților interesate, mai ales în Parlament și Comisie; reamintește că acordul de liber schimb dintre UE și Coreea de Sud prevede un consiliu consultativ intern și atrage atenția asupra faptului că acesta ar putea constitui un precedent pentru implicarea părților interesate și a altor actori interesați în viitoarele acorduri comerciale;
6. subliniază faptul că în evaluările de impact trebuie să se analizeze specificul fiecărui produs de bază, de exemplu specificul pieței cărnii de vită, luând în considerare segmentarea pieței; subliniază că evaluările de impact anterioare au furnizat doar cifrele globale; îndeamnă Comisia, prin urmare, să furnizeze evaluări detaliate ale impactului, luând în considerare efectele pe care le are asupra unor segmente specifice ale pieței deschiderea piețelor agricole UE spre blocul comercial Mercosur;
7. consideră că nu ar trebui luate decizii cu privire la o deschidere și mai mare a pieței UE la importurile de produse agricole fără a se asigura că agricultorii UE pot fi compensați pentru pierderile suferite;
8. subliniază faptul că compensarea financiară nu poate reduce impacturile negative ale întreruperii producției agricole europene, care garantează siguranța alimentară și calitatea și este esențială pentru prosperitatea zonelor rurale din UE și protejarea peisajelor rurale de amenințarea abandonării terenurilor și a depopulării zonelor rurale; prin urmare, subliniază necesitatea menținerii condițiilor necesare pentru ca fermierii UE să rămână viabili și să primească un venit echitabil în toate statele membre, permițând astfel revitalizarea agriculturii în Europa, în lumina rolului hotărâtor pe care l-a avut PAC în crearea UE;

Marți, 8 martie 2011

9. reamintește faptul că producătorii din UE au obligația de a respecta cele mai înalte standarde în materie de calitate, igienă a produsului, metode de producție durabile, sănătate a plantelor, sănătate și calitate a vieții animalelor, trasabilitate, control al reziduurilor de pesticide, medicină veterinară și aditivi;
10. este ferm convins că metodele de producție pentru exportul către UE din țările terțe trebuie să ofere consumatorilor europeni aceleași garanții în termeni de sănătate, siguranță alimentară, calitate a vieții animalelor, dezvoltare durabilă și standarde sociale minime ca cele impuse producătorilor europeni; subliniază necesitatea unor controale mai stricte ale importurilor la frontiere și a întăririi controalelor cu privire la condițiile de producție și comercializare realizate de către Oficiului Veterinar și Alimentar în țările care exportă în UE, pentru a respecta respectarea normelor europene;
11. în ceea ce privește importurile, subliniază necesitatea unei conformări mai stricte cu normele privind originea și mecanismele de prevenire a comerțului triunghiular;
12. îndeamnă Comisia să promoveze în mod proactiv interesele agricole ofensive ale UE și să faciliteze accesul produselor UE pe piețele țărilor terțe, având în vedere vastul potențial de export și de stabilizare a pieței mondiale al produselor agricole și alimentare de înaltă calitate ale UE; subliniază, printre altele, necesitatea accelerării programelor de promovare; notează că aceste măsuri sunt compatibile cu OMC, încadrându-se în „cutia verde”;
13. constată că regiunile ultraperiferice (RUP) fac parte integrantă din UE și că acordurile de comerț se aplică în totalitate acestor regiuni; subliniază că tarifele vamale scăzute reprezintă o amenințare la adresa economiilor fragile ale RUP, care depind în special de agricultură, iar produsele acestora sunt similare, printre altele, produselor țărilor partenere latino-americane; subliniază că, în conformitate cu articolul 349 din TFUE, politicile UE pot fi ajustate în funcție de circumstanțele geografice și economice specifice ale acestor regiuni; invită Comisia, prin urmare, ca în cadrul negocierilor să ia în considerare situația specifică a RUP, în așa fel încât să se asigure că dezvoltarea lor nu este subminată;

Agricultura în sistemul comercial multilateral

Agenda de Dezvoltare de la Doha (ADD)

14. consideră că, în încercarea de a asigura succesul ADD, UE a făcut o ofertă extrem de generoasă în materie de agricultură, care nu poate fi extinsă dar, până în prezent, acest lucru nu a fost însoțit de un nivel echivalent de ambiție din partea altor țări dezvoltate și avansate în curs de dezvoltare;
15. reamintește faptul că reforma PAC din 2003 și „bilanțul de sănătate” din 2008 au demonstrat seriozitatea angajamentelor UE privind reforma, anticipând rezultatele posibile ale Runde de la Doha, în timp ce concesiile echivalente nu au fost încă oferite de către partenerii comerciali ai UE;
16. invită Comisia să respecte cu strictețe mandatul său de negociere pe care i l-a încredințat Consiliul, care stabilește cea mai recentă reformă a PAC ca limită a acțiunii sale, cu condiția obținerii unor concesiuni echivalente din partea partenerilor săi comerciali; îi solicită să se abțină de la a face vreo propunere care ar duce la luarea unor decizii premature cu privire la viitorul PAC dincolo de 2013;
17. subliniază rolul preocupărilor necomerciale (PNC) în cadrul Agendei de Dezvoltare Doha; consideră că, în cadrul negocierilor din sectorul agricol, trebuie găsit echilibrul între dimensiunea economică a comerțului și valorile neeconomice, cum ar fi valorile sociale, preocupările legate de mediu, sănătatea umană și sănătatea și calitatea vieții animalelor;

Marți, 8 martie 2011

18. regretă faptul că nu s-au înregistrat progrese în privința stabilirii unui registru multilateral pentru vinuri și băuturi spirtoase, precum și a extinderii protecției indicațiilor geografice la toate produsele agricole; reamintește faptul că aceste elemente sunt indispensabile pentru obținerea unui rezultat echilibrat al negocierilor în domeniul agricol; subliniază că este necesar ca principiile care stau la baza politicii Uniunii Europene în materie de calitate a produselor agricole să fie promovate pe scară largă la nivel multilateral și bilateral;
19. reamintește faptul că UE a redus deja în mod semnificativ sprijinul său intern care denatura schimburile și solicită angajamente ferme și din partea altor parteneri comerciali;
20. reamintește angajamentul luat de membrii OMC la Conferința Ministerială de la Hong Kong din 2005 de a elimina toate formele de subvenții la export în paralel cu impunerea disciplinelor la toate măsurile de export cu un efect echivalent, și anume credite pentru export, întreprinderi comerciale de stat în domeniul agricol și reglementarea ajutorului alimentară;
21. consideră că reducerea generală a tarifelor vamale ar trebui evaluate în lumina ofertei UE privind sprijinul intern și pilonii concurenței la export și ar trebui să depindă de posibilitatea menținerii clauzei speciale de salvagardare, de o exceptare specifică de la disciplinele de simplificare a tarifelor și de o flexibilitate adecvată în stabilirea formulei pentru reducerea tarifelor, precum și în desemnarea produselor sensibile; este de părere că mecanismele propuse pentru desemnarea produselor sensibile este subminată în mod fatal de obligația obținerii unei extinderi semnificative a cotei tarifelor;
22. subliniază necesitatea respectării principiului „angajamentului unic” în cadrul negocierilor ADD ale OMC; subliniază faptul că, de ceva timp, există tendința ca negocierile să se concentreze asupra unui număr limitat de domenii de negociere, printre care și agricultura, în care UE are importante interese defensive, în timp ce în alte domenii negocierile înregistrează relativ puține progrese, ceea ce amenință să submineze poziția de negociere a UE; subliniază, în plus, că acest lucru îngreunează realizarea unui bilanț general al rundei;
23. reafirmă faptul că țările în curs de dezvoltare ar trebui să aibă dreptul legitim de a adopta politici care creează o valoare adăugată la nivel intern;
24. subliniază că volatilitatea prețurilor a condus la o agravare a problemelor de malnutriție la scară mondială, potrivit datelor FAO, și că o mai mare liberalizare a comerțului mondial de produse agricole, încurajată de acordurile OMC, nu a permis până acum reducerea amenințării foametei la nivel mondial; subliniază că Uniunea Europeană are, de altfel, datoria de a contribui la securitatea alimentară mondială;

Soluționarea disputelor cu OMC

25. constată faptul că acordul privind comerțul cu banane pune capăt la douăzeci de ani din cea mai complexă din punct de vedere tehnic, sensibilă din punct de vedere politic și semnificativă dispută din cadrul OMC, care constituie un pas important către consolidarea unui sistem comercial multilateral reglementat și poate totodată contribui în mod decisiv la rezolvarea problemelor legate de produsele tropicale și preferințele din cadrul negocierilor OMC;
26. invită Comisia să asigure faptul că soluționarea disputei pe tema hormonilor pentru carnea de vită va permite suspendarea sancțiunilor impuse produselor din UE, garantând totodată faptul că importurile de carne de vită către UE vor fi conforme cu cerințele UE;
27. consideră că, în ceea ce privește diferendul cărnii de pasăre clorinate, importarea acestor produse în UE ar fi contrară cererii publice din UE de produse sigure și principiile pe care se întemeiază modelul alimentară european;
28. solicită Comisiei să apere cu putere regimul UE de autorizare și comercializare a OMG-urilor de contestațiile din cadrul OMC;

Marți, 8 martie 2011

Agricultura în relațiile comerciale plurilaterale, inter-regionale și bilaterale

29. consideră că încheierea negocierilor multilaterale reprezintă o prioritate a UE; consideră că acordurile comerciale bilaterale trebuie să completeze în mod util procesele multilaterale prin respectarea condițiilor echitabile de muncă, a normelor comune de mediu și a standardelor de siguranță alimentară aflate deja în vigoare în Uniunea Europeană și să evite favorizarea în exclusivitate a programelor de dezvoltare sustenabilă; reamintește că UE are interese ofensive substanțiale în agricultură, în special în privința produselor procesate de înaltă calitate; consideră că acordurile comerciale bilaterale cu partenerii comerciali importanți pot promova cu succes interesele la export ale industriei agro-alimentare a UE, oferind beneficii economice substanțiale;

30. solicită ca importurile agricole în UE să ofere consumatorilor europeni aceleași garanții în termeni de protecție a consumatorilor, calitate a vieții animalelor, protecție a mediului și standarde sociale minime ca cele oferite de metodele europene de producție și atrage atenția asupra poziției ferme a Parlamentului în acest aspect; invită Comisia să includă în acordurile comerciale bilaterale clauze care să oblige țările terțe să respecte aceleași condiții sanitare și fitosanitare care le sunt impuse producătorilor europeni; consideră că astfel de acorduri trebuie să prevadă cel puțin respectarea obligațiilor și standardelor internaționale;

31. subliniază faptul că, pentru a evita „plățile duble”, mai întâi la nivel bilateral, și apoi la nivel multilateral, trebuie sprijinit conceptul de „acord pentru un singur buzunar”, în cadrul căruia concesiile din acordurile bilaterale vor fi legate de rezultatul final al negocierilor de la Doha;

32. subliniază importanța unei implementări stricte a normelor preferențiale de origine; solicită o revizuire a tuturor preferințelor comerciale acordate de către Uniunea Europeană țărilor emergente care sunt membre G-20;

33. este de părere că ar trebui limitate practicile necorespunzătoare în comerțul cu produse agro-alimentare, cum ar fi practica SWAP, atunci când o țară își exportă producția în UE beneficiind de accesul preferențial la piața UE, iar apoi importă produse din străinătate pentru a-și satisface propriile necesități; consideră că, pentru a împiedica astfel de nereguli, concesiile oferite de UE pentru accesul pe piața sa în cadrul acordurilor comerciale încheiate cu țări terțe nu ar trebui să depășească producția efectivă și capacitatea de export a țărilor în cauză;

34. invită Comisia să apere cu putere includerea indicațiilor geografice ca parte esențială a Acordului comercial împotriva contrafacerii (ACTA); regretă faptul că, în cadrul negocierilor comerciale recent încheiate sau aflate în curs de desfășurare, numai câteva denumiri geografice urmează a fi protejate de către partenerii noștri comerciali; subliniază că, în conformitate cu strategia Europa globală, acordurile bilaterale trebuie să asigure un nivel sporit de protecție internațională pentru indicațiile geografice prin intermediul dispozițiilor OMC; subliniază că este necesar un proces adecvat și transparent pentru consultarea tuturor părților interesate, mai ales în Parlament și Comisie;

35. reamintește că Acordul de liber schimb cu Coreea de Sud a făcut posibilă recunoașterea unui număr semnificativ de indicatori geografici (IG); solicită să se depună mai multe eforturi pentru ca viitoarele acorduri comerciale să prevadă această recunoaștere; ia act de faptul că protecția și recunoașterea indicatorilor geografici din țări terțe au un potențial foarte valoros pentru sectorul agro-alimentar european;

36. observă faptul că, în conformitate cu Comisia, Acordul de liber schimb (ALS) UE-Coreea de Sud ia de pe umerii exportatorilor UE povara unor taxe în valoare de 380 de milioane EUR pe an prin eliminarea taxelor la 99 % din exporturile agricole la UE;

37. solicită Comisiei să asigure faptul că acordurile comerciale nu compromit sistemul UE de prețuri de intrare pentru fructe și legume, menținând totodată programele actuale de importuri; cu toate acestea, solicită insistent Comisiei să facă modificările necesare pentru îmbunătățirea funcționării sistemului cât mai curând posibil;

Marți, 8 martie 2011

38. subliniază, în special, faptul că sistemul complex al prețurilor de intrare care se aplică importurilor de tomate din Maroc cauzează probleme; invită, prin urmare, Comisia să procedeze fără întârziere la schimbările necesare;

39. își exprimă profunda îngrijorare cu privire la acordul UE-Maroc; subliniază că, în timp ce piețele europene sunt acum aproape complet deschise importurilor din Maroc, unele produse agricole, printre care se numără și unele produse importante precum fructele pomacee, încă sunt supuse contingentelor pentru exporturi din UE;

40. regretă că, în cadrul negocierilor pe marginea capitolului referitor la agricultură din acordul de asociere cu Marocul nu s-au oferit garanții cu privire la respectarea contingentelor preferențiale de import sau a prețurilor de intrare aplicabile exporturilor din Maroc;

41. invită Comisia să își respecte angajamentele în ceea ce privește sectorul zahărului din UE și să pună capăt concesiilor sistematice acordate zahărului în negocierile comerciale bilaterale și multilaterale; constată, în acest context, inițiativele din sectorul zahărului, care și-a mărit competitivitatea, îmbunătățindu-și totodată sustenabilitatea în materie de mediu și contribuind la agenda pentru dezvoltare a UE prin preferințele acordate țărilor ACP și țărilor slab dezvoltate;

42. subliniază faptul că orice concesiuni bilaterale suplimentare referitoare la accesul pe piața zahărului din UE (de exemplu țărilor din America Latină și Ucrainei) vor destabiliza piața zahărului din UE și vor cauza o eroziune a preferințelor acordate țărilor slab dezvoltate și țărilor ACP; este cu atât mai preocupat de faptul că aceste concesiuni, atunci când sunt făcute țărilor importatoare nete, încurajează mecanismele de swap; invită Comisia să continue să excludă produsele de zahăr și derivate din zahăr, inclusiv etanolul, din domeniul de acoperire al negocierilor bilaterale;

43. invită Comisia să fie atentă la ocolirea plății drepturilor la import pentru etanol, deoarece în prezent în UE intră cantități tot mai mari de etanol sub formă de amestecuri la care drepturile de import sunt foarte scăzute;

44. solicită Comisiei să asigure simetria concesiilor tarifare în acordurile de liber schimb semnate de UE cu țări care au o producție agricolă și capacități de export însemnate, ca de exemplu Mercosur;

45. ia act de reluarea negocierilor privind Acordul de asociere UE-Mercosur - un acord de maximă importanță, care ar afecta 700 de milioane de persoane și ar constitui cel mai ambițios acord biregional din lume - și subliniază, prin urmare, faptul că Parlamentul European ar trebui să fie implicat îndeaproape în toate etapele negocierilor;

46. consideră inacceptabil faptul că Comisia a reluat negocierile cu Mercosur fără să publice o evaluare de impact detaliată și fără să se angajeze într-o dezbateră politică adecvată cu Consiliul și Parlamentul; solicită ca înainte ca UE și Mercosur să schimbe propuneri tarifare, să se realizeze și să se dezbată studiul privind impactul acestor negocieri asupra sectoarelor și regiunilor agricole europene; subliniază că, date fiind implicațiile de natură agricolă ale negocierilor, trebuie stabilită în mod necesar o legătură cu runda Doha; invită Comisia, prin urmare, să nu încheie negocierile cu Mercosur înainte de finalizarea rundei OMC, astfel cum se stipulează în mandatul său; invită Comisia să informeze în permanență Consiliul și Parlamentul, în mod corespunzător, cu privire la evoluția negocierilor cu Mercosur, iar în viitor să informeze Consiliul și Parlamentul înainte de a începe astfel de negocieri comerciale;

47. este profund preocupat de impactul pe care l-ar putea avea asupra sectorului agricol din UE în ansamblu său un posibil acord de asociere cu Mercosur, având în vedere cererea adresată de Mercosur în martie 2006 de a obține accesul la piața agricolă a UE, fapt care a depășit cu mult oferta deja substanțială făcută de UE în 2004; consideră, prin urmare, că este necesară revizuirea concesiunilor în așa fel încât interesele agricultorilor noștri să fie protejate;

Marți, 8 martie 2011

48. consideră că la negocierile dintre UE și Mercosur, convenite prin mandatul Consiliului în 1999, nu s-a ținut seama de poziția noilor state membre;
49. observă faptul că întreprinderile agricole din țările Mercosur suportă costuri de producție mult mai mici, cum ar fi costurile terenurilor, ale forței de muncă și alte costuri de capital, precum și faptul că producătorii Mercosur nu sunt obligați să respecte aceleași standarde ca producătorii din UE în ceea ce privește mediul, calitatea vieții animalelor, siguranța alimentară și măsurile fitosanitare; subliniază că trebuie să se obțină un rezultat echilibrat pentru ambele părți prin garantarea faptului că negocierile țin pe deplin seama de consecințele și impactul acordului, în special în ceea ce privește provocările sociale și de mediu; solicită Comisiei să realizeze o evaluare de impact privind consecințele unui astfel de acord asupra sectorului agricol;
50. este de părere că nivelul integrării pieței în uniunea vamală Mercosur este în prezent insuficientă pentru a garanta în regiune o circulație adecvată a bunurilor importate; consideră că un acord nu ar aduce beneficii reale în absența unor dispoziții care să garanteze circulația deplină și efectivă a mărfurilor pe teritoriul Mercosur;
51. regretă concesiiile tarifare pe care Comisia le-a acordat recent țărilor exportatoare de banane în UE; solicită o reexaminare a ajutoarelor acordate producătorilor europeni în cadrul programelor de ajutoare pentru regiunile ultraperiferice (POSEI) în vederea compensării acestor producători pentru efectele pe care le vor avea aceste reduceri tarifare asupra prețurilor de pe piața UE; consideră că interesele producătorilor comunitari și ale celor din țările ACP trebuie luate în considerare în cadrul unor negocieri viitoare similare, astfel încât aceste sectoare, care oferă numeroase locuri de muncă, să nu fie afectate;
52. subliniază că mai multe rapoarte ale Oficiului Veterinar și Alimentar indică faptul că, în continuare, carnea de vită braziliană nu respectă standardele UE pentru producători și consumatori în materie de siguranță alimentară, identificare și trasabilitate a animalelor, sănătatea animalelor și controlarea bolilor;
53. invită insistent Comisia să studieze diferitele rapoarte publicate de Agenția națională de supraveghere a sănătății din Brazilia (Anvisa) cu privire la utilizarea răspândită în Brazilia a unor pesticide interzise în UE și în multe alte părți ale lumii, care atrag atenția asupra riscurilor grave pe care le prezintă această practică pentru sănătate;
54. își exprimă puternica preocupare față de politica pe care Argentina o practică, cu încălcarea obligațiilor OMC, în vederea limitării importurilor de produse alimentare care concurează cu producția internă; subliniază faptul că aceste măsuri se adaugă sistemului argentinian de acordare neautomată a licențelor de import, care are deja un efect negativ asupra exporturilor UE; invită Comisia să ia toate măsurile necesare pentru a asigura că se pune capăt în mod real acelor măsuri care sunt împotriva spiritului negocierii unui acord UE-Mercosur;
55. este preocupat de concesiiile făcute în cadrul acordurilor euro-mediteraneene la fructe și legume; consideră, în acest context, că complementaritatea dintre campaniile din țările mediteraneene din sud și din nord ar trebui să rămână un factor director în liberalizarea comerțului agricol în interiorul Uniunii pentru Mediterană;
56. subliniază faptul că, în timp ce produsele din tutun trebuie să fie reglementate de un cadru normativ strict, reglementarea ingredientelor din produsele din tutun la nivelul UE și la nivel internațional trebuie să urmeze o abordare proporțională, bazată pe riscuri, care să se reflecte dovezile științifice; avertizează împotriva oricărei interziceri a tuturor ingredientelor care nu se bazează pe criterii științifice, întrucât aceasta ar conduce, în realitate, la interzicerea produselor tradiționale europene din tutun amestecat, ceea ce ar avea repercusiuni socio-economice grave pentru cultivatorii de tutun din UE (de soiuri orientale și Burley), fără niciun beneficiu pentru sănătatea publică;

Marți, 8 martie 2011

57. invită Comisia ca, la negocierea acordurilor comerciale ale UE, inclusiv a celor cu Canada și Ucraina, să țină seama de interesele cetățenilor UE, să asigure transparența și să informeze Parlamentul cu privire la evoluția negocierilor; regretă faptul că, până în prezent, Comisia nu a informat Parlamentul cu privire la negocierile purtate între UE și Canada în vederea încheierii unui acord de liber schimb, deși acestea au început în octombrie 2009; invită Comisia să furnizeze Parlamentului și comisiilor responsabile informații detaliate cu privire la fiecare din viitoarele runde de negociere; este preocupat, de asemenea, de posibilele concesiuni din partea Comisiei în cadrul negocierilor, mai ales în ceea ce privește deschiderea piețelor, OMG, sectorul laptelui, protecția drepturilor de proprietate intelectuală și etichetarea originii, și invită Comisia să nu facă concesiuni care ar putea avea un impact negativ asupra agriculturii europene;

58. își exprimă îngrijorarea cu privire la concesiunile acordate pentru cereale în negocierile cu Ucraina, având în vedere faptul că producția Ucrainei este foarte competitivă și că Ucraina este deja utilizatorul principal al cotelor de cereale cu taxe vamale reduse (grâu și orz) oferite țărilor terțe; solicită, astfel, Comisiei să limiteze oferta în acest sector;

59. reafirmă importanța comerțului agricol pentru dezvoltarea economică și eradicarea sărăciei în țările în curs de dezvoltare; invită UE să sprijine țările ACP să se adapteze la concurența din ce în ce mai mare pe plan mondial;

60. invită Comisia ca la elaborarea și punerea în aplicare a viitoarei sale strategii în domeniul comerțului să țină seama în modul corespunzător de prezenta rezoluție;

*

* *

61. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei.

Deficitul de proteaginoase în UE

P7_TA(2011)0084

Rezoluția Parlamentului European din 8 martie 2011 referitoare la deficitul de proteaginoase în UE: care este soluția la o veche problemă? (2010/2111(INI))

(2012/C 199 E/07)

Parlamentul European,

- având în vedere Comunicarea Comisiei din 18 noiembrie 2010, intitulată „PAC în perspectiva anului 2020: Cum răspundem provocărilor viitorului legate de alimentație, resurse naturale și teritorii” (COM(2010)0672),
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 16 iulie 2010 intitulată „Foaie de drum nr. 2 pentru EST: Document de strategie privind encefalopatiile spongiforme transmisibile pentru 2010-2015” (COM(2010)0384),
- având în vedere Decizia 93/355/CEE ⁽¹⁾ a Consiliului din 8 iunie 1993 referitoare la Memorandumul de înțelegere dintre Comunitatea Economică Europeană și Statele Unite ale Americii privind plantele oleaginoase în cadrul Acordului GATT, prin care s-a adoptat acordul Blair House care limitează producția de plante oleaginoase și proteaginoase din Uniunea Europeană și stabilește tarife specifice pentru asemenea culturi,
- având în vedere raportul din noiembrie 2009 prezentat Comisiei de către LMC International intitulat „Evaluarea măsurilor aplicate sectorului culturilor de plante proteaginoase în cadrul politicii agricole comune” ⁽²⁾,

⁽¹⁾ JO L 147, 18.6.1993, p. 25.

⁽²⁾ http://ec.europa.eu/agriculture/eval/reports/protein_crops/index_en.htm

Marți, 8 martie 2011

- având în vedere Regulamentul (CEE) nr. 1431/82 ⁽¹⁾ al Consiliului și Regulamentul (CE) nr. 1251/1999 ⁽²⁾ al Consiliului care au stabilit dispoziții speciale în sectorului culturilor de plante proteaginoase și au introdus suprafața maximă garantată, Regulamentul (CE) nr. 1782/2003 ⁽³⁾ al Consiliului și Regulamentul (CE) nr. 73/2009 ⁽⁴⁾ al Consiliului articolele 76-78, care stabileau eliminarea treptată a ajutoarelor specifice pentru culturile de plante proteaginoase, precum și Regulamentul (CE) nr. 1121/2009 ⁽⁵⁾ al Comisiei, care a stabilit norme detaliate referitoare la prima pentru culturile de plante proteaginoase;
- având în vedere Regulamentul (CE) nr. 767/2009 ⁽⁶⁾ privind introducerea pe piață și utilizarea furajelor,
- având în vedere Regulamentul (CE) nr. 73/2009 al Consiliului articolul 68, care permite statelor membre să acorde ajutoare pentru culturile de plante proteaginoase pe teritoriul acestora și care a fost folosit, în mod specific, de către Franța, Spania, Polonia și Finlanda,
- având în vedere studiul din 2007 al Direcției Generale Agricultură și Dezvoltare Rurală a Comisiei Europene privind „Impactul economic al OMG-urilor neautorizate asupra importurilor de furaje și asupra producției de animale ale UE”;
- având în vedere recomandările referitoare la rolul cercetării și al cunoștințelor acumulate pe plan local, inclusiv rolul plantelor leguminoase proteaginoase, făcute în raportul intitulat *International Assessment of Agricultural Knowledge, Science and Technology* (Evaluarea Internațională a Științelor Agricole și Tehnologiei de Dezvoltare - IAASTD) referitor la aprovizionarea cu alimente la nivel mondial, realizată de Programul Organizației Națiunilor Unite pentru Dezvoltare, Organizația Națiunilor Unite pentru Alimentație și Agricultură (FAO) și Banca Mondială,
- având în vedere studiile solicitate de Comisia pentru agricultură și dezvoltare rurală din cadrul Parlamentului și prezentate la atelierul care a avut loc la 11 octombrie 2010,
- având în vedere Rezoluția sa din 12 martie 2008 privind agricultura durabilă și biogazul: necesitatea revizuirii legislației europene” ⁽⁷⁾,
- având în vedere articolul 48 din Regulamentul său de procedură,
- având în vedere raportul Comisiei pentru agricultură și dezvoltare rurală și avizul Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară (A7-0026/2011),

Informații fundamentale privind deficitul de proteaginoase: ofertă, cerere și comerț internațional

- A. întrucât toate culturile de plante proteaginoase ocupă în prezent numai 3 % din suprafața arabilă a Uniunii și furnizează doar 30 % din proteaginoasele consumate ca furaje, iar tendința în ultimul deceniu a fost de creștere a acestui deficit;
- B. întrucât în anumite state membre există suprafețe agricole importante care rămân necultivate în fiecare an, potențialul productiv al acestora fiind irosit;

⁽¹⁾ JO L 162, 12.6.1982, p. 28.

⁽²⁾ JO L 160, 26.6.1999, p. 1.

⁽³⁾ JO L 270, 21.10.2003, p. 1.

⁽⁴⁾ JO L 30, 31.1.2009, p. 16.

⁽⁵⁾ JO L 316, 2.12.2009, p. 27.

⁽⁶⁾ JO L 229, 1.9.2009, p. 1.

⁽⁷⁾ JO C 66 E, 20.3.2009, p. 29.

Marți, 8 martie 2011

- C. întrucât, de-a lungul timpului, acest deficit semnificativ privind producția de proteaginoase a fost parțial consecința acordurilor comerciale internaționale încheiate anterior, în special cu Statele Unite, care au permis UE să-și protejeze producția de cereale, dar au permis, în schimb, importuri în UE de proteaginoase și oleaginoase scutite de taxe vamale (GATT și acordul Blair House); întrucât acest lucru este legat de progresele semnificative realizate în eficientizarea producției de proteaginoase și utilizarea noilor tehnologii în afara UE, care creează un dezavantaj concurențial pentru agricultorii din UE care consideră că producția de proteaginoase este neatractivă din punct de vedere economic;
- D. întrucât 70 % (42 de milioane de tone în 2009) din materiile prime bogate în proteine vegetale consumate în UE în prezent, în special făina de soia, sunt importate, în special din Brazilia, Argentina și SUA, și aproximativ 60 % dintre aceste importuri (26 de milioane de tone) sunt produse derivate rezultate în cadrul procesului de producție a uleiului vegetal rafinat și sunt utilizate ca făină pentru furaje (în special ca făină de soia);
- E. întrucât volumul produs este atât de redus, industria europeană de hrană combinată consumă numai 2 milioane de tone de proteaginoase pe an, dar aceasta estimează că ar fi capabilă să consume aproape 20 de milioane de tone pe an;
- F. întrucât aceste importuri reprezintă echivalentul a 20 de milioane de hectare cultivate în afara UE, adică mai mult de 10 % din suprafața arabilă a UE, iar aceste culturi nu sunt supuse aceluiași exigențe de mediu, sanitare și de reglementare privind OMG-urile ca cele europene;
- G. întrucât apariția de noi clienți pentru furnizorii sud-americani, în special China, care nu sunt atât de exigenți ca Uniunea Europeană în privința condițiilor de producție și au o strategie de aprovizionare destul de opacă, poate slăbi pe termen lung stabilitatea lanțurilor de aprovizionare ale Uniunii;
- H. întrucât întregul sector de creștere a animalelor din UE este vulnerabil la volatilitatea prețurilor și la denaturarea comerțului și depinde de importurile de plante proteaginoase de înaltă calitate și la prețuri accesibile; întrucât competitivitatea sectorului este periclitată de costurile suplimentare ale importurilor de plante proteaginoase folosite în furaje, rezultate ca urmare a lipsei unor soluții tehnice în cadrul politicii de toleranță zero privind prezența în plante a unor cantități infime de OMG-uri neaprobate;
- I. întrucât lacunele înregistrate în privința importurilor de soia și porumb reprezintă o povară financiară suplimentară pentru sectoarele de creștere a animalelor și producție de furaje din UE și periclitează viabilitatea economică a producției interne de carne;
- J. întrucât, ca urmare a procentajului redus de culturi de plante leguminoase furajere (lucernă, trifoi, sparceță etc.) și de semințe (mazăre, soia, lupin, bob, mazărice etc.) produse în UE, numărul programelor de cercetare privind proteinele vegetale a scăzut de la 50 în 1980 la 15 în 2010 și formarea și dobândirea experienței practice în cadrul producției interne de proteaginoase au fost neglijate, conducând la scăderea nivelului de inovare și de producție de semințe adaptate la condițiile regionale în UE;
- K. întrucât UE este foarte dependentă de importurile de semințe de soia și porumb din țări terțe și orice întrerupere a aprovizionării cu aceste produse, ca urmare unei prezențe neglijabile de OMG-uri neautorizate, are un impact foarte costisitor pentru industria europeană de furaje;
- L. întrucât o politică în domeniul cercetării are șanse de reușită numai dacă își propune angajamente pe termen mediu și lung, ceea ce nu este cazul în prezent pentru proteaginoase;
- M. întrucât s-ar putea pierde cunoștințele agricultorilor referitoare la practicile durabile care creează legături între culturi și creșterea animalelor, printr-o rotație echilibrată a culturilor și o utilizare adecvată a zonelor de pășune și întrucât, de asemenea, producția internă de proteaginoase nu oferă calitatea furajelor combinate necesară în diferitele sectoare ale creșterii animalelor;

Marți, 8 martie 2011

- N. întrucât, veniturile realizate din producția de proteaginoase trebuie să fie ameliorate pe termen scurt, în special printr-un sprijin specific în cadrul PAC, pentru ca acestea să devină un element durabil în sistemul de culturi;

Afirmații fundamentale privind avantajele reducerii deficitului de proteaginoase

- O. întrucât reechilibrarea ofertei și a consumului de cereale, proteaginoase și semințe oleaginoase în UE ar putea avea beneficii economice majore pentru agricultori și industria alimentară și a furajelor, precum și pentru îmbunătățirea varietății alimentelor sănătoase și de înaltă calitate pentru consumatori, în cazul în care cadrul politic pentru viitoarea reformă a PAC ar aborda pe deplin noile provocări subliniate în comunicarea Comisiei;
- P. întrucât toate oportunitățile oferite de diversele măsuri de promovare ar trebui utilizate pentru a promova consumul uman de cereale, proteaginoase și oleaginoase, care ar trebui protejate într-o măsură și mai mare în cadrul unui sistem de calitate a produselor agricole destinat protecției produselor geografice sau tradiționale, contribuind astfel la conservarea alimentelor locale și regionale produse din aceste materii prime;
- Q. întrucât, în contextul schimbărilor climatice, culturile de plante proteaginoase pot contribui la reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră prin asimilarea și stocarea azotului în sol (până la 100 kg N/ha pe lună) și, prin urmare, au ca efect reducerea utilizării de îngrășământ azotat de sinteză, care conține protoxid de azot al cărui potențial de încălzire este de 310 mai mare decât al dioxidului de carbon;
- R. întrucât programul UE „GL-pro” a demonstrat că introducerea plantelor proteaginoase în rotația culturilor o dată la patru a determinat o scădere semnificativă între 10 și 15 % a emisiilor de CO₂, precum și o reducere a producerii de ozon;
- S. întrucât, în materie de fertilitate a solului, un procentaj mai mare de plante proteaginoase cultivate pe suprafețele arabile, în cadrul sistemelor de creștere a rotației culturilor și în asolamente, contribuie la o mai bună conservare a substanțelor nutritive, la reducerea acidifierii solului, la consolidarea rezistenței la boli, la îmbunătățirea structurii solului (inclusiv la creșterea eficienței energetice în tratarea solului), reducerea utilizării erbicidelor și mărirea biodiversității prielnice polenizării;
- T. întrucât numărul culturilor într-o rotație este un factor de reducere a apariției bolilor și a înmulțirii buruienilor și, prin urmare, reduce necesitatea tratamentelor fitosanitare și întrucât un procentaj mai mare de proteaginoase cultivate pe terenurile arabile, în cadrul unei rotații extinse a culturilor, poate contribui la reducerea cu 10 % a consumului de energie;
- U. întrucât, în privința gestionării apei și în privința acoperirii permanente a solului, utilizarea culturilor de plante leguminoase pentru producția de furaje, cum ar fi combinațiile permanente de iarbă și trifoi și combinațiile de cereale și proteaginoase, poate reduce substanțial scurgerea substanțelor nutritive, în special nitrați și fosfați, în pânza freatică;
- V. întrucât, în materie de biodiversitate agricolă, utilizarea extinsă a culturilor de plante proteaginoase adaptate la condițiile climatice europene, cum ar fi fasolea, soia, mazărea, lintea, lupinul, năutul, lucerna/alfalfa, trifoiul, Phacelia spp, Lotus corniculatus și sparceta, va stabili și va consolida în mod substanțial diversitatea în cadrul sistemului de producție;
- W. întrucât, în materie de producție de proteaginoase și securitate alimentară la nivel mondial, trebuie să fie ameliorat echilibrul dintre producția de proteine vegetale și animale, în special cu privire la cantitatea de energie, apă și inputuri externe consumate în prezent pentru producția intensivă de proteine animale, față de producția de proteaginoase pentru consumul uman, echilibrul alimentar mondial trebuind să rămână principalul obiectiv al acestei analize;
- X. întrucât mai multe politici ale UE au un impact asupra deficitului de proteaginoase și întrucât Comisia trebuie să analizeze, de asemenea, problemele producției de OMG-uri în cadrul și în afara teritoriului UE, dezvoltarea biocombustibililor și reevaluarea interdicției totale a proteinelor animale în alimentația animală;

Marți, 8 martie 2011

- Y. întrucât, pe lângă folosirea culturilor de proteaginoase autohtone, calitatea furajelor combinate neimportate poate fi ameliorată prin utilizarea produselor derivate din semințele oleaginoase, cum ar fi soia și uleiul de floarea soarelui și de rapiță;
- Z. întrucât introducerea leguminoaselor furajere sau cu semințe în locul proteaginoaselor importate, formate în special din turta de soia, poate crea schimbări importante ale metodelor de selecționare și astfel poate contribui la îmbunătățirea calității produselor agricole (trecerea de la produse standard la produse certificate cu modificarea caietelor de sarcini) și a veniturilor producătorilor;
- AA. întrucât interdicția de utilizare a proteinelor animale în hrana pentru animale a fost introdusă ca urmare a crizei ESB pentru a preveni orice contaminare cu EST; întrucât această interdicție ar trebui eliminată doar pe baza unor date științifice și în urma luării unor măsuri suficiente de precauție și de control; întrucât, pornind de la aceste condiții, ar trebui să se analizeze utilizarea proteinelor animale procesate obținute din deșeurile de la sacrificarea animalelor pentru producția de furaje destinate animalelor monogastrice (porcine și păsări), cu condiția ca ingredientele să provină din carne care a fost aprobată pentru consumul uman și ca interdicția privind reciclarea intra-specii și canibalismul forțat să fie deplin implementată și controlată;

Afirmații fundamentale ca răspuns la comunicarea Comisiei: pregătirea terenului pentru recomandări și cereri

- AB. întrucât comunicarea Comisiei, astfel cum a fost publicată la 17 noiembrie 2010, subliniază clar necesitatea consolidării producției de proteaginoase într-un sistem mai integrat de rotație a culturilor;
- AC. întrucât mai multe studii realizate de FAO, Comisie și autorități competente din statele membre au arătat că o mai bună utilizare a culturilor de proteaginoase în UE are potențialul de a face aprovizionarea cu furaje mai sigură prin utilizarea măsurilor agricole și de mediu;
- AD. întrucât cultivarea de plante proteaginoase prezintă avantaje pentru agricultori în mai multe sectoare: producția de furaje în exploatațile agricole utilizând culturi mixte cum ar fi cerealele și fasolea, producția de proteaginoase pentru consumul uman și toate tipurile de agricultură durabilă;
- AE. întrucât în prezent statele membre pot furniza ajutoare specifice pentru producția de proteaginoase în cadrul programelor agricole și de mediu și al măsurilor de ameliorare a calității sistemelor de producție și a alimentelor prevăzute în articolul 68;
- AF. întrucât, alături de cultivarea cerealelor și a porumbului pentru producția de furaje și de energie, folosirea sistemelor extinse de rotație a culturilor, combinarea culturilor pe exploatațile agricole și combinațiile de iarbă și trifoi, care pot avea beneficii de mediu și agronomice, ar trebui încurajate, deoarece cultivarea plantelor leguminoase în cadrul sistemului de rotație poate preveni bolile, poate regenera solul, poate avea un efect benefic asupra populației de polenizatori și poate proteja clima;
- AG. întrucât creșterea randamentului culturilor de cereale în Europa centrală va elibera terenuri arabile în toată Europa și va oferi șansa relocalizării culturilor și în special a culturilor de proteaginoase în toată Europa;
- AH. întrucât creșterea recentă a volatilității prețurilor la produsele agricole de bază a dat naștere unor preocupări serioase cu privire la competitivitatea sectorului zootehnic european și a dependenței ridicate a acestuia de importurile de proteine vegetale; întrucât UE are nevoie de un veritabil plan strategic de dezvoltare privind proteinele vegetale și rolul lor specific în a răspunde la noile provocări ale PAC (schimbările climatice, o mai bună gestionare a resurselor naturale); întrucât reducerea deficitului de proteine necesită, de asemenea, eforturi majore de îmbunătățire a cercetării și a creșterii animalelor, precum și măsuri de ameliorare a unei infrastructuri adecvate pentru producția, depozitarea și prelucrarea culturilor proteaginoase; întrucât, de asemenea, ar putea fi luată în considerare și posibilitatea utilizării în furaje a unor produse derivate din producția de culturi oleaginoase și agro-combustibili, cu condiția să fie îndeplinite unele reguli stricte pentru a se asigura că principiul precauției este pe deplin aplicat și că nu există riscuri pentru sănătatea animală și umană;

Marți, 8 martie 2011

- AI. întrucât problema toleranței zero pentru importurile de furaje trebuie dezbătută în continuare și întrucât trebuie găsite abordări care să ducă la soluții practice;
- AJ. întrucât există parcursurile urmate de produsele agricole și cele industriale sunt conectate în multe privințe și anumite produse derivate ale producției de biocombustibili pot fi folosite ca furaje;
1. invită Comisia să înscrie revizuirea politicii sale privind plantele proteaginoase într-o viziune pe termen lung sau mediu, asigurând că propunerile sale legislative pentru reforma PAC includ noi măsuri și instrumente adecvate și fiabile care sprijină agricultorii în procesul de îmbunătățire a rotației culturilor, în vederea reducerii semnificative a actualului deficit de proteaginoase și a volatilității prețurilor;
 2. invită Comisia să prezinte rapid Parlamentului și Consiliului un raport privind posibilitățile și opțiunile de creștere a producției interne de proteaginoase în UE prin intermediul unor noi instrumente politice (ținând seama și de utilizarea culturilor oleaginoase și a produselor derivate ale acestora, precum și de măsura în care pot fi substituite importurile), potențialul efect asupra veniturilor agricultorilor, contribuția la atenuarea schimbărilor climatice, efectul asupra biodiversității și fertilității solului precum și potențialul de reducere a inputului necesar extern de îngrășăminte și pesticide;
 3. invită Comisia să informeze cu privire la impactul regulii toleranței zero pentru prezența de OMG-uri neautorizate în Europa în furajele importate, analizând în special posibilitatea introducerii valorilor limită și aplicarea practică a acestora;
 4. invită Comisia să mențină organizarea comună a piețelor în sectorul furajelor uscate până în anul 2013, astfel încât să se asigure supraviețuirea în continuare a acestui sector-cheie, care este extrem de important în domeniul producției de proteine pentru furaje folosite în sectorul creșterii animalelor;
 5. invită Comisia să sprijine cercetarea în domeniul selecționării și furnizării de semințe pentru culturile de proteaginoase în UE, inclusiv în privința contribuției acestora la combaterea bolilor, și să înainteze propuneri de cercetare și dezvoltare referitoare la îmbunătățirea serviciilor de informare, precum și, în cadrul rubricii de dezvoltare rurală, la serviciile de formare pentru agricultori în legătură cu folosirea rotației culturilor, a culturilor combinate și a echipamentelor tehnice pentru producția de furaje în exploatarea agricole;
 6. invită Comisia ca, în cadrul acțiunilor de promovare a dezvoltării rurale, să propună măsuri pentru încurajarea sporirii efectivelor de animale cu material biologic cu valoare ridicată și potențial mare de producție, precum și răspândirea bunelor practici cu privire la introducerea de rații furajere optime, în vederea asigurării unui randament adecvat al proteaginoaselor utilizate pentru hrana animalelor;
 7. invită Comisia să propună un cadru pentru măsuri de dezvoltare rurală care să introducă facilități descentralizate pentru producția de furaje, pe baza soiurilor de culturi locale și regionale, depozitarea acestor soiuri și selectarea și dezvoltarea semințelor;
 8. solicită Comisiei să realizeze o evaluare a efectelor accizelor la import și ale acordurilor comerciale în vigoare asupra diferitelor culturi de oleaginoase și proteaginoase și să prezinte Parlamentului și Consiliului un studiu juridic detaliat privind actualul domeniu de aplicare al acordurilor Blair House privind producția de proteaginoase în Europa;
 9. invită Comisia să asigure o aprovizionare nestânjenită cu soia pe piața UE prin furnizarea unei soluții tehnice privind prezența la un nivel redus a OMG-urilor în plantele proteaginoase importate în UE pentru alimente și furaje; reamintește că lacunele înregistrate în privința importurilor de soia reprezintă o povară financiară suplimentară pentru sectoarele de creștere a animalelor și producție de furaje din UE și periclitează viabilitatea economică a producției interne de carne;

Marți, 8 martie 2011

10. invită Comisia, în cooperare cu statele membre, să ia în considerare includerea în propunerile sale legislative pentru reforma PAC și dincolo de acestea promovarea rotației culturilor cu introducerea de culturi de proteaginoase, ca măsură de precauție împotriva bolilor culturilor și ca o contribuție la practici agricole îmbunătățite și noi provocări, cum ar fi securitatea alimentară, schimbările climatice, gestionarea resurselor etc.;

11. solicită Comisiei să adopte măsuri adecvate pentru crearea condițiilor de piață care să favorizeze producția locală față produsele importate și care corespunde cerințelor industriei de furaje, inclusiv introducerea de modele de lanțuri aprovizionare scurte cu produse fără OMG-uri și de producții certificate; recunoaște faptul că agricultura locală și de proximitate aduce beneficii de mediu mai mari;

12. invită Comisia să prezinte Parlamentului și Consiliului o propunere legislativă care să autorizeze utilizarea proteinelor animale procesate obținute din deșeurile de la sacrificarea animalelor pentru producția de furaje destinate animalelor monogastrice (porcine și păsări), cu condiția ca ingredientele să provină din carne care a fost aprobată pentru consumul uman și ca interdicția privind reciclarea intra-specii și canibalismul forțat să fie deplin implementată și controlată;

13. invită Comisia să introducă un program-cadru specific pentru cercetarea descentralizată în domeniul agriculturii și al dezvoltării rurale și să îmbunătățească cooperarea la nivel european și internațional, inclusiv programele de formare la exploatațile agricole în vederea ameliorării culturilor de plante proteaginoase adaptate la condițiile locale pentru a transforma acest domeniu într-unul inovator în diferitele state membre;

14. solicită Comisiei să propună o strategie politică globală și coerentă de aplicare a normelor agroecologice produselor alimentare comercializate pe teritoriul Uniunii în ceea ce privește importul de proteaginoase modificate genetic;

15. solicită Comisiei Europene să instituie un mecanism de monitorizare a originii culturilor proteaginoase importate în Uniunea Europeană, care să evidențieze sustenabilitatea practicilor agricole utilizate în țara de origine, cum ar fi schimbarea utilizării terenurilor și sustenabilitatea utilizării apei, și utilizarea tehnologiilor agricole; subliniază că în acest scop sunt necesare, de asemenea, controale periodice la fața locului;

16. invită Comisia să ia în considerare includerea în propunerea sa legislativă privind reforma PAC a unor dispoziții pentru sprijinirea agricultorilor care cultivă plante oleaginoase în sisteme de rotație a culturilor ce contribuie la reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră și a deficitului de proteine din culturi, precum și la îmbunătățirea combaterii bolilor și a fertilității solului;

17. invită Comisia să propună soluții, bazate pe stimulente, pentru a favoriza intrarea în producție a terenurilor necultivate, acestea putând contribui semnificativ la reducerea deficitului de proteaginoase în UE;

*

* *

18. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei.

Marți, 8 martie 2011

Egalitatea dintre femei și bărbați - 2010

P7_TA(2011)0085

Rezoluția Parlamentului European din 8 martie 2011 referitoare la egalitatea între femei și bărbați în Uniunea Europeană - 2010 (2010/2138(INI))

(2012/C 199 E/08)

Parlamentul European,

- având în vedere articolul 2 și articolul 3 alineatul (3) al doilea paragraf din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE) și articolul 157 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE),
- având în vedere articolul 23 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene,
- având în vedere Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (CEDO),
- având în vedere programul de la Stockholm ⁽¹⁾,
- având în vedere Directiva 2000/43/CE a Consiliului din 29 iunie 2000 de punere în aplicare a principiului egalității de tratament între persoane, fără deosebire de rasă sau origine etnică ⁽²⁾, Directiva 2000/78/CE a Consiliului din 27 noiembrie 2000 de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă ⁽³⁾ și Directiva 2004/113/CE a Consiliului din 13 decembrie 2004 de aplicare a principiului egalității de tratament între femei și bărbați privind accesul la bunuri și servicii și furnizarea de bunuri și servicii ⁽⁴⁾,
- având în vedere rapoartele anuale ale Comisiei privind egalitatea între femei și bărbați în Uniunea Europeană 2000, 2001, 2002, 2004, 2005, 2006, 2007 și 2008 [respectiv COM(2001)0179, COM(2002)0258, COM(2003)0098, COM(2004)0115, COM(2005)0044, COM(2006)0071, COM(2007)0049 și COM(2008)0010],
- având în vedere raportul Comisiei din 18 decembrie 2009 privind egalitatea între femei și bărbați – 2010 (COM(2009)0694),
- având în vedere Directiva 2006/54/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 iulie 2006 privind punerea în aplicare a principiului egalității de șanse și al egalității de tratament între bărbați și femei în materie de încadrare în muncă și de muncă (reformare) ⁽⁵⁾,
- având în vedere Directiva 2010/41/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 iulie 2010 privind aplicarea principiului egalității de tratament între bărbații și femeile care desfășoară o activitate independentă și de abrogare a Directivei 86/613/CEE a Consiliului ⁽⁶⁾,

⁽¹⁾ Consiliul Uniunii Europene – Documentul 5731/10 din 3 martie 2010.

⁽²⁾ JO L 180, 19.7.2000, p. 22.

⁽³⁾ JO L 303, 2.12.2000, p. 16.

⁽⁴⁾ JO L 373, 21.12.2004, p. 37.

⁽⁵⁾ JO L 204, 26.7.2006, p. 23.

⁽⁶⁾ JO L 180, 15.7.2010, p. 1.

Marți, 8 martie 2011

- având în vedere Directiva Consiliului 2010/18/UE din 8 martie 2010 de punere în aplicare a acordului-cadru revizuit privind concediul pentru creșterea copilului încheiat de BUSINESSEUROPE, UEAPME, CEEP și CES și de abrogare a Directivei 96/34/CE ⁽¹⁾,
- având în vedere comunicarea Comisiei din 3 octombrie 2008, intitulată „O mai bună echilibrare a vieții profesionale cu cea privată: mai mult sprijin pentru concilierea vieții profesionale cu viața privată și cu viața de familie” (COM(2008)0635),
- având în vedere Directiva 89/552/CEE privind televiziunea fără frontiere,
- având în vedere raportul Comisiei din 3 octombrie 2008 intitulat „Punerea în aplicare a obiectivelor de la Barcelona privind structurile de îngrijire a copiilor de vârstă preșcolară” (COM(2008)0638),
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 21 septembrie 2010 intitulată „Strategie pentru egalitatea între femei și bărbați 2010-2015” (COM(2010)0491),
- având în vedere Convenția Organizației Națiunilor Unite din 1979 privind eliminarea tuturor formelor de discriminare față de femei (CEDAW) și Platforma de acțiune a ONU de la Beijing,
- având în vedere Pactul european pentru egalitatea de gen, adoptat de către Consiliul European la 23 și 24 martie 2006,
- având în vedere avizul Comitetului consultativ pentru egalitatea de șanse între femei și bărbați din cadrul Comisiei Europene, privind diferențele de remunerare dintre femei și bărbați, adoptat la 22 martie 2007,
- având în vedere documentul tematic din 2009 al Comisarului pentru drepturile omului din cadrul Consiliului Europei privind drepturile omului și identitatea de gen,
- având în vedere raportul Agenției pentru Drepturi Fundamentale privind homofobia, transfobia și discriminarea din motive de orientare sexuală și identitate de gen (2010),
- având în vedere Rezoluția sa din 6 mai 2009 referitoare la incluziunea activă a persoanelor excluse de pe piața muncii ⁽²⁾,
- având în vedere rezoluția sa din 10 februarie 2010 privind egalitatea dintre femei și bărbați în Uniunea Europeană - 2009 ⁽³⁾,
- având în vedere rezoluția sa din 17 iunie 2010 referitoare la aspectele de gen ale recesiunii economice și crizei financiare ⁽⁴⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 17 iunie 2010 referitoare la evaluarea rezultatelor foii de parcurs privind egalitatea dintre femei și bărbați (2006 - 2010) și recomandările pentru viitor ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ JO L 68, 18.3.2010, p. 13.

⁽²⁾ JO C 212 E, 5.8.2010, p. 23.

⁽³⁾ JO C 341 E, 16.12.2010, p. 35.

⁽⁴⁾ Texte adoptate, P7_TA(2010)0231.

⁽⁵⁾ Texte adoptate, P7_TA(2010)0232.

Marți, 8 martie 2011

- având în vedere Rezoluția sa din 19 octombrie 2010 privind referitoare la femeile cu locuri de muncă precare,
 - având în vedere Rezoluția sa din 13 martie 2007 referitoare la o foaie de parcurs pentru egalitatea între femei și bărbați (2006-2010) ⁽¹⁾,
 - având în vedere Rezoluția sa din 3 septembrie 2008 referitoare la egalitatea între femei și bărbați – 2008 ⁽²⁾,
 - având în vedere Rezoluția sa din 18 noiembrie 2008 conținând recomandări către Comisie privind aplicarea principiului egalității de remunerare între bărbați și femei ⁽³⁾,
 - având în vedere Rezoluția sa din 15 decembrie 2010 referitoare la impactul publicității asupra comportamentului consumatorilor ⁽⁴⁾,
 - având în vedere articolul 48 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru drepturile femeii și egalitatea de gen și avizul Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale (A7-0029/2011),
- A. întrucât egalitatea între femei și bărbați este un principiu fundamental al Uniunii Europene, recunoscut în Tratatul privind Uniunea Europeană și în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, întrucât persistă încă numeroase inegalități între femei și bărbați;
- B. întrucât Uniunea Europeană nu a fost cruțată de criza economică și financiară, care s-a dovedit a fi devastatoare pentru rata de ocupare a locurilor de muncă atât în rândul femeilor, cât și al bărbaților, în special în ceea ce privește poziția economică a femeilor, și care, pe termen lung, riscă să afecteze și mai mult femeile;
- C. întrucât egalitatea între femei și bărbați are un impact pozitiv asupra productivității și creșterii economice și contribuie la creșterea ratei de participare a femeilor pe piața muncii, care are, la rândul său, numeroase beneficii sociale și economice;
- D. întrucât sunt necesare date statistice defalcate pe gen pentru a compara impactul crizei asupra femeilor și bărbaților; întrucât Institutul European pentru Egalitatea de Gen dispune de capacități importante în acest sens și întrucât sunt necesare date pentru a evalua impactul sărăciei asupra sănătății femeilor, în special asupra sănătății femeilor în vârstă, deoarece este important să se garanteze protecția sănătății femeilor;
- E. întrucât rata șomajului în rândul femeilor este adesea subestimată din cauza procentelor ridicate de femei care fie sunt inactive economic (două treimi din cele 63 de milioane de persoane inactive cu vârsta între 25 și 64 de ani), fie sunt șomere cu fracțiune de normă;
- F. întrucât ratele de ocupare a forței de muncă sunt mai scăzute în zonele rurale; întrucât, în plus, un număr mare de femei nu sunt înregistrate pe piața oficială a muncii și, prin urmare, nu figurează ca șomere și nici nu sunt incluse în statisticile privind șomajul, ceea ce generează probleme financiare și juridice deosebite în ceea ce privește drepturile legate de maternitate și concediul de boală, dobândirea drepturilor de pensie și accesul la securitate socială, precum și probleme în caz de divorț; întrucât zonele rurale sunt dezavantajate din cauza lipsei unor locuri de muncă de calitate;

⁽¹⁾ JO C 301 E, 13.12.2007, p. 56.

⁽²⁾ JO C 295 E, 4.12.2009, p. 35.

⁽³⁾ JO C 16 E, 22.1.2010, p. 21.

⁽⁴⁾ Texte adoptate, P7_TA(2010)0484.

Marți, 8 martie 2011

- G. întrucât femeile sunt dezavantajate pe piața muncii din cauza contractelor cu fracțiune de normă și a contractelor cu durată determinată involuntare, precum și în special din cauza unor niveluri de remunerare mai mici decât cele ale bărbaților; întrucât această disparitate se reflectă la nivelul pensiilor, determinând un risc de sărăcie mai ridicat pentru femei decât pentru bărbați;
- H. întrucât disparitățile dintre salariile femeilor și bărbaților se situează în continuare în jurul procentului de 18 % în Uniunea Europeană, depășind 25 % în unele țări și chiar 30 % în altele, și întrucât, în pofida eforturilor și progreselor înregistrate, diferența de salarizare se reduce într-un ritm foarte lent;
- I. întrucât maternitatea nu ar trebui să reprezinte o piedică în calea carierei femeilor, însă statisticile demonstrează clar că femeile care au copii consacră mai puține ore de lucru decât cele care nu au, contrar taților, care lucrează mai mult decât bărbații fără copii;
- J. întrucât în cadrul Consiliului European de la Barcelona din martie 2002, statelor membre li s-a cerut să creeze până în 2010 structuri de îngrijire pentru cel puțin 90 % dintre copiii cu vârsta între trei ani și vârsta de școlarizare obligatorie și pentru cel puțin 33 % dintre copiii cu vârsta sub trei ani, însă numărul acestor structuri, finanțate din fonduri publice, rămâne insuficient în multe țări, ceea ce are un impact deosebit de negativ asupra familiilor dezavantajate;
- K. întrucât există o corelație între rata de ocupare a forței de muncă în rândul femeilor și responsabilitățile lor familiale; întrucât peste 20 de milioane de europeni (dintre care două treimi sunt femei) își asumă îngrijirea persoanelor dependente adulte, ceea ce le împiedică să exercite o activitate profesională cu normă întreagă; întrucât acest fapt ar putea agrava consecințele îmbătrânirii populației;
- L. întrucât accesul la servicii de îngrijire a copilului și la asistență pentru persoanele în vârstă și alte persoane dependente este vital pentru a garanta participarea egală a femeilor și bărbaților la piața muncii, educație și formare;
- M. întrucât sarcina responsabilității pentru întreținerea gospodăriei este mult mai mare pentru femei decât pentru bărbați și nu este evaluată în termeni financiari, de exemplu prin recunoașterea valorii sale, iar munca desfășurată acasă pentru îngrijirea copiilor, a persoanelor bolnave sau în vârstă este dificilă și neremunerată;
- N. întrucât este necesară combaterea stereotipurilor de gen în cadrul educației, care au adesea ca efect orientarea copiilor către domeniile școlare și universitare recunoscute în mod tradițional fie feminine fie masculine; întrucât este important să se asigure diversificarea opțiunilor școlare și profesionale;
- O. întrucât numărul femeilor și fetelor care se îndreaptă către sectoare științifice - mai ales matematică și sectorul IT- este în continuare foarte scăzut, ceea ce are ca efect o puternică segregare sectorială de gen;
- P. întrucât criza poate exacerba segregarea sectorială și profesională a femeilor și bărbaților, care nu doar că nu s-a redus, ci a crescut chiar în unele țări;
- Q. întrucât Strategia UE 2020 a pus accentul pe transformarea ecologică, pe sectorul energiilor regenerabile, pe locurile de muncă „verzi” din domeniile științei și tehnologiei pentru o nouă economie sustenabilă; întrucât incluziunea activă și reintegrarea femeilor pe piața muncii este esențială pentru atingerea obiectivului de ocupare a forței de muncă de 75 % pentru femei și bărbați;
- R. întrucât, în general, numărul femeilor absolvente de universitate este mai mare decât cel al bărbaților (58,9 % din diplome sunt acordate femeilor), însă salariile femeilor sunt, în medie, cu 18 % mai scăzute decât cele ale bărbaților, iar femeile sunt mai puțin reprezentate în posturile de conducere din companii, din administrația publică și din organizații politice;

Marți, 8 martie 2011

- S. întrucât Rețeaua europeană a femeilor care ocupă poziții decizionale în economie și politică, creată în 2008, poate contribui la îmbunătățirea echilibrului femeii-bărbat în posturi de conducere;
- T. întrucât o egalitate de gen efectivă în societățile noastre depinde și de o mai bună reprezentare politică a femeilor atât la nivel european, cât și național, regional și local; întrucât, în anumite state membre, procentajul femeilor din parlamentele naționale nu depășește 15 %;
- U. întrucât acțiunile pozitive în sprijinul femeilor s-au dovedit a fi vitale pentru asigurarea integrării lor depline pe piața muncii și în societate, în general;
- V. întrucât femeile sunt mai amenințate de sărăcie decât bărbații din cauza unor parcursuri profesionale discontinue, a unor niveluri de remunerare și de pensie mai scăzute; întrucât, în contextul Anului european al luptei împotriva sărăciei și a excluderii sociale, nu ne-am aplecat suficient de mult asupra cauzelor profunde ale sărăciei în rândul femeilor;
- W. întrucât anul 2011 va fi consacrat voluntariatului și trebuie subliniat rolul pozitiv pe care l-ar putea avea promovarea principiului egalității de gen în cadrul programele de voluntariat;
- X. întrucât femeile aparținând minorităților, și în special femeile de etnie romă, sunt în mod regulat victimele discriminării multiple și intersectoriale și sunt dezavantajate nu doar în comparație cu majoritatea femeilor, ci și în comparație cu bărbații care aparțin minorităților etnice, iar riscul excluziunii sociale este deosebit de ridicat pentru acestea;
- Y. întrucât violența împotriva femeilor reprezintă o încălcare a drepturilor lor fundamentale, nu are limite geografice, economice, culturale sau sociale și reprezintă un obstacol fundamental în calea egalității; întrucât se estimează că între 20 %-25 % dintre femeile din Europa sunt supuse violențelor fizice de-a lungul vieții; întrucât violențele psihologice pot fi la fel de devastatoare ca și violențele fizice;
- Z. întrucât Parlamentul European a solicitat, în numeroase rânduri, instituirea Anului european pentru combaterea violenței împotriva femeilor;
- AA. întrucât femeile se confruntă multiple forme de discriminare și sunt mult mai vulnerabile în fața excluziunii sociale, sărăciei și încălcărilor grave ale drepturilor omului, cum ar fi traficul de ființe umane, în special dacă acestea nu aparțin societății majoritare,
1. reamintește că sectoarele afectate de criză au fost mai întâi cele majoritar masculine, cum ar fi sectorul construcției și industriei, însă criza s-a extins și la alte sectoare, în care sunt reprezentate ambele genuri, crescând astfel rata șomajului în rândul femeilor; subliniază că salariile au scăzut cel mai mult în sectoarele de servicii cu dominantă feminină și în sectoarele finanțate din bugetele de stat în care majoritatea angajaților sunt femei și, prin urmare, femeile primesc pensii mai mici, ceea ce are drept consecință un nivel mai ridicat al sărăciei în rândul femeilor în vârstă;
 2. subliniază că, în statele în care bărbații și femeile beneficiază de tratament egal pe piața forței de muncă, acest lucru a avut un impact pozitiv asupra dezvoltării social-economice a statelor membre în cauză și, prin urmare, politicile privind egalitatea nu trebuie abandonată nici în perioade de criză; subliniază de asemenea că, în pofida dorinței declarate a statelor membre și a Comisiei în acest sens, nu au fost încă create în mod coerent condiții egale; evidențiază faptul că recesiunea a accentuat o tendință constantă în ultimul deceniu, femeile fiind grav afectate de sărăcie, de pierderea locurilor de muncă și de munca în condiții precare în număr mult mai mare decât bărbații, accentuându-se astfel, feminizarea sărăciei în UE;
 3. subliniază faptul că Strategia de la Lisabona vizează integrarea pe piața muncii a 60 % din femeile apte de muncă, în timp ce măsurile de la nivel demografic ar trebui să aibă drept obiectiv creșterea ratei natalității pentru a face față provocărilor viitorului;

Marți, 8 martie 2011

4. subliniază faptul că participarea femeilor pe piața muncii reprezintă un element pozitiv din punctul de vedere al creșterii economice; atrage atenția asupra faptului că, potrivit OCDE, aportul femeilor la creșterea anuală a fost de o pătrime în perioada cuprinsă între 1995 și 2008;
5. subliniază faptul că, în cazul pierderii locului de muncă, riscul de a nu fi reangajat este mai mare pentru femei;
6. solicită stabilirea de obiective pentru participarea femeilor la activități și în sectoare sau la niveluri care, anterior, au fost excluse și în care sunt în continuare subreprezentate, prin măsuri de informare și motivare a angajatorilor să recruteze și să promoveze femei, în special în sectoarele și categoriile menționate;
7. subliniază că trebuie să se acorde mult mai multă atenție armonizării pensiilor femeilor, deoarece femeile care lucrează își întrerup carierele mai adesea decât bărbații pentru a se ocupa de copii și de persoanele bolnave sau în vârstă din familie și, din cauza angajamentelor familiale, tind într-o mai mare măsură decât bărbații să lucreze cu fracțiune de normă sau să accepte locuri de muncă precare;
8. solicită ca impactul crizei asupra femeilor să fie cuantificat prin elaborarea unor statistici precise, ale căror indicatori, defalcați pe genuri, să fie actualizați și reevaluați în mod regulat; adaugă faptul că aceste statistici ar trebui să permită o mai bună identificare a problemelor conjuncturale, dar și structurale, pentru a facilita ieșirea din criză și pentru a promova difuzarea de bune practici;
9. critică faptul că planurile de redresare economică se axează pe sectoarele de activitate cu dominantă masculină; subliniază că sprijinul preferențial acordat viitorului locurilor de muncă ale bărbaților, în detrimentul celui acordat femeilor, mărește inegalitatea de gen, în loc să o reducă; subliniază necesitatea de a integra politicile privind egalitatea de gen în planurile de redresare naționale, europene și internaționale de combatere a crizei;
10. atrage atenția că ratele de ocupare a forței de muncă este mai mică în zonele rurale atât pentru bărbați, cât și pentru femei și că, din acest motiv, persoanele care locuiesc la țară sunt dezavantajate de lipsa unor locuri de muncă de calitate; în plus, multe femei nu fac parte oficial din forța de muncă și, prin urmare, nu sunt înregistrate ca șomeri, fiind astfel confruntate cu probleme financiare și juridice în ceea ce privește drepturile legate de maternitate, concediile de boală și acumularea de drepturi de pensie;
11. subliniază faptul că actuala criză economică a avut un impact negativ asupra lucrătorilor; subliniază faptul că, în pofida creșterii semnificative din ultimii ani a nivelului de educație a femeilor și a faptului că numărul de absolvenți ale instituțiilor de învățământ superior este mai mare decât cel al absolvenților, femeile sunt în continuare deseori constrânse să accepte locuri de muncă de nivel inferior și mai slab plătite;
12. subliniază faptul că femeile sunt suprareprezentate în rândul persoanelor care muncesc în condiții precare, care desfășoară o activitate cu normă redusă acceptată în lipsa unei alternative sau sunt afectate de sărăcie; prin urmare, solicită statelor membre să asigure că politicile de îndeplinire a obiectivului Strategiei UE-2020 în domeniul sărăciei și al incluziunii sociale sunt centrate pe femei într-o măsură direct proporțională cu ponderea femeilor în rândul persoanelor afectate de sărăcie;
13. reamintește că inegalitățile de gen persistă, în pofida participării crescute a femeilor la piața muncii; subliniază că criza economică și financiară trebuie considerată ca o ocazie de a face noi propuneri inovatoare în ceea ce privește rata de ocupare a forței de muncă, nivelurile de remunerație, programul de lucru, precum și de ocuparea posturilor de conducere;
14. subliniază efectul pozitiv pe care îl are egalitatea între femei și bărbați asupra creșterii economice; evidențiază că o serie de studii au calculat că, dacă rata de ocupare a forței de muncă, a locurilor de muncă cu fracțiune de normă și a productivității în rândul femeilor ar fi similară cu cea a bărbaților, PIB-ul ar crește cu 30 %;

Marți, 8 martie 2011

15. reamintește că în elaborarea politicilor din domeniul ocupării forței de muncă trebuie ținut cont de emergența unor noi sectoare, cu mare potențial pentru crearea de locuri de muncă, cum ar fi ecologia, mediul sau noile tehnologii; subliniază în acest sens că femeile au un rol important de jucat în aceste sectoare; invită statele membre să încurajeze tinerele fete să nu neglijeze aceste tipuri de sectoare; încurajează Comisia Europeană să garanteze o comunicare continuă cu privire la aceste noi perspective;
16. invită statele membre ca, împreună cu Comisia, să încurajeze femeile, prin consolidarea acțiunilor în curs, să participe într-o mai mare măsură la activități de formare profesională în contextul învățării pe tot parcursul vieții, ca răspuns la tendința actuală către o economie sustenabilă, cu accent pe IMM-uri, crescând astfel gardul de acces la lucrătoarele;
17. solicită promovarea accesului femeilor la mai multe oportunități în domeniul educației, al formării profesionale și al ocupării de locuri de muncă în sectoare netradiționale și la niveluri de responsabilitate mai ridicate;
18. solicită Comisiei să încurajeze dialogul cu partenerii sociali în vederea analizării unor aspecte precum transparența salarială, condițiile contractelor de muncă cu fracțiune de normă sau a celor pe durată determinată pentru femei și încurajarea participării femeilor în sectoarele „verzi” și în cele inovatoare;
19. reamintește că organizațiile active în economia socială (fundații, asociații mutuale, cooperative) pot juca un rol central în relansarea economică și că salariații lor sunt în majoritate femei; invită statele membre să aibă în vedere în mod serios acest tip de activitate în elaborarea politicilor de relansare;
20. subliniază importanța dezvoltării conceptului juridic de „coproprietate” pentru a garanta recunoașterea deplină a drepturilor femeilor în sectorul agricol, protecția corespunzătoare în ceea ce privește securitatea socială și recunoașterea muncii lor, precum și necesitatea de a modifica Regulamentul privind Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR), astfel încât, împreună cu Fondul social european (FSE), să poată fi întreprinse acțiuni pozitive pentru femei în viitoarea perioadă de programare 2014-2020, acțiuni care au fost posibile în perioadele anterioare, dar nu în cea actuală, deoarece aceste măsuri vor fi deosebit de benefice pentru ocuparea locurilor de muncă din mediul rural de către femei;
21. subliniază că eliminarea diferențelor de salarizare reprezintă o prioritate și regretă că Comisia nu a depus suficiente eforturi pentru a relansa această dezbatere la nivel european, în special printr-o revizuire a legislației existente privind aplicarea principiului egalității de remunerare între femei și bărbați, așa cum a solicitat Parlamentul European în rezoluția sa din 18 noiembrie 2009;
22. invită statele membre să își intensifice eforturile astfel încât să împiedice segregarea piețelor muncii în funcție de gen și să combată fenomenul des întâlnit al angajării femeilor în profesii mai slab plătite, stimulând interesul tinerilor și al tinerelor, încă de la vârsta școlară, față de întregul spectru de activități profesionale și extinzând posibilitățile de formare a femeilor, astfel încât acestea să se poată adapta, pe parcursul vieții lor profesionale, la modificările de pe piața muncii; își exprimă profunde îngrijorare față de faptul că, în mod injust, după mai mult de jumătate de secol de la includerea în tratatele comunitare a principiului remunerației egale pentru muncă egală, o femeie cetățean al UE trebuie să muncească, în medie, 418 zile calendaristice pentru a câștiga cât un bărbat într-un an calendaristic;
23. insistă asupra necesității de a se lua măsuri urgente de combatere a discriminării salariale prin modificarea directivei în vigoare, prin întocmirea de planuri pe etape, la nivel de sector economic cu obiective clare, cum ar fi reducerea diferențelor salariale cu 0,5 % până în 2020, cu scopul de a elimina discriminarea directă și indirectă sau prin încurajarea negocierilor colective, prin formarea de consilieri în materie de egalitate, prin abordarea problemei inegalităților dintre femei și bărbați în ceea ce privește munca neremunerată și prin elaborarea de planuri privind egalitatea de gen în cadrul întreprinderilor și la alte locuri de muncă; consideră că stabilirea transparentă a salariilor ar trebui să fie o practică curentă, care ar consolida poziția de negociere a lucrătoarelor;
24. invită Comisia Europeană și statele membre să introducă măsuri menite să rezolve paradoxul din prezent prin care femeile, în pofida faptului că sunt mai bine instruite, sunt în continuare mai prost plătite decât bărbații; subliniază că, pentru o creștere economică optimă și o dezvoltare cu adevărat sustenabilă, potențialul profesional al femeilor trebuie exploatat pe deplin;

Marți, 8 martie 2011

25. subliniază că venitul separat al femeilor și munca remunerată de bună calitate constituie elemente cheie pentru independența lor economică și pentru un grad mai mare de egalitate între femei și bărbați în întreaga societate;
26. invită statele membre să aplice principiul egalității de gen în sistemele naționale de pensii, atât în ceea ce privește vârsta cât și remunerarea;
27. invită statele membre UE să implementeze în mod corespunzător legislația privind remunerarea egală pentru munca egală; invită Comisia să aplice sancțiuni statelor membre care nu fac acest lucru;
28. subliniază faptul că egalitatea de gen nu reprezintă doar o chestiune legată de diversitate și de echitate socială, ci și o condiție preliminară pentru atingerea obiectivelor de creștere sustenabilă, de ocupare a forței de muncă, de competitivitate și de coeziune socială, prevăzute în Strategia UE 2020; solicită așadar, Comisiei să consolideze integrarea dimensiunii de gen în toate aspectele Strategiei UE -2020, ținând seama în mod deosebit de particularitățile de gen, și să elaboreze acțiuni și obiective specifice privind egalitatea de gen în cadrul tuturor măsurilor de îmbunătățire a Strategiei europene de ocupare a forței de muncă;
29. invită Comisia, Consiliul și statele membre ca în domeniul egalității de gen să acorde prioritate propunerilor care vizează măsuri obligatorii, în locul strategiilor și documentelor cu caracter neobligatoriu;
30. consideră că statele membre și Comisia trebuie să elaboreze instrumente de formare și de punere în aplicare pentru a permite tuturor părților interesate să țină seama în mod corespunzător în domeniile lor de competență respective o perspectivă bazată pe egalitatea de șanse între femei și bărbați și care să includă evaluarea impactului specific pe care îl au politicile asupra femeilor și bărbaților;
31. subliniază importanța dezvoltării unor indicatori cantitativi și calitativi și a unor statistici bazate pe gen fiabile, comparabile și disponibile atunci când este nevoie, care să fie utilizate pentru monitorizarea integrării principiului egalității de gen în toate politicile;
32. consideră că una dintre priorități ar trebui să fie lupta pentru eradicarea sărăciei, prin revizuirea politicilor macroeconomice, monetare, sociale și din domeniul muncii care se află la originea sa, pentru a garanta justiție economică și socială pentru femei; consideră că metodele utilizate pentru stabilirea nivelului sărăciei ar trebui revizuite și ar trebui dezvoltate strategii pentru a promova distribuția echitabilă a veniturii, pentru a garanta venitul minim, salariile și pensii decente, pentru a crea locuri de muncă de mai bună calitate pentru femei, pentru a garanta accesul la servicii publice de calitate pentru toate femeile și tinerele fete și pentru a îmbunătăți bunăstarea socială și serviciile locale respective, în special creșele, grădinițele, centrele de zi, centrele comunitare și de agrement, precum și serviciile de sprijinire a familiei;
33. salută lansarea de către Comisie a unei campanii la nivelul întregii Europe dedicată abordării diferențelor de salarizare între femei și bărbați; ia act totuși, de faptul că diferențele de salarizare dintre femei și bărbați persistă și, prin urmare, solicită lansarea unei dezbateri la scară europeană în vederea combaterii stereotipurilor legate de rolul bărbaților și cel al femeilor; subliniază, prin urmare, importanța organizării de campanii de sensibilizare în școli, la locul de muncă și în mass-media pentru a combate stereotipurile de gen persistente și, în special, imaginile degradante; subliniază că campaniile ar trebui să pună accentul pe rolul bărbaților în garantarea unei distribuții echitabile a responsabilităților familiale și a reconcilierii între activitatea profesională și viața personală;
34. consideră că, având în vedere schimbările demografice, este necesar să se valorifice potențialul femeilor și să mărească gradul de ocupare a unui loc de muncă în rândul acestora pentru a se atinge obiectivul preconizat în Strategia UE-2020 de ocupare a forței de muncă în proporție de 75 % pentru femeile și bărbații între 20 și 64 de ani; consideră, în același timp, că oamenii ar trebui să fie liberi să aleagă să aibă copii și că un echilibru just între viața profesională și viața de familie este o condiție esențială pentru a crește participarea femeilor pe piața muncii;
35. solicită formularea de propuneri concrete în vederea realizării unui echilibru mai bun între viața profesională și familie, în special în domeniul asistenței acordate persoanelor dependente și al îngrijirii copilului;

Marți, 8 martie 2011

36. subliniază faptul că statele membre și Comisia Europeană ar trebui să valorizeze, să sprijine și să consolideze rolul femeilor în economia socială, ținând seama de nivelul ridicat al efectivului feminin din acest sector și de importanța serviciilor pe care acesta le oferă pentru promovarea concilierii vieții profesionale cu viața de familie;
37. solicită Comisiei Europene să se asigure că diferitele legislații europene privind concilierea vieții profesionale și a vieții de familie sunt transpuse corect de statele membre prin adaptarea condițiilor de muncă între bărbați și femei;
38. constată că încadrarea cu fracțiune de normă poate avea efecte negative asupra persoanelor, cum ar fi limitarea posibilității de a-și dezvolta o carieră și ceea ce conduce la sărăcie la vârsta a treia sau, dimpotrivă, din cauza veniturilor reduse, acest tip de încadrare poate conduce la necesitatea de a se acorda ajutoare sociale de stat pentru subzistență sau în caz de boală ori de șomaj;
39. subliniază importanța campaniilor de comunicare pentru a garanta neutralitatea de gen a profesiilor sau activităților în mod tradițional masculine sau feminine; în același sens, invită statele membre să inițieze o dezbatere privind rolul limbii în persistența stereotipurilor, în special din cauza feminizării sau masculinizării anumitor denumiri de profesii;
40. invită organismele publice și private să introducă planuri vizând egalitatea în normele și regulamentele lor interne, alături de obiective stricte pe termen scurt, mediu și lung, și să evalueze anual realizarea acestor obiective;
41. solicită formularea de propuneri concrete în vederea reconcilierii vieții profesionale, a vieții private și vieții de familie, prin încurajarea împărțirii în mai mare măsură a responsabilităților ocupaționale, familiale și sociale între bărbați și femei, în special în domeniul asistenței acordate persoanelor dependente și al îngrijirii copilului;
42. solicită statelor membre să sprijine încadrarea în muncă a grupului defavorizat reprezentat de „femeile însărcinate sau de mamele care se ocupă singure de sarcinile familiale” și să favorizeze angajarea acestora în locuri de muncă decente și stabile care să le permită să concilieze viața de familie cu viața profesională;
43. consideră că pentru a armoniza mai bine activitatea profesională și cea de îngrijire este necesară îmbunătățirea concediului pentru îngrijirea copilului; invită, prin urmare, Consiliul să adopte rapid o poziție comună privind poziția din 20 octombrie 2010 a Parlamentului⁽¹⁾ referitoare la revizuirea Directivei 92/85/CEE a Consiliului;
44. invită statele membre să încurajeze crearea sau consolidarea structurilor de îngrijire a copiilor, cum ar fi creșele, și a structurilor pentru persoanele în vârstă și alte persoane dependente, pentru a oferi servicii de bună calitate și la prețuri accesibile, compatibile cu programul de lucru cu normă întreagă, pentru un număr cât mai mare de persoane; consideră că aceste structuri reprezintă un sprijin imens pentru părinți și le-ar favoriza accesul pe piața muncii;
45. subliniază că familia este temelia societății noastre și este indisolubil legată de transmiterea valorilor și de cooperarea în spiritul solidarității; subliniază că introducerea unor orare de lucru flexibile și asigurarea posibilităților de muncă la distanță, precum și extinderea structurilor de îngrijire a copiilor și profesionalizarea îngrijirii persoanelor în vârstă la domiciliu constituie un pas important pentru concilierea vieții profesionale cu viața de familie și pentru a asigura participarea echilibrată a femeilor și bărbaților pe piața muncii, precum și la educație și formare; regretă faptul că absența unor sisteme adecvate de concedii de odihnă și de concedii parentale și a unor modalități flexibile de organizare a muncii pentru ambii părinți împiedică adeseori femeile să participe activ pe piața muncii sau să lucreze cu normă întreagă; consideră că acest lucru necesită, de asemenea, modificări în cultura întreprinderilor în ceea ce privește angajarea și încadrarea în muncă a femeilor; prin urmare, solicită Consiliului, Comisiei și statelor membre să prevină reducerile din cauza crizei economice și financiare a beneficiilor și a serviciilor sociale pentru îngrijirea copiilor și a persoanelor în vârstă și pentru persoanele vulnerabile;

(1) Texte adoptate, P7_TA(2010)0373.

Marți, 8 martie 2011

46. atrage atenția Comisiei și statelor membre asupra faptului că trebuie puse în aplicare măsuri pozitive atât în favoarea femeilor, cât și a bărbaților, în special cu scopul de a facilita revenirea lor la locul de muncă după o perioadă dedicată familiei (creșterea copilului și/sau îngrijirea unui membru al familiei bolnav sau cu dizabilități), susținând politici de (re)integrare pe piața muncii pentru a permite astfel, persoanelor în cauză să redevină independente financiar;

47. subliniază importanța și rolul central pe care îl joacă educația pentru a le inculca copiilor, încă de la o vârstă fragedă, noțiunea de egalitate de gen și pentru acceptarea diferitelor culturi și înțelegerea impactului discriminării și al prejudecăților; invită statele membre să elaboreze programe educaționale, dar și programe de informare și de sensibilizare pentru elevi pe parcursul întregii școlarități, pentru a promova valorile Cartei drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, în special articolul 23;

48. subliniază necesitatea de a lăsa tinerilor libertatea de a-și alege profesia; reamintește, în acest sens, că este important ca profesorii să nu îi dirijeze în mod automat pe elevi către filiere profesionale în funcție de stereotipurile sexiste și că ar trebui prezentată întreaga gamă de posibilități de carieră;

49. invită statele membre să garanteze, prin programe de sensibilizare în cadrul sistemului educativ, că fetele nu sunt îndreptate în mod automat către sectoare și cariere în mod tradițional feminizate;

50. subliniază necesitatea intensificării eforturilor depuse la nivel european în vederea creșterii reprezentării femeilor în politică; încurajează, în acest sens, participarea femeilor în toate instituțiile europene, în special în posturi de conducere; subliniază că sunt necesare eforturi suplimentare la nivel național, regional și municipal; solicită stabilirea unor obiective obligatorii care să asigure reprezentarea egală a femeilor și a bărbaților; subliniază, în acest sens, efectele pozitive ale folosirii cotelor asupra reprezentării femeilor; evidențiază, prin urmare, că utilizarea cotelor electorale are un efect pozitiv asupra reprezentării femeilor;

51. reamintește că doar 3 % din marile întreprinderi sunt conduse de către femei; subliniază, prin urmare, exemplul Norvegiei, care a aplicat cu succes din 2003 o politică de cote pentru a garanta paritatea în consiliile de administrație ale întreprinderilor, acest exemplu fiind urmat acum de Spania și Franța; invită statele membre să ia măsuri efective, cum ar fi cotele, care să garanteze o mai bună reprezentativitate a femeilor în marile societăți cotate la bursă și în consiliile de administrație ale companiilor, în general, în special cele cu participare publică;

52. subliniază faptul că, pentru a combate nedreptățile din motive de gen la locul de muncă în statele membre, ar trebui create la nivel legislativ planuri vizând egalitatea la nivel de profesie și de sector economic, care să fie inițiate și monitorizate de către partenerii sociali;

53. subliniază necesitatea ca statele membre să ia măsuri, în special prin intermediul legislației, pentru a stabili obiective obligatorii care să garanteze paritatea între bărbați și femei în posturile de conducere din întreprinderi, administrația publică și organismele politice;

54. invită statele membre să identifice întreprinderile care promovează egalitatea de gen și un bun echilibru între activitatea profesională, familie și viața personală și să difuzeze la scară largă cele mai bune practici, în special prin intermediul camerelor de comerț și industrie;

55. salută dezbaterile generale cu privire la intensificarea prezenței feminine în posturi de conducere în sectorul economic și încurajează întreprinderile să introducă o cotă bazată pe reprezentarea genurilor în rândul personalului lor;

Marți, 8 martie 2011

56. solicită luarea de măsuri la nivel național și european pentru a promova antreprenoriatul în rândul femeilor prin crearea de structuri de formare și de consiliere profesională și juridică, precum și prin facilitarea accesului la finanțarea publică și privată;
57. încurajează schimbul regulat de informații și de experiențe între părțile implicate în promovarea egalității de gen, pentru a reuși implementarea bunelor practici în întreaga societate, la nivel european, național, regional și local, în sectorul privat și în sectorul public;
58. invită statele membre și Comisia Europeană să acorde o atenție deosebită grupurilor de femei vulnerabile: femeile cu dizabilități, imigrantele, lesbienele, femeile bisexuale și transgender, precum și cele aparținând minorităților, femeilor slab instruite sau neinstruite și care au în grijă persoane dependente, toate acestea reprezentând grupuri specifice care necesită adoptarea unor măsuri adaptate condițiilor lor; invită Comisia să lărgască aria de activități dedicate Anului european 2011 consacrat voluntariatului astfel încât să includă promovarea egalității de gen;
59. invită Comisia să acorde sprijin statelor membre în îmbunătățirea perspectivelor profesionale ale femeilor defavorizate, cum ar fi femeile imigrante, femeile care aparțin minorităților etnice, femeile cu dizabilități și mamele singure, ameliorându-le astfel șansele de a duce o viață independentă din punct de vedere economic, prin facilitarea accesului acestei categorii de femei la educație și la formare profesională; atrage atenția asupra discriminării multiple la care sunt supuse femeile imigrante din cauza apartenenței de gen, etnice sau rasiale și, adeseori, a vârstei;
60. invită organismele naționale, regionale și locale responsabile de egalitate să adopte abordări integrate în vederea îmbunătățirii reacției la cazurile de discriminare multiplă și a modului de soluționare a acestora; subliniază, de asemenea, că aceste organisme ar trebui să ofere formare judecătorilor, juriilor și personalului general pentru ca aceștia să fie în măsură să identifice, să anticipeze și să trateze situațiile de discriminare multiplă;
61. reamintește că femeile cu dizabilități sunt adesea discriminate în domeniile vieții sociale, culturale, politice și profesionale; invită Comisia și statele membre să facă propuneri concrete în vederea îmbunătățirii situației lor;
62. invită Comisia și statele membre să acorde o atenție deosebită femeilor de etnie romă în aplicarea strategiei europene pentru integrarea romilor;
63. ia act că persoanele transgender rămân în continuare un grup foarte marginalizat și persecutat, care se confruntă în mare măsură cu stigmatizarea, excluderea și violența, după reiese din raportul Agenției pentru Drepturi Fundamentale; încurajează ferm Comisia și statele membre să urmeze recomandările agenției pentru o protecție mai bună și mai clară împotriva discriminării din motive de identitate de gen;
64. pledează în favoarea accesului femeilor și al bărbaților la informații privind sănătatea reproductivă și subliniază că femeile ar trebui să dispună de aceleași drepturi și oportunități ca bărbații în ceea ce privește serviciile în acest domeniu; subliniază că femeile trebuie să dețină controlul asupra drepturilor lor sexuale și reproductive, în special printr-un acces facil la contracepție și avort; invită statele membre și Comisia să adopte măsuri și acțiuni prin care să sensibilizeze bărbații cu privire la responsabilitățile lor în chestiunile sexuale și reproductive;
65. reamintește că violența împotriva femeilor reprezintă un obstacol major în calea realizării egalității între femei și bărbați; invită Comisia să înceapă elaborarea unei propuneri de directivă globale privind prevenirea și combaterea tuturor formelor de violență împotriva femeilor, fie acestea fizice, sexuale sau psihologice, inclusiv a traficului de femei;

Marți, 8 martie 2011

66. salută eforturile depuse la nivel comunitar și național pentru combaterea violenței la adresa femeilor, însă subliniază că acest fenomen rămâne o problemă majoră nesoluționată și îndeamnă statele membre să ia măsuri pentru a garanta accesul la servicii de sprijin menite să prevină violența din motive de gen și să protejeze femeile împotriva acestei violențe, indiferent de statutul lor juridic, rasă, vârstă, orientare sexuală, origine etnică sau religie; salută relansarea dezbaterii cu privire la acest tip de violențe, în special prin crearea Ordinului european de protecție și Directiva privind traficul de persoane; invită președințiile succesive ale Uniunii să continue pe această cale; subliniază necesitatea ca Consiliul și Comisia să accepte acordul la care s-a ajuns în cadrul Parlamentului European cu privire la Ordinul european de protecție, pentru ca directiva să poată intra în vigoare cât mai curând posibil;
67. invită din nou Comisia să instituie, în următorii patru ani, un An european pentru combaterea violenței împotriva femeilor; subliniază în acest sens că acest lucru va contribui la sensibilizarea cetățenilor europeni și va mobiliza guvernele să combată violența împotriva femeilor;
68. subliniază necesitatea de a realiza un studiu la scară largă, în toate țările UE, care să utilizeze o metodologie comună pentru a determina amploarea reală a acestei probleme; evidențiază activitatea importantă care va fi desfășurată în acest domeniu de Observatorul european pentru violența împotriva femeilor, care va oferi statistici de calitate pentru a sprijini măsurile politice de combatere a acestei calamități sociale;
69. invită statele membre să asigure o mai bună pregătire și o mai bună cooperare cu personalul din domeniul sănătății, al serviciilor sociale, din poliție și sectorul judiciar și crearea de structuri adaptate pentru toate formele de violență la adresa femeilor, inclusiv formele rare de violență gravă fizică și psihologică, cum ar fi atacurile cu acid;
70. subliniază importanța adoptării de măsuri de către statele membre și autoritățile locale, pentru a sprijini reintegrarea pe piața muncii a femeilor care au fost supuse violenței de gen, prin utilizarea unor instrumente precum FSE sau programul Progress;
71. subliniază că programele care sprijină organizațiile de femei și societatea civilă, în general, să colaboreze și să participe la procese pentru integrarea perspectivei de gen trebuie îmbunătățite;
72. subliniază necesitatea de a integra perspectiva de gen și lupta împotriva violenței de gen în politicile externe și de cooperare pentru dezvoltare ale Uniunii Europene;
73. invită Comisia Europeană să încurajeze statele membre să promoveze, în mass-media, în general, și în materialele publicitare și promoționale, în special, o reprezentare a imaginii femeii care să respecte demnitatea, diversitatea rolurilor și identitatea femeilor;
74. invită Comisia și autoritatea bugetară să respecte principiul integrării dimensiunii de gen în elaborarea bugetelor și a noului cadru financiar multianual al UE; îndeamnă statele membre să urmeze acest exemplu în momentul întocmirii bugetelor naționale publice.
75. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei și guvernelor statelor membre.
-

Marți, 8 martie 2011

Sărăcia în rândul femeilor

P7_TA(2011)0086

Rezoluția Parlamentului European din 8 martie 2011 referitoare la sărăcia în rândul femeilor din Uniunea Europeană (2010/2162(INI))

(2012/C 199 E/09)

Parlamentul European,

- având în vedere articolul 2 și articolul 3 alineatul (3), al doilea paragraf din Tratatul privind Uniunea Europeană,
- având în vedere articolele 8, 151, 153 și 157 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
- având în vedere Carta drepturilor fundamentale a UE, în special prevederile referitoare la drepturile sociale și la egalitatea dintre bărbați și femei,
- având în vedere Declarația Universală a Drepturilor Omului din 1948,
- având în vedere Pactul internațional al Organizației Națiunilor Unite din 1996 privind drepturile economice, sociale și culturale,
- având în vedere Convenția Organizației Națiunilor Unite din 1979 privind eliminarea tuturor formelor de discriminare împotriva femeilor (CEDAW),
- având în vedere Declarația și Programul de acțiune al Conferinței mondiale privind femeile, adoptate la Beijing la 15 septembrie 1995,
- având în vedere Obiectivele de dezvoltare ale mileniului definite de Organizația Națiunilor Unite în 2000, în special Obiectivul 1 (reducerea sărăciei extreme și a foametei) și Obiectivul 3 (promovarea egalității de gen),
- având în vedere Rezoluția 1558(2007) a Adunării Parlamentare a Consiliului Europei referitoare la feminizarea sărăciei,
- având în vedere Directiva 2006/54/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 iulie 2006 privind punerea în aplicare a principiului egalității de șanse și al egalității de tratament între bărbați și femei în materie de încadrare în muncă și de muncă (reformare) ⁽¹⁾,
- având în vedere Decizia nr. 1098/2008/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 octombrie 2008 privind Anul European de Luptă împotriva Sărăciei și a Excluziunii Sociale (2010) ⁽²⁾,
- având în vedere Decizia nr. 283/2010/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 martie 2010 de stabilire a unui instrument european de microfinanțare Progress pentru ocuparea forței de muncă și incluziune socială ⁽³⁾,
- având în vedere proiectul de concluzii al Consiliului din 30 octombrie 2007, referitor la Revizuirea punerii în aplicare de către statele membre și instituțiile europene a Platformei de acțiune de la Beijing - Indicatori referitori la femei și sărăcie (13947/07),

⁽¹⁾ JO L 204, 26.7.2006, p. 23.

⁽²⁾ JO L 298, 7.11.2008, p. 20.

⁽³⁾ JO L 87, 7.4.2010, p. 1.

Marți, 8 martie 2011

- având în vedere raportul Comisiei din 3 octombrie 2008 intitulat „Punerea în aplicare a obiectivelor de la Barcelona privind structurile de îngrijire a copiilor de vârstă preșcolară” (COM(2008)0638),
- având în vedere raportul Comisiei privind egalitatea între femei și bărbați – 2010 (COM(2009)0694),
- având în vedere documentul de lucru al serviciilor Comisiei care însoțește Raportul Comisiei privind egalitatea dintre bărbați și femei 2010 (SEC(2009)1706),
- având în vedere comunicarea Comisiei privind Strategia pentru egalitatea între femei și bărbați 2010-2015 (COM(2010)0491),
- având în vedere documentul de lucru al serviciilor Comisiei care însoțește Raportul Comisiei privind Strategia pentru egalitatea dintre bărbați și femei 2010 (SEC(2010)1079) și (SEC(2010)1080),
- având în vedere comunicarea Comisiei intitulată „Europa 2020: o strategie europeană pentru o creștere inteligentă, durabilă și favorabilă incluziunii” (COM(2010)2020),
- având în vedere raportul Eurofound din 24 martie 2010 referitor la „Cel de al doilea studiu european privind calitatea vieții: viața de familie și activitatea profesională”,
- având în vedere rezoluția sa din 13 octombrie 2005 privind femeile și sărăcia în Uniunea Europeană ⁽¹⁾,
- având în vedere rezoluția sa din 18 noiembrie 2008 conținând recomandări către Comisie privind aplicarea principiului egalității de remunerare între bărbați și femei ⁽²⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 6 mai 2009 referitoare la incluziunea activă a persoanelor excluse de pe piața muncii ⁽³⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 10 februarie 2010 privind egalitatea dintre femei și bărbați în Uniunea Europeană - 2009 ⁽⁴⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 17 iunie 2010 referitoare la aspectele de gen ale recesiunii economice și crizei financiare ⁽⁵⁾,
- având în vedere rezoluția sa din 17 iunie 2010 referitoare la evaluarea rezultatelor foii de parcurs privind egalitatea dintre femei și bărbați (2006-2010) și recomandările pentru viitor ⁽⁶⁾,
- având în vedere rezoluția sa din 7 septembrie 2010 referitoare la rolul femeilor într-o societate în curs de îmbătrânire ⁽⁷⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 19 octombrie 2010 privind femeile aflate în condiții precare de muncă ⁽⁸⁾,

⁽¹⁾ JO C 233 E, 28.9.2006, p. 130.

⁽²⁾ JO C 16E, 22.1.2010, p. 21.

⁽³⁾ JO C 212 E, 5.8.2010, p. 23.

⁽⁴⁾ JO C 341 E, 16.12.2010, p. 35.

⁽⁵⁾ Texte adoptate, P7_TA(2010)0231.

⁽⁶⁾ Texte adoptate, P7_TA(2010)0232.

⁽⁷⁾ Texte adoptate, P7_TA(2010)0306.

⁽⁸⁾ Texte adoptate, P7_TA(2010)0365.

Marți, 8 martie 2011

- având în vedere articolul 48 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru drepturile femeii și egalitatea de gen și avizul Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale (A7-0031/2011),
- A. întrucât, în conformitate cu Decizia 1098/2008/CE menționată anterior, activitățile din cadrul Anului european de combatere a sărăciei și a excluderii sociale ar fi trebuit să țină seama de diferitele riscuri și dimensiuni ale sărăciei și excluderii sociale care afectează femeile și bărbații; întrucât 85 de milioane de europeni trăiesc sub pragul sărăciei, iar 17 % din populația feminină totală a celor 27 de state este clasificată ca săracă; întrucât, în plus, numărul femeilor care trăiesc în sărăcie a crescut, în ultimii zece ani, în mod disproporționat față de cel al bărbaților; întrucât sărăcia părinților conduce adesea la sărăcia copiilor și afectează semnificativ viața ulterioară a acestora;
- B. întrucât Uniunea Europeană se confruntă cu o criză economică, financiară și socială majoră care afectează în mod special femeile de pe piața muncii și în cadrul vieții lor private, deoarece există o mai mare probabilitate ca acestea să aibă locuri de muncă nesigure, să fie expuse șomajului și să nu beneficieze de asigurări sociale; întrucât, în plus, în perioadele de recesiune economică, persoanele amenințate deja de sărăcie, în majoritate femei, devin și mai vulnerabile, în special grupurile care se confruntă deja cu numeroase dezavantaje;
- C. întrucât măsurile de austeritate aflate în curs de implementare la nivelul UE vor afecta în mod special femeile, care domină sectorul public atât în calitate de angajate, cât și în cea de beneficiare ale serviciilor;
- D. întrucât combaterea sărăciei constituie unul din cele cinci obiective măsurabile propuse pentru EU 2020; întrucât Orientarea integrată nr. 10 din cadrul Strategiei Europa 2020 (Promovarea incluziunii sociale și combaterea sărăciei) încurajează adoptarea de politici naționale de protecție a femeilor, în special, față de riscul sărăciei, asigurând siguranța venitului pentru familiile monoparentale și femeile în vârstă;
- E. întrucât egalitatea de gen reprezintă un instrument de combatere a sărăciei în rândul femeilor, deoarece are un impact pozitiv asupra productivității și creșterii economice și determină o participare sporită a femeilor pe piața muncii, care, la rândul ei, produce multe beneficii sociale și economice;
- F. întrucât rata de angajare a femeilor pe piața muncii este în medie de 59,1 %; întrucât, începând cu 2000, s-au menținut diferențe medii de salarizare între femei și bărbați semnificative, atingând 18 % în cadrul UE în ansamblul său și până la peste 30 % în unele state membre, în 2010 și întrucât principiul egalității de remunerare a femeilor și bărbaților este unul dintre principiile fundamentale consacrate în tratatele europene; întrucât segregarea de gen de pe piața muncii are consecințe directe asupra femeilor;
- G. întrucât în 16 state membre riscul sărăciei extreme în rândul femeilor depășește cu mult riscul sărăciei extreme în rândul bărbaților;
- H. întrucât ocuparea forței de muncă nu constituie în sine o protecție adecvată împotriva sărăciei extreme; întrucât, în principal datorită segregării ocupaționale, numărul femeilor care ocupă locuri de muncă slab remunerate este mai mare decât cel al bărbaților, în vreme ce, de multe ori, ajutoarele sociale nu oferă nici ele o protecție împotriva sărăciei extreme;
- I. întrucât, cu cât este mai lungă perioada trăită în sărăcie cu un salariu deosebit de mic, cu atât este mai mare riscul de a ajunge într-o situație caracterizată de privațiuni economice permanente și de excluziune socială; întrucât, așadar, măsurile de combatere a sărăciei nu ar trebui să aibă drept unic obiectiv sprijinirea celor care se află deja într-o stare de sărăcie economică extremă, ci ar trebui, de asemenea, să încerce să prevină în mod rapid și să elimine factorii care sunt la originea stării de sărăcie economică și socială extremă în care au ajuns unii cetățeni și, în special, unele femei;

Marți, 8 martie 2011

- J. întrucât există diferențe considerabile de vârstă și de gen la nivelul perioadelor de timp afectate muncii neplătite și al implicării zilnice în activitățile de îngrijire; întrucât mai ales femeile sunt cele care prestează cele mai multe activități neremunerate;
- K. întrucât accesul universal la serviciile de sprijin de înaltă calitate și la prețuri rezonabile, cum ar fi facilitățile de îngrijire a copiilor, cele pentru îngrijirea persoanelor în vârstă și a altor persoane dependente, este important din perspectiva participării egale la piața muncii a femeilor și bărbaților, fiind un mijloc de prevenire și reducere a sărăciei;
- L. întrucât persoanele în vârstă se confruntă în mai mare măsură cu riscul sărăciei decât populația în ansamblul său, ajungând la o rată de aproximativ 19 % din persoanele de 65 de ani și peste, în 2008, în UE 27; întrucât femeile în vârstă se află într-o poziție extrem de precară atunci când dreptul lor de pensie decurge din statutul marital (pensie de soție sau de urmaș), acestea beneficiind rareori de propriile drepturi adecvate de pensie datorită întreruperilor din carieră, diferențelor de salarizare și altor factori și întrucât, ca urmare, femeile sunt mult mai afectate decât bărbații de sărăcia persistentă și extremă (22 % dintre femeile de 65 de ani și peste sunt expuse riscului sărăciei, comparat cu 16 % dintre bărbați);
- M. întrucât femeile, mai ales cele din zonele rurale, participă mai des la economia informală decât bărbații, nefiind înregistrate pe piața oficială a muncii sau având contracte de muncă pe termen scurt, fapt care generează probleme specifice în ceea ce privește drepturile sociale ale femeilor, inclusiv dreptul pe perioada sarcinii, concediului de maternitate și a alăptării, dobândirea de drepturi de pensie și accesul la asigurările sociale;
- N. întrucât sărăcia este un factor asociat cu un risc sporit de violență de gen, care constituie un obstacol major în calea egalității de gen; întrucât, dat fiind faptul că violența domestică are deseori drept consecință pierderea locului de muncă, o sănătate precară și lipsa de adăpost, aceasta poate, de asemenea, să determine intrarea femeilor într-un ciclu al sărăciei; întrucât, în plus, traficul de ființe umane reprezintă o formă modernă de sclavie care afectează într-o mare măsură femeile și fetele și constituie un factor major care este determinat de sărăcie și contribuie la aceasta;
- O. întrucât violența împotriva femeilor reprezintă, în toate formele sale, una dintre cele mai răspândite încălcări ale drepturilor omului, care nu cunoaște limite geografice, economice sau sociale; întrucât aceasta reprezintă o problemă gravă în Uniune, unde aproximativ 20-25 % dintre femei, în cursul vieții lor de adult, sunt supuse violențelor fizice, iar peste 10 % sunt victime ale violențelor sexuale;
- P. întrucât femeile cu dizabilități sunt victime ale discriminării în mediul familial și în sistemele de învățământ, șansele lor de angajare sunt limitate, iar prestațiile sociale de care beneficiază nu reușesc, în cele mai multe cazuri, să le ridice deasupra pragului de sărăcie; întrucât, în consecință, statele membre ar trebui să asigure femeilor cu dizabilități îngrijirea specializată de care acestea au nevoie pentru a se putea bucura de drepturile lor și ar trebui să propună măsuri de facilitare a integrării acestor femei prin programe suplimentare de sprijin;
- Q. întrucât femeile sunt din ce în ce mai afectate sau amenințate de sărăcie, în special categoriile de femei cu nevoi speciale, cum ar fi femeile cu dizabilități, femeile în vârstă și familiile monoparentale (în special mamele singure și văduvele cu copii în întreținere), precum și grupurile cele mai vulnerabile la excludere, cum ar fi femeile rome, care, conform tradițiilor, au responsabilitatea exclusivă a activităților domestice și de îngrijire, fapt care le îndepărtează prematur din sistemul de învățământ și de pe piața muncii, și femeile imigrante; întrucât este nevoie de condiții de lucru adecvate, care să includă protejarea drepturilor, de exemplu dreptul la un salariu decent, la concediu de maternitate și la un mediu de lucru lipsit de discriminare, acestea fiind esențiale pentru categoriile de femei menționate anterior;
- R. întrucât programul Progress este destinat să sprijine implementarea efectivă a principiului egalității de gen și să promoveze integrarea perspectivei de gen în politicile UE; întrucât acest program reprezintă un instrument de importanță capitală în combaterea feminizării sărăciei;
- S. întrucât speranța de viață pentru femei este cu aproximativ șase ani mai mare decât cea pentru bărbați, statisticile din 2007 pentru UE-27 arătând că bărbații trăiesc până la 76 de ani, iar femeile până la 82 de ani; întrucât acest lucru are implicații importante asupra sărăciei în rândul femeilor, în special datorită faptului că femeile întâmpină dificultăți mai mari decât bărbații în accesarea sistemelor de asigurări sociale și de pensii,

Marți, 8 martie 2011

Feminizarea sărăciei

1. consideră că prevenirea și reducerea sărăciei în rândul femeilor reprezintă o componentă importantă a principiului fundamental de solidaritate socială la care s-a angajat Uniunea Europeană, prevăzut la articolul 3 din Tratatul privind Uniunea Europeană, unde sunt menționate egalitatea între femei și bărbați, justiția și protecția socială și combaterea excluziunii sociale și a discriminărilor;
2. recunoaște faptul că „feminizarea sărăciei” înseamnă că există o incidență mai mare a sărăciei în rândul femeilor decât în cel al bărbaților, că sărăcia în rândul femeilor este mai acută decât în rândul bărbaților și că acest fenomen este în creștere;
3. subliniază că, potrivit „indicatorului de risc de sărăcie” al Eurostat, aproximativ 85 de milioane de cetățeni ai Uniunii Europene erau expuși riscului de sărăcie în 2008, iar potrivit indicatorului „starea de sărăcie”, se estimează că această cifră va crește la 120 de milioane de persoane; consideră că decizia Consiliului privind indicatorii de sărăcie poate da naștere la ambiguități cu privire la obiectivul global de reducere cu 20 de milioane de persoane a numărului celor care trăiesc sub pragul de sărăcie și care sunt victime ale excluziunii sociale până în 2020 (reducere cu 23,5 % conform indicatorului Eurostat de risc de sărăcie, dar cu numai 16,7 % potrivit indicatorului „starea de sărăcie”); subliniază faptul că majoritatea celor care trăiesc în sărăcie sunt femei, această situație datorându-se șomajului, muncii ocazionale, salariilor mici, pensiilor aflate sub nivelul minim de subzistență și dificultății larg răspândite de a obține servicii publice de calitate;
4. subliniază că inegalitatea de gen împiedică reducerea sărăciei și pune în pericol perspectivele dezvoltării economice și umane;
5. solicită statelor membre să integreze conceptul egalității între sexe în toate politicile de ocupare a forței de muncă și în toate măsurile speciale pentru a îmbunătăți accesul la locuri de muncă, pentru a evita suprareprezentarea femeilor care ocupă locuri de muncă precare, pentru a crește participarea durabilă și a promova progresul femeilor în ceea ce privește angajarea, precum și pentru a reduce segregarea între sexe de pe piața muncii abordând cauzele directe și indirecte ale acesteia;
6. arată că sărăcia în rândul femeilor nu este numai rezultatul recente crize economice, ci și o consecință a diverși factori, incluzând stereotipuri, diferențe de salarizare între femei și bărbați, obstacole din cauza imposibilității de a reconcilia viața de familie cu cea profesională, speranța de viață mai mare a femeilor și, în general, diferite tipuri de discriminare între sexe, care afectează în special femeile;
7. reamintește că anul 2010 a fost desemnat de Comisie ca fiind Anul european de luptă împotriva sărăciei și excluziunii sociale pentru a reafirma și consolida angajamentul politic al Uniunii de a realiza un pas decisiv în combaterea sărăciei, precum și pentru a recunoaște dreptul fundamental al celor care trăiesc în sărăcie și excludere socială de a avea o viață decentă și de a participa pe deplin la societate;
8. reamintește că Anul european de luptă împotriva sărăciei și excluziunii sociale (2010) trebuia să fie nu numai o campanie de medii, ci și o inițiativă care să stimuleze în și mai mare măsură elaborarea de politici pluridimensionale de combatere a sărăciei și stabilirea de indicatori mai avansați ai sărăciei; solicită, prin urmare, Comisiei să prezinte o concluzie critică asupra noilor măsuri luate de statele membre pentru a eradică sărăcia și excluderea socială în acest context;
9. recomandă menținerea atât la nivel european, cât și la nivel național, a unui angajament ferm de a face progrese suplimentare în vederea asigurării egalității între femei și bărbați prin intermediul unor strategii de promovare a orientărilor Comisiei cu privire la paritatea dintre bărbați și femei, a Pactului european pentru egalitatea de șanse între femei și bărbați adoptat de Consiliul Europei și a cadrului de acțiune cu privire la egalitatea de șanse încheiat de partenerii sociali europeni;

Marți, 8 martie 2011

10. subliniază că egalitatea între sexe este una dintre condițiile prealabile ale unei creșteri economice durabile, ale ocupării forței de muncă, ale competitivității și ale coeziunii sociale;

11. invită Comisia și Consiliul să țină seama în mod corespunzător de cererile exprimate de Parlament în Rezoluția din 15 noiembrie 2007 privind bilanțul realității sociale ⁽¹⁾, în Rezoluția din 9 octombrie 2008 referitoare la promovarea incluziunii sociale și combaterea sărăciei, inclusiv a sărăciei infantile în Uniunea Europeană ⁽²⁾, în Rezoluția din 6 mai 2009 referitoare la incluziunea persoanelor excluse de pe piața muncii și în Rezoluția din 20 octombrie 2010 referitoare la rolul venitului minim în lupta împotriva sărăciei și în promovarea unei societăți incluzive în Europa ⁽³⁾, atunci când elaborează politici și măsuri pentru următoarea rundă a metodei deschise de coordonare privind integrarea socială și protecția socială și pentru inițiativa emblematică din cadrul Strategiei Europa 2020 referitoare la combaterea sărăciei și a excluderii sociale, implicând toate părțile interesate într-un proces participativ;

12. ia act de Comunicarea Comisiei referitoare la Strategia pentru egalitatea între femei și bărbați 2010-2015; invită Comisia Europeană și statele membre să adopte o perspectivă specifică de gen ca o componentă esențială a tuturor politicilor comune și a programelor naționale destinate eliminării sărăciei și combaterii excluderii sociale;

13. salută inițiativa Comisiei intitulată „Platforma europeană împotriva sărăciei”; invită Comisia și statele membre să promoveze dimensiunea de gen în cadrul acestei platforme;

14. solicită Comisiei să consolideze strategia europeană privind integrarea și protecția socială, în conformitate cu inițiativa menționată mai sus, a Platformei europene de combatere a sărăciei, și să intensifice eforturile de îmbunătățire a situației părinților singuri, pentru ca aceștia să poată duce o viață demnă;

15. subliniază că șomajul și problemele sociale continuă să crească în unele state membre și să afecteze tineri și bătrâni ca o consecință a crizei economice și solicită, prin urmare, Uniunii Europene și statelor membre să-și consolideze angajamentul și să adopte măsuri specifice pentru eradicarea sărăciei și combaterea excluziunii sociale, în special a sărăciei femeilor și a impactului său direct asupra vieții de familie, întrucât sărăcia și excluziunea socială constituie o încălcare a drepturilor omului și afectează cel puțin unul din șase cetățeni europeni; invită Comisia și statele membre să se concentreze pe grupurile cele mai vulnerabile (familii monoparentale, familii cu trei sau mai mulți copii, persoane cu handicap, minorități etnice, în special romii, persoane din microregiunile cele mai defavorizate, persoane cu o capacitate de muncă redusă și tinerii fără experiență profesională); consideră că accesul la educație și la piața muncii și participarea în cadrul societății sunt necesare pentru o viață decentă; invită Uniunea Europeană și statele membre să se asigure că sunt adoptate măsuri pentru eradicarea sărăciei copiilor și că toți copiii au șanse egale în viață;

16. subliniază faptul că integrarea femeilor pe piața muncii în ultimele decenii evidențiază un impact direct mai puternic al recesiunii nu doar asupra femeilor, ci și asupra gospodăriilor, întrucât veniturile vor fi afectate în mod semnificativ de pierderile locurilor de muncă de către femei; accentuează faptul că se poate anticipa ca șomajul în rândul femeilor să crească în mod disproporționat pe măsură ce se anunță reduceri ale bugetului sectorului public, întrucât femeile sunt angajate în mod disproporționat în domeniul educației, al sănătății și al serviciilor sociale;

17. încurajează Comisia și statele membre să implementeze indicatori referitori la sărăcia în rândul femeilor, elaborați în legătură cu Platforma de acțiune de la Beijing, acești indicatori constituind un instrument de monitorizare a impactului pe care îl au politicile mai ample sociale, economice și de angajare a forței de muncă asupra reducerii sărăciei; solicită statelor membre să identifice mijloace mai adecvate de măsurare a sărăciei în rândul femeilor;

18. solicită Comisiei și statelor membre să prezinte informații și date sistematice defalcate pe genuri în cadrul rapoartelor naționale și al raportului comun privind protecția socială și incluziunea socială;

⁽¹⁾ JO C 282 E, 6.11.2008, p. 463

⁽²⁾ JO C 9 E, 15.1.2010, p. 11.

⁽³⁾ Texte adoptate, P7_TA(2010)0375.

Marți, 8 martie 2011

19. solicită Comisiei și statelor membre să introducă noi indicatori individuali referitori la sărăcia în rândul femeilor, ca instrument de monitorizare a impactului pe care îl au politicile mai ample sociale, economice și de angajare a forței de muncă asupra sărăciei în rândul femeilor;
20. subliniază necesitatea unui acord cu privire la viitorul Cartei femeilor, consultând pe larg Parlamentul European, precum și a luării în considerare a opiniilor partenerilor sociali și ale societății civile, pentru a promova mecanisme de realizare a egalității de gen în toate aspectele vieții sociale, economice și politice;
21. atrage atenția în mod deosebit asupra necesității de a continua studiile și analizele dedicate fenomenului de „feminizare a sărăciei”; solicită Comisiei și Eurofound să coopereze cu Institutul European pentru Egalitatea de Gen și să inițieze cercetări bine orientate, pentru a evalua, inter alia, efectele crizei globale asupra femeilor;
22. solicită statelor membre să garanteze că toate persoanele, în special tinerii și persoanele în vârstă, au acces la îngrijiri de bază;
23. solicită statelor membre să garanteze că femeile în vârstă care suferă de boli tipice vârstei beneficiază de acces la medicina diagnostică și cea preventivă, ca instrument de combatere a excluziunii sociale și a sărăciei;
24. solicită statelor membre să faciliteze accesul la îngrijire medicală pentru femeile imigrante care suferă de boli survenite în urma diferitelor obiceiuri alimentare și practici rituale; solicită, prin urmare, Comisiei și statelor membre să elaboreze politici în domeniul sănătății vizând combaterea și prevenirea practicilor care dăunează sănătății femeilor și care reprezintă, de asemenea, o cauză a excluziunii sociale și a sărăciei;
25. solicită statelor membre să garanteze că politicile de gen și principiile UE sunt aplicate la toate nivelurile, pe plan local și național;
26. reamintește faptul că lupta împotriva sărăciei și a excluziunii sociale trebuie desfășurată atât în interiorul Uniunii Europene, cât și pe plan extern, pentru a concretiza angajamentul Uniunii Europene și al statelor membre de a îndeplini obiectivele ONU de dezvoltare ale mileniului până în 2015;

Combaterea sărăciei în rândul femeilor prin politici ale forței de muncă și protecție socială

27. invită statele membre să elaboreze programe specifice de promovare a incluziunii active sau de reintegrare a femeilor pe piața muncii, precum și programe de formare continuă specifice, dedicate dezvoltării aptitudinilor și calificărilor necesare din perspectiva Strategiei 2020, precum emanciparea, creșterea încrederii și consolidarea capacităților, strategie care pune accent pe proiectele și programele ce vizează transformarea ecologică, care să includă sectorul energiilor regenerabile, locuri de muncă ecologice în domeniile care utilizează intens știința și tehnologia, în vederea unei economii sustenabile; solicită, pentru a nu spori insecuritatea cu care se confruntă femeile pe piața muncii, ca responsabilitățile familiale să fie luate în calcul atunci când se decide concedierea unor angajați, ținând seama de faptul că, în numeroase cazuri, femeile sunt cele care exercită autoritatea părintească;
28. subliniază diferențele considerabile dintre persoanele care locuiesc în zonele rurale și cele din zonele urbane în ceea ce privește accesul la formare profesională, la locuri de muncă și la calitatea muncii; consideră că este foarte important ca toate aceste persoane, în special cele mai tinere și cele mai vulnerabile, să aibă dreptul la o educație corespunzătoare, incluzând o formare profesională și studii universitare, și, prin urmare, invită statele membre și Comisia să sprijine aceste grupuri printr-un sistem eficace de politici active și măsuri adecvate de formare, astfel încât să le permită adaptarea rapidă la cerințele pieței muncii;
29. subliniază faptul că protecția socială, politicile privind piața muncii și politica socială aduc contribuții importante la atenuarea severității și duratei recesiunii prin stabilizarea pieței muncii și a consumului, precum și faptul că sistemul de protecție socială reprezintă un factor stabilizator atât pentru venituri, cât și pentru cheltuieli;

Marți, 8 martie 2011

30. consideră că o politică activă de ocupare a forței de muncă (de exemplu: formarea la locul de muncă, educația și formarea profesională) este foarte importantă pentru a preveni sărăcia și că partenerii sociali joacă un rol esențial în acest proces; consideră, pe lângă aceasta, că o politică proactivă de ocupare a forței de muncă (de exemplu: practica profesională pentru tineri, ateliere și locuri de muncă protejate) reprezintă, de asemenea, un element esențial în asigurarea unui echilibru al pieței muncii și mărirea accesibilității la piața muncii, precum și în menținerea locurilor de muncă pentru grupurile defavorizate;

31. subliniază necesitatea stabilirii unui cadru de reglementare transparent pentru formele atipice de locuri de muncă, pentru a asigura condiții adecvate de muncă și o salarizare decentă, având în vedere faptul că găsirea unui loc de muncă este un factor esențial în combaterea sărăciei;

32. consideră că integrarea femeilor pe piața muncii reprezintă elementul esențial în combaterea sărăciei și a excluderii sociale; subliniază importanța sprijinirii creării unor noi locuri de muncă, a facilitării unor programe suplimentare de educație și de formare pentru femeile amenințate de sărăcie și consolidarea integrării profesionale;

33. recunoaște legătura directă dintre inegalitatea economică și dependența femeilor, precum și inegalitățile ce continuă să existe între bărbați și femei în ceea ce privește accesul la educație, responsabilitățile familiale și întreținerea generală a unei familii și își exprimă regretul că diferențele de salarizare între femei și bărbați continuă să existe și să producă efecte negative;

34. subliniază că, în ceea ce privește șomajul, riscul de a nu fi reangajat este mai mare în rândul femeilor și că este probabil ca acestea să fie dezavantajate în cazul unei recrutări, întrucât este mai probabil ca femeile să fie angajate cu contracte nesigure sau cu normă parțială fără ca ele să își dorească acest lucru sau pentru că diferențele de salarizare continuă să dezavantajeze femeile;

35. subliniază că, potrivit sondajului special Eurobarometru intitulat „Egalitatea între sexe în UE în anul 2009”, necesitatea de a reduce diferențele de salarizare dintre femei și bărbați este recunoscută la scară largă în Europa;

36. solicită Comisiei și statelor membre să adopte măsurile necesare de eliminare a inegalităților de gen la angajarea pe piața muncii, ca parte a Strategiei UE 2020; încurajează puternic stabilirea unui obiectiv de reducere a diferențelor de salarizare dintre femei și bărbați cu 1 % în fiecare an, astfel încât să se ajungă la o reducere de 10 % până în 2020, și asigurarea remunerației integrale pentru femei în timpul concediului de maternitate, conform recomandărilor din poziția sa din 20 octombrie 2010 ⁽¹⁾ privind această chestiune, întrucât acest lucru va contribui la eliminarea inegalităților de gen în materie de angajare; subliniază, în plus, necesitatea unei acțiuni pozitive, pentru a mări gradul de reprezentare al femeilor în organismele politice, economice și în cele aferente procesului decizional din întreprinderi;

37. observă că accesul antreprenorilor femei la credite este limitat, acest lucru fiind un obstacol major în raport cu dezvoltarea lor profesională și cu independența lor economică, în contradicție cu principiul egalității de tratament;

38. solicită responsabililor politici de la nivelul UE și de la cel național să își stabilească reacțiile politice menite să limiteze repercusiunile negative ale crizei economice politice pe baza unei analize a diferențelor de gen existente pe piața muncii, precum și pe baza unor evaluări și aprecieri sistematice ale impactului asupra genurilor;

39. solicită Comisiei să continue inițiativele ce au în vedere recunoașterea economiei informale și cuantificarea „economiei vieții”, utilizând abordări specifice de gen, în conformitate cu proiectul „Dincolo de PIB” lansat de Comisie; solicită statelor membre să prevadă prestații sociale adecvate pentru femeile și bărbații care au în îngrijire rude în vârstă, bolnave sau cu dizabilități și pentru femeile în vârstă care primesc pensii deosebit de mici;

⁽¹⁾ Poziția Parlamentului European din 20 octombrie 2010 privind propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivei 92/85/CEE a Consiliului privind introducerea de măsuri pentru promovarea îmbunătățirii securității și a sănătății la locul de muncă în cazul lucrătoarelor gravide, care au născut de curând sau care alăptează (P7_TA(2010)0373).

Marți, 8 martie 2011

40. solicită Comisiei să revizuiască actuala legislație privind aplicarea principiului egalității de remunerare pentru bărbați și femei, așa cum a solicitat Parlamentul în rezoluția sa din 18 noiembrie 2008 ⁽¹⁾ (inițiativa legislativă prin care îi este solicitată Comisiei prezentarea unei propuneri adecvate până la sfârșitul anului 2009);
41. subliniază importanța crucială a reformării politicilor macroeconomice, sociale și a celor privind piața muncii, pentru a garanta justiția economică și socială pentru femei, a reconsidera metodele utilizate pentru determinarea ratei sărăciei și a dezvolta strategii de promovare a distribuției echitabile a bogăției, a garanta un venit minim, precum și pensii și salarii decente, a crea mai multe locuri de muncă de înaltă calitate, alături de drepturile aferente, pentru femei, a permite femeilor și fetelor să beneficieze de servicii publice aflate la un standard ridicat și pentru a îmbunătăți protecția socială și serviciile de proximitate, inclusiv creșe, grădinițe și alte forme de educație preșcolară, centre de zi, centre locale de activități recreative și de asistență pentru familii și centre intergeneraționale, care ar trebui să fie rezonabile ca preț și accesibile în mod egal tuturor femeilor, bărbaților, tinerilor și persoanelor în vârstă și ar trebui să fie compatibile cu programele de lucru cu normă întreagă;
42. solicită statelor membre să instituie centre de consiliere pentru a identifica și combate exploatarea lucrătoarelor, fapt ce reprezintă una dintre principalele cauze ale sărăciei și excluziunii sociale;
43. invită statele membre să aibă în vedere revizuirea sistemelor și de protecție socială, în vederea individualizării drepturilor în sistemele de pensii și de securitate socială pentru a elimina avantajul celor care „câștigă existența”, garantând drepturi egale de pensie
44. subliniază efectul pozitiv pe care egalitatea dintre bărbați și femei îl are asupra creșterii economice; atrage atenția că, potrivit mai multor studii, în condițiile în care ratele de angajare, de angajare cu normă parțială și de productivitate ar fi aceleași la bărbați și la femei, PNB ar crește cu 30 %, fapt ce nu numai că ar aduce beneficii economiei în ansamblul său, dar ar reduce și riscul sărăciei pentru multe femei;
45. invită Comisia și Consiliul să dezvolte și să pună urgent în aplicare o strategie pentru reducerea la jumătate a sărăciei copiilor până în 2012 și pentru întreruperea spiralei sărăciei în general, dat fiind riscul mare ca sărăcia persistentă să fie transmisă de la părinți la copii, ceea ce ar conduce la un dezavantaj considerabil în ceea ce privește șansele copiilor la o viață mai bună; subliniază, astfel, atât necesitatea includerii drepturilor individuale ale copilului în toate politicile și măsurile UE de monitorizare și evaluare a pașilor realizați în vederea eradicării sărăciei infantile, cât și necesitatea identificării și dezvoltării de acțiuni prioritare, a îmbunătățirii colectării datelor și a dezvoltării în continuare a unor indicatori comuni la nivelul UE; consideră esențiale în acest context facilitarea intrării și revenirii părinților singuri pe piața forței de muncă, protecția socială acordată familiilor monoparentale, având în vedere dificultățile sporite cu care se confruntă acestea, precum și asigurarea unui sprijin concret pentru familiile cu mai mulți copii; consideră că copiii proveniți din familii sărace în care niciun adult nu lucrează trebuie să beneficieze de un sprijin și de o atenție speciale pentru a preveni sărăcia în viitor;
46. solicită autorităților naționale din domeniu să-și revadă politicile privind imigrația pentru a înlătura impedimentele structurale pentru integrarea deplină pe piața muncii a imigranților, să compileze date cu privire la progresele obținute în legătură cu discriminarea grupurilor vulnerabile și să evalueze impactul reducerii cheltuielilor legate de accesul la sănătate, educație și protecție socială;
47. ia act de decizia Consiliului din 17 iunie 2010 de a lăsa la latitudinea statelor membre stabilirea, împreună cu regiunile, a obiectivelor naționale de reducere a numărului persoanelor supuse riscului sărăciei și a riscului de excluziune, pe baza unuia sau mai multor dintre cei trei indicatori stabiliți de către Consiliu; consideră că este posibil ca statele membre care folosesc doar indicatorul „gospodărie fără persoane ocupate” să negligeze în mod sistematic probleme precum sărăcia persoanelor încadrate în muncă, sărăcia energetică, sărăcia părinților singuri, sărăcia infantilă și excluziunea socială; îndeamnă statele membre să nu abuzeze de libertatea de a-și alege indicatorul pentru a atinge obiective de combatere a sărăciei mai puțin ambițioase; atrage atenția asupra dificultăților cu care se confruntă milioane de pensionari europeni, care nu beneficiază de pensii decente, în a-și asigura traiul zilnic și a-și acoperi nevoile specifice vârstei, în special costurile mari ale medicamentelor și ale tratamentului medical; subliniază faptul că educația școlară și universitară pentru grupurile cele mai vulnerabile trebuie să fie un obiectiv prioritar în legătură cu care fiecare stat membru trebuie să stabilească ținte de atins;

(1) JO C 16E, 22.1.2010, p. 21.

Marți, 8 martie 2011

48. subliniază faptul că, întrucât participarea egală și deplină la viața economică, politică și socială ar trebui considerată un drept individual, politicile active de integrare socială ar trebui să utilizeze o abordare holistică pentru a eradica sărăcia și excluderea socială, în special prin asigurarea accesului fără obstacole la servicii sociale de calitate și la servicii de interes general (economic) pentru toți;
49. subliniază necesitatea elaborării la nivel național a unor politici adecvate de ocupare a forței de muncă și de formare, precum și nevoia de mecanisme fiscale speciale pentru familiile monoparentale ca parte a efortului de combatere a sărăciei, a sărăciei infantile și a excluderii sociale;
50. subliniază necesitatea luării de măsuri la nivel național și european pentru combaterea discriminării în ceea ce privește posibilitățile oferite de piața muncii și politicile de salarizare;
51. solicită Comisiei să examineze îndeaproape obstacolele din calea participării sociale, cum ar fi sărăcia energetică, excluderea financiară și obstacolele care afectează accesul la tehnologiile informației și comunicării (TIC);
52. subliniază importanța coordonării politicilor de luptă împotriva șomajului și a excluderii sociale la toate nivelurile administrative în vederea combaterii cu eficacitate a sărăciei;
53. invită statele membre să faciliteze accesul la programe de educație și de formare pentru imigranți și minoritățile etnice, care vor facilita participarea acestora pe piața muncii;

Reconcilierea vieții de familie și a profesiei în cazul femeilor sărace sau a femeilor care sunt expuse riscului de sărăcire

54. invită Comisia Europeană și statele membre să adopte măsurile necesare în vederea promovării reconcilierii profesiei cu viața privată, astfel încât femeile care sunt expuse riscului de a deveni sărace să își poată urma cariera cu normă întreagă, sau să le ofere acces la program de lucru cu normă parțială și alte acorduri de muncă flexibile, inclusiv prin utilizarea unor aranjamente de angajare cu normă parțială reversibile pentru perioadele în care au avut pe cineva în îngrijire;
55. subliniază că o treime din familiile monoparentale din Europa trăiesc în sărăcie;
56. solicită statelor membre, în contextul procedurii amintite mai sus de modificare a Directivei 92/85/CEE a Consiliului, să ia măsurile necesare pentru a preveni concedierea lucrătoarelor în timpul sarcinii și maternității; invită statele membre să ia măsuri active pentru a preveni discriminarea pe piața muncii a femeilor gravide, precum și măsuri pentru a garanta că maternitatea nu afectează dreptul la pensie al lucrătoarelor și că valoarea pensiilor respective nu este afectată de faptul că au beneficiat de concediu de maternitate;
57. reamintește statelor membre că asigurarea de servicii adecvate de îngrijire a copilului reprezintă un element fundamental al egalității între sexe pe piața muncii; regretă că nu s-au îndeplinit nici pe departe obiectivele stabilite pentru 2010 de Consiliul European de la Barcelona din 2002 de oferire a unor servicii de îngrijire a copiilor preșcolari pentru cel puțin 90 % dintre copiii cu vârsta între 3 ani și vârsta de școlarizare obligatorie și pentru 33 % dintre copiii sub 3 ani; invită Consiliul și statele membre să își reinnoiască și să își îndeplinească angajamentele legate de obiectivele de la Barcelona privind asigurarea unor servicii accesibile, rezonabile ca preț și de înaltă calitate de îngrijire a copilului, și să elaboreze noi obiective privind îngrijirea persoanelor dependente; solicită, prin urmare, statelor membre, să facă mai accesibile serviciile de îngrijire a copiilor, în special prin finanțare, să îmbunătățească serviciile publice de îngrijire a copilului și să ofere întreprinderilor stimulente pentru a oferi astfel de servicii la locul de muncă;
58. solicită statelor membre să adopte măsuri specifice, pentru a garanta faptul că femeile care trăiesc într-un mediu defavorizat beneficiază de un acces echitabil la sistemele de sănătate publică, în special la asistența medicală primară (inclusiv protecția mamelor și a copiilor), așa cum este definită de Organizația Mondială a Sănătății, precum și la asistența medicală în specialitatea obstetrică-ginecologie, locuințe decente, justiție, educație, formare profesională, formare pe parcursul întregii vieți, sport și cultură, pentru a preveni abandonul prematur al școlii și a facilita o tranziție fără dificultăți de la perioada școlară la viața profesională;

Marți, 8 martie 2011

59. solicită statelor membre să elaboreze măsuri adecvate, menite să sprijine mamele adolescente, care întâmpină deseori dificultăți în găsirea unui loc de muncă și trăiesc în sărăcie datorită nivelului lor de educație deseori scăzut și datorită prejudecăților sociale;

Combaterea sărăciei în rândul femeilor în vârstă

60. consideră că riscul sărăcirii este mai ridicat în cazul femeilor decât în cel al bărbaților, mai ales la bătrânețe, sistemele de asigurări sociale bazându-se pe principiul angajării remunerate fără întrerupere; subliniază că, în unele cazuri, femeile nu îndeplinesc această cerință datorită întreruperilor activității profesionale și că sunt discriminate pe piața muncii, mai ales datorită diferențelor de salarizare, concediului de maternitate și angajării cu fracțiune de normă sau datorită faptului că au întrerupt sau au încetat activitatea profesională pentru a-și asuma responsabilități de familie sau au muncit în întreprinderea soțului, în special în sectorul comercial și în cel agricol, fără remunerare și fără afiliere la sistemul de securitate socială; invită guvernele statelor membre să recunoască activitatea de creștere a copiilor și să se asigure că perioadele consacrate acestora sunt luate în calcul la stabilirea pensiei, permițând astfel femeilor să beneficieze de pensii la o rată integrală; recomandă statelor membre să se asigure că femeile beneficiază de pensii adecvate;

61. invită statele membre să acționeze în sensul facilitării unui acces corect al femeilor la sistemele de asigurări sociale și la cele de pensii, luând în considerare speranța de viață mai mare a femeilor, și să se asigure că principiul tratamentului egal între bărbați și femei se aplică sistematic în sistemele de asigurări de pensii, pentru a reduce diferențele de pensii între bărbați și femei;

62. solicită statelor membre să garanteze asigurări sociale adecvate pentru femeile care sunt responsabile de îngrijirea membrilor de familie bolnavi, în vârstă sau cu dizabilități, precum și pentru femeile care primesc o pensie foarte mică;

Influența violenței de gen asupra riscului de sărăcie

63. subliniază că violența împotriva femeilor, care afectează victimele și făptașii indiferent de vârstă, educație, venit sau poziție socială, încă mai reprezintă o problemă majoră la nivelul Uniunii Europene și are un impact din ce în ce mai mare asupra riscului de marginalizare, sărăcie și excludere socială, putând constitui un impediment pentru independența financiară, pentru sănătatea și pentru accesul femeilor la un loc de muncă și la educație; solicită din nou Comisiei să instituie un an european dedicat violenței împotriva femeilor;

64. solicită statelor membre să adopte măsurile necesare, pentru a asigura înregistrarea, analizarea și studierea adecvate ale factorilor care determină violența domestică, astfel încât să poată fi dezvoltate imediat politici de prevenire și de abordare a consecințelor acestui tip de violență, cum ar fi adăpostirea femeilor fără adăpost care sunt victimele violenței domestice;

65. subliniază necesitatea intensificării eforturilor la nivel european, în vederea eradicării traficului de ființe umane și a exploatării sexuale, prin intermediul unei cooperări judiciare și polițienești mai strânse; solicită insistent statelor membre adoptarea măsurilor necesare pentru eliminarea atitudinilor și practicilor uzuale sau tradiționale negative, printre care mutilarea genitală a femeii, căsătoriile precoce și forțate și crimele din motive de onoare;

66. invită statele membre să instituie planuri naționale, în cazul în care acestea nu există deja, pentru a combate toate formele de violență împotriva femeilor, a asigura monitorizarea continuă și sistematică a progreselor realizate, a asigura o legislație la standardele cele mai înalte privind combaterea violenței bărbaților împotriva femeilor, și le solicită să aloce fonduri adecvate pentru protecția victimelor violenței, ca mijloc de prevenire și de reducere a sărăciei;

67. recunoaște, în plus, faptul că găsirea unor soluții adecvate la problema sărăciei în rândul femeilor poate reprezenta o modalitate de reducere a violenței de gen, deoarece femeile sărace sunt confruntate cu un risc sporit de abuz;

Marți, 8 martie 2011

68. subliniază importanța adoptării de măsuri de către statele membre și autoritățile locale, care au luat măsuri pentru a sprijini reintegrarea pe piața muncii a femeilor care au fost supuse violenței de gen, prin utilizarea unor instrumente precum Fondul social european (FSE) sau programul Progress;

69. solicită statelor membre să adopte măsuri specifice de gen, pentru a aborda probleme care nu sunt legate doar de sărăcia în termeni de venituri, ci și de cultură, participarea la viața socială și politică și rețelele sociale;

Rolul dialogului social și al societății civile în combaterea sărăciei în rândul femeilor

70. subliniază importanța unui dialog social structurat în combaterea sărăciei în rândul femeilor; subliniază, în acest sens, necesitatea îmbunătățirii sistemelor care prevăd participarea și colaborarea cu organizațiile femeilor, cu alte ONG-uri și cu actorii relevanți din societatea civilă în general;

71. consideră că un dialog social veritabil ar trebui să permită membrilor grupurilor celor mai dezavantajate și administrațiilor naționale și administrației UE să-și împărtășească punctele de vedere și să contribuie la eliminarea sărăciei extreme, oferind un exemplu concret al celor mai bune practici în domeniu, la nivel european;

72. invită Comisia să mențină alocările financiare care pot fi folosite de către organizațiile din societatea civilă pentru combaterea și reducerea efectelor sărăciei în rândul femeilor;

Asigurarea de fonduri ca mijloc de combatere a sărăciei

73. subliniază importanța fondurilor structurale, mai ales a Fondului Social European, ca instrument esențial în sprijinirea statelor membre în eforturile lor de combatere a sărăciei și a excluderii sociale; invită statele membre să întreprindă mai multe acțiuni cofinanțate în sprijinul unor servicii, cum ar fi facilitățile de îngrijire pentru copii și persoanele în vârstă și cele dependente, inclusiv prin testarea unor noi forme de cooperare la nivel organizațional și financiar între sectorul public și cel privat și a unor noi aranjamente pentru o astfel de cooperare; solicită statelor membre să garanteze că resursele alocate sunt utilizate în mod echitabil și adecvat;

74. subliniază importanța pe care o are dezvoltarea conceptului juridic de proprietate în comun, astfel încât să se garanteze respectarea deplină a drepturilor femeilor în sectorul agricol, să li se asigure o protecție adecvată prin securitatea socială și să li se garanteze recunoașterea muncii; subliniază, în plus, necesitatea revizuirii Regulamentului privind Fondul Agricol European pentru Dezvoltare Rurală (FEARD) ⁽¹⁾, astfel încât să permită, la fel ca și în cazul Fondului Social European (FSE), adoptarea de măsuri proactive în sprijinul femeilor în perioada de programare 2014-2020, acest lucru fiind fezabil în perioadele anterioare dar nu și în cea curentă, și având potențialul de a avea consecințe benefice asupra angajării forței feminine de muncă în zonele rurale;

75. salută instituirea unei facilități de microfinanțare europeană pentru angajare și incluziune socială; solicită în acest cadru desfășurarea de acțiuni specific concepute, în special asistență tehnică și măsuri de sprijin, pentru a asigura un acces și o disponibilitate mai mare a microfinanțării în cazul femeilor care au dificultăți la intrarea pe piața muncii sau care doresc să desfășoare activități independente sau să își lanseze propriile microîntreprinderi;

*

* *

76. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei și parlamentelor și guvernelor statelor membre.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1698/2005 al Consiliului din 20 septembrie 2005 privind sprijinul pentru dezvoltare rurală acordat din Fondul European Agricol pentru Dezvoltare Rurală (FEADR) (JO L 277, 21.10.2005, p. 1).

Marți, 8 martie 2011

Reintroducerea principiului reciprocității în regimul vizelor – solidaritate cu statutul inegal al cetățenilor cehi după introducerea unilaterală a vizelor de către Canada

P7_TA(2011)0087

Declarația Parlamentului European din 8 martie 2011 referitoare la reintroducerea principiului reciprocității în regimul vizelor – solidaritate cu statutul inegal al cetățenilor cehi după introducerea unilaterală a vizelor de către Canada

(2012/C 199 E/10)

Parlamentul European,

— având în vedere articolul 123 din Regulamentul său de procedură,

- A. întrucât în iulie 2009 Canada a impus unilateral obligativitatea vizelor pentru cetățenii Republicii Cehe, al căror statut a devenit, prin urmare, inegal față de cel al altor cetățeni ai UE; întrucât Canada, în ciuda faptului că a fost solicitată în repetate rânduri să precizeze o dată de abolire a obligativității vizelor, a refuzat să facă acest lucru;
- B. întrucât înregistrarea de noi întârzieri referitoare la statutul inegal al cetățenilor cehi ar putea amenința viitoarea ratificare a Acordului economic și comercial cuprinzător dintre UE și Canada;
- C. întrucât Republica Cehă nu poate introduce în mod autonom obligativitatea vizelor pentru cetățenii canadieni;
- D. întrucât Comisia Europeană și Consiliul nu acționează cu suficient de multă fermitate în domeniu,
 1. solicită Comisiei și Consiliului să mărească presiunea politică asupra Canadei pentru a stabili cea mai apropiată dată posibilă pentru abolirea regimului vizelor pentru cetățenii cehi, precum și pentru eliminarea altor încălcări ale principiului reciprocității vizelor cu privire la cetățenii bulgari și români;
 2. subliniază că, dacă această nerespectare a principiului reciprocității nu este soluționată curând, este probabil că UE va introduce acțiuni drastice echivalente;
 3. solicită Comisiei să instituie, în loc de acorduri bilaterale, un nou mecanism care să garanteze respectarea deplină a principiului reciprocității în domeniul vizelor pentru toate statele membre, garantând, în același timp, că, în cazul în care o țară terță încalcă acest principiu al reciprocității în domeniul vizelor, toate statele membre vor reintroduce obligativitatea vizelor pentru cetățenii țării terțe în cauză;
 4. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta declarație, însoțită de numele semnatarilor ⁽¹⁾, Comisiei, Consiliului și parlamentelor statelor membre.

⁽¹⁾ Lista semnatarilor este publicată în anexa 2 la procesul-verbal din 8 martie 2011 (P7_PV(2011)03-08(ANN2)).

Miercuri, 9 martie 2011

Prioritățile pentru bugetul 2012 - secțiunile I, II și IV - X

P7_TA(2011)0088

Rezoluția Parlamentului European din 9 martie 2011 referitoare la orientările pentru procedura bugetară 2012, secțiunea I - Parlamentul European, secțiunea II - Consiliul, secțiunea IV - Curtea de Justiție, secțiunea V - Curtea de Conturi, secțiunea VI - Comitetul Economic și Social European, secțiunea VII - Comitetul Regiunilor, secțiunea VIII - Ombudsmanul European, secțiunea IX - Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor, secțiunea X - Serviciul European de Acțiune Externă (2011/2017(BUD))

(2012/C 199 E/11)

Parlamentul European,

- având în vedere articolul 314 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 dintre Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară ⁽¹⁾,
 - având în vedere Decizia 2007/436/CE, Euratom a Consiliului din 7 iunie 2007 privind sistemul de resurse proprii al Comunităților Europene ⁽²⁾,
 - având în vedere Regulamentul (CE, Euratom) nr. 1605/2002 al Consiliului din 25 iunie 2002 privind Regulamentul financiar aplicabil bugetului general al Comunităților Europene ⁽³⁾,
 - având în vedere Raportul anual al Curții de Conturi privind execuția bugetului aferent exercițiului financiar 2009, însoțit de răspunsurile instituțiilor ⁽⁴⁾,
 - având în vedere articolul 23 alineatul (7) și articolul 79 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru bugete (A7-0049/2011),
- A. întrucât situația financiară, economică și socială actuală din UE obligă instituțiile să acționeze la un nivel de calitate și eficiență adecvat și să aplice proceduri de gestiune stricte care să permită realizarea de economii;
- B. întrucât instituțiilor ar trebui să li se pună la dispoziție resurse suficiente, deși în actualul context economic resursele ar trebui gestionate cu strictețe și eficiență;
- C. întrucât, în această etapă a procedurii anuale, Parlamentul European așteaptă estimările celorlalte instituții, precum și propunerile Biroului său pentru bugetul 2012;
- D. întrucât este de dorit ca, în 2012, Comisia pentru bugete și Biroul să continue procesul de cooperare consolidată între cele două organe pe tot parcursul procedurii bugetare pentru al patrulea exercițiu consecutiv;
- E. întrucât, în temeiul articolului 23 din Regulamentul de procedură, Biroul este responsabil pentru deciziile financiare, organizatorice și administrative referitoare la organizarea internă a Parlamentului, iar Comisia pentru bugete este responsabilă pentru elaborarea proiectului de estimare a bugetului Parlamentului în contextul procedurii anuale;

⁽¹⁾ JO C 139, 14.6.2006, p. 1.

⁽²⁾ JO L 163, 23.6.2007, p. 17.

⁽³⁾ JO L 248, 16.9.2002, p. 1.

⁽⁴⁾ JO C 303, 9.11.2010, p. 1.

Miercuri, 9 martie 2011

- F. întrucât impactul intrării în vigoare a Tratatului de la Lisabona asupra rubricii 5 ar trebui să se stabilizeze în 2012, deși, de exemplu, efectul SEAE este încă dificil de cuantificat;
- G. întrucât, având în vedere că aderarea Croației este programată pentru 2013, extinderea va avea un impact asupra bugetului pentru 2012, în special în ceea ce privește resursele pentru noii deputați și recrutarea personalului;
- H. întrucât în exercițiile anterioare autoritatea bugetară a fost de acord să adopte o abordare prudentă în legătură cu cheltuielile administrative, lăsând astfel marje semnificative sub plafonul de la rubrica 5;
- I. întrucât plafonul pentru rubrica 5 din cadrul financiar multianual (CFM) pentru bugetul UE aferent exercițiului 2012 este de 8 754 milioane EUR (ceea ce reprezintă o creștere de 340 milioane EUR, echivalentul a 4 %, față de 2011, inclusiv 2 % pentru inflație);
- J. întrucât, în calitatea sa de colegiutor, Parlamentul a decis să găsească un echilibru rezonabil între resursele sale umane și noile competențe ce îi revin odată cu intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona (19,67 % din totalul aferent rubricii 5 în 2009, 19,99 % în 2010 și 20,03 % în 2011);
- K. întrucât este esențial ca evoluția cheltuielilor din cadrul rubricii 5 să fie monitorizată pe tot parcursul exercițiului 2011, pentru a realiza previziuni adecvate pentru bugetele viitoare;
- L. întrucât, prin decizia sa din 24 martie 2010, Biroul a adoptat strategia imobiliară a Parlamentului pe termen mediu, care stabilește o serie de parametri-cheie pentru viitorul politicii sale imobiliare; întrucât în cadrul strategiei respective Parlamentul a decis să acorde în continuare prioritate achiziționării de imobile (atunci când acest lucru este rezonabil), axându-se pe concentrarea geografică în locurile în care își desfășoară activitatea; întrucât plățile anticipate, realizate în vederea reducerii costurilor de finanțare, se numără în continuare printre prioritățile-cheie pentru viitor,

Cadrul general și prioritățile pentru bugetul 2012

1. subliniază situația dificilă în ceea ce privește plafonul cheltuielilor de la rubrica 5 pentru 2012 și este conștient de faptul că instituțiile pot întâmpina probleme în acoperirea tuturor necesităților financiare, menținând, în același timp, disciplina bugetară și dând dovadă de austeritate pentru a se conforma cadrului financiar multianual;
2. include printre priorități principiul excelenței legislative pentru a asigura o reacție adecvată la actualele provocări politice, ceea ce impune consolidarea resurselor necesare pentru abordarea noului cadru instituțional creat după intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona; consideră că bugetul Parlamentului și al celorlalte instituții pentru 2012 ar trebui să fie un buget de consolidare, nu în ultimul rând pentru că ar putea servi, de asemenea, ca model pentru următorul cadru financiar multianual;
3. subliniază că acest efort de consolidare nu ar trebui să creeze obstacole în calea investițiilor (de exemplu în tehnologie) care ar putea genera în viitor economii pe termen lung;
4. consideră că principiile de bună gestiune (articolul 27 din Regulamentul financiar), și anume principiul economiei, al eficienței și al eficacității, constituie o altă prioritate; este de părere că aceste principii ar trebui să fie reflectate în mod clar, în spiritul responsabilității, în bugetele Parlamentului și ale celorlalte instituții, precum și în culturile lor organizaționale; consideră, prin urmare, că la punerea în aplicare a diverselor politici ar trebui luate în considerare rezultatele obținute, iar cheltuielile variabile ar trebui să fie supuse unor evaluări periodice ale raportului costuri-beneficii, ori de câte ori este posibil sau volumul lor impune acest lucru;
5. consideră că, aplicând aceste principii, instituțiile ar trebui să prezinte planuri de reducere a costurilor; consideră, în acest sens, că ar trebui să se acorde atenție avantajelor centralizării, pentru realizarea de economii de scară (de exemplu, achiziții publice centralizate, servicii comune mai multor instituții), precum și activităților care ar trebui să rămână sau să devină descentralizate;

Miercuri, 9 martie 2011

6. consideră că aplicarea principiilor de bună gestiune ar trebui să conducă la acuratețe, simplitate, claritate și transparență; solicită, în acest sens, ca fiecare instituție să își prezinte organigrama, precum și costurile aferente fiecărei unități constitutive; solicită, de asemenea, ca fiecare element de cheltuieli să fie specificat și justificat în mod clar, făcându-se o distincție netă între cheltuielile fixe și cele variabile pentru a asigura respectarea principiilor unui buget cu punct de plecare zero;
7. consideră că, cel mai târziu începând cu următorul cadru financiar multianual, bugetele Parlamentului și ale celorlalte instituții ar trebui să fie elaborate în contextul unei planificări multianuale cu aceeași durată ca și cadrul financiar;
8. subliniază că ar trebui să se facă pregătirile necesare la nivel interinstituțional pentru a putea primi personalul din Croația în vederea unei posibile extinderi a UE;
9. consideră că Parlamentul și celelalte instituții ar trebui să prezinte, de două ori pe an, rapoarte privind execuția bugetelor lor, prezentând detalii privind execuția fiecărei linii bugetare;
10. consideră că politica de mediu și EMAS ⁽¹⁾ ar trebui să facă parte din cultura Parlamentului și a celorlalte instituții și că, în acest sens, ar trebui prezentate măsuri de reducere a consumului de hârtie, energie și apă, precum și a emisiilor;
11. reiterează faptul că, ori de câte ori este posibilă și oportună, cooperarea interinstituțională este esențială pentru a face schimb de bune practici care promovează eficacitatea și permit realizarea de economii; consideră că cooperarea interinstituțională ar trebui îmbunătățită în domeniul traducerii, al interpretării, al recrutării (EPSO) și al EMAS și ar trebui extinsă la alte domenii; solicită să se efectueze o analiză detaliată a practicii de externalizare a traducerilor și a rolului centrului de traduceri;
12. reamintește necesitatea unui sistem de gestionare a cunoștințelor pe deplin integrat; salută informațiile puse la dispoziție de administrație referitoare la sistemul de gestionare a cunoștințelor; solicită un raport cu privire la gama de surse/sisteme de informații pe care deputații le au la dispoziție; solicită să fie stabilit un calendar clar pentru elaborarea unui prototip; subliniază necesitatea unei implementări rapide a unei politici de clasificare și indexare; solicită informații cu privire la modul în care acest sistem ar putea deveni ușor accesibil cetățenilor europeni;
13. subliniază că este important ca Parlamentul European și celelalte instituții să adopte o strategie ambițioasă și amplă în domeniul digital în ceea ce privește instrumentele Web 2.0, în special rețelele de socializare, pentru a consolida legătura dintre Europa și cetățenii săi; consideră, de asemenea, că Parlamentul și celelalte instituții ar trebui să elaboreze o strategie de guvernare electronică; solicită utilizarea muncii la distanță dacă este cazul; invită Biroul să analizeze posibilitatea introducerii unui sistem informatic „demaționalizat” („cloud computing”) care ar permite reducerea costurilor de funcționare a sistemului informatic, îmbunătățirea performanțelor echipamentelor și o mai mare mobilitate a activității Parlamentului;
14. subliniază faptul că fișele financiare și alte tipuri similare de analize ale costurilor prezintă o importanță deosebită pentru procesul decizional din cadrul instituției; insistă asupra faptului că acestea ar trebui să fie utilizate sistematic și ar trebui să identifice costurile recurente și nerecurente (fixe și variabile) legate direct de o anumită măsură;
15. solicită să se apeleze la redistribuirea și recalificarea profesională a personalului pentru a spori mobilitatea; recomandă să se recruteze personal nou numai dacă procedurile interne de redistribuire și formare profesională nu sunt fructuoase și dacă nu este posibilă achiziționarea de servicii externe;

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 761/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 martie 2001 privind participarea voluntară a organizațiilor la un sistem comunitar de management de mediu și audit (EMAS) (JO L 114, 24.4.2001, p. 1).

Miercuri, 9 martie 2011

16. consideră că instituțiile care sunt afectate de aderarea Croației ar trebui să convină asupra unei strategii comune coordonate pentru execuția bugetului; solicită o estimare a implicațiilor pentru rubrica 5;

17. consideră că toate instituțiile ar trebui să aplice în mod activ politici de nediscriminare și ar trebui să își adapteze clădirile și politicile privind resursele umane pentru a asigura un acces mai facil pentru persoanele cu handicap;

18. subliniază că într-o perioadă caracterizată de o criză economică, dificultăți majore în materie de datorii publice și austeritate în vederea consolidării continue a bugetelor naționale, Parlamentul European și celelalte instituții ar trebui să dea dovadă de responsabilitate și austeritate bugetară;

Parlamentul

19. consideră că Parlamentul ar trebui să aibă ca obiectiv dezvoltarea excelenței legislative și că, în acest scop, ar trebui asigurate toate resursele necesare, ținând seama totodată de constrângerile bugetare;

20. consideră că Parlamentul ar trebui să dea dovadă de responsabilitate bugetară și austeritate rămânând în jurul ratei inflației; consideră că, conform procedurii interinstituționale, necesitățile legate de extindere ar trebui integrate fie printr-o scrisoare rectificativă, fie printr-un amendament bugetar; remarcă faptul că necesitățile legate de cei 18 deputați noi prevăzuți în Tratatul de la Lisabona vor fi integrate, de asemenea, fie printr-o scrisoare rectificativă, fie printr-un amendament bugetar;

21. consideră că resursele umane suplimentare alocate administrației Parlamentului pentru a face față provocărilor generate de Tratatul de la Lisabona ar trebui să intre acum într-o fază de consolidare; insistă asupra faptului că structurile organizaționale ar trebui să fie de natură să stimuleze dezvoltarea de sinergie prin valorificarea competențelor specifice existente în cadrul unităților specializate;

22. atrage atenția asupra faptului că bugetul Parlamentului pentru 2011 se ridică la 1 685 milioane EUR, reprezentând 20,03 % din rubrica 5;

23. invită Biroul să prezinte în cadrul estimărilor solicitări realiste; este pregătit să examineze propunerile Biroului exclusiv pe baza necesităților și dând dovadă de prudență, pentru a asigura o funcționare adecvată și eficiență a instituției; subliniază că obiectivul scrisorii rectificative prezentate Comisiei pentru bugete de către Birou în septembrie este de a ține seama de nevoile neprevăzute în momentul în care au fost întocmite estimările și subliniază că scrisoarea menționată nu ar trebui privită ca o posibilitate de revizuire a estimărilor convenite anterior; consideră că, conform procedurii interinstituționale, necesitățile legate de extindere ar trebui integrate fie printr-o scrisoare rectificativă, fie printr-un amendament bugetar; remarcă faptul că necesitățile legate de cei 18 deputați noi prevăzuți în Tratatul de la Lisabona vor fi integrate, de asemenea, fie printr-o scrisoare rectificativă, fie printr-un amendament bugetar;

24. solicită o prezentare detaliată și clară a liniilor bugetare care nu au fost executate integral în 2010 și așteaptă cu nerăbdare să analizeze motivele acestei execuții insuficiente; dorește, de asemenea, să primească situația tuturor reportărilor și a utilizării acestora în 2010, precum și situația actualizată a veniturilor alocate finale față de sumele care au fost înscrise în buget;

25. consideră că deputaților trebuie să li se asigure accesul la servicii de calitate pentru a putea fi în măsură să își îndeplinească funcțiile în aceleași condiții; subliniază, prin urmare, faptul că este important ca deputații să fie tratați în mod egal, indiferent de naționalitate și de limba vorbită, pentru a le permite să își îndeplinească sarcinile și să își desfășoare activitatea politică în limba lor maternă, în cazul în care optează pentru acest lucru; consideră, de exemplu, că indisponibilitatea serviciilor de interpretare în comisii este inacceptabilă; consideră că principiul bunei gestiuni financiare trebuie să se aplice și interpretării și traducerii;

Miercuri, 9 martie 2011

26. consideră, de asemenea, că trebuie căutate toate mijloacele prin care să se sporească flexibilitatea serviciilor de interpretare, măsură crucială pentru a asigura bune practici de lucru și constată că, în numeroase cazuri, s-ar putea evita problemele și risipa de fonduri dacă s-ar reuși schimbul de limbi într-un timp foarte scurt, nu în funcție de persoanele care ar trebui să fie prezente la reuniuni, ci în funcție de cele efectiv prezente la reuniuni;

27. solicită cu insistență să se efectueze o analiză detaliată pentru a se găsi un echilibru mai adecvat între dreptul de acces al cetățenilor europeni pentru a se întâlni cu reprezentanții lor la nivel european și nevoia urgentă de a asigura securitatea persoanelor care lucrează în cadrul instituțiilor; solicită Secretarului General să prezinte un raport în acest sens până la 30 iunie 2011;

28. consideră că, așa cum s-a decis deja, trebuie creat un sistem wifi complet funcțional, pentru a permite atingerea obiectivului de a reduce utilizarea hârtiei; consideră că ar trebui încurajată utilizarea sistemelor de videoconferințe pentru reuniuni, precum și utilizarea noilor tehnologii nedăunătoare mediului; solicită efectuarea unei analize a raportului dintre costurile și beneficiile acestor măsuri;

29. atrage atenția, în ceea ce privește politica imobiliară, că Parlamentul face eforturi pentru a raționaliza alocarea spațiului existent, a reduce costurile și a realiza economii de scară; atrage atenția că proiectul de extindere a clădirii KAD, în curs de realizare, ale cărui costuri sunt estimate la 549,6 de milioane EUR (prețuri 2016), va permite concentrarea geografică a administrației Parlamentului de la Luxembourg și că toate celelalte clădiri pe care Parlamentul le închiriază în prezent în Luxembourg vor fi eliberate treptat, ceea ce va permite realizarea de economii substanțiale după finalizarea proiectului; atrage atenția asupra faptului că finanțarea acestui proiect imobiliar ar putea impune înființarea unor structuri juridice specializate (o societate vehicul investițional), deoarece Regulamentul financiar interzice împrumuturile directe; remarcă faptul că, dacă acest proiect ar fi finanțat direct de la buget sau prin intermediul unui împrumut direct, costurile ar putea fi reduse, ceea ce demonstrează în mod clar necesitatea de a modifica Regulamentul financiar astfel încât să se asigure realizarea mai transparentă și mai directă a proiectelor imobiliare pe viitor;

30. salută deciziile adoptate de Birou la 24 martie 2010; își reiterează apelul de a se elabora o strategie pe termen mediu și lung pentru politica imobiliară; consideră că strategia respectivă ar trebui să urmărească găsirea celei mai bune soluții, ținând seama de principiile de bună gestiune și de nevoia de a evalua diverse opțiuni și posibilități de finanțare alternative; atrage atenția asupra propunerii din decizia menționată anterior de a utiliza veniturile alocate din partea guvernului belgian pentru a investi în infrastructură pentru noi spații de birouri destinate asistenților deputaților; solicită informații suplimentare referitoare la utilizarea respectivelor venituri alocate în acest scop, precum și informații detaliate privind opțiunile alternative, care să îi fie furnizate înainte de luarea vreunei decizii;

31. subliniază că sunt necesare informații suplimentare privind Casa istoriei europene; solicită, în special, să se prezinte Comisiei pentru bugete un plan de afaceri detaliat; își reiterează solicitarea de a primi informații privind costul global al acestui proiect, precum și viitoarele implicații financiare și juridice pentru PE și solicită informații suplimentare privind concursul de design arhitectural demarat în 2009; subliniază că toate deciziile privind acest proiect fac obiectul procedurii parlamentare obișnuite;

32. consideră că, așa cum se întâmplă în toate organizațiile mari, o opinie independentă din exterior asupra modului în care sunt utilizate resursele și a modului în care este organizată munca este uneori necesară și nu poate fi decât benefică dacă este utilizată corect; subliniază că o instituție politică europeană cum este Parlamentul este unică, dar consideră că, pe termen lung, ar trebui să se ia în considerare posibilitatea efectuării unei astfel de analize externe a organizării și a gestiunii sale; consideră că în 2012 câteva sectoare specifice ar putea fi selectate și supuse unei astfel de analize;

33. subliniază faptul că politica de informare și de comunicare a Parlamentului este importantă și ar trebui să aibă un impact asupra tuturor cetățenilor europeni și să îmbunătățească capacitatea acestora de a interacționa direct cu Parlamentul și, prin urmare, solicită o evaluare a rezultatelor obținute cu această politică;

34. sprijină toate eforturile de a moderniza sistemele informatice din domeniul financiar ale Parlamentului;

Miercuri, 9 martie 2011

35. sprijină pe deplin toate eforturile depuse pentru aplicarea unei politici de personal mai eficace și mai profesionale, inclusiv redistribuirea personalului în cadrul direcțiilor generale și între acestea;
36. consideră că este important să se ia măsuri suplimentare în cadrul unor politici cu implicații financiare, cum ar fi EMAS, achizițiile publice și acțiunile întreprinse pentru a da curs recomandărilor din procedura de descărcare de gestiune; subliniază necesitatea monitorizării și analizei continue a execuției bugetare a Parlamentului în general;
37. își exprimă preocuparea cu privire la propunerea de a se institui o unitate de evaluare a valorii adăugate europene care să calculeze costul „non-Europei”; pune sub semnul întrebării necesitatea unui astfel de oficiu; solicită informații mai detaliate privind crearea acestui oficiu;

Alte instituții

38. solicită celorlalte instituții să prezinte solicitări bugetare realiste și bazate pe costuri, care să țină seama pe deplin de necesitatea de a gestiona resursele limitate în mod optim; salută crearea noii secțiuni X în bugetul UE corespunzătoare Serviciului European de Acțiune Externă, căruii i-au fost alocate 464 de milioane EUR; este pregătit să examineze nevoile SEAE atât în materie de spații, cât și de personal, și este hotărât să monitorizeze atent impactul său asupra rubricii 5, având în vedere că înființarea acestui serviciu se voia a fi neutră din punct de vedere bugetar; nu este dispus să pericliteze acoperirea nevoilor instituțiilor existente;
39. este de părere că crearea noii secțiuni X în bugetul UE corespunzătoare Serviciului European de Acțiune Externă răspunde nevoii de a dota Uniunea Europeană cu un cadru instituțional care să poată sprijini, împreună cu noile dispoziții privind PESC/PESAC, ambițiile UE din domeniul politicii externe;
- *
- * *
40. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, Curții de Justiție, Curții de Conturi, Comitetului Economic și Social European, Comitetului Regiunilor, Ombudsmanului European, Autorității Europene pentru Protecția Datelor și SEAE.

Strategia UE pentru regiunea Atlanticului

P7_TA(2011)0089

Rezoluția Parlamentului European din 9 martie 2011 referitoare la strategia europeană pentru regiunea atlantică

(2012/C 199 E/12)

Parlamentul European,

- având în vedere articolul 225 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
- având în vedere Concluziile Consiliului din 14 iunie 2010 prin care acesta invita Comisia să elaboreze, până în iunie 2011, o strategie europeană pentru regiunea atlantică,
- având în vedere consultarea publică lansată de Comisie în vederea publicării unei comunicări privind o strategie europeană pentru regiunea atlantică,
- având în vedere strategia UE pentru regiunea Mării Baltice și strategia UE pentru regiunea Dunării,

Miercuri, 9 martie 2011

- având în vedere concluziile celui de-al cincilea raport privind coeziunea,
 - având în vedere articolul 115 alineatul (5) și articolul 110 alineatul (2) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât potrivit articolului 3 din Tratatul privind Uniunea Europeană și titlului XVIII din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene coeziunea teritorială este un obiectiv al Uniunii Europene;
- B. întrucât cinci state membre ale UE au coastă la Atlantic: Franța, Irlanda, Portugalia, Spania și Regatul Unit;
- C. întrucât regiunea atlantică are propriile caracteristici specifice, cum ar fi:
- este o zonă maritimă dinamică (mulțumită transportului maritim, pescuitului, energiei marine etc.),
 - este o zonă al cărei mediu fragil trebuie conservat și care suportă consecințele schimbărilor climatice (eroziunea costieră, fenomene climatice extreme),
 - este o zonă periferică în cadrul Uniunii Europene cu probleme de accesibilitate și de conexiuni și cu un număr redus de mari centre urbane;
- D. întrucât aceste caracteristici specifice provin din problematici care transcend frontierele naționale și pentru care trebuie găsite răspunsuri politice la nivel european;
- E. întrucât, în iunie 2010, Consiliul a solicitat Comisiei să elaboreze o strategie pentru regiunea atlantică până în iunie 2011 și întrucât publicarea unei comunicări a Comisiei este programată pentru 2011,
1. solicită Comisiei să elaboreze cât mai curând posibil strategia UE pentru regiunea atlantică ca strategie integrată care tratează aspecte maritime și teritoriale;
 2. consideră că această strategie ar trebui să fie integrată în de obiectivul privind cooperarea teritorială al politicii de coeziune (obiectivul 3) și să se bazeze pe o abordare integrată, intersectorială și teritorială, care să urmărească o mai bună coordonare a politicilor între diferitele niveluri de guvernare ale unui anumit teritoriu, accentul punându-se pe problemele relevante; este convins că cooperarea teritorială europeană poate contribui în mare măsură la intensificarea procesului de integrare în cadrul regiunii atlantice printr-o participare mai activă a societății civile la procesul decizional și la punerea în aplicare a acțiunilor concrete;
 3. subliniază că principala valoare adăugată a strategiilor macroregionale ale UE se regăsește în cooperarea și coordonarea la mai multe niveluri, în investiții strategice mai bune folosind fondurile disponibile, nu în alocarea de resurse suplimentare; subliniază concluziile Președinției suedeze cu privire la principiul „fără instituții noi, fără legi noi, fără bugete noi”;
 4. cere ca această strategie să fie deschisă tuturor regiunilor UE de pe coasta Atlanticului, inclusiv regiunilor ultraperiferice care alcătuiesc Macaronezia;
 5. consideră că dimensiunea externă a acestei strategii poate fi consolidată datorită poziției geostrategice a regiunilor atlantice, în special în domeniile siguranței și supravegherii maritime și în sfera relațiilor comerciale internaționale; consideră că ar trebui abordate și inițiativele în domeniul cooperării internaționale și al cooperării tripartite;

Miercuri, 9 martie 2011

6. consideră că această strategie ar trebui să permită o mai bună coordonare a obiectivelor și a mijloacelor, grație unor legături puternice cu Strategia UE 2020 și cu politicile UE pentru perioada de după 2013; reamintește în această privință că această strategie vizează o mai bună utilizare a banilor UE fără majorarea cheltuielilor;
7. cere ca această strategie să fie bine conectată cu politica regională a UE și cu politica maritimă integrată și consideră că ea ar trebui, de asemenea, să faciliteze sinergiile cu alte politici ale UE, cum ar fi rețelele transeuropene de transport, politica comună în domeniul pescuitului, acțiunile în domeniul climei și al mediului, programul-cadru de cercetare și dezvoltare, politica energetică etc.;
8. consideră că dimensiunea teritorială a acestei strategii este esențială și va contribui la coeziunea teritorială în UE; este de părere că această dimensiune teritorială va trebui să abordeze în mod special aspectul deschiderii, interconectarea rețelelor de transport și de energie, precum și dezvoltarea energiei marine, dezvoltarea zonelor urbane și rurale și intensificarea legăturilor dintre pământ și mare și dintre mare și apele interioare;
9. reafirmă importanța îmbunătățirii accesului la regiunile maritime atlantice și a intensificării circulației persoanelor, a bunurilor și a serviciilor în aceste regiuni pentru a realiza obiectivele pieței interne și obiectivul politicii de coeziune, în special prin dezvoltarea transportului maritim pe distanță scurtă și a autostrăzilor maritime;
10. reamintește că dimensiunea maritimă constituie o prioritate a acestei strategii, în special printr-o abordare a bazinelor maritime;
11. recomandă intens Comisiei Europene să promoveze și să sprijine planificarea și crearea de rute maritime în regiunea atlantică, cum ar fi legătura maritimă Gijon-Nantes, ca modalitate inovatoare de a îmbunătăți și diversifica rețelele transeuropene de transport, de a influența relațiile comerciale internaționale, de a stimula activitatea economică a porturilor și de a consolida turismul, precum și de a contribui la reducerea emisiilor de CO₂;
12. este de părere că această strategie ar trebui să abordeze următoarele aspecte de interes comun: energia marină, mediul și schimbările climatice, inclusiv prevenirea și combaterea poluării marine de către nave, transportul și accesibilitatea, siguranța, securitatea și supravegherea, cercetarea, inovarea, industriile creative, cultura, divertismentul și turismul, serviciile și formarea în domeniul maritim, pescuitul și produsele pescărești;
13. consideră că această strategie trebuie să dezvolte sinergii între politicile relevante de la nivel național, regional, local și de la nivelul UE și, prin urmare, este de părere că este necesară o guvernare reinnoită, pluristratificată, bazată pe o implicare mai directă a autorităților de la nivel național, regional, local și de la nivelul UE;
14. dorește ca această strategie să funcționeze urmând o abordare ascendentă, începând de la nivelul autorităților locale și implicând toate părțile interesate; insistă asupra necesității de a implica autoritățile publice regionale și locale, statele membre, Uniunea Europeană, părțile interesate din sectorul privat și organizațiile societății civile (inclusiv organizațiile și rețelele interregionale implicate) în conceperea și implementarea acestei strategii;
15. insistă ca cooperarea în cadrul acestei strategii să se bazeze în primul și în primul rând pe nevoile părților interesate implicate și, prin urmare, este de părere că prioritățile politice alese trebuie decise prin consens;
16. este de părere că Gruparea europeană de cooperare teritorială ar putea fi un instrument interesant pentru a facilita cooperarea în cadrul unei strategii a UE pentru regiunea atlantică;
17. este de părere că această strategie ar trebui implementată începând din 2014 și coordonată cu următorul cadru financiar multianual și că ar trebui să fie combinată cu un plan de acțiune definit la nivel european, care să includă o listă a proiectelor de structurare;

Miercuri, 9 martie 2011

18. este de părere că dimensiunile interne și externe ale acestei strategii vor presupune o alocare în regiunea atlantică a fondurilor comunitare existente, având la bază priorități comune;
19. invită Comisia și statele membre să instituie norme simplificate pentru a facilita implementarea acestei strategii și a reduce sarcina administrativă inerentă;
20. solicită Comisiei să colaboreze strâns cu Parlamentul European pentru definirea priorităților de dezvoltare a strategiei UE pentru regiunea atlantică, precum și să-l informeze și să-l consulte cu regularitate în privința stadiului de implementare a acestei strategii;
21. anunță că își va exprima opinia cu privire la viitoarea comunicare a Comisiei într-un raport din proprie inițiativă;
22. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, Comitetului Regiunilor și celorlalte instituții relevante.

Raportul de țară pentru 2010 privind Turcia

P7_TA(2011)0090

Rezoluția Parlamentului European din 9 martie 2011 referitoare la raportul din 2010 cu privire la progresele înregistrate de Turcia

(2012/C 199 E/13)

Parlamentul European,

- având în vedere Raportul din 2010 realizat de Comisie cu privire la progresele înregistrate de Turcia (SEC(2010)1327),
- având în vedere rezoluțiile sale anterioare din 27 septembrie 2006 privind progresele înregistrate de Turcia în vederea aderării ⁽¹⁾, din 24 octombrie 2007 privind relațiile UE-Turcia ⁽²⁾, din 21 mai 2008 privind raportul din 2007 cu privire la progresele înregistrate de Turcia ⁽³⁾, din 12 martie 2009 privind raportul din 2008 cu privire la progresele înregistrate de Turcia ⁽⁴⁾ și din 10 februarie 2010 privind raportul din 2009 cu privire la progresele înregistrate de Turcia ⁽⁵⁾,
- având în vedere rezoluția sa din 21 septembrie 2010 referitoare la relațiile comerciale și economice cu Turcia ⁽⁶⁾,
- având în vedere Cadrul de negociere cu Turcia din 3 octombrie 2005,
- având în vedere Decizia 2008/157/CE a Consiliului din 18 februarie 2008 privind principiile, prioritățile și condițiile cuprinse în parteneriatul pentru aderarea Republicii Turcia ⁽⁷⁾ („Parteneriatul pentru aderare”) și deciziile anterioare ale Consiliului privind parteneriatul pentru aderare din 2001, 2003 și 2006,
- având în vedere concluziile Consiliului din 14 decembrie 2010,
- având în vedere articolul 110 alineatul (2) din Regulamentul său de procedură,

⁽¹⁾ JO C 306 E, 15.12.2006, p. 284.

⁽²⁾ JO C 263 E, 16.10.2008, p. 452.

⁽³⁾ JO C 279 E, 19.11.2009, p. 57.

⁽⁴⁾ JO C 87 E, 1.4.2010, p. 139.

⁽⁵⁾ JO C 341 E, 16.12.2010, p. 59.

⁽⁶⁾ Texte adoptate, P7_TA(2010)0324.

⁽⁷⁾ JO L 51, 26.2.2008, p. 4.

Miercuri, 9 martie 2011

- A. întrucât negocierile de aderare cu Turcia au fost demarate la 3 octombrie 2005, după ce Consiliul aprobase cadrul de negociere, și întrucât începerea acestor negocieri a reprezentat punctul de plecare al unui proces de lungă durată și deschis;
- B. întrucât Turcia s-a angajat să realizeze reforme, să mențină bune relații de vecinătate și să se alinieze treptat la UE și întrucât aceste eforturi ar trebui considerate o șansă pentru Turcia de a se moderniza;
- C. întrucât respectarea deplină a tuturor criteriilor de la Copenhaga, precum și capacitatea de integrare în UE rămân, potrivit concluziilor reuniunii Consiliului European din decembrie 2006, baza aderării la UE, care este o comunitate bazată pe valori comune;
- D. întrucât Comisia a concluzionat că, în 2010, Turcia și-a continuat procesul de reforme politice, dar că lipsa dialogului și a spiritului de compromis dintre principalele partide politice are un impact negativ asupra relațiilor dintre instituțiile politice cheie și încetinește realizarea reformelor politice;
- E. întrucât Turcia nu a aplicat încă, pentru al cincilea an consecutiv, dispozițiile acordului de asociere CE-Turcia și ale protocolului adițional la acesta,
1. felicită cetățenii turci și societatea civilă turcă pentru sprijinul acordat continuării democratizării Turciei și pentru angajamentul lor în favoarea unei societăți deschise și pluraliste și solicită instituțiilor UE și statelor membre să utilizeze pe deplin, în acest sens, toate instrumentele politicii de extindere a UE pentru țările candidate;
 2. ia act de progresul greoi înregistrat de Turcia cu privire la reforme și amintește faptul că guvernul turc și-a luat angajamentul de a realiza reforme cuprinzătoare pentru a îndeplini criteriile de la Copenhaga, precum și pentru a realiza propria modernizare a Turciei; invită guvernul să își intensifice eforturile în această privință;
 3. este îngrijorat de actualele confruntări dintre partidele politice și de faptul că guvernul și opoziția nu sunt pregătite să conlucreze pentru a ajunge la un consens cu privire la reforme-cheie; îndeamnă toți actorii politici, guvernul și opoziția să conlucreze pentru a consolida pluralitatea politică în cadrul instituțiilor de stat și să promoveze modernizarea și democratizarea statului și ale societății; invită toate forțele de opoziție să se implice în mod constructiv în procesul de reformă;
 4. relevă rolul esențial al unui sistem de control și de echilibrare în cadrul guvernantei unui stat democratic modern, care trebuie să se bazeze pe principiul separării puterilor cu păstrarea echilibrului între funcția executivă, cea legislativă și cea judiciară, pe respectarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, în special a libertății de exprimare și a libertății presei, precum și pe o cultură politică a participării care să reflecte cu adevărat pluralitatea unei societăți democratice;
 5. subliniază rolul Marii Adunări Naționale a Turciei ca instituție care ar trebui să contribuie în mod esențial la consolidarea unui sistem de control și de echilibrare și să sprijine reformele vizând modernizarea, activ și constructiv, pe baza unui angajament pluripartit, asigurându-se, totodată, de faptul că politicile guvernamentale fac obiectul controlului democratic;
 6. salută adoptarea amendamentelor constituționale, ceea ce reprezintă un pas în direcția cea bună, și îndeamnă la implementarea corespunzătoare a acestora, cu deplina respectare a normelor din Convenția europeană a drepturilor omului și a jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului; subliniază însă, totodată, necesitatea presantă a realizării unei reforme constituționale globale, care să transforme Turcia într-o democrație pluralistă pe deplin dezvoltată, în centrul căreia să se afle protejarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale; salută faptul că atât guvernul, cât și opoziția s-au declarat gata să realizeze o astfel de reformă și invită guvernul să asigure profunde implicare a tuturor partidelor politice și a societății civile în întregul proces constituțional; solicită punerea în aplicare a pachetului de amendamente constituționale; recomandă să fie invitată să participe și Comisia de la Veneția;

Miercuri, 9 martie 2011

7. salută o serie de gesturi simbolice și de bună-voință ale guvernului și anumite măsuri concrete luate în domeniul libertăților de gândire, de conștiință și de religie, precum și în cel al protejării minorităților și al drepturilor culturale; insistă însă asupra necesității realizării unor îmbunătățiri sistematice pentru ca drepturile minorităților să fie pe deplin recunoscute; încurajează, în special, guvernul să imprime un nou impuls procesului de deschidere democratică și invită opoziția să sprijine și să se implice în mod constructiv în acest proces;

Îndeplinirea criteriilor de la Copenhaga

8. este îngrijorat de înrăutățirea situației privind libertatea presei, de anumite cenzurări și de accentuarea autocenzurii în cadrul mijloacelor de informare în masă din Turcia, inclusiv în ceea ce privește internetul; invită guvernul turc să respecte principiile libertății presei; subliniază că o presă independentă este esențială pentru o societate democratică și relevă, în acest context, rolul primordial al puterii judecătorești în ceea ce privește protejarea și consolidarea libertății presei, garantând în acest fel spațiul public destinat dezbaterilor libere și contribuind la funcționarea corespunzătoare a sistemului de control și de echilibrare; subliniază necesitatea adoptării unei noi legi privind mijloacele de informare în masă, care să soluționeze, inter alia, problema independenței, a proprietății și a controlului administrativ; decide să urmărească îndeaproape cazurile lui Nedim Şener, Ahmet Şık și ale altor jurnaliști care sunt hărțuiți de către poliție sau autoritățile judiciare;

9. salută unele legi noi privind radioul și televiziunea care prevăd mai multe evoluții pozitive, precum o creștere a procentajului pe care entitățile străine îl pot deține în mod legal în cadrul societăților de presă din Turcia (până la 50 %, de la 25 %), dar își exprimă îngrijorarea cu privire la faptul că difuzarea de programe poate fi oprită din motive de securitate națională, fără a se folosi un ordin sau o hotărâre judecătorească; ia cu îngrijorare act de practica de urmărire penală a jurnaliștilor care comunică dovezi ale încălcărilor drepturilor omului sau ridică alte probleme de interes public, în special în conformitate cu articolul 285 din Codul penal referitor la „încălcarea confidențialității unei anchete penale” și cu articolul 288 referitor la „încercarea de a influența sistemul judiciar”; consideră că faptul că exprimarea opiniilor este considerată infracțiune reprezintă un obstacol esențial în calea protejării drepturilor omului în Turcia și deplânge îngrădirea disproporționată a libertății de exprimare, de asociere și de întrunire; îndeamnă Turcia să își respecte cu strictețe obligațiile internaționale în domeniul drepturilor omului în acest sens prin modificarea legislației relevante și prin formarea forțelor de poliție și a magistraților;

10. regretă faptul că mai multe legi, precum articolul 301, articolul 318, articolul 220 alineatul (6), împreună cu articolul 314 alineatul (2) din Codul penal, articolul 7 alineatul (2) din legea privind combaterea terorismului, Legea nr. 5816 din 25 iulie 1951, precum și anumite declarații ale guvernului și acțiuni ale unor procurori continuă să îngreuească libertatea de exprimare; își reiterează solicitarea adresată guvernului de a finaliza revizuirea cadrului juridic al libertății de exprimare și alinierea fără întârziere a acestuia la Convenția europeană a drepturilor omului și la jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului; afirmă din nou, în acest context, că este necesar ca guvernul turc să elaboreze orientări clare destinate procurorilor cu privire la legile utilizate frecvent pentru a îngreui libertatea de exprimare; regretă faptul că se recurge în mod repetat și disproporționat la închiderea unor site-uri internet și cere guvernului să pregătească modificări ale legii privind internetul (Legea nr. 5651) astfel încât să se asigure că aceasta nu va mai îngreui libertatea de exprimare sau dreptul cetățenilor de a avea acces la informație;

11. îndeamnă guvernul să respecte drepturile la libertatea de întrunire și la libertatea de asociere consacrate la articolul 33 și la articolul 34 din Constituția Turciei; regretă și condamnă, în acest context, intervenția violentă a poliției în timpul demonstrațiilor studențești de la Universitatea din Ankara din decembrie 2010;

12. admite faptul că chestiunea legată de drepturile romilor din Turcia se bucură în prezent de multă atenție și de angajament politic atât din partea guvernului, cât și a partidelor de opoziție; recomandă ca implementarea planului guvernamental privind locuințele pentru romi să fie atent monitorizată și revizuită, în special cu privire la sustenabilitatea și la metodologia planului în sine; încurajează guvernul să procedeze la includerea activă și la consultarea credibilă ale comunităților de romi în cadrul tuturor proceselor de incluziune legate de romi din țară;

13. apreciază progresele înregistrate în ceea ce privește reformarea sistemului judiciar și își reiterează opinia potrivit căreia independența și imparțialitatea sistemului judiciar constituie unele dintre elementele-cheie ale funcționării unei societăți democratice pluraliste; este îngrijorat de faptul că sistemul judiciar turc încă nu a fost îmbunătățit astfel încât să asigure dreptul la un proces echitabil și desfășurat în timp util; solicită guvernului să implementeze amendamentele constituționale adoptate în acest domeniu cu deplina respectare a separării puterilor între ramura executivă și cea judiciară, precum și a independenței și a imparțialității sistemului judiciar, în conformitate cu normele europene;

Miercuri, 9 martie 2011

14. este însă îngrijorat de modul în care interpretează Curtea Supremă din Turcia Codul de Procedură Penală, extinzând perioada de detenție premergătoare unui proces la 10 ani, încălcând astfel în mod evident normele europene în această privință; invită Marea Adunare Națională a Turciei să modifice legea respectivă în conformitate cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului; atrage, de asemenea, atenția asupra obligației Turciei de a-și respecta cu strictețe angajamentul luat în temeiul articolului 6 din Convenția europeană a drepturilor omului cu privire la asigurarea unui proces echitabil desfășurat într-un timp rezonabil, în special prin înființarea unor curți de apel în cadrul sistemului său juridic și prin consolidarea capacității curților sale supreme;

15. salută decizia Curții Europene a Drepturilor Omului din 14 septembrie 2010 cu privire la cauza Dink/Turcia; invită, prin urmare, autoritățile turce să susțină pe deplin efectele deciziei, aplicând măsurile potrivite pentru a proteja exercitarea libertății de exprimare; își exprimă îngrijorarea cu privire la faptul că administrația de stat turcă a creat obstacole artificiale care împiedică demascarea adevăraților instigatori la uciderea jurnalistului armean Hrant Dink;

16. salută faptul că amendamentele constituționale adoptate oferă, în sfârșit, o bază pentru înființarea instituției avocatului poporului și îndeamnă guvernul să pregătească, iar parlamentul să adopte, legislația care prevede o procedură democratică de numire pentru a pune în această nouă funcție o personalitate respectată la scară largă; salută propunerea de înființare a unei instituții naționale pentru drepturile omului și solicită Marii Adunări Naționale a Turciei să consulte societatea civilă și să dea suficiente garanții privind independența acestei noi instituții, în conformitate cu „principiile de la Paris”;

17. apreciază progresele înregistrate în ceea ce privește relațiile dintre civili și militari, în special intensificarea controlului civil realizată prin limitarea jurisdicției tribunalelor militare, faptul că deciziile Consiliului Militar Suprem pot fi supuse unui control judiciar și faptul că s-au luat măsuri pentru ca ofițerii superiori să fie judecați de instanțe civile; observă că aceste progrese ar trebui continuate pentru a asigura controlul civil deplin și invită parlamentul turc să se implice activ în legătură cu asigurarea supravegherii parlamentare a forțelor de securitate, inclusiv a supravegherii integrale a bugetului apărării;

18. subliniază că cercetările desfășurate în cazurile de presupuse planuri de lovitură de stat, precum „Ergenekon” și „Sledgehammer”, trebuie să demonstreze forța și funcționarea adecvată, independentă și transparentă a instituțiilor democratice turce și ale sistemului judiciar; este îngrijorat din cauza perioadelor premergătoare proceselor mult prea lungi și subliniază că este necesar să se ofere garanții judiciare efective pentru toți suspectii; în ceea ce privește faptul că nu se înregistrează progrese în cercetările respective și observă că recenta reținere a unor jurnaliști cunoscuți precum Nedim Şener și Ahmet Şik poate conduce la pierderea credibilității acestor procese care ar trebui, dimpotrivă, să conducă la consolidarea democrației;

19. consideră regretabil faptul că modificările privind desființarea partidelor politice, propuse în cadrul recente reforme constituționale, nu au fost adoptate de majoritatea din Marea Adunare Națională a Turciei și îndeamnă toate partidele politice să alinieze legislația relevantă la avizul Comisiei de la Veneția;

20. își reiterează solicitarea exprimată în rezoluțiile sale anterioare referitoare la necesitatea reformării sistemului electoral prin reducerea pragului de 10 %, ceea ce ar consolida pluripartitismul și ar reflecta mai bine pluralitatea societății turce; deplânge în special faptul că în 2010 nu s-a realizat nicio reformă în acest domeniu; solicită realizarea unei revizuii cuprinzătoare a regulilor privind finanțarea partidelor și cheltuielile electorale pentru a consolida democrația din cadrul partidelor și pentru a promova un sistem politic mai deschis; încurajează partidele politice să consolideze democrația din cadrul acestora și să responsabilizeze mai mult reprezentanții aleși față de circumscripțiile lor;

21. consideră regretabil faptul că nu s-au făcut progrese în ceea ce privește restrângerea imunităților membrilor parlamentului cu privire la infracțiuni ce țin de corupție și ia, totodată, act de îngrijorarea legată de protejarea corespunzătoare a exprimării unor opinii pașnice în cadrul parlamentului; invită, prin urmare, guvernul și parlamentul să cadă de acord în legătură cu o reformă adecvată a sistemului de imunități parlamentare;

22. ia act de actuala președinție turcă a Comitetul miniștrilor al Consiliului Europei și încurajează Turcia să dea o dovadă a angajamentului său în ceea ce privește valorile Consiliului Europei prin semnarea și ratificarea Convenției-cadru pentru protejarea minorităților naționale și prin ratificarea tuturor protocoalelor adiționale la Convenția europeană a drepturilor omului;

Miercuri, 9 martie 2011

23. salută ratificarea de către Marea Adunare Națională a Turciei a Protocolului opțional la Convenția ONU împotriva torturii și invită Turcia să pună în aplicare dispozițiile acesteia fără întârziere și în strânsă cooperare cu Subcomisia pentru prevenirea torturii și a altor tratamente sau pedepse cu cruzime, inumane sau degradante;

24. susține dialogul ce are loc între guvern și comunitățile religioase, inclusiv comunitatea alevi, precum și cea elenă, cea armeană, cea aramiană și alte comunități creștine; este, cu toate acestea, dezamăgit de faptul că s-au realizat doar mici progrese în ceea ce privește cadrul juridic de funcționare al acestor comunități, în special cu privire la posibilitățile acestora de a obține personalitate juridică, de a deschide și de a face să funcționeze lăcașuri de cult, de a pregăti clerici și de a soluționa aspectele legate de proprietate care nu au fost rezolvate prin legea privind fundațiile; solicită, observând întârzierile și problemele procedurale existente, să se depună în mod efectiv și permanent eforturi în legătură cu aplicarea legii privind fundațiile, care trebuie să permită comunităților religioase menționate anterior să funcționeze fără constrângeri nejustificate, în conformitate cu Convenția europeană a drepturilor omului și cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului; îndeamnă guvernul să își intensifice și mai mult susținerea pentru libertatea de conștiință și pluralitatea religioasă în societatea turcă;

25. invită, prin urmare, guvernul să soluționeze în mod sistematic aceste aspecte, prin modificarea legislației și prin asigurarea aplicării corespunzătoare a acesteia la toate nivelurile de guvernare, inclusiv al municipalităților; subliniază, în acest context, și recomandările adoptate de Comisia de la Veneția în primăvara anului 2010 cu privire la personalitatea juridică a comunităților religioase și la titulatura ecleziastică de „ecumenic” a Patriarhatului Ortodox; salută decizia recentă luată de „Adunarea fundațiilor” de a transfera orfelinatul grec de băieți din Büyükada către Patriarhatul Ecumenic, în conformitate cu hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului și faptul că mai multor clerici greco-ortodocși le-a fost acordată cetățenia turcă pentru a ajuta Patriarhatul și Sfântul Sinod; salută slujba religioasă din Muzeul Mănăstirii Sümela din Trabzon și slujba din biserica de pe Insula Akdamar din provincia Van; consideră regretabilă decizia Curții Supreme din Turcia împotriva Mănăstirii Mor Gabriel cu privire la litigiul funciar cu satele și cu Trezoreria Turciei; afirmă din nou că se așteaptă ca anunțurile guvernului privind redeschiderea seminarului greco-ortodox de pe insula Halki să fie urmate, în curând, de acțiuni și măsuri care să asigure formarea nestingherită a clericilor comunităților creștine; îndeamnă guvernul să acorde o atenție deosebită materialelor didactice folosite în școli, care ar trebui să reflecte pluralitatea religioasă a societății turce, și necesității elaborării unor materiale didactice obiective;

26. condamnă ferm actele teroriste de violență comise în continuare de PKK, partid aflat deja pe lista organizațiilor teroriste a UE, și de alte grupări teroriste pe teritoriul turc; încurajează Turcia, UE și statele sale membre să-și intensifice cooperarea în lupta împotriva terorismului, în strânsă colaborare cu coordonatorul luptei împotriva terorismului și cu Europol și respectând cu strictețe dreptul internațional privind drepturile omului;

27. invită guvernul să-și revitalizeze eforturile, ca parte a procesului de deschidere democratică, în vederea soluționării globale a problemei legate de kurzi pentru a găsi o soluție pașnică, în special prin asigurarea unei interpretări consecvente a legislației care permite utilizarea limbii kurde în viața politică și publică și în sistemul de învățământ, prin modificarea legislației în materie de combatere a terorismului spre a se evita abuzurile sau interpretările exagerate, prin soluționarea eficientă a problemelor persoanelor strămutate din regiunile lor de baștină din cauza, *inter alia*, a conflictului de lungă durată și prin ameliorarea în continuare a situației socioeconomice din sud-estul țării; își exprimă, în acest context, îngrijorarea cu privire la procesele care au loc în Diyarbakir împotriva a 151 de activiști politici kurzi, inclusiv împotriva a opt primari locali aleși în funcție, ceea ce reprezintă o imixtiune în activitățile politice legale;

28. salută consolidarea cadrului juridic care garantează drepturile femeilor și egalitatea de gen prin pachetul constituțional; este îngrijorat de faptul că rata participării la forța de muncă este în scădere chiar și în rândul femeilor cu o calificare înaltă; îndeamnă guvernul, mediul de afaceri și societatea civilă să ia măsuri ample în vederea combaterii pauperității femeilor și a creșterii integrării sociale și a participării femeilor la piața muncii, măsuri precum combaterea analfabetismului în rândul femeilor, sprijinirea activă a fetelor în ceea ce privește accesul la învățământul secundar și furnizarea de servicii de îngrijire a copiilor; de asemenea, încurajează introducerea unui sistem de cote rezervate pentru a asigura o prezență rezonabilă a femeilor la toate nivelurile în afaceri, în sectorul public și în politică; invită în special partidele politice să profite de șansa oferită de viitoarele alegeri pentru a consolida implicarea activă a femeilor în politică;

Miercuri, 9 martie 2011

29. deplânge puternic nivelurile ridicate de violență domestică, inclusiv așa-numitele „crime de onoare” existente în continuare și fenomenul privind căsătoriile forțate; salută, în acest context, inițiativele mișcărilor de femei care conferă vizibilitate acestei probleme și îndeamnă guvernul să-și intensifice eforturile de prevenire la toate nivelurile, în special prin aplicarea Legii nr. 4320 privind protecția familiei și prin monitorizarea aplicării acesteia de către poliție și de către puterea judecătorească, prin obligarea municipalităților cu peste 50 000 de locuitori să ofere suficiente adăposturi pentru femeile și minorii aflați în pericol, prin monitorizarea eficientă a respectării depline a acestei obligații și prin înființarea unui sistem de asistență ulterioară acordată femeilor și minorilor care părăsesc adăposturile pentru a le acorda acestora asistență psihologică și juridică și îngrijirile medicale necesare și pentru a-i ajuta pe aceștia să se reintegreze în societate; invită guvernul să instituie un sistem adecvat și eficient de supraveghere a modului în care municipalitățile își respectă această obligație; îndeamnă puterea judecătorească să asigure pedepsirea de o manieră consecventă și adecvată a violenței îndreptate asupra femeilor și a minorilor, precum și asupra persoanelor care luptă împotriva așa-numitelor „crime de onoare”;

30. îndeamnă guvernul să se asigure că egalitatea indiferent de sex, gen, origine rasială sau etnică, religie sau credință, handicap, vârstă sau orientare sexuală este garantată prin lege și pusă efectiv în aplicare; regretă procesele recente împotriva asociațiilor LGBT, dar salută faptul că respectivele cauze au fost respinse de instanțe; observă, cu toate acestea, că este nevoie și de alte măsuri împotriva homofobiei și a discriminării pe motive de orientare sexuală, cum ar fi cele prevăzute în Recomandarea Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei către statele membre privind măsurile de combatere a discriminării din motive de orientare sexuală sau identitate de gen; invită guvernul turc să solicite forțelor armate turce să nu mai considere homosexualitatea o boală „psihosexuală”; solicită ca proiectul de lege privind combaterea discriminării și Comitetul pentru egalitatea de gen să fie aliniat la standardele UE, inclusiv în ceea ce privește egalitatea de gen și orientarea sexuală; îndeamnă autoritățile naționale și locale să pună capăt uciderii persoanelor transsexuale, inclusiv a lucrătorilor transsexuali;

31. consideră că Turcia ar trebui, în conformitate cu obligațiile sale în temeiul dreptului internațional, să adopte o legislație prin care să introducă, ca alternativă la stagiul militar, serviciul civil sau social care să nu fie punitiv din punctul de vedere al duratei sale și care să fie bazat pe libertatea de a alege; solicită guvernului să asigure respectarea pe deplin a hotărârii Curții Europene a Drepturilor Omului în cauza Ülke/Turcia, prin modificarea legislației, pentru a pune capăt urmării penale a celor care refuză să satisfacă serviciul militar din motive de conștiință pentru acest refuz; solicită guvernului să verifice acuzațiile de rele tratamente în cazul persoanelor care refuză să satisfacă serviciul militar din motive de conștiință aflate în custodie militară și să ia măsuri pentru a împiedica astfel de abuzuri în viitor;

32. subliniază că este important ca apărătorilor drepturilor omului să li se ofere o protecție efectivă; își exprimă îngrijorarea cu privire la faptul că au loc în continuare procese și urmăriri penale împotriva apărătorilor drepturilor omului și atrage atenția în mod deosebit asupra procesului intentat lui Pinar Selek, proces care a durat doisprezece ani în ciuda faptului că au fost date trei sentințe de achitare; invită Comisia să urmărească îndeaproape cazul acesteia, precum și toate celelalte cazuri similare, și să asiste în mod sistematic la astfel de procese;

33. îndeamnă principalele partide politice să găsească o soluție referitoare la interdicția de purtare a vălului în universități pentru a contracara efectele polarizante ale acestei chestiuni asupra societății turce; recomandă ca această soluție să aibă la bază respectarea libertății de a alege a femeilor;

34. solicită din nou cu fermitate guvernului turc ca, având în vedere faptul că, până în prezent, nu s-au înregistrat progrese cu urmare a Rezoluției nr. 1625 a APCE, să aplice politici de păstrare a caracterului bicultural al insulelor turcești Gokceada (Imvros) și Bozcaada (Tenedos) și, mai ales, să rezolve problemele cu care se confruntă membrii minorității elene în ceea ce privește drepturile referitoare la educație și la proprietate ale acestora;

Creșterea coeziunii sociale și a prosperității

35. își exprimă aprecierea cu privire la modul în care a rezistat economia turcă la criza economică mondială; subliniază că această revigorare economică constituie o ocazie unică de creștere a ratelor de participare la forța de muncă și de ocupare a forței de muncă, acestea fiind încă foarte scăzute, abia ajungând la 50 %, și de lansare a unui proces de integrare socială treptată; scoate în evidență responsabilitatea comună a guvernului și a partenerilor sociali și încurajează aceste entități să-și intensifice cooperarea pentru a consolida fundamentele unei economii de piață cu orientare socială;

Miercuri, 9 martie 2011

36. îndeamnă guvernul turc și guvernele statelor membre să analizeze și să prezinte situația integrării cetățenilor UE de origine turcă în societățile din noile țări de rezidență nu ca o amenințare, ci ca o oportunitate pentru viitorul societăților noastre;

37. ia act de interdependența economiilor UE și a Turciei și relevă potențialul acestora în ceea ce privește creșterea prosperității atât în UE, cât și în Turcia, pe măsură ce Turcia avansează pe calea integrării în piața UE;

38. salută îmbunătățirile introduse de amendamentele constituționale în domeniul dialogului social și al drepturilor sindicatelor; insistă însă asupra faptului că, pe lângă acestea, cadrul juridic, inclusiv legislația în curs de elaborare privind sindicatele, trebuie aliniat la normele UE și la cele ale OIM; încurajează toate părțile participante la Consiliul Economic și Social să-și intensifice angajamentul și cooperarea pentru a progresa către realizarea acestui obiectiv;

39. reiterează necesitatea consolidării coeziunii dintre regiunile din Turcia și dintre zonele rurale și cele urbane; evidențiază, în acest context, rolul deosebit al educației și necesitatea eliminării marilor disparități regionale care persistă în ceea ce privește calitatea educației și procentul înscrierilor;

40. invită guvernul turc să țină pe deplin seama de consecințele asupra sustenabilității și a mediului ce decurg din planurile sale privind o nouă infrastructură în domeniul apei și al energiei din cadrul proiectului din Anatolia de Sud-Est (GAP), care riscă să distrugă mediul și peisajul unic al multor regiuni și, în special, de impactul pe care acest proiect îl are asupra țării învecinate Irak; subliniază, în special, faptul că este necesar să se asigure modificarea proiectului de lege privind protecția naturii și biodiversitatea astfel încât să se conserve patrimoniul cultural și arheologic, în conformitate deplină cu normele europene, și să se împartă în mod clar în cadrul executivului responsabilitățile în ceea ce privește protejarea naturii; invită guvernul să adopte un cadru politic mai ambițios, susținut de planuri de acțiune specifice, pentru a combate creșterea emisiilor de carbon;

Stabilirea unor relații de bună vecinătate

41. invită guvernul turc și toate părțile implicate să sprijine în mod activ negocierile în curs de desfășurare cu privire la chestiunea legată de Cipru și să contribuie în mod concret la o soluționare globală și invită guvernul să faciliteze crearea unui climat adecvat pentru negocieri, începând imediat retragerea forțelor sale din Cipru; recomandă cu fermitate celor două comunități din Cipru să concluzioneze intens, după cum a solicitat Secretarul General al ONU, pe baza progreselor deja înregistrate în cadrul negocierilor, pentru a ajunge la o soluție sustenabilă, în concordanță cu rezoluțiile pertinente ale Consiliului de Securitate al ONU, promovând în special Rezoluția nr. 550 (1984), în conformitate cu principiile pe care se bazează UE, în beneficiul cetățenilor ciprioți, al UE și al Turciei;

42. încurajează Turcia să-și intensifice sprijinul acordat Comisiei pentru persoanele dispărute în Cipru, în special prin facilitarea accesului acestora în zonele militare și la arhive, și să ia toate măsurile corespunzătoare, conform constatărilor Curții Europene a Drepturilor Omului, în ceea ce privește aspectul umanitar legat de persoanele dispărute;

43. invită Turcia și autoritățile turco-cipriote să nu mai permită stabilirea altor cetățeni turci pe insulă întrucât aceasta ar continua să modifice echilibrul demografic și să reducă loialitatea cetățenilor săi față de un viitor stat comun bazat pe un trecut comun; invită Turcia să abordeze chestiunea legată de stabilirea cetățenilor turci pe insulă, în conformitate cu Convenția de la Geneva și cu principiile de drept internațional;

44. îndeamnă ambele părți, Turcia și Armenia, să ratifice, fără condiții prealabile, protocoalele și să deschidă frontiera și invită Turcia să facă uz de rolul important pe care îl are în regiune în scopul intensificării măsurilor de edificare a încrederii;

45. ia act de eforturile mai intense depuse de Turcia și de Grecia în vederea îmbunătățirii relațiilor lor bilaterale; consideră însă regretabil faptul că amenințarea de *casus belli* declarată de Marea Adunare Națională a Turciei la adresa Greciei nu a fost încă retrasă; se așteaptă de la guvernul turc să pună capăt încălcărilor continue ale spațiului aerian grec și zborurilor efectuate de aeronavele militare turcești deasupra insulelor grecești;

Miercuri, 9 martie 2011

46. subliniază că Convenția Națiunilor Unite asupra dreptului mării a fost semnată de UE, de cele 27 de state membre și de toate celelalte țări candidate și că aceasta face parte din *acquis-ul comunitar*; invită, prin urmare, guvernul turc să semneze și să ratifice fără întârziere această convenție;

47. apreciază adâncirea relațiilor dintre Turcia și Irak, inclusiv cu guvernul regional kurd al acestuia, și evidențiază mai ales contribuția Turciei la stabilizarea Irakului; îndeamnă Turcia să definească împreună cu guvernul irakian, și cu ceilalți vecini, măsuri de combatere a impactului negativ al proiectului de baraj hidroelectric anunțat de guvernul turc;

Progrese înregistrate în cooperarea UE-Turcia

48. deplânge faptul că Turcia nu a implementat protocolul adițional la acordul de asociere CE-Turcia, ceea ce continuă să afecteze procesul de negociere și invită guvernul turc să aplice în totalitate acest protocol;

49. ia act de progresele înregistrate de Turcia cu privire la capitolul privind energia și îndeamnă încă o dată Consiliul să deschidă fără întârziere negocierile pe acest capitol; invită guvernul turc să-și intensifice eforturile în cadrul negocierilor de aderare la Tratatul de instituire a Comunității Energiei; salută ratificarea Acordului interguvernamental Nabucco și semnarea memorandumului de înțelegere privind exploatarea conductei de gaze naturale de interconectare Turcia-Grecia-Italia (ITGI), ambele fiind proiecte importante pentru securitatea energetică a UE;

50. salută negocierile în curs de desfășurare cu privire la capitolul referitor la politica în domeniul siguranței alimentelor, veterinară și fitosanitară, care a fost deschis la 30 iunie 2010; încurajează Turcia să realizeze pașii necesari pentru a închide anumite capitole precum politica privind întreprinderile și industria și rețelele transeuropene;

51. salută finalizarea negocierilor privind acordul de readmisie UE-Turcia și invită guvernul turc ca, până la intrarea în vigoare a acestui acord, să asigure implementarea integrală a acordurilor bilaterale existente; subliniază importanța intensificării cooperării dintre UE și Turcia în domeniul gestionării migrației și al controlului la frontieră, inclusiv având în vedere procentul însemnat de imigranți ilegali care intră pe teritoriul UE prin Turcia; salută realizarea de consultări cu societatea civilă pe marginea a trei proiecte de lege în domeniul azilului și îndeamnă guvernul să prezinte fără întârziere Parlamentului aceste legi; consideră că, odată cu intrarea în vigoare a acordului de readmisie, Consiliul ar trebui să confere un mandat Comisiei pentru a lansa un dialog privind vizele, în cadrul căruia să se acorde o atenție specială condițiilor de intrare a oamenilor de afaceri și a studenților care călătoresc în UE, un pas necesar către realizarea mobilității persoanelor;

52. ia act de politica externă din ce în ce mai activă a Turciei, prin care se dorește consolidarea rolului de actor regional al acesteia; îndeamnă Vicepreședintele Comisiei/Înaltul Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate să țină pe deplin seama de această dimensiune și să conlucreze cu Turcia în vederea coordonării obiectivelor și a promovării adecvate a intereselor UE; invită guvernul turc să își intensifice coordonarea cu UE în domeniul politicii externe; salută, în principiu, politica recent anunțată de „zero probleme” în ceea ce privește vecinii Turciei, dar subliniază necesitatea de a menține angajamentul lipsit de ambiguitate al Turciei față de valorile și de interesele noastre europene comune; invită Vicepreședintele Comisiei/Înaltul Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate să intensifice dialogul existent cu Turcia în ceea ce privește chestiunile de politică externă de interes reciproc; în lumina faptului că Turcia, care este o democrație seculară cu o majoritate a populației musulmană, reprezintă pentru mulți din lumea arabă o sursă de inspirație, încurajează în mod energic continuarea eforturilor concertate în favoarea democratizării și dezvoltării din Orientul Mijlociu și Africa de nord;

53. subliniază importanța strategică a regiunii Mării Negre pentru UE; consideră că Turcia este un partener important al UE în această regiune și o invită pe aceasta să sprijine și să contribuie activ la punerea în aplicare a politicilor și acțiunilor UE în această regiune, inclusiv a unei eventuale strategii a UE pentru Marea Neagră;

Miercuri, 9 martie 2011

54. îndeamnă guvernul turc să sprijine în totalitate eforturile comunității internaționale de a împiedica Iranul să obțină arme nucleare și deplânge votul dat de Turcia împotriva rezoluției pertinente a Consiliului de Securitate al ONU; consideră că Turcia ar putea contribui la democratizarea și la consolidarea drepturilor omului în Iran, coordonându-și, în același timp, eforturile cu UE;

55. consideră că Turcia are un rol important în promovarea dialogului din cadrul procesului de pace din Orientul Mijlociu și în ceea ce privește contribuția sa la stabilizarea situației din Liban și invită Turcia să își reînnoiască relațiile strânse cu Israelul, să-și reia medierea constructivă și, în special, să contribuie la consolidarea Autorității Palestiniene;

56. apreciază angajamentul constructiv al Turciei în sprijinirea eforturilor partenerilor transatlantici în Afganistan și în Balcani; consideră însă regretabil faptul că obiecțiunile Turciei blochează cooperarea strategică NATO-UE dincolo de acordurile „Berlin plus”;

57. invită guvernul turc să semneze și să supună ratificării Statutul Curții Penale Internaționale, sporind astfel și mai mult contribuția și implicarea Turciei în cadrul sistemului multilateral global;

58. ia act de concluziile și de îmbunătățirile propuse de Comisie în raportul anual pe 2009 privind punerea în aplicare a Instrumentului de asistență pentru preaderare (IPA) pentru a stabili prioritățile legate de obiective și de proiecte, în conformitate cu criteriile de aderare, astfel cum s-a propus în Raportul special nr. 16/2009 al Curții de Conturi; subliniază importanța unei monitorizări cuprinzătoare a punerii în aplicare a IPA pe măsură ce sunt lansate mai multe proiecte;

*

* *

59. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, Secretarului General al Consiliului European, Președintelui Curții Europene a Drepturilor Omului, guvernelor și parlamentelor statelor membre și guvernului și parlamentului Republicii Turcia.

Procesul de integrare europeană a Muntenegrului

P7_TA(2011)0091

Rezoluția Parlamentului European din 9 martie 2011 referitoare la procesul de integrare europeană a Republicii Muntenegru

(2012/C 199 E/14)

Parlamentul European,

- având în vedere decizia Consiliului European din 17 decembrie 2010, de a acorda Muntenegrului statutul de țară candidată la aderarea la Uniunea Europeană,
- având în vedere Comunicarea Comisiei către Parlamentul European și Consiliu privind opinia Comisiei asupra cererii Muntenegru de a deveni membră a Uniunii Europene (COM(2010)0670),
- având în vedere Comunicarea Comisiei către Parlamentul European și Consiliu privind strategia de extindere și principalele provocări 2010-2011 (COM(2010)0660),

Miercuri, 9 martie 2011

- având în vedere Acordul de stabilizare și de asociere, încheiat la 29 martie 2010, între Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de o parte, și Republica Muntenegru, pe de altă parte ⁽¹⁾,
 - având în vedere Acordul de readmisie UE-Muntenegru din 8 noiembrie 2007 ⁽²⁾ și Regulamentul (CE) nr. 1244/2009 al Consiliului din 30 noiembrie 2009, adoptat la 1 decembrie 2009, de modificare a Regulamentului (CE) nr. 539/2001 de stabilire a listei țărilor terțe ai căror resortisanți trebuie să dețină viză pentru trecerea frontierelor externe și a listei țărilor terțe ai căror resortisanți sunt exonerați de această obligație ⁽³⁾,
 - având în vedere recomandările din 27-28 septembrie 2010 ale Comisiei parlamentare UE - Muntenegru de stabilizare și asociere,
 - având în vedere articolul 110 alineatul (2) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât Consiliul European din 19-20 iunie 2003 a reafirmat că viitorul Balcanilor de Vest este legat de Uniunea Europeană; întrucât acest lucru a fost confirmat de Consiliul European de la Bruxelles din 15-16 iunie 2006 și de cele ulterioare,
1. salută consensul general și prioritatea majoră acordată integrării europene de către guvernul și partidele de opoziție din Muntenegru, care au făcut posibile progrese importante în procesul de reformă de la independența țării; salută noua conducere politică de la Podgorica și încurajează noul guvern să continue procesul de integrare europeană al Muntenegrului și să accelereze reformele în vederea îndeplinirii criteriilor de la Copenhaga;
 2. salută decizia Consiliului European din 17 decembrie 2010, de a acorda Muntenegrului statutul de țară candidată în vederea aderării la Uniunea Europeană; regretă, cu toate acestea, faptul că statutul de țară candidată nu este însoțit de dreptul de a deschide negocierile și subliniază că decizia de inițiere a negocierilor nu ar trebui amânată inutil și nerezonabil; se așteaptă ca negocierile să înceapă cel târziu după publicarea raportului Comisiei privind progresele realizate, cu condiția ca Muntenegru să avanseze semnificativ în direcția îndeplinirii criteriilor stabilite de Comisie;
 3. salută decizia Consiliului de a acorda cetățenilor muntenegreni posibilitatea de a călători fără vize (liberalizarea totală a vizelor) în spațiul Schengen UE începând cu 19 decembrie 2009; subliniază importanța acestui pas pentru dezvoltarea contactelor interpersonale, în special în domeniul educației, cercetării și turismului, precum și a contactelor de afaceri și a cooperării sindicale internaționale; solicită statelor membre UE din afara spațiului Schengen să ia în considerare posibilitatea adoptării unui regim liberalizat al vizelor similar pentru cetățenii muntenegreni, având în atenție în special implementarea fluidă a sistemului de liberalizare a vizelor cu țările UE Schengen;
 4. salută faptul că procesul de stabilire a unui cadru juridic și constituțional al țării este în curs de finalizare; atrage atenția, cu toate acestea, asupra faptului că termenul pentru armonizarea sistemului juridic actual cu noua constituție a fost extins de patru ori și solicită autorităților să adopte rapid legislația importantă, în special amendamentele la cadrul juridic electoral; solicită tuturor partidelor politice să ajungă fără întârziere la un consens asupra proiectelor de lege conforme recomandărilor OSCE - ODIHR și ale Comisiei de la Veneția, și să amelioreze mecanismul de verificare a plângerilor legate de alegeri, depuse la comisia electorală sau înaintate instanțelor; solicită Parlamentului Muntenegrului să-și consolideze urgent și semnificativ capacitatea de evaluare a conformității legilor propuse de guvern cu acquis-ul și solicită Comisiei să ofere asistența tehnică necesară în această privință, în cadrul Instrumentului de preaderare; solicită insistent guvernului să confere procesului de elaborare a legilor mai multă transparență și accesibilitate pentru cetățeni;

⁽¹⁾ JO L 108, 29.4.2010, p. 1.

⁽²⁾ JO L 334, 19.12.2007, p. 25.

⁽³⁾ JO L 336, 18.12.2009, p. 1.

Miercuri, 9 martie 2011

5. constată cu satisfacție că IPA funcționează bine în Muntenegru; încurajează atât guvernul munte-negrean, cât și Comisia, să simplifice procedura administrativă pentru finanțările IPA, pentru a le face mai accesibile organizațiilor mai mici și necentralizate, sindicatelor și altor beneficiari;
6. reiterează importanța capitală a statului de drept pentru dezvoltarea țării și pentru credibilitatea instituțiilor statului în ochii cetățenilor; salută, în acest sens, activitatea tot mai intensă a guvernului și parlamentului de pregătire și adoptare a legilor necesare; subliniază, cu toate acestea, importanța participării opiniei publice la elaborarea noii legislații și a implementării sale efective pentru ca progresele să fie perceptibile pentru cetățeni;
7. salută inițiativa Parlamentului Muntenegrului de a profesionaliza funcția președintelui comisiei electorale centrale, însă solicită și profesionalizarea celorlalți membri ai acestui organism și ameliorarea competențelor sale, pentru a asigura o administrare transparentă, democratică și eficientă a procesului electoral;
8. constată că s-au realizat progrese semnificative în adoptarea legilor importante în domeniul luptei împotriva corupției și salută adoptarea unei noi strategii și a unui nou plan de acțiune, precum și crearea unei comisii naționale responsabile cu implementarea acestora; subliniază, cu toate acestea, că în multe domenii corupția este încă prevalentă, în special în construcții, privatizare și sectorul achizițiilor publice, și reprezintă o problemă gravă; constată, de asemenea, că rezultatele în privința anchetelor, urmărilor și condamnărilor definitive rămân slabe; subliniază importanța stabilirii unui cadru global, declarat explicit, de combatere a corupției, care să includă o mai bună aplicare a legii accesului la informații și o mai bună coordonare între autoritățile de aplicare a legii, precum și o autoritate unică, care să monitorizeze și să instituie obligații pentru organismele guvernamentale și să trateze plângerile din partea populației (Ombudsman); atrage atenția asupra necesității de a aplica efectiv legile adoptate în acest domeniu, pentru a oferi autorităților de aplicare a legii noi instrumente de luptă împotriva corupției; solicită modificarea cadrului legislativ referitor la finanțarea partidelor politice și a campaniilor electorale, în vederea asigurării unui control independent și a transparenței mecanismelor și finanțare;
9. solicită luarea unor măsuri energice pentru a elimina cazurile de conflicte de interese în administrația publică, consolidând comisia pentru conflictele de interese și conferindu-i competențele necesare pentru a verifica declarațiile de avere ale funcționarilor publici și a sancționa neregulile; solicită, de asemenea, modificarea legii privind prevenirea conflictelor de interese în exercitarea funcțiilor publice, care permite membrilor parlamentului și altor reprezentanți aleși să ocupe funcții ca membri ai organelor de administrație sau de supraveghere; în unele cazuri, acest conflict se poate rezolva printr-o transparență totală și prin declararea intereselor reprezentanților aleși;
10. subliniază că legislația privind libertatea de informare este implementată cu dificultate, în special în ceea ce privește furnizarea documentelor care pot revela acte coruptive în domeniul privatizării și licitațiilor publice; solicită insistent guvernului să faciliteze accesul la datele relevante; solicită insistent autorităților de stat să nu facă presiuni asupra organizațiilor neguvernamentale și non-profit și, în general, a actorilor societății civile care investighează cazuri de corupție și crimă organizată și care au un rol de control;
11. ia act de progresele reformei sistemului judiciar, demonstrate prin adoptarea unor modificări majore ale procedurilor penale și ale altor legi substanțiale, crescând efectivele de resurse umane și reducând întârzierile cauzelor în instanțe; subliniază, cu toate acestea, necesitatea asigurării fiabilității și eficienței sistemului judiciar și a procurorilor, precum și a independenței lor față de interferențele politice; subliniază necesitatea implementării complete a Codului etic; solicită de urgență modificarea sistemului de numire a judecătorilor și a procurorilor și eliminarea practicii de numire a procurorilor și a membrilor consiliilor magistraților și procurorilor doar de către parlament, cu majoritate simplă, și de către guvern; este îngrijorat, de asemenea, de posibilitatea unei acumulări excesive de puteri în persoana președintelui Curții Supreme și a Procurorului General; solicită adoptarea legii privind reglementarea accesului la asistență juridică gratuită; solicită unificarea jurisprudenței pentru a se asigura caracterul previzibil al sistemului judiciar și încrederea opiniei publice; subliniază importanța consolidării cooperării internaționale, în special cu țările vecine;
12. solicită Muntenegrului să amelioreze criteriile comune pentru formarea în domeniul judiciar, care să fie aplicate de Centrul pentru formare judiciară, și să aloce resursele financiare necesare pentru realizarea acestui obiectiv;

Miercuri, 9 martie 2011

13. solicită Comisiei să includă în următorul său Raport privind progresele acestei țări o evaluare a impactului și rezultatelor realizate în urma alocării fondurilor UE, în reforma sistemului judiciar și a luptei împotriva corupției;
14. subliniază faptul că criminalitatea organizată, și, în primul rând, spălarea de bani și contrabanda, rămâne o problemă în ciuda îmbunătățirilor cadrului juridic și a implementării sale; solicită autorităților să ia măsuri pentru a crește capacitățile de aplicare a legii, în special a capacităților dinamice de anchetă, și pentru a îmbunătăți coordonarea dintre diferitele organisme și agenții, precum și cooperarea cu autoritățile respective ale țărilor vecine și cu cele internaționale, pentru a obține rezultate solide în combaterea criminalității organizate; salută adoptarea Codului de procedură penală și solicită implementarea rapidă și corespunzătoare a acestuia;
15. salută îmbunătățirea lucrărilor parlamentului, dar recomandă eforturi suplimentare pentru a asigura calitatea bună a legislației adoptate și conformitatea sa cu *acquis-ul*; solicită alocarea mai multor resurse bugetare și umane, precum și acordarea unui volum mai mare de asistență parlamentului Muntenegrului de către UE, care să includă înfrățiri cu parlamentele statelor membre sau cu Parlamentul European, precum și creșterea capacităților deputaților și secretariatului parlamentului de a superviza și controla guvernul, așa cum se prevede în avizul Comisiei;
16. solicită continuarea reformelor din administrația publică, care încă nu dispun de suficiente resurse și sunt fățiș politizate, și, în mod deosebit, revizuirea legii funcționarilor publici și angajaților statului, pentru a crea un sistem de angajare cuprinzător și bazat pe merite, care să includă norme transparente de angajare și să stabilească proceduri pentru evoluția în carieră; subliniază, de asemenea, necesitatea consolidării resurselor umane la nivelul administrației locale și a furnizării unei finanțări suficiente pentru funcționarea acesteia, pentru a-i garanta eficiența și transparența, deosebit de importante în perspectiva descentralizării în curs; atrage atenția asupra necesității de a respecta deciziile cu caracter obligatoriu ale Autorității de administrare a resurselor umane; subliniază necesitatea de a îmbunătăți cadrul juridic și instituțional, pentru a crește gradul de responsabilitate și de respectare a statului de drept în rândul administrației publice, în special în domeniul precum administrația fiscală, licitațiile publice, planificarea urbană și acordarea de autorizații în administrațiile locale și vămi; salută deschiderea Școlii regionale de administrație publică (SReAP) în Danilovgrad;
17. salută adoptarea legii generale privind interzicerea discriminării la angajare și în furnizarea serviciilor publice, care împiedică orice formă de discriminare în afară de cea bazată pe merit, ca un pas important în crearea unui cadru juridic favorabil combaterii discriminării; ia act, cu toate acestea, de eventuale deficiențe rămase în legislație și solicită rectificarea lor; subliniază că grupurile vulnerabile, precum romii, populația ashkali și egiptenii sau persoanele cu dizabilități încă suferă probabil discriminări, iar discriminarea pe motive de orientare sexuală și identitate de gen persistă la scară largă, inclusiv din partea autorităților statului; solicită insistent autorităților muntenegrene să consolideze mecanismele de implementare pentru prevenirea, monitorizarea, sancționarea și urmărirea penală în cazuri de discriminare; este preocupat de faptul că dreptul la muncă al persoanelor cu dizabilități nu este pe deplin respectat și, în acest sens, salută Memorandumul privind situația persoanelor cu dizabilități pe piața muncii, semnat de Confederația Sindicatelor din Muntenegru (CTUM) și ONG-uri;
18. este preocupat de faptul că femeile continuă să fie subreprezentate în procesele decizionale și în pozițiile de conducere atât în administrația publică - parlament, ministere, posturile majore în guvern - cât și în societățile publice; solicită luarea rapidă a unor măsuri pentru a introduce rapid o politică privind integrarea egalității de gen, implementând planul de acțiune pentru egalitatea de gen și introducând principiul egalității de remunerare;
19. salută adoptarea legii privind protecția împotriva violenței în familie și solicită guvernului să o aplice rapid și să acorde sprijin financiar organizațiilor care oferă servicii victimelor; cere autorităților să promoveze o campanie de conștientizare, pentru a informa femeile cu privire la drepturile lor, precum și o politică a toleranței zero față de violența domestică;
20. îndeamnă autoritățile muntenegrene să asigure implementarea integrală a dispozițiilor legale pertinente, inclusiv a legii privind drepturile și libertățile minorităților; reamintește că toate minoritățile trebuie să fie protejate prin implementarea strictă a legii împotriva discriminării; încurajează Muntenegrul să depună în continuare eforturi pentru ridicarea gradului de conștientizare a tuturor tipurilor de discriminare; încurajează autoritățile muntenegrene să sprijine în continuare pe deplin implementarea planului său de acțiune în vederea soluționării statutului persoanelor strămutate;

Miercuri, 9 martie 2011

21. salută relațiile inter-etnice în general bune și protecția satisfăcătoare, în linii mari, a drepturilor minorităților din țară și reafirmă că aceasta este o bază pozitivă de inițiere a procesului de edificare a păcii într-o regiune care, la un moment dat, s-a caracterizat prin violență interetnică și strămutări masive de populație, însă solicită consultarea în continuare a opiniilor grupurilor minoritare de către autorități și în structurile administrative, pentru a contribui la reconciliere în regiune; atrage atenția, în acest scop, asupra necesității de a clarifica prevederea constituțională referitoare la reprezentarea corectă a minorităților și salută măsurile luate pentru a efectua statistici exacte în domeniu; solicită alinierea legii privind cetățenia și a legii privind străinii la standardele europene; încurajează liderii politici și religioși de ambele părți ale frontierei serbo-muntenegrene să contribuie la un climat interetnic pozitiv, prin găsirea unor soluții de compromis la chestiunile controversate, printre care și locurile de cult contestate;

22. ia act de faptul că comunitățile rome, ashkade și egiptene se confruntă cu discriminări frecvente; solicită autorităților să amelioreze condițiile de viață ale acestor comunități, precum și accesul lor la securitatea socială, servicii medicale, educație și locuri de muncă, și să le ofere documente de identitate, acestea constituind o condiție indispensabilă pentru accesul la orice serviciu public; subliniază urgența îmbunătățirii condițiilor de viață în tabăra Konik și a adoptării și implementării unei strategii sustenabile pentru îmbunătățirea condițiilor și, în cele din urmă, închiderea taberei;

23. reiterează importanța pentru democrație a unor organizații ale societății civile active și independente; salută îmbunătățirea cooperării guvernului cu ONG-urile, în special în lupta împotriva corupției; solicită consolidarea acestor relații și o mai largă consultare a ONG-urilor în elaborarea politicilor, inclusiv în formularea politicilor și a legilor și în ceea ce privește monitorizarea activităților autorităților; subliniază rolul esențial al actorilor societății civile în consolidarea cooperării regionale în domeniul social și în cel politic; salută lucrările Consiliului național pentru integrarea europeană, care include reprezentanți ai societății civile, guvernului, sistemului judiciar și opoziției, dar solicită consolidarea rolului său în procesul de integrare în UE;

24. încurajează guvernul muntenegrean să colaboreze îndeaproape și să poarte un dialog regulat cu ONG-urile, sindicatele și alte organizații ale societății civile; salută, în acest sens, numirea Consiliului de Cooperare dintre guvernul muntenegrean și ONG-uri; subliniază importanța consolidării cadrului instituțional de cooperare dintre guvern și ONG-uri, sindicate și alte organizații ale societății civile;

25. salută progresele realizate în implementarea procesului de reformă de la Bologna și solicită intensificarea eforturilor pentru a îmbunătăți calitatea atât a educației generale, cât și a formării profesionale, astfel încât să ofere tinerilor aptitudinile necesare pentru a concura cu succes pe piața muncii; îndeamnă la o implementare mai eficientă a Strategiei de educație incluzivă, care să integreze copiii din grupurile vulnerabile;

26. admite faptul că, prin adoptarea legii privind mijloacele de informare în masă electronice și modificarea codului penal, guvernul muntenegrean a progresat pe calea asigurării libertății de exprimare în mijloacele de informare în masă, însă solicită luarea unor măsuri suplimentare pentru a asigura independența și profesionalismul conernelor media, printre care consolidarea independenței radiodifuziunii publice; cere autorităților muntenegrene să-și demonstreze angajamentul în ceea ce privește funcționarea fără interferențe politice a sectorului media și garantarea independenței corpurilor legislative; atrage atenția asupra amenziilor disproporționate pentru calomnie, care continuă să constituie un obstacol în munca în condiții de libertate și independență a jurnaliștilor și solicită alinierea legislației și a practicilor în materie de calomnie cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului; subliniază că cazurile semnalate de intimidare și violență fizică împotriva jurnaliștilor și a activiștilor din cadrul societății civile trebuie anchetate complet și trebuie începută urmărirea atunci când aceasta se impune; subliniază importanța aplicării de către jurnaliști a unor standarde profesionale înalte și a unui cod etic profesional;

27. salută rezultatele bune obținute de această țară în implementarea reformelor economice, dar subliniază faptul că criza financiară a pus în evidență potențialele slăbiciuni ale modelului economic și subliniază urgența continuării schimbărilor structurale; solicită, în special, măsuri suplimentare pentru a îmbunătăți monitorizarea și punerea în execuție a contractelor de privatizare, pentru a asigura transparența în ceea ce privește subsidiile de la stat și pentru a adopta reglementări mai bune și mai simple privind mediul de afaceri și, mai ales, pentru a facilita funcționarea întreprinderilor mici și mijlocii;

Miercuri, 9 martie 2011

28. ia act de ameliorarea funcționării pieței muncii, dar este preocupat de nivelul semnificativ al angajărilor informale; consideră că economia informală reprezintă o problemă adânc înrădăcinată, a cărei rezolvare reclamă strategii de adâncime, care să includă toate aspectele societății; atrage atenția asupra faptului că piața muncii este în continuare caracterizată prin șomaj structural și, în același timp, posturile vacante care cer calificare înaltă rămân neocupate, ceea ce demonstrează o neconcordanță între competențele solicitate și cele oferite; salută adoptarea Cadrelor naționale al calificărilor, care include toate condițiile prealabile pentru eliminarea acestei nepotriviri, încurajează guvernul muntenegrean să-l implementeze fără întârziere;
29. subliniază importanța, pentru dezvoltarea Muntenegrului, a ameliorării infrastructurii de transport și a asigurării conectivității sistemului de transport cu cel al țărilor vecine; solicită continuarea dezvoltării rețelei feroviare și modernizarea celei existente, care reprezintă o alternativă viabilă și ecologică la transportul rutier și ar putea prelua o parte substanțială a transportului de mărfuri de pasageri;
30. subliniază faptul că Muntenegrul a ratificat principalele opt convenții cu privire la dreptul muncii ale Organizației Internaționale a Muncii (OIM) și Carta Socială Europeană revizuită; subliniază că, deși în codul muncii sunt prevăzute drepturile fundamentale legate de muncă și de sindicate, mai există încă unele restricții; încurajează Muntenegrul să consolideze în continuare drepturile în domeniul muncii și al sindicatelor; scoate în evidență rolul important al dialogului social și încurajează guvernul muntenegrean să se manifeste cu mai multă ambiție și să consolideze în continuare Consiliul Social; subliniază importanța îmbunătățirii transparenței și eficacității Consiliului Social;
31. salută definirea prin Constituție a Muntenegrului ca stat ecologic; constată rolul semnificativ jucat în economie de turism și potențialul acestuia de a contribui la dezvoltarea țării; ia act, cu toate acestea, de riscul de deteriorare a mediului din cauza turismului și solicită guvernului să ia mai multe măsuri pentru a proteja natura, cum ar fi implementarea rapidă a legii mediului și a legilor derivate importante, și să facă eforturile necesare pentru a preveni posibila devastare a coastei Mării Adriatice; atrage atenția în mod special asupra necesității unei gestionări eficiente a deșeurilor, mai ales la nivel local, pentru a asigura depozitarea acestora în condiții de siguranță; salută măsurile de creare a unei economii cu mai puține emisii de dioxid de carbon, prin dezvoltarea potențialului enorm al țării în materie de hidroenergie și alte tipuri de energii regenerabile, care va contribui la satisfacerea nevoilor interne și va fi chiar o resursă semnificativă la export și o modalitate de a atrage valută străină în țară; avertizează însă că barajele de mari dimensiuni au adesea importante efecte negative asupra mediului și solicită efectuarea unor evaluări ecologice corespunzătoare și transparente, inclusiv cu privire la „opțiunile mai bune din punct de vedere ecologic”, precum și participarea publicului și implicarea societății civile înainte de aprobarea sau autorizarea acestora, în conformitate cu acquis-ul UE;
32. îndeamnă autoritățile muntenegrene, în special Ministerul Economiei, să posteze public pe site-ul său toate documentele și anexele legate de recentul acord privind instalarea unui cablu submarin de transport de energie între Muntenegru și Italia; solicită publicarea tuturor consecințelor acordului, inclusiv a impactului său asupra mediului;
33. ia act cu satisfacție de faptul că Muntenegrul s-a angajat ferm în cooperarea regională și este un partener regional constructiv; felicită Muntenegru pentru relațiile bune cu țările vecine și pentru rolul său general stabilizator în regiune; constată că această țară este un membru activ al majorității organizațiilor regionale și a încheiat o serie de acorduri cu țările vecine în domeniul judiciar și al poliției; salută acordul de readmisie, ratificat recent, cu Croația și Serbia, precum și acordul de extrădare încheiat de curând cu Serbia și Croația; solicită acestei țări să-și rezolve rapid diferendele frontaliere cu Croația, prin intermediul Curții Internaționale de Justiție;
34. subliniază că parlamentul Muntenegrului a fost primul din regiune care a adoptat rezoluția privind genocidul de la Srebrenica și salută acest pas ca o contribuție importantă la reconcilierea regională;
35. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, precum și guvernului și parlamentului Republicii Muntenegru.
-

Miercuri, 9 martie 2011

Strategia UE pentru integrarea romilor

P7_TA(2011)0092

Rezoluția Parlamentului European din 9 martie 2011 privind Strategia UE privind incluziunea romilor (2010/2276(INI))

(2012/C 199 E/15)

Parlamentul European,

- având în vedere Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, în special articolele 1, 8, 19, 20, 21, 24, 25, 35 și 45,
- având în vedere normele internaționale în materie de drepturi ale omului, în special Convenția internațională privind eliminarea tuturor formelor de discriminare rasială, Declarația din 1992 a ONU privind drepturile persoanelor care aparțin minorităților naționale, etnice, religioase și lingvistice, Convenția privind eliminarea tuturor formelor de discriminare a femeilor și Convenția Organizației Națiunilor Unite cu privire la drepturile copilului,
- având în vedere convențiile europene privind apărarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, în special Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și jurisprudența aferentă a Curții Europene a Drepturilor Omului, Carta socială europeană și recomandările aferente ale Comitetului european pentru drepturile sociale, precum și Convenția-cadru a Consiliului Europei privind protecția minorităților naționale,
- având în vedere articolele 2 și 3 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene în care sunt prevăzute drepturile fundamentale și principiile pe care se întemeiază Uniunea Europeană, inclusiv principiile nediscriminării și liberei circulații,
- având în vedere articolul 5 alineatul (3) din Tratatul privind Uniunea Europeană, care conferă temeiul juridic pentru acțiuni la nivelul Uniunii dacă obiectivele acțiunii propuse nu pot fi realizate în suficientă măsură de statele membre, dar pot fi realizate mai bine la nivelul Uniunii,
- având în vedere articolul 6 din Tratatul privind Uniunea Europeană care se referă la drepturile omului,
- având în vedere articolul 7 din Tratatul privind Uniunea Europeană care prevede sancțiuni și suspendarea drepturilor în cazul unor încălcări grave ale dreptului Uniunii,
- având în vedere articolele 9 și 10 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, care obligă statele membre să țină seama - ca cerință orizontală - de promovarea unui nivel ridicat de ocupare a forței de muncă, de garantarea unei protecții sociale adecvate, de combaterea excluderii sociale, precum și de niveluri ridicate de educație, pregătire profesională și protecție a sănătății umane și de combaterea discriminării pe criterii de rasă sau origine etnică,
- având în vedere articolul 19 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, prin care Consiliul este abilitat să adopte măsurile corespunzătoare în vederea combaterii discriminării pe criterii de rasă sau origine etnică,
- având în vedere articolul 151 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, care definește promovarea ocupării forței de muncă, a unor condiții mai bune de viață și de muncă și a unei protecții sociale adecvate drept obiective ale Uniunii și ale statelor membre;

Miercuri, 9 martie 2011

- având în vedere articolul 153 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, care definește domeniile în care Uniunea trebuie să sprijine și să completeze activitățile statelor membre, și, în mod deosebit, articolul 153 alineatul (1) litera (h) referitor la integrarea persoanelor excluse de pe piața muncii și articolul 153 alineatul (1) litera (j) referitor la combaterea excluderii sociale,
- având în vedere Titlul XVIII din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene care se referă la coeziunea economică, socială și teritorială,
- având în vedere articolul 352 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, („clauza de flexibilitate”) care prevede adoptarea unor măsuri adecvate în vederea realizării unuia dintre obiectivele stabilite în tratate,
- având în vedere articolele 3, 8, 16, 18, 20, 21 și 157 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
- având în vedere recomandarea 1355 (1998) a Consiliului Europei referitoare la combaterea excluderii sociale și consolidarea coeziunii sociale în Europa,
- având în vedere Carta europeană a limbilor regionale sau minoritare a Consiliului Europei, referitoare la recunoașterea limbilor regionale și minoritare ca parte integrantă a patrimoniului cultural european, precum și Convenția-cadru a Consiliului Europei privind protecția minorităților naționale,
- având în vedere rezoluția sa din 28 aprilie 2005 privind situația romilor în Uniunea Europeană ⁽¹⁾,
- având în vedere rezoluția sa din 1 iunie 2006 privind situația femeilor de etnie romă în Uniunea Europeană ⁽²⁾,
- având în vedere rezoluția sa din 15 noiembrie 2007 referitoare la aplicarea Directivei 2004/38/CE privind dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre pentru cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora ⁽³⁾,
- având în vedere rezoluția sa din 31 ianuarie 2008 referitoare la o Strategie europeană privind romii ⁽⁴⁾,
- - având în vedere rezoluția sa din 10 iulie 2008 referitoare la recensământul persoanelor de etnie romă din Italia pe criteriul apartenenței etnice ⁽⁵⁾,
- având în vedere rezoluția sa din 11 martie 2009 referitoare la situația socială a romilor și la îmbunătățirea accesului lor pe piața muncii din UE ⁽⁶⁾,
- având în vedere rezoluția sa din 25 martie 2010 referitoare la cel de-al doilea summit european privind romii ⁽⁷⁾,

⁽¹⁾ JO C 45 E, 23.2.2006, p. 129.

⁽²⁾ JO C 298 E, 8.12.2006, p. 283.

⁽³⁾ JO C 282 E, 6.11.2008, p. 428.

⁽⁴⁾ JO C 68 E, 21.3.2009, p. 31.

⁽⁵⁾ JO C 294 E, 3.12.2009, p. 54.

⁽⁶⁾ JO C 87 E, 1.4.2010, p. 60.

⁽⁷⁾ JO C 4 E, 7.1.2011, p. 7.

Miercuri, 9 martie 2011

- având în vedere rezoluția sa din 9 septembrie 2010 privind situația romilor și libera circulație în Uniunea Europeană ⁽¹⁾,
- având în vedere Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date ⁽²⁾,
- având în vedere Directiva 2000/43/CE a Consiliului din 29 iunie 2000 de punere în aplicare a principiului egalității de tratament între persoane, fără deosebire de origine rasială sau etnică ⁽³⁾,
- având în vedere Directiva 2000/78/CE a Consiliului din 27 noiembrie 2000 de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă ⁽⁴⁾,
- având în vedere Directiva 2004/38/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre pentru cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora ⁽⁵⁾,
- având în vedere Decizia-cadru 2008/913/JAI din 28 noiembrie 2008 privind combaterea anumitor forme și expresii ale rasismului și xenofobiei prin intermediul dreptului penal ⁽⁶⁾,
- având în vedere Regulamentul (UE) nr. 437/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 mai 2010 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1080/2006 privind Fondul european de dezvoltare regională în ceea ce privește eligibilitatea intervențiilor în domeniul locuințelor în favoarea comunităților marginalizate ⁽⁷⁾,
- având în vedere concluziile Consiliului European din decembrie 2007 și iunie 2008, concluziile Consiliului Afaceri Generale din decembrie 2008,
- având în vedere concluziile Consiliului pentru ocuparea forței de muncă, politică socială, sănătate și consumatori referitoare la incluziunea romilor, adoptate la Luxemburg la 8 iunie 2009, în special cele zece principii de bază comune privind incluziunea romilor anexate la concluzii,
- având în vedere Comunicarea Comisiei referitoare la integrarea socială și economică a romilor în Europa (COM(2010)0133), crearea unui grup operativ ⁽⁸⁾ (la 7 septembrie 2010), primele rezultate ale grupului operativ ⁽⁹⁾ și rapoartele Agenției pentru Drepturi Fundamentale a Uniunii Europene;
- având în vedere documentul de lucru al serviciilor Comisiei intitulat „Romii din Europa: Punerea în aplicare a instrumentelor și politicilor Uniunii Europene privind incluziunea romilor – Raport de progres 2008-2010” SEC(2010)0400,
- având în vedere primul summit european privind romii, organizat la Bruxelles, la 16 septembrie 2008, și cel de-al doilea summit european privind romii, organizat la Cordoba la 8 aprilie 2010,

⁽¹⁾ Texte adoptate, P7_TA(2010)0312.

⁽²⁾ JO L 281, 23.11.1995, p. 31.

⁽³⁾ JO L 180, 19.7.2000, p. 22.

⁽⁴⁾ JO L 303, 2.12.2000, p. 16.

⁽⁵⁾ JO L 158, 30.4.2004, p. 77.

⁽⁶⁾ JO L 328, 6.12.2008, p. 55.

⁽⁷⁾ JO L 132, 29.5.2010, p. 1.

⁽⁸⁾ IP/10/1097.

⁽⁹⁾ MEMO/10/701 din 21.12.2010.

Miercuri, 9 martie 2011

- având în vedere rapoartele privind romii, rasismul și xenofobia în statele membre ale UE în 2009, publicate de Agenția pentru Drepturi Fundamentale ⁽¹⁾, precum și rapoartele Comisarului pentru drepturile omului al Consiliului Europei, Thomas Hammarberg,
 - - având în vedere recomandările, opiniile și declarațiile Consiliului Europei referitoare la această problemă, cum ar fi Concluziile întâlnirii la nivel înalt a Consiliului Europei privind situația romilor (Strasbourg, 20 octombrie 2010) ⁽²⁾;
 - având în vedere proclamarea în 2005 a Deceniului pentru integrarea romilor și crearea Fondului de educație pentru romi de către mai multe state membre ale UE, țări candidate și alte țări care beneficiază de o prezență importantă a instituțiilor Uniunii Europene,
 - având în vedere recomandările Comitetului ONU pentru eliminarea discriminării rasiale cu ocazia celei de-a 77-a sesiuni (2-27 august 2010),
 - având în vedere raportul Consiliului Europei intitulat „Al patrulea Raport ECRI privind Franța”, publicat la 15 iunie 2010,
 - având în vedere articolul 48 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne și avizul Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale, cel al Comisiei pentru dezvoltare regională și cel al Comisiei pentru cultură și educație (A7-0043/2011),
- A. întrucât o mare parte din cei 10-12 milioane de romi, dintre care cei mai mulți sunt cetățeni europeni, au avut de suferit de pe urma unor discriminări sistematice și, prin urmare, se confruntă cu un grad intolerabil de mare de excludere socială și economică și încălcări ale drepturilor omului și sunt supuși unei grave stigmatizări și discriminări în viața publică și privată;
- B. întrucât există încă disparități economice și sociale între diferitele regiuni ale Uniunii Europene și întrucât o proporție semnificativă a comunității rome trăiește în regiuni care sunt printre cele mai puțin avansate din punct de vedere economic și social din Uniune,
- C. întrucât Uniunea Europeană se bazează pe principiile consacrate în Carta drepturilor fundamentale a UE și în tratatele UE, printre care se numără principiul nediscriminării, drepturile specifice pe care le implică cetățenia europeană, libera circulație și egalitatea;
- D. întrucât, în cadrul unei declarații comune cu ocazia celui de-al doilea summit privind romii, care a avut loc la Cordoba în perioada 8-9 aprilie 2010, trei state membre ale UE s-au angajat să continue integrarea problematicii romilor în politicile europene și naționale referitoare la drepturile fundamentale și protecția împotriva rasismului, sărăciei și excluderii sociale; să îmbunătățească foaia de parcurs a platformei integrate pentru includerea romilor, în care să fie stabilite obiective și rezultate-cheie prioritare, și să se asigure că instrumentele financiare existente ale Uniunii Europene, în special fondurile structurale, sunt puse la dispoziția romilor;

⁽¹⁾ Raport privind rasismul și xenofobia în statele membre ale UE în 2009; Studiu privind minoritățile și discriminarea în Uniunea Europeană, raport specific: situația romilor în 2009; Situația cetățenilor romi din UE care se deplasează și se stabilesc în alte țări din UE; Condițiile de locuit ale romilor și ale populației itinerante în Uniunea Europeană: raport comparativ.

⁽²⁾ CM(2010)133.

Miercuri, 9 martie 2011

- E. întrucât excluderea copiilor romi din sistemul de învățământ are consecințe negative asupra drepturilor romilor, îndeosebi a dreptului la muncă, ceea ce accentuează marginalizarea acestora;
- F. întrucât populațiile care doresc să-și perpetueze tradiția de nomadism pe teritoriul Europei sunt cele mai afectate de analfabetism, iar în calea școlarizării copiilor acestor persoane apar, prin urmare, obstacole de ordin cultural;
- G. întrucât copiilor romi trebuie să li se garanteze condițiile materiale necesare școlarizării, în special prin numirea unor mediatori școlari;
- H. întrucât UE a elaborat o gamă de instrumente utile, mecanisme și fonduri pentru promovarea incluziunii romilor, dar aceste instrumente acționează separat la nivelul mai multor politici și nu au fost corect monitorizate, și prin urmare efectul și beneficiile lor sunt dificil de măsurat; întrucât, în pofida existenței a numeroase mecanisme și instituții destinate cooperării, problemele și provocările privind incluziunea romilor nu au fost rezolvate în mod eficient până acum și, deci, menținerea politicilor actuale fără nicio modificare nu este sustenabilă,
- I. întrucât „Deceniul de integrare a romilor” a fost lansat în 2005 pentru a combate discriminarea și pentru a îmbunătăți situația economică și socială a romilor și întrucât semnatarii Declarației Deceniului – Bulgaria, Croația, Ungaria, Muntenegru, Republica Cehă, România, Serbia, Slovacia și Fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei – și-au luat angajamentul de a face eforturi pentru eliminarea discriminării și pentru eradicarea diferențelor inacceptabile dintre romi și restul societății;
- J. întrucât integrarea reală a romilor este posibilă doar prin recunoașterea reciprocă a drepturilor și îndatoririlor comunităților interesate;
- K. întrucât în unele state membre au avut loc repatrieri și returnări ale romilor, fiind adesea însoțite de stigmatizarea acestora și de un discurs politic general ostil romilor;
- L. întrucât nediscriminarea, deși indispensabilă, este încă un răspuns inadecvat la o întreagă istorie de discriminări la adresa romilor și întrucât este prin urmare necesară completarea și consolidarea legislației privind egalitatea de tratament și politicile de nevoi specifice ale populației roma, cu privire la respectarea deplină, la protecția și promovarea drepturilor fundamentale, egalitate și nediscriminare, la aplicarea integrală și nediscriminatorie a legislației, a politicilor și mecanismelor de monitorizare și sancționare a încălcărilor drepturilor romilor, precum și îndeplinirea și accesul egal la drepturile omului în domeniile angajării, locuințelor, culturii, sănătății, participării la viața publică, formării, educației și libertății de circulație prin intermediul unei strategii la nivelul UE;
- M. întrucât abordarea politică mai puțin constrângătoare din cadrul metodei deschise de coordonare, care se bazează pe participarea voluntară a statelor membre și fără să conțină niciun stimulent puternic care să producă rezultate eficiente, s-a dovedit insuficientă pentru promovarea incluziunii romilor, iar această limitare poate fi depășită parțial prin corelarea mai strânsă a mecanismelor de finanțare ale UE de procesele de revizuire colegială;
- N. întrucât femeile din minoritățile etnice, și mai ales femeile rome, se confruntă cu o discriminare mult mai accentuată decât cea suferită de bărbații din același grup etnic sau femeile din populația majoritară și întrucât rata de angajare a femeilor rome este mai mică chiar decât cea a bărbaților romi și, pe de altă parte, datorită rolului lor în familie, femeile pot constitui elementele principale ale incluziunii comunităților marginalizate;
- O. întrucât este necesar să se acorde o atenție deosebită minorilor și copiilor în elaborarea unei strategii europene pentru integrarea romilor;

Miercuri, 9 martie 2011

- P. întrucât Strategia UE privind incluziunea romilor abordează toate formele de încălcare a drepturilor fundamentale ale romilor - inclusiv discriminarea, segregarea, discursurile care incită la ură, stereotipurile etnice, amprentarea ilegală, precum și evacuarea și expulzarea ilegală – asigurând transpunerea completă și implementarea consolidată a tuturor directivelor și a legislației UE în materie;
- Q. întrucât stigmatizarea din ce în ce mai pronunțată a populației rome, precum și atitudinile împotriva romilor exprimate în discursurile politice sau de public constituie cauze de îngrijorare, întrucât repatrierile discutabile și returnările romilor care s-au petrecut în câteva state membre au creat teamă și anxietate în rândul populației rome, precum și niveluri îngrijorătoare de rasism și discriminare;
- R. întrucât șansele romilor de a avea aceleași drepturi și obligații ca cetățenii unui stat membru depind în cea mai mare parte de deținerea unor documente legale de cetățenie;
- S. întrucât accesul populației rome la o educație și o formare profesională de calitate, partajarea și înțelegerea culturii, valorilor și patrimoniului ei cultural, participarea la viața asociativă și o mai bună reprezentare sunt aspecte absolut necesare unei abordări holistice a implementării strategiilor naționale și europene vizând incluziunea și participare lor la viața civică;
- T. întrucât o educație și o formare de calitate influențează viitorul fiecărui individ, atât pe plan personal, cât și profesional, precum și în ceea ce privește participarea sa la viața civică, fiind, în consecință, esențial să se asigure condiții de acces la educație și formare egale pentru toți, fără niciun fel de discriminare, și întrucât integrarea în programele școlare, încă de la o vârstă fragedă, a diversității culturale și a luptei împotriva stereotipurilor constituie un mijloc important de incluziune a romilor și o cale spre înțelegerea reciprocă;
- U. întrucât, la 19 octombrie 2010, Comisia a anunțat prezentarea unui cadru UE referitor la strategiile naționale privind romii în aprilie 2011 ⁽¹⁾,
1. invită Comisia să propună iar Consiliul să adopte o Strategie a UE pentru integrarea romilor (denumită în continuare – „Strategia”) ca plan de acțiune la nivel UE, indicativ, cuprinzător și pe mai multe niveluri, ce va fi pregătit și implementat la toate nivelurile politice și administrative, și care să poată evolua în funcție de necesități, bazat pe valorile fundamentale ale egalității, ale respectării drepturilor, ale nediscriminării și egalității de gen, care să aibă la bază sarcinile, obiectivele, principiile și instrumentele definite în tratate și în Carta Drepturilor Fundamentale, după cum s-a menționat mai sus, precum și în legislația UE relevantă, și care, de asemenea, să se bazeze pe competențele partajate ale Uniunii, precum și pe acțiunile complementare, de sprijin, și de coordonare ale acesteia;
 2. recunoaște că în diverse state membre comunitățile rome se confruntă cu discriminare și/sau adesea cu prejudecăți, iar această situație este exacerbată de criza economică și financiară actuală, ducând la pierderea de locuri de muncă; subliniază faptul că incluziunea populației rome este responsabilitatea atât a tuturor statelor membre, cât și a instituțiilor UE; solicită statelor membre să coopereze pe deplin cu UE și cu reprezentanții populației rome pentru elaborarea unor politici integrate, care să utilizeze toate resursele financiare ale UE disponibile în cadrul fondurilor UE, în special în cadrul FEDER, ESF și FEADR, precum și să promoveze incluziunea romilor la nivel național, regional și local; invită Comisia să acorde o atenție specială cererilor de asistență tehnică pentru a putea îmbunătăți eficiența tuturor instrumentelor disponibile pentru integrarea comunităților rome;
 3. reamintește disponibilitatea programelor și fondurilor europene și faptul că acestea pot fi folosite pentru integrarea socială și economică a romilor, dar și faptul că este necesară o mai bună comunicare la toate nivelurile între autoritățile locale, societatea civilă și grupurile-țintă potențiale, astfel încât romii să fie informați cu privire la aceste programele și fonduri; în plus, încurajează folosirea fondurilor UE existente pentru construirea de noi case sau pentru renovarea caselor existente sau pentru îmbunătățirea infrastructurii energetice, a utilităților locale, a sistemelor de comunicare sau educație, a măsurilor luate pentru îmbunătățirea accesului la piața muncii etc.;

(1) MEMO/10/502.

Miercuri, 9 martie 2011

4. solicită, prin urmare, Comisiei:
 - (a) să adopte în cadrul strategiei *domenii prioritare*, în special:
 - drepturi fundamentale, îndeosebi nediscriminarea, egalitatea și libera circulație;
 - educație și formare profesională și continuă;
 - cultură;
 - ocuparea forței de muncă;
 - locuințe, inclusiv un mediu sănătos și o infrastructură corespunzătoare;
 - sănătate, îmbunătățirea stării de sănătate a populației rome și
 - participarea politică și civică a societății civile rome, inclusiv a tinerilor romi;
 - (b) să prezinte în strategie o foaie de parcurs privind standardele minime obligatorii la nivelul UE pentru domeniile prioritare privind educația, încadrarea în muncă, locuințele și îngrijirea sănătății;
 - (c) să definească *obiectivele* strategiei în corelație cu domeniile prioritare, în special:
 - să adopte și să consolideze legislație și măsuri eficiente vizând combaterea discriminării în toate domeniile, inclusiv a discriminării multiple, și să garanteze, să protejeze și să promoveze drepturile fundamentale, egalitatea și nediscriminarea și dreptul la liberă circulație, inclusiv campanii de conștientizare destinate romilor sau publicului larg, pentru a eradica obstacolele discriminatorii;
 - să combată atitudinile împotriva romilor, prejudecățile, stereotipurile, rasismul și xenofobia, stigmatizarea, discursurile care incită la ură împotriva romilor, îndeosebi prin asigurarea implementării depline a legislației relevante și impunerea unor pedepse adecvate pentru infracțiunile motivate rasial;
 - să se asigure că mijloacele media nu diseminează prejudecăți împotriva comunității rome și promovează o imagine pozitivă a diversității, permițând, totodată, o participare mai proporționată a romilor în presă;
 - să preîntâmpine abuzurile în materie de drepturile omului și să asigure protecția victimelor abuzurilor, furnizarea de consiliere juridică și de măsuri reparatorii, în special în ceea ce privește situația copiilor și a femeilor rome, care suferă adesea o dublă discriminare;
 - să introducă măsuri preventive împotriva traficului de ființe umane, o mare parte dintre acestea fiind romi;
 - să asigure instruirea persoanelor implicate la toate nivelurile administrației, justiției și poliției în ceea ce privește practicile nediscriminatorii;

Miercuri, 9 martie 2011

- să contribuie la crearea unui dialog între autoritățile locale, organele judecătorești, poliție și comunitatea romă pentru a elimina discriminarea în sfera judiciară, a îmbunătăți încrederea și a combate elaborarea profilelor delictuale pe criterii etnice;
- să asigure accesul egal la educație de calitate universală;
- să asigure un acces egal la formarea profesională pentru adulți și la învățarea continuă;
- să asigure acces egal la serviciile sociale și la infrastructura pentru îngrijiri de bază, cum ar fi îngrijirile acordate copiilor și persoanelor în vârstă;
- să asigure eliminarea segregării în școli și clasele de curs, și prin crearea unui climat școlar incluziv și prin angajarea de mediatori școlari pentru problematica romilor;
- să favorizeze oferirea unui acces egal la pregătirea corespunzătoare în vederea competitivității pe piața muncii;
- să asigure oferirea unui acces egal la educația preșcolară;
- să asigure educația fetelor;
- să furnizeze educație de tip intercultural;
- să faciliteze dialogul între familii și școli, în special prin intermediul „mediatorilor”;
- să asigure creșterea numărului de profesori romi, să asigure protejarea limbii și identității copiilor romi, prin oferirea de învățământ în propria lor limbă;
- să introducă măsuri de prevenire a abandonului școlar timpuriu și a rezultatelor slabe la școală;
- să introducă măsuri de reșcolarizare a copiilor care au abandonat sistemul de învățământ, precum crearea unor programe pentru oferirea unei a doua șanse;
- să ofere un acces egal la învățământul secundar și superior;
- să asigure combaterea reprezentării excesive a romilor în școlile speciale;
- să ajute la combaterea sărăciei în rândul copiilor, reducerea separării copiilor de familiile lor și prevenirea plasării acestora în îngrijirea mamelor sociale sau în sistemul de îngrijiri sociale datorate sărăciei;
- să asigure un acces real la piața forței de muncă și să dezvolte și să pună la dispoziție micro-credite pentru antreprenoriat și activități independente;
- să asigure un acces egal la locuințe rezonabile ca preț și confortabile și eliminarea segregării teritoriale;
- să garanteze dreptul la o adresă înregistrată, inclusiv posibilitatea de înregistrare la o organizație a societății civile, să garanteze situații de stare civilă complete și la zi pentru toți cetățenii romi și să asigure combaterea discriminărilor în emiterea de documente administrative;

Miercuri, 9 martie 2011

- să asigure combaterea inegalităților prin oferirea de acces egal la servicii de sănătate de calitate și la acțiunile preventive de sănătate publică, îndeosebi pentru combaterea inegalităților acordând o importanță specială protecției sănătății grupurilor vulnerabile precum femeile, copiii, persoanele în vârstă și cele cu dizabilități;
 - să asigure abilitarea societății civile rome, inclusiv printr-o politică de consolidare a capacităților și prin consolidarea capacității administrative la nivel național, regional și local, precum și prin încurajarea participării civile și politice a populației rome;
 - să ajute la consolidarea cetățeniei active, implicarea romilor în toate sferele vieții publice și politice și întărirea reprezentării lor în instituții și în organele alese la nivel local, național și la nivelul UE;
 - să introducă o perspectivă de extindere și vecinătate a Strategiei, prin care să se impună o îmbunătățire a situației romilor în țările în curs de aderare și candidate, precum și în țările cu statut de potențial candidat și în țările implicate în Politica europeană de vecinătate; în plus, să stabilească priorități de evaluare a progreselor în acest domeniu în Rapoartele anuale de monitorizare și în documentele de analiză a țărilor din Politica europeană de vecinătate;
 - să asigure respectul pentru cultură și conservarea patrimoniului cultural;
 - să asigure integrarea perspectivei de egalitate de gen abordând nevoile specifice ale femeilor rome prin implicarea lor în elaborarea de politici; să elimine practicile de căsătorie a copiilor;
 - să oprească returnările romilor în țările în care aceștia ar putea fi supuși torturii sau tratamentelor crude, inumane sau degradante sau pedepselor;
5. subliniază faptul că programele complexe și programele adaptate nevoilor specifice ale comunităților rome care trăiesc în condiții diferite sunt esențiale și că, în acest context, este necesară asigurarea accesului populației rome la servicii specifice la fața locului;
6. reamintește că un sprijin adecvat în completarea veniturilor, piețe ale muncii care favorizează integrarea și accesul la servicii de calitate sunt piloni de bază ai strategiei de integrare activă prezentate în Recomandarea 2008/867/CE;
7. subliniază că asistența socială, condiții decente de locuit și îmbrăcăminte adecvată, programele de dezvoltare timpurie de înaltă calitate accesibile tuturor și o educație nesegregată de calitate, desfășurată într-un climat de integrare, în care există disponibilitatea de a implica părinții, sunt elemente esențiale pentru asigurarea egalității de șanse și a posibilității de a participa pe deplin în societate și pentru eliminarea discriminării viitoare; subliniază necesitatea de a combate absenteismul și abandonul școlar timpuriu și de a oferi subvenții și sprijin financiar; susține că educația, oportunitățile de formare și asistența în căutarea unui loc de muncă oferite adulților sunt esențiale pentru a sprijini ocuparea forței de muncă și continuarea activității profesionale în rândul romilor cu scopul de a se evita reproducerea excluderii sociale;
8. sugerează ca prevenirea marginalizării să înceapă din copilărie, prin înregistrarea copiilor în registrul populației imediat după naștere, astfel încât să li se recunoască naționalitatea și să poată avea acces la toate serviciile sociale; consideră în special că pentru copiii romi ar trebui să se asigure servicii de educație primară de înaltă calitate și că ar trebui luate măsuri speciale pentru sprijinirea școlarizării lor;
9. reamintește provocările cu care romii, în special femeile și fetele, se confruntă în ceea ce privește sărăcia extremă, discriminarea și excluderea, fenomene din cauza cărora nu au acces la niveluri superioare de educație, la locuri de muncă și la servicii sociale; solicită Comisiei și statelor membre să abordeze nevoile specifice ale femeilor și fetelor rome prin aplicarea unei perspective de gen în toate politicile pentru integrarea romilor, precum și să ofere protecție subgrupurilor celor mai vulnerabile;

Miercuri, 9 martie 2011

10. invită statele membre să ia măsuri concrete pentru a informa cetățenii cu privire la situația istorică și actuală a romilor folosind, printre alte materiale, rapoartele Agenției pentru Drepturile Fundamentale drept sursă în acest scop;
11. subliniază că strategia UE pentru integrarea romilor include, de asemenea, măsuri de monitorizare a situației romilor în ceea ce privește respectarea și promovarea drepturilor lor sociale fundamentale, a egalității, a nediscriminării și a liberei circulații în UE.
12. subliniază că accesul populațiilor de etnie romă la o educație și o formare profesională de înaltă calitate, împărtășirea și înțelegerea culturii, a valorilor și a patrimoniului lor cultural, participarea acestor persoane la viața asociativă și o mai bună reprezentare a acestor comunități constituie componente esențiale ale unei abordări holistice a aplicării strategiilor naționale și europene, în vederea integrării lor și a integrării lor în societate;
13. subliniază că o educație și o formare de calitate influențează viața personală și profesională a oamenilor și că, prin urmare, este esențial să se asigure un acces nediferențiat la sisteme de educație și formare eficiente, fără discriminări sau segregări de orice fel;
14. subliniază importanța susținerii acestei strategii și a supravegherii implementării sale într-o manieră transparentă, responsabilitatea revenind în primul rând miniștrilor reuniți în cadrul Consiliului, care sunt răspunzători în fața cetățenilor, această strategie netrebuind în nici un caz să constituie o sursă de divizare în Uniune, să creeze rupturi între statele membre, ci dimpotrivă, să contribuie la consolidarea procesului de integrare comunitară;
15. subliniază importanța utilizării adecvate a resurselor financiare alocate statelor membre în sectoarele prioritare ale strategiei;
16. subliniază necesitatea verificării și măsurării gradului de îndeplinire a obiectivelor strategiei, pentru a introduce criteriile de recompensare a statelor membre care îndeplinesc aceste obiective și de sancționare a celor care nu le îndeplinesc;
17. solicită, prin urmare, Comisiei:
 - să-și asume rolul de lider în coordonarea strategică în ceea ce privește evoluțiile din cadrul domeniilor prioritare, precum și în îndeplinirea obiectivelor care au legătură cu strategia, împreună cu statele membre și în conformitate cu principiul subsidiarității;
 - să instituie grupul operativ ca organism permanent care să-și asume responsabilitatea pentru supravegherea, coordonarea, monitorizarea, raportarea, evaluarea și înlesnirea implementării, a integrării și a acțiunilor subsecvente, venind astfel în întâmpinarea necesității unui organism independent, multisectorial care să îndeplinească atribuțiile unui „mijlocitor extern” care poate evalua și echilibra diferitele interese naționale și sectoriale într-o manieră acceptată de toți;
 - să revizuiască strategia și să o actualizeze, după caz, în mod periodic, solicitând aprobarea Parlamentului European și a Consiliului pentru modificările aduse;
 - să țină seama de domeniile prioritare și de obiectivele strategiei în toate inițiativele sale privind politicile relevante și planificarea programelor la nivelul UE;

Miercuri, 9 martie 2011

- să întocmească rapoarte referitoare la implementarea și evoluțiile rezultate în urma strategiei și a planurilor naționale de acțiune, cu evaluarea rezultatelor (inclusiv niveluri de referință și indicatori) și să informeze anual Consiliul și Parlamentul, ținând seama de faptul că eficiența politicii și evaluarea ex-post ar trebui să devină un criteriu pentru oferirea unui sprijin susținut;
 - să asigure colectarea datelor și difuzarea datelor statistice necesare și să asigure consolidarea și larga folosire a bunelor practici dezvoltate la nivel local;
 - să valideze conformitatea planurilor naționale cu strategia UE;
 - să modifice cadrul de reglementare a finanțării încrucișate, să diminueze obstacolele birocratice, să simplifice și să accelereze procedurile de accesare a fondurilor UE și, de asemenea, solicite statelor membre să introducă proceduri simple și normative de finanțare și să facă recurs la subvențiile globale;
 - să introducă treptat garanții instituționale obligatorii în vederea integrării măsurilor nediscriminatorii și antisegregaționiste, ținând seama de Directivele 2000/43/CE și 2004/113/CE, precum și să monitorizeze aceste măsuri și să combată stigmatizarea;
 - să asigure implicarea în toate etapele a principalilor actori interesați și a comunităților de romi de la toate nivelurile prin intermediul Platformei europene a romilor și să coopereze cu celelalte instituții, cu statele membre și autoritățile locale și regionale, cu instituțiile internaționale de finanțare, cu organismele de programare transnaționale și cu organizațiile interguvernamentale, precum și cu organizațiile neguvernamentale și cu inițiativele interguvernamentale, ținând seama de faptul că este necesar să se amelioreze coordonarea și colaborarea între actorii și rețelele implicate în această politică, pentru a evita duplicările și a accentua efectul de consolidare reciprocă ale acțiunilor politice din domeniul, precum și pentru a îndepărta riscul suprapunerii și a conflictului politicilor, generat de multiplicarea rețelilor de actori;
18. reamintește responsabilitatea specială a Comisiei în promovarea unei strategii a UE privind integrarea romilor, precizând în același timp că această strategie trebuie să fie pusă în aplicare la nivel local;
19. invită Comisia și statele membre să mobilizeze strategiile și instrumentele existente ale UE pentru a asigura integrarea socioeconomică a romilor și să elaboreze și să pună în aplicare toate politicile corespunzătoare, ținând seama, acolo unde este cazul, de principiile de bază comune privind integrarea romilor;
20. consideră că o colaborare mai strânsă între liderii romilor, autoritățile locale și organismele UE este esențială pentru a stabili principalele provocări cu care se confruntă UE și statele membre și pentru a găsi soluții la aceste provocări în ceea ce privește integrarea socioeconomică a populației rome;
21. solicită statelor membre să confere organismelor lor decizionale competențele necesare pentru a obține finanțări complexe și orientate înspre dezvoltare din partea UE, în folosul inițiativelor locale de valoare și ca răspuns la diferitele nevoi de pe plan local ale romilor; subliniază importanța identificării și a schimbului de bune practici cu privire la integrarea romilor și a îmbunătățirii vizibilității poveștilor de succes; solicită dezvoltarea capacității instituționale de a acorda asistența necesară (asistență administrativă și în privința gestionării de proiecte) la nivel local;
22. consideră că organizațiile de romi, alte organizații implicate, autoritățile locale, regionale, naționale și instituțiile UE trebuie să desfășoare acțiuni concertate și să își asume responsabilitatea comună pe tot parcursul procesului, utilizând cele mai bune practici, bazele de cunoștințe vaste existente compilate de statele membre și experiența acumulată în prima perioadă a Deceniului de integrare a romilor; subliniază importanța organizării unor campanii de sensibilizare, în special în regiunile cu comunități mari de romi;

Miercuri, 9 martie 2011

23. consideră că integrarea socială a romilor nu este posibilă în lipsa creării și consolidării unor structuri de reprezentare a intereselor lor, inclusiv la nivelul luării deciziilor politice, și în lipsa activităților lor civile desfășurate prin intermediul ONG-urilor la nivel național și european;
24. recomandă cu insistență organismelor UE să implice în mai mare măsură nivelul național în consultările și în mecanismul decizional în vederea elaborării unei strategii viitoare care să aducă beneficii tuturor părților implicate; de asemenea, atrage atenția Comisiei și statelor membre asupra faptului că este necesar ca politicile pentru integrarea romilor să fie elaborate, dezvoltate, implementate și evaluate în cooperare cu autoritățile locale și regionale, cu comunitățile de romi și cu alte etnii, cu reprezentanți și organizații ale societății civile, cu Comitetul Regiunilor și cu organizațiile internaționale pentru a îmbunătăți șansele de reușită ale politicilor;
25. solicită Comisiei să colecteze și să difuzeze informații privind experiența acumulată și acțiunile desfășurate în diverse state membre, în special în domeniul educației și în cel al culturii;
26. solicită să se acorde o asistență mai bună organizatorilor de proiecte de integrare a romilor eligibile pentru finanțare europeană prin crearea unor platforme de informare, prin analize și prin schimburi de bune practici;
27. susține că o parte din soluție constă în angajarea deplină a statelor membre pentru a asigura susținerea efectivă a organizatorilor de proiecte și că statele membre, împreună cu Comisia Europeană, au un rol de jucat pentru a încuraja autoritățile locale să selecționeze proiectele pentru integrarea populației rome;
28. solicită statelor membre să dezvolte strategii transsectoriale de reducere a sărăciei, care să țină seama de problematica adesea sensibilă a coexistenței comunității rome cu comunitatea majoritară, ambele fiind afectate de lipsa de locuri de muncă, de sărăcie și de fenomenul marginalizării; evidențiază importanța măsurilor de stimulare care, oferind beneficii vizibile, încurajează persoanele sărace să intre pe piața muncii în loc de a trăi de pe urma prestațiilor sociale sau poate de a munci în economia subterană; subliniază că programele care promovează înțelegerea și toleranța reciprocă sunt de importanță capitală;
29. invită Comisia să includă în Strategie o perspectivă dedicată extinderii, dezvoltând proiecte în țările candidate sau candidate potențiale, care garantează dezvoltarea planurilor naționale de acțiune în conformitate cu strategia UE;
30. solicită statelor membre să desemneze un funcționar guvernamental sau un organism administrativ cu atribuțiile unui „punct național de contact” pentru implementarea eficientă și transparentă a Strategiei, cu atribuții executive și responsabil cu implementarea, coordonarea, monitorizarea, prioritizarea și aplicarea practică a strategiei la nivel național, regional și local cu asigurarea menținerii formalităților birocratice la niveluri minime și unui management și control eficient al fondurilor;
31. invită ministerele naționale de educație și Comisia să instituie burse de studii novatoare și flexibile pentru cultivarea talentelor și să-și mărească sprijinul în ceea ce privește bursele și programele existente;
32. invită Comisia și Consiliul să adopte o versiune lărgită și detaliată a componentelor indicatorilor „Laeken” atunci când măsoară excluderea socială și teritorială și când evaluează evoluții înregistrate; subliniază necesitatea extinderii diviziunilor orizontale din cadrul indicatorilor „Laeken” și la cele mai mici unități statistic-administrative (LAU 1 și LAU 2); subliniază, în plus, că indicatorii „Laeken” ar putea fi adăugați viitorilor indicatori din cadrul politicii de coeziune, în special cu privire la dimensiunea socială;
33. invită Comisia să completeze indicatorii printr-un sistem de obiective și niveluri de referință, pentru a obține un angajament politic real în direcția progresului; subliniază totodată necesitatea urgentă de progrese în colectarea datelor dezagregate care să permită măsurarea progreselor în atingerea obiectivelor/nivelurilor de referință/indicatorilor și să se dezvolte politici realiste, să crească eficiența și să se îmbunătățească evaluarea;

Miercuri, 9 martie 2011

34. solicită elaborarea de urgență, pe baza bunelor practici, a unor criterii de referință, indicatori și mecanisme independente de evaluare a impactului și de monitorizare pentru a sprijini și evalua eficiența și rezultatele tangibile ale programelor, față de simpla verificare a respectării formalităților procedurale în cazul proiectelor ce beneficiază de subvenții; solicită monitorizarea efectivă a utilizării fondurilor, astfel încât resursele financiare să contribuie într-adevăr la îmbunătățirea condițiilor de trai, a serviciilor de sănătate, a educației și a ocupării forței de muncă în rândul romilor;

35. consideră că cooperarea structurată a statelor membre în cadrul metodelor deschise de coordonare existente în domeniul ocupării forței de muncă și al integrării sociale este de importanță vitală pentru a se înregistra progrese în ceea ce privește integrarea deplină a romilor și solicită Comisiei să organizeze schimburi de bune practici și de experiență între statele membre și toate părțile vizate de chestiunile referitoare la romi;

36. solicită, pentru a se garanta că fondurile cu obiective specificate în mod clar ajung efectiv la romii aflați în nevoie și aduc progrese durabile în viața acestora, un angajament real din partea Comisiei și a statelor membre de lansare a unor programe mai bine țintite și orientate spre dezvoltare, complexe, flexibile și durabile, care să acopere perioade mai lungi și suprafețe mai semnificative; aceste programe ar trebui să pună accent pe microregiunile cele mai dezavantajate în contextul lor geografic, socioeconomic și cultural, abordând în același timp problema sărăciei rurale și suburbane și a cartierelor segregate de romi și insistând asupra îmbunătățirii condițiilor de locuit precare (de exemplu, lipsa apei potabile, a încălzirii, a electricității și a instalațiilor sanitare), precum și asupra acordării de asistență suplimentară familiilor, astfel încât acestea să își mențină condițiile de locuit îmbunătățite; solicită, de asemenea, Comisiei să monitorizeze rezultatele proiectelor după încetarea finanțării;

37. invită statele membre să îmbunătățească oportunitățile economice ale romilor, inclusiv prin promovarea facilităților de microcreditare în rândul antreprenorilor; invită statele membre să utilizeze experiența proiectelor de succes, de exemplu proiectele prin care activități economice nedeclarate au fost transformate în activități economice legale cu sprijinul experților;

38. invită statele membre și Comisia să stabilească politici clare pentru integrarea romilor pe piața muncii, precum și să elaboreze și să adopte măsuri pentru combaterea efectelor adverse ale dependenței prelungite de sistemul de asistență socială;

39. recunoaște că majoritatea romilor ocupă locuri de muncă nedeclarate și, având în vedere necesitatea de a asigura durabilitatea sistemelor de securitate socială, invită statele membre să combată efectiv acest fenomen în cooperare cu partenerii sociali;

40. solicită un angajament din partea statelor membre de a implica actori publici, precum IMM-urile sau microîntreprinderile, în aplicarea măsurilor de integrare a populației rome în ceea ce privește șansele de angajare;

41. subliniază rolul important pe care IMM-urile și microîntreprinderile îl pot juca în privința integrării romilor și recomandă aplicarea unor măsuri de recompensare a celor care contribuie la acest obiectiv;

42. consideră că pentru persoanele de etnie romă ar putea fi asigurate perspective mai bune, în special în ceea ce privește accesul la piața muncii, prin investiții mai mari în educație și formare efectuate de statele membre, cu precădere utilizând noile tehnologii și internetul, inclusiv măsuri aprobate de comunitatea științifică internațională, de fundațiile și ONG-urile care își desfășoară activitatea în domeniul educației și al integrării sociale la nivel regional și local;

Miercuri, 9 martie 2011

43. invită Comisia să elaboreze o hartă a crizei în Europa care să identifice, să măsoare și să monitorizeze regiunile din UE ale căror locuitori sunt afectați în cea mai mare măsură de sărăcie, excludere socială și discriminare, cel puțin pe baza următorilor indicatori:

- accesibilitatea locurilor de muncă;
- distanța până în centrul orașelor sau supraconcentrările problematice din apropierea centrelor orașelor;
- rata ridicată a șomajului;
- servicii publice inadecvate;
- condiții de mediu necorespunzătoare;
- absența unor întreprinderi în vecinătate;
- absența unei infrastructuri adecvate;
- venituri mici;
- nivel scăzut de educație;
- nivel scăzut al resurselor umane;
- infrastructură de transport insuficientă/scumpă;
- tensiuni sociale;
- capacitatea administrației publice locale de a face față sărăciei;
- situațiile de încălcări grave ale drepturilor omului, discriminare, expulzări, rasism sau luare a populației rome drept țintă de către autoritățile locale ori regionale sau părți terțe;

44. invită statele membre să se implice în transmiterea de date privind situația socioeconomică a romilor (mai ales privind educația, sănătatea, condițiile de locuit și ocuparea forței de muncă) și invită organizațiile internaționale (de exemplu, OIM și OCDE) să detalieze aceste subiecte în monitorizările generale întreprinse și să contribuie la stabilirea unor obiective specifice privind, de exemplu, procentul populației rome cu studii secundare și terțiare finalizate, cu locuri de muncă în administrația publică și cu reprezentare în diferite sectoare ale vieții sociale și politice; solicită Comisiei să contribuie, pe baza acestor date, la elaborarea unei strategii a UE clare și viabile pentru integrarea romilor;

45. solicită, prin urmare, Comisiei să ofere un sprijin specific, inclusiv financiar, acestor regiuni și să dezvolte direct proiecte-pilot care să includă participarea unor mediatori, în conformitate cu programul Consiliului Europei, precum și o monitorizare specifică a evoluției implementării strategiei;

46. solicită Comisiei să încurajeze statele membre participante la strategie, organizațiile internaționale relevante și instituțiile europene, ONG-urile, comunitățile rome, alți actori și publicul să folosească termenii de „romi”/„romi și sinti” atunci când se referă la această minoritate;

Miercuri, 9 martie 2011

47. invită Comisia și Consiliul să aloce o finanțare specifică în cadrul politicii de coeziune în viitorul cadru financiar multianual, pentru a sprijini explicit strategia, creând o rezervă de performanță destinată strategiei UE pentru romi;

48. consideră că rata actuală de absorbție a fondurilor UE este prea redusă; solicită, prin urmare, Comisiei să analizeze cauzele care stau la baza acestui fenomen și să elaboreze o abordare mai eficientă pentru monitorizarea absorbției fondurilor UE, în special a fondurilor destinate grupurilor marginalizate; solicită în special colectarea urgentă de date, în condițiile respectării directivelor privind protecția datelor, privitoare la eficacitatea acestor fonduri, în vederea elaborării de politici bazate pe date reale;

49. evidențiază faptul că excluderea socială a romilor are o dimensiune teritorială foarte pronunțată, caracterizată prin sărăcie și marginalizare, concentrată în microregiunile subdezvoltate, caracterizate prin lipsa acută a resurselor financiare necesare pentru a-și aduce contribuția la finanțările comunitare pentru care sunt eligibile și care, cel mai adesea, nu dispun de capacitatea administrativă și de resursele umane pentru a folosi finanțările în mod corespunzător; subliniază nevoia de a concentra eforturi specifice în aceste microregiuni, care sunt adesea zone periferice intraregionale, precum și nevoia de a simplifica în mod substanțial birocrăția pentru a putea asigura alocarea unui număr maxim de resurse sub egida politicii de coeziune;

50. consideră, de asemenea, că sunt necesare noi reglementări cu privire la alocarea fondurilor structurale pentru a subordona această alocare eliminării segregării romilor și asigurării accesului egal al acestora la serviciile publice; consideră că ar trebui elaborate, de asemenea, planuri pentru egalitatea de șanse și planuri antisegregaționiste la nivel local, pe baza unor indicatori măsurabili și a unor acțiuni concrete;

51. îndeamnă Comisia să pună la dispoziția statelor membre instrumente adecvate de asigurare a complementarității între FSE, FEDR și Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR) și invită statele membre să utilizeze alte programe, cum ar fi PROGRESS, programul de învățare de-a lungul vieții, programul Cultura (2007-2013) și programul Sănătate (2008-2013) în vederea integrării romilor;

52. solicită delegarea organismelor de sprijin pentru dezvoltarea UE sub supravegherea și controlul Grupului operativ privind romii, pentru luarea următoarelor măsuri:

- garantarea unei finanțări UE orientate către dezvoltare, în sprijinul inițiativelor locale de valoare;
- identificarea și raportarea la timp a cazurilor de utilizare necorespunzătoare a fondurilor;
- efectuarea de controale periodice, care să evalueze coerența și eficiența utilizării finanțărilor în raport cu rezultatul scontat, inclusiv în scopurile pentru care finanțarea este acordată în conformitate cu strategia;
- îndeplinirea rolului de consilier, valorificând cunoștințele complexe la nivelul întregii Uniuni, elaborând indicatori, studii de impact etc. și
- oferirea de sprijin specific inițiativelor, proiectelor și programelor complexe locale, în vederea îndeplinirii cât mai bine a obiectivelor strategiei și a generării de soluții eficiente la problemele concrete ale comunităților rome;

53. solicită Comisiei și statelor membre să aplice atât evaluarea prin monitorizare participativă, care implică comunitățile rome și contribuie la dezvoltarea capacităților actorilor, cât și expertiza externă, pentru a avea o viziune realistă și obiectivă asupra succesului sau eșecului de ansamblu al diferitelor măsuri și instrumente; solicită, de asemenea, Comisiei să prezinte Parlamentului o listă cu proiectele în beneficiul populației rome care au fost finanțate de către Comisie începând cu 2000, indicând rezultatele obținute;

Miercuri, 9 martie 2011

54. invită statele membre să implementeze prioritatea orizontală „Comunități marginalizate” în cadrul fondurilor structurale ale UE și să participe la rețeaua UE - romi, acționând în vederea bunei implementări a fondurilor structurale pentru incluziunea socială a romilor; subliniază că măsurile în vigoare, precum și mecanismele de monitorizare și evaluare, trebuie îmbunătățite semnificativ; subliniază, în plus, că agențiile și organizațiile care implementează proiectele cofinanțate de fondurile structurale și care vizează direct sau sprijină indirect romii trebuie să-și asume răspunderea și să acționeze într-o manieră transparentă; solicită, de asemenea, o analiză continuă a raportului costuri-beneficii a proporției fondurilor destinate și cheltuite pentru programele și cheltuielile de funcționare reale;
55. solicită Comisiei și Consiliului să extindă domeniul de aplicare a finanțării UE, astfel încât acestea să se acorde, pe lângă obiectivelor legate de dezvoltare, și pentru asigurarea unor servicii publice de calitate; subliniază, de asemenea, că ar trebui revizuită cofinanțarea și, eventual, diferențiată, pentru a reflecta mai bine diversitatea acțiunilor și a beneficiarilor, existând astfel posibilitatea ca proiectele destinate romilor să aibă nevoie de o parte mai mică de cofinanțare din partea țării și una mai mare din partea UE;
56. subliniază că ar trebui îmbunătățită semnificativ coordonarea dintre politicile UE, pentru a stimula sinergiile și complementaritățile; normele administrative și de punere în aplicare trebuie simplificate substanțial și trebuie eliminate toate obstacolele dintre diferitele fonduri, astfel încât să se aloce maximum de resurse prin toate instrumentele;
57. subliniază că este necesar ca fondurile structurale să îmbine abordarea națională cu cea locală, acționând prin programe care să opereze concomitent cu strategia națională și să ofere răspunsuri locale la nevoi specifice; subliniază, de asemenea, necesitatea de a crea sinergie între implementarea fondurilor structurale și strategiile guvernamentale pentru romi, precum și între autoritățile de administrare a Fondului social european și unitățile specializate pentru romi sau structurile de coordonare care se ocupă de problemele romilor;
58. solicită Comisiei și Consiliului să amelioreze accesul la fondurile UE al autorităților locale și al ONG-urilor care se ocupă de incluziunea romilor, prin simplificarea procedurii de solicitare și a normelor;
59. solicită Comisiei să introducă în strategie un mecanism de promovare a angajării romilor în administrația publică, atât la nivelul UE, cât și la nivel național, și invită statele membre să angajeze romi în administrația publică, în special în instituțiile care participă la programarea și implementarea programelor pentru incluziunea romilor, finanțate de UE și de statele membre;
60. subliniază importanța semnării și ratificării de către statele membre a Convenției europene privind cetățenia, care prevede clar că, în dreptul intern al statelor privind naționalitatea, nu trebuie să existe nicio discriminare pe motive de sex, religie sau origine națională sau etnică;
61. subliniază, în acest context, necesitatea de a continua programele UE, cum ar fi programul Progress de combatere a discriminării și programul JASMINE, care promovează investițiile în consolidarea capacităților, și solicită dezvoltarea acestor programe și după 2013;
62. salută oportunitatea creată prin intermediul prevederilor Regulamentului (UE) nr. 437/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 mai 2010, și anume acordarea a până la 3 % din contribuția FEDER în favoarea programelor specifice sau 2 % din bugetul total alocat pentru reabilitarea locuințelor în favoarea comunităților marginalizate; regretă faptul că, până în momentul de față, niciun plan operațional nu a fost modificat pentru a acorda prioritate locuințelor pentru populația romă; invită statele membre să utilizeze cât mai rapid și la maximum această nouă oportunitate oferită în cadrul fondurilor structurale pentru a consolida perspectivele unei integrări sociale eficiente; solicită Comisiei să propună un plan specific de acțiune cu privire la acest regulament și să crească gradul de utilizare a fondurilor și recomandă pregătirea unui raport de către Comisie referitor la utilizarea acestora; solicită, în plus, statelor membre să folosească efectiv potențialul de interacțiune dintre FEDER, FSE și FEADR pentru dezvoltarea programelor de integrare a romilor;

Miercuri, 9 martie 2011

63. recunoaște că comunitățile rome formează grupuri extrem de eterogene și că, în consecință, nu poate exista doar o singură strategie; sugerează, în acest sens, ca autoritățile locale și regionale din statele membre să propună politici eficiente de integrare a romilor, ținând cont de specificitățile mediului din care provin (pe plan geografic, economic, social, cultural); recomandă Comisiei să se folosească de experiențele autorităților publice care au contribuit activ la integrarea comunităților de romi și încurajează folosirea celor mai bune practici și modele de succes privind incluziunea socială a romilor;

64. reamintește faptul că premisa principală pentru a asigura succesul integrării este realizarea de eforturi comune atât de către societatea tradițională, cât și de către comunitatea romă; solicită, prin urmare, statelor membre să contribuie la îmbunătățirea situației populației rome în domeniul locuințelor și al ocupării forței de muncă și recomandă ca statele membre și autoritățile publice locale și regionale să integreze, în conformitate cu Regulamentul privind Fondul european de dezvoltare regională, alocarea de locuințe noi comunităților marginalizate într-un cadru de politică mai complex, caracterizat prin angajamente sociale reciproce și bilaterale, cum ar fi consolidarea comunității, care să includă participarea romilor la procesul de construire a noilor instituții și eforturi reciproce în vederea îmbunătățirii participării școlare a copiilor și a reducerii substanțiale a șomajului; în acest fel, statele membre pot contribui în mod semnificativ la conceperea unei soluții concrete pentru necesarul de locuințe al grupurilor marginalizate care trăiesc în condiții locative precare; îndeamnă, de asemenea, statele membre să folosească rețeaua UE Roma pentru a încuraja schimbul de bune practici;

65. invită Comisia și Consiliul să utilizeze la maxim programele din cadrul obiectivului de cooperare teritorială europeană, cum ar fi programe de cooperare transfrontalieră, programe de cooperare transnaționale și programe de cooperare interregionale, și să exploateze potențialul oferit de Gruparea europeană de cooperare teritorială;

66. solicită Comisiei și statelor membre să analizeze și să elimine obstacolele din calea (re)integrării pe piața muncii a femeilor rome și a efectuării de către acestea de activități independente, precum și să acorde atenția cuvenită rolului femeilor în emanciparea economică a romilor marginalizați și a lansării afacerilor; solicită, de asemenea, Comisiei și statelor membre să asigure implicarea femeilor rome în pregătirea, implementarea, monitorizarea și evaluarea Strategiei UE privind incluziunea romilor;

67. solicită Comisiei și statelor membre să includă în toate domeniile prioritare ale strategiei UE privind incluziunea romilor, ca obiectiv orizontal, consolidarea capacităților și conferirea mai multor drepturi și posibilități femeilor rome;

68. solicită Comisiei și Consiliului să includă promovarea egalității de gen printre obiectivele strategiei, alături de combaterea discriminării multiple și intersecționale;

69. solicită Comisiei și statelor membre să colecteze, să analizeze și să publice date statistice fiabile, defalcate pe gen, pentru a permite evaluarea și actualizarea corespunzătoare a strategiei, și să măsoare impactul proiectelor și intervențiilor din cadrul strategiei asupra femeilor rome;

70. solicită includerea în strategie a unui mecanism de cooperare, schimb de informații și monitorizare, nu doar la nivelul UE, ci și la nivel național, în cooperare cu Agenția Europeană pentru Drepturile Fundamentale, Consiliul Europei, alte instituții internaționale și europene din domeniu, ONG-uri, comunitățile rome și alți actori, pentru a analiza problemele și a găsi soluții, precum și pentru a asigura implementarea corectă și completă a strategiei la nivel european și național, de către cei responsabili cu aceasta, asigurând astfel succesul strategiei;

71. invită Comisia să acorde sprijinul tehnic necesar pentru îmbunătățirea capacităților administrative ale organismelor implicate în administrarea fondurilor structurale și solicită statelor membre să ofere consultanță și sprijin administrativ, de exemplu prin organizarea de formări și prin acordarea de sprijin și de explicații în ceea ce privește solicitările de subvenții, astfel încât să faciliteze romilor obținerea de informații privind programele europene și naționale de finanțare pentru sprijinirea antreprenoriatului și a ocupării forței de muncă și să îi ajute să depună cererile respective;

Miercuri, 9 martie 2011

72. invită statele membre să stabilească obiective concrete și specifice, precum și scopuri detaliate și măsurabile, cu privire la incluziunea socială a romilor cu ocazia transpunerii în programele naționale a obiectivelor de integrare socială și reducere a sărăciei prevăzute în Strategia UE 2020 și solicită luarea de măsuri urgente pentru asigurarea atingerii obiectivelor propuse;
73. consideră că este posibil să se asigure un viitor mai bun romilor prin intermediul educației, investițiile în educația copiilor și a tinerilor romi fiind, în consecință, esențiale; subliniază că școlarizarea constituie nu doar un drept, dar și o datorie, și își afirmă sprijinul față de activitățile menite să crească participarea elevilor romi la viața școlară, inclusiv prin implicarea activă a familiilor acestora;
74. consideră că promovarea cunoașterii culturii romani în Europa facilitează înțelegerea reciprocă dintre romi și persoanele de alte etnii din Europa, impulsionând totodată dialogul intercultural european;
75. opinează că viitoarea strategie pentru minoritatea romă ar trebui să se axeze pe educație, ca principal instrument de promovare a incluziunii sociale;
76. consideră că ar trebui instituite mecanisme de sprijin, cum ar fi bursele sau mentoratul, destinate tinerilor romi, pentru a-i încuraja nu doar să obțină diplome, ci și să se înscrie în învățământul superior și să-și amelioreze calificările;
77. opinează că ar trebui dezvoltat un nou tip de program de burse pentru a garanta un nivel maxim de calitate a instruirii studenților romi, cu scopul de a educa o nouă generație de lideri romi;
78. consideră că instituțiile de învățământ ai căror studenți defavorizați reușesc să ocupe locuri în instituții de nivel superior sau care prezintă un procent de absolvire superior mediei ar trebui recompensate și invită Comisia să dezvolte proiecte în acest sens;
79. subliniază că este esențial ca statele membre să promoveze integrarea romilor în comunitatea și viața culturală din locurile și țările în care trăiesc și să asigure participarea și reprezentarea lor pe termen lung în cadrul acestora, inclusiv prin măsuri concepute să promoveze programele de învățare de-a lungul vieții și de educație și formare profesională (EFP) destinate comunității romi, ținând seama de patrimoniul cultural și modul de viață al diferitelor grupuri de romi din Europa; relevă, de exemplu, faptul că s-ar putea depune eforturi pentru a oferi o formare specială personalului didactic, pentru a promova angajarea cadrelor didactice de etnie romă, pentru a facilita cooperarea strânsă cu familiile și organizațiile romilor și pentru a oferi sprijin după orele de curs și burse; remarcă faptul că acest proces ar trebui să se desfășoare cu implicarea activă a autorităților locale din statele membre și să transmită un semnal sectorului nonprofit, în sensul că acesta ar trebui să includă, în activitățile sale, programe concepute pentru integrarea romilor în societate;
80. invită Comisia și statele membre să combată orice formă de excluziune socială și educațională a romilor și să încurajeze toate acțiunile pedagogice care urmăresc realizarea de investiții în școlarizarea romilor;
81. consideră că administrațiile locale trebuie să-și asume răspunderea pentru reintegrarea elevilor care abandonează sistemul de învățământ înainte de împlinirea vârstei la care educația încetează să mai fie obligatorie; remarcă faptul că, în acest scop, instituțiile de învățământ trebuie să informeze administrațiile locale în legătură cu elevii care abandonează școala;
82. invită Comisia să sprijine noi inițiative menite să asigure posibilități de învățământ și de îngrijire preșcolară pentru copiii și tinerii romi;
83. consideră că ar trebui înființate grădinițe și/sau forme alternative de asistență și educație preșcolară în comunitățile în care acestea sunt inexistente și, respectiv, extinse în comunitățile în care numărul de locuri este insuficient;

Miercuri, 9 martie 2011

84. invită Comisia să sprijine inițiativele care s-au dovedit eficiente în prevenirea oricăror forme de segregare și care acordă prioritate proiectelor de integrare care au drept obiectiv reușita școlară și care implică participarea familiilor rome;

85. își exprimă îngrijorarea față de rata ridicată a analfabetismului în rândul romilor și consideră esențiale elaborarea și dezvoltarea de programe care să asigure un învățământ primar, secundar și terțiar de calitate pentru fetele și femeile rome, inclusiv strategii menite să faciliteze trecerea lor din învățământul primar în cel secundar și să promoveze, în cursul întregului proces, o mai bună înțelegere a patrimoniului cultural, a istoriei și a valorilor rome atât în rândul romilor, cât și în rândul populației de altă etnie;

86. relevă că indicele redus de frecvență a școlii, rata mare a absenteismului și nivelul redus al studiilor ar putea indica faptul că elevii și părinții nu sunt întotdeauna conștienți de importanța școlii; printre ceilalți factori relevanți s-ar putea număra resursele insuficiente, problemele de sănătate, lipsa educației de calitate la nivel local sau a unor mijloace accesibile de transport la școală, condițiile de locuit și îmbrăcămintea necorespunzătoare, care împiedică frecvența școlii, un climat școlar neintegrativ și existența unor școli segregacioniste, care nu oferă o pregătire adecvată din perspectiva competitivității pe piața muncii; subliniază, în consecință, importanța acțiunilor care urmăresc să promoveze școlarizarea elevilor romi și a dialogului regulat, constant, pe teme legate de educație, cu familiile acestor elevi, cu comunitatea romă și cu toate părțile interesate;

87. subliniază rolul esențial pe care îl poate juca sportul de masă și de performanță în procesul de integrare a populației de etnie romă;

88. sprijină promovarea programelor de formare a cadrelor didactice care îmbunătățesc capacitatea acestora de a construi relații cu copiii și tinerii de origine romă și, de asemenea, cu părinții și persoanele care îndeplinesc rolul de mediator romi, în special în școlile primare, ca modalitate de promovare a frecvenței regulate a școlii de către romi;

89. sugerează adaptarea unor abordări diferite ale integrării educaționale, atât pentru copiii provenind din familiile de romi care doresc să se stabilească într-un anumit loc, cât și pentru cei care provin din familii care doresc să-și continue modul de viață nomad, de exemplu prin măsuri de facilitare a frecvenței școlii în interiorul taberelor romilor;

90. subliniază importanța programelor de mobilitate, de învățare de-a lungul vieții, de formare profesională și de formare continuă pentru a asigura integrarea tinerilor și a adulților care provin din comunitățile rome și pentru a mări potențialul de care dispun pentru a pătrunde pe piața muncii;

91. consideră că sistemul de formare la locul de muncă trebuie extins, astfel încât să permită dobândirea competențelor și abilităților necesare;

92. consideră că este necesară armonizarea ofertei de formare profesională și a cererii de pe piața muncii și solicită, în consecință, elaborarea unor prognoze naționale și regionale privind cererea de mână de lucru anticipată pe termen mediu;

93. invită Comisia să dezvolte și să introducă sisteme comune de monitorizare, cu implicarea instituțiilor UE, a statelor membre și a liderilor comunităților rome, în ceea ce privește programele și proiectele implementate în statele membre;

94. consideră cultura romă drept parte integrantă a mozaicului cultural european; atrage atenția asupra faptului că unul dintre mijloacele esențiale de înțelegere a romilor și a modului lor de viață îl constituie o mai mare sensibilizare a celorlalți cetățeni europeni față de patrimoniul, tradițiile și limba romilor, precum și față de cultura contemporană romă; sprijină ferm promovarea și prezervarea activităților lor creative, ca o componentă esențială a dialogului intercultural;

Miercuri, 9 martie 2011

95. opinează că romii ar trebui să facă un efort educațional pentru a învăța să cunoască obiceiurile și cultura comunităților alături de care conviețuiesc, facilitând astfel o mai bună integrare a acestora în locurile în care trăiesc;
96. consideră că promovarea activităților de voluntariat și sportive cu implicarea romilor și a celor de altă etnie este importantă pentru facilitarea unei mai largi integrări sociale;
97. invită Comisia să promoveze cele mai bune practici, precum și modelele și experiențele pozitive legate de programele implementate și de propriile inițiative ale romilor, pentru a îmbunătăți percepția romilor și imaginea acestora în rândul celorlalte comunități, precum și pentru a impulsiona participarea activă și colaborarea creatoare a comunităților rome în cadrul programelor UE, al programelor statelor membre și al celor de la nivel local;
98. solicită îmbunătățirea identificării și a utilizării, la toate nivelurile de guvernare, a fondurilor UE deja existente pentru ocuparea forței de muncă, educație și promovarea culturii populațiilor rome;
99. recomandă ca viitoarele politici ale UE pentru minoritatea romă să fie elaborate pornindu-se de la o abordare diferențiată, în funcție de caracteristicile specifice ale diverselor state membre și de particularitățile comunităților implicate;
100. atrage atenția asupra importanței unei verificări mai riguroase a utilizării fondurilor UE destinate integrării romilor;
101. consideră că ar fi utile schimburile de experiență și bune practici dintre statele care au obținut rezultate bune în procesul de integrare a romilor și statele care încă se confruntă cu această problemă;
102. recunoaște că complexitatea dosarelor poate constitui un obstacol pentru organizatorii proiectelor; subliniază nevoia de a intensifica efortul depus pentru simplificarea procedurilor de subvenționare; subliniază că fondurile europene din domeniu sunt subutilizate;
103. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre.

O politică industrială pentru era globalizării

P7_TA(2011)0093

Rezoluția Parlamentului European din 9 martie 2011 referitoare la o politică industrială pentru era globalizării (2010/2095(INI))

(2012/C 199 E/16)

Parlamentul European,

- având în vedere titlul XVII articolul 173 (fostul articol 157 din Tratatul de instituire a Comunității Europene) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene privind politica industrială a Uniunii, care menționează mai ales competitivitatea industriei europene,
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 28 octombrie 2010, intitulată „O politică industrială integrată pentru era globalizării, Atribuirea celui mai important rol competitivității și viabilității” (COM(2010)0614),

Miercuri, 9 martie 2011

- având în vedere Rezoluția sa din 16 iunie 2010 referitoare la UE 2020 ⁽¹⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 15 iunie 2010 referitoare la revizuirea politicii comunitare în materie de inovare într-o lume în schimbare ⁽²⁾,
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 23 septembrie 2009 intitulată „Pregătiri pentru viitorul nostru: dezvoltarea unei strategii comune pentru tehnologiile generice esențiale în UE” (COM(2009)0512),
- având în vedere Rezoluția sa din 22 mai 2008 referitoare la evaluarea intermediară a politicii industriale - o contribuție la strategia UE pentru creștere și locuri de muncă ⁽³⁾,
- având în vedere Consiliul informal Competitivitate din 14-15 iulie 2010,
- având în vedere concluziile celei de-a 2999-a reuniune a Consiliului Competitivitate din 1-2 martie 2010,
- având în vedere comunicarea Comisiei din 4 noiembrie 2008, intitulată „Inițiativa privind materiile prime: satisfacerea necesităților noastre esențiale pentru asigurarea creșterii economice și locurilor de muncă în Europa” (COM(2008)0699),
- având în vedere Comunicarea Comisiei Europene din 3 martie 2010 intitulată „EUROPA 2020 - O strategie europeană pentru o creștere inteligentă, ecologică și favorabilă incluziunii” (COM(2010)2020),
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 6 octombrie 2010 intitulată „Inițiativă emblematică a Strategiei Europa 2020: O Uniune a inovării” (COM(2010)0546),
- având în vedere documentul Comisiei din 26 aprilie 2010 al DG Întreprinderi și Industrie, intitulat „Industria producătoare din UE: care sunt provocările și șansele în următorii ani?”
- având în vedere documentul de lucru al Comisiei intitulat „Raport privind punerea în aplicare a inițiativei SBA” (COM(2009)0680),
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 16 iulie 2008, intitulată „Planul de acțiune privind consumul și producția durabile și politica industrială durabilă” (COM(2008)0397),
- având în vedere raportul intitulat „Promovarea modelelor de afaceri inovatoare cu avantaje pentru mediu” din noiembrie 2008, realizat în numele Comisiei,
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 4 iulie 2007 intitulată „Evaluare intermediară a politicii industriale - O contribuție la strategia UE pentru creștere și locuri de muncă” (COM(2007)0374),
- având în vedere articolul 48 din Regulamentul său de procedură,
- având în vedere raportul Comisiei pentru industrie, cercetare și energie, al Comisiei pentru comerț internațional, al Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale, al Comisiei pentru piața internă și protecția consumatorilor și al Comisiei pentru dezvoltare regională (A7-0022/2011),

⁽¹⁾ Texte adoptate, P7_TA(2010)0223.

⁽²⁾ Texte adoptate, P7_TA(2010)0209.

⁽³⁾ JO C 279 E, 19.11.2009, p. 65.

Miercuri, 9 martie 2011

- A. întrucât criza economică globală a afectat industria europeană, făcând și mai dificilă adaptarea la provocările pe care le reprezintă globalizarea, schimbările climatice, diminuarea resurselor, schimbările demografice și trecerea la o industrie bazată pe cunoaștere și rentabilitate, care afectează puternic dezvoltarea industrială, piața forței de muncă și perspectivele viitoare;
- B. întrucât, pentru a putea să depășească efectele crizei și să facă față acestor provocări, UE are nevoie de o abordare a politicii industriale care să combine competitivitatea, durabilitatea și munca decentă și care să poată, în același timp, să conducă la stimularea economiei și a ocupării forței de muncă, la reducerea degradării mediului și la îmbunătățirea calității vieții;
- C. întrucât succesul politicii industriale din Europa depinde de ancorarea solidă a acesteia într-o nouă arhitectură a sectorului financiar, care să promoveze investițiile și să împiedice speculația, precum și într-o politică macroeconomică în care politica fiscală, economică și bugetară a UE să fie orientate în direcția creșterii și creării de locuri de muncă durabile;
- D. întrucât anumite industrii europene se află într-o permanentă stare de criză din cauza concurenței neloiale din țările terțe, în special în domeniul relațiilor de muncă, mediului și protecției drepturilor de proprietate intelectuală și industrială;
- E. întrucât industria europeană se confruntă cu o concurență din ce în ce mai mare pe plan mondial din partea unor țări industrializate și emergente precum China, India și Brazilia, în ceea ce privește accesul la resurse, inovația tehnologică, forța de muncă calificată precum și în ceea ce privește politicile lor industriale și de inovare ambițioase și bine focalizate;
- F. întrucât numai o strategie europeană care are ca scop să promoveze:
- resurse umane solide și calificate, cu un potențial ridicat de creativitate și o implicare activă în inovare și dezvoltare,
 - tehnologii/procese/soluții noi și inovatoare, generatoare de valoare adăugată,
 - o activitate de cercetare și dezvoltare care să integreze exigențele unei creșteri durabile,
 - un lanț de aprovizionare controlat pentru producția de bunuri și servicii de calitate,
 - creșterea eficienței organizaționale a sistemului productiv și managerial,
 - o mai mare eficiență energetică la nivel global, care să conducă la reducerea amprentei de carbon,
 - moduri de transport rentabile și durabile,
 - o logistică inteligentă și performantă și o infrastructură de înalt nivel,
 - o piață internă unică consolidată și pe deplin operațională,
 - existența unor condiții egale de concurență în relațiile cu țările terțe,
- poate să sporească durabilitatea și competitivitatea industriei europene, asigurându-i astfel, în continuare, rolul de lider mondial;

Miercuri, 9 martie 2011

- G. având în vedere că poziția de lider a industriei europene este din ce în ce mai amenințată ca urmare a extinderii bazei industriale în țările emergente și datorită faptului că marii concurenți, precum SUA, Japonia și China duc o politică industrială puternică și activă, care se sprijină pe investiții masive în produse și servicii de vârf; din acest motiv, susținerea și extinderea competitivității industriei europene prezintă o importanță primordială pentru menținerea rolului său de motor al creșterii economice și al creării de locuri de muncă în Europa;
- H. întrucât progresul industrial poate fi sprijinit printr-o combinație de condiții-cadru corespunzătoare, o reglementare și stimulare a pieței inteligentă și orientată spre viitor, care să fie bazată pe previziuni corecte privind evoluțiile pieței și care să sprijine tendințele globale spre forme ecologice, durabile și inovatoare de producție, distribuție și consum;
- I. întrucât prioritatea macroeconomică a UE ar trebui să fie o politică generală în favoarea investițiilor în industrie și servicii, în special în această perioadă de criză în care investițiile (mai ales cele de capacitate, mai mult decât cele de productivitate) reprezintă cheltuiala cea mai rapid sacrificată; întrucât statele membre, Uniunea și colectivitățile teritoriale ar trebui să își stabilească obiective privind investițiile publice (partea de cheltuială de investiții din totalul cheltuielilor publice), inclusiv în cadrul planurilor de austeritate;
- J. întrucât orice politică industrială ambițioasă ar trebui să se bazeze pe o piață internă solidă, atât în interiorul frontierelor UE, cât și în exteriorul acestora; întrucât, în acest context, este esențial să se găsească răspunsuri la oportunitățile și provocările globalizării prin combinarea tuturor instrumentelor de politică industrială (ca, de exemplu, politica de cercetare și dezvoltare, politica regională, politica în domeniul concurenței, convergența în reglementare, politica comercială);
- K. întrucât deindustrializarea este o realitate în Europa, care periclitează poziția tehnologică și economică a acesteia, dat fiind procesul tot mai accentuat de globalizare, precum și concurența intensă din partea țărilor care trec printr-un proces rapid de dezvoltare;
- L. întrucât este necesar să se reducă drastic sarcinile administrative ale întreprinderilor și să se asigure simplificarea cadrului legislativ și normativ, cu respectarea principiului „o mai bună legiferare”;
- M. întrucât cererea de materii prime și resurse a crescut constant la nivel mondial, ceea ce a generat motive de îngrijorare cu privire la posibilele întreruperi ale aprovizionării;
- N. întrucât, potrivit Duits Bureau voor Statistiek (Biroul olandez de statistică), 45 % din costul unei unități de producție îl reprezintă costul materialelor și întrucât utilizarea inteligentă a materiilor prime și folosirea eficientă a energiei sunt de o importanță capitală pentru industria europeană;
- O. întrucât, în pofida performanțelor anumitor state membre, UE a pierdut cote de piață; întrucât Europa nu ocupă locul pe care l-ar merita în domeniul tehnologiilor de vârf, mai ales în cazul NTIC (13 % din valoarea adăugată în SUA, 5 % în UE); întrucât în sectorul de prelucrare se constată o reducere a productivității;
- P. întrucât sectorul de prelucrare este principalul vector al câștigurilor de productivitate - în interiorul său și în restul economiei -, inovația industrială constituind unul din principalii fermenți ai creației de noi servicii și, deci, de creștere economică pe termen lung, în special având în vedere perspectivele demografice ale Uniunii;
- Q. întrucât industria este o componentă esențială a economiei europene, deoarece reprezintă 37 % din produsul intern brut european dacă se iau în calcul serviciile asociate, 80 % din cheltuielile de cercetare și dezvoltare și 75 % din exporturile europene;

Miercuri, 9 martie 2011

- R. întrucât trebuie să se țină seama de importanța industriilor tradiționale europene, ale căror cunoștințe și experiență rămân esențiale pentru economie, precum și de necesitatea valorificării acestora;
- S. întrucât trebuie să se țină seama de adoptarea de către concurenții noștri, cum ar fi Statele Unite sau zona asiatică, a unor politici industriale proactive bazate pe investiții masive în activitățile de cercetare și dezvoltare în beneficiul sectoarelor-cheie,

O abordare nouă cu privire la o politică industrială durabilă

1. salută faptul că, prin Strategia UE 2020 și prin comunicarea privind o politică industrială integrată a UE, Comisia recunoaște, în sfârșit, importanța unei baze industriale prospere, în special, de prelucrare, pentru o creștere durabilă și pentru ocuparea forței de muncă în Europa și se angajează în favoarea unei politici industriale integrate, întemeiată pe principiul economiei sociale de piață;
2. ia act de propunerea privind politica industrială integrată prezentată de către Comisie și observă accentul pe care îl pune aceasta asupra restabilirii competitivității industriei UE; subliniază, în această privință, faptul că, în fața provocărilor globale, dacă industria europeană intenționează să-și mențină competitivitatea în viitor, este esențial ca eficiența energetică și eficiența resurselor să stea la baza reînnoirii industriale europene;
3. subliniază faptul că este necesar ca diferitele măsuri propuse de Comisie să rămână accesibile pentru consumatori, mai ales într-un moment în care economia europeană, în special în noile state membre, încă se redresează după cea mai gravă criză din ultimele decenii;
4. subliniază faptul că dezvoltarea durabilă, astfel cum a fost definită la Conferința de la Johannesburg din 2002, trebuie să se întemeieze pe trei piloni: economic, social și de protecție a mediului, și că, pentru a avea cea mai competitivă economie, politica industrială trebuie sprijinită prin găsirea unei combinații echilibrate între acești factori;
5. invită Comisia și statele membre să elaboreze o strategie industrială a UE care să fie ambițioasă, ecoeficientă și ecologică, pentru a restabili capacitatea de prelucrare pe întreg teritoriul UE și pentru a genera locuri de muncă înalt calificate și bine plătite în UE;
6. subliniază necesitatea unei previzibilități și stabilități normative pe termen lung, care îi sunt vitale industriei pentru planificarea investițiilor; invită, prin urmare, Comisia să elaboreze, împreună cu Parlamentul European și cu Consiliul, o viziune globală pentru industria europeană în anul 2020, care să se axeze pe competitivitatea și durabilitatea industriei și care să stabilească linii directe, de exemplu pentru utilizarea eficientă a resurselor și a energiei, în vederea dezvoltării creșterii economice, a forței de muncă și, astfel, a prosperității în Europa; regretă, în această privință, lipsa din comunicarea Comisiei a unor propuneri concrete;
7. solicită Comisiei și statelor membre să se asigure că, în cadrul modificărilor tratatelor europene avute în vedere în prezent, crearea de locuri de muncă are aceeași importanță ca și lupta împotriva inflației la nivelul obiectivelor Băncii Centrale Europene;
8. subliniază faptul că nu poate exista o dezvoltare în absența unei baze industriale solide și puternice; consideră că dezvoltarea poate contribui la stimularea creării de locuri de muncă și la menținerea standardelor de viață ale cetățenilor;
9. invită autoritățile publice să reducă sarcinile administrative, să evite duplicarea formalităților și să mărească transparența cu privire la termenii de desfășurare a procedurilor;
10. subliniază că aceasta se poate realiza doar prin intermediul unei industrii orientate spre cunoaștere, cu o bază industrială solidă;

Miercuri, 9 martie 2011

11. subliniază că succesul unei noi politici industriale durabile poate fi garantat doar prin inițiative integrate și transectoriale practice, bazate pe rațiuni economice obiective, care să vizeze aspecte comune cu implicații importante pentru mai multe sectoare și care să producă rezultate tangibile atât pentru mediul de afaceri, cât și pentru consumatori la nivel european, regional și local;
12. atrage atenția asupra importanței pe care o au anumite sectoare, cum ar fi energia și transporturile, la nivelul structurii costurilor industriei europene; consideră necesară continuarea îmbunătățirii acestor sectoare prin intermediul privatizărilor; are convingerea, în acest sens, că este necesar să se limiteze prezența de capital public în întreprinderile care funcționează în pieți liberalizate și să se introducă măsuri pentru prestarea liberă de servicii în toate modurile de transport;
13. consideră că trebuie instituite condițiile-cadru macroeconomice în care să poată prospera industria europeană, ținându-se seama de realitatea insuficienței și sărăcirii resurselor; în acest context, consideră că Europa trebuie să urmărească nu numai promovarea competitivității în prezent, ci și, mai ales, asigurarea competitivității în viitor;
14. consideră că strategia industrială a UE ar trebui să identifice domeniile strategice în care trebuie să se investească și invită Comisia și statele membre să se asigure că aceste priorități se reflectă în viitoarele perspective financiare, în bugetele anuale și în politicile viitoare ale UE;
15. consideră că este important să se adopte o politică industrială integrată în cadrul căreia inițiativele europene din toate domeniile să fie complementare și să nu contravină obiectivului comun de dezvoltare;
16. invită Comisia să accelereze finalizarea pieței unice a UE, aceasta constituind o condiție preliminară pentru existența unei industrii competitive și inovatoare;
17. subliniază faptul că o concurență loială și existența unor piețe deschise sunt cruciale pentru apariția unor sectoare industriale noi și dinamice;
18. este convins că, nu numai sectorul public, ci și, mai ales, sectorul privat, vor juca un rol important în investițiile în restructurarea și dezvoltarea sectoarelor industriale noi, asigurând atât crearea de locuri de muncă, cât și trecerea la o economie eficientă din punctul de vedere al resurselor și cu emisii scăzute de carbon; consideră, prin urmare, că este esențial să se pună în aplicare un cadru adecvat pentru stimularea acestor investiții;
19. subliniază că noua abordare integrată necesită o cooperare foarte bună în cadrul Comisiei, precum și o coerență între diferitele politici ale Comisiei; în acest scop, invită Comisia să înființeze un grup operativ permanent privind politica industrială, care să fie responsabil de coordonarea și adaptarea orientării și măsurilor din cadrul actualei strategii integrate privind politica industrială europeană, precum și de monitorizarea punerii în aplicare a acestora;
20. invită Comisia să se concentreze mai mult asupra aspectelor legate de competitivitate în cadrul procesului de evaluare a impactului („analiza competitivității”) și al evaluărilor ex-ante/ex-post („bilanțuri de calitate”) și să pună în aplicare această componentă esențială a reglementării inteligente în toate serviciile Comisiei în cel mai scurt timp posibil; subliniază faptul că sustenabilitatea este un factor esențial pentru menținerea competitivității și a unei economii eficiente din punct de vedere al utilizării resurselor și cu emisii scăzute de carbon;
21. subliniază că Uniunea Europeană ar putea crea cea mai competitivă industrie din lume, printre altele prin:
 - noi standarde de calitate și eficacitate;
 - reducerea timpului de valorificare pe piață a produselor noi cu ajutorul instrumentelor, metodelor și proceselor informatice avansate de analiză, proiectare, fabricare și întreținere;

Miercuri, 9 martie 2011

- facilitarea dezvoltării IMM-urilor și a sectorului echipamentelor în lanțul de aprovizionare;
 - depunerea unor eforturi mai susținute pentru coordonarea sinergiilor dintre cercetarea civilă și cea militară;
22. sprijină inițiativa Comisiei, menționată la punctul 3 din comunicarea sa, de a analiza temeinic implicațiile legislației viitoare asupra politicii industriale și de a evalua punerea în aplicare a acestei legislații și subliniază că trebuie să se asigure implicarea partenerilor sociali și un grad cât mai înalt de transparență;
23. subliniază că o nouă politică industrială durabilă a UE poate fi eficientă doar dacă este foarte bine armonizată cu politica industrială a statelor membre și invită, prin urmare, Comisia să ia în 2011 inițiativele posibile în temeiul Tratatului de la Lisabona [articolul 173 alineatul (2)], sub formă de linii directoare, indicatori, schimb și diseminare a celor mai bune tehnologii și practici, proceduri de monitorizare și de evaluare;
24. invită Comisia să evalueze, împreună cu Parlamentul European și Consiliul, un nou cadru care să permită și să încurajeze întreprinderile din diferite state membre să colaboreze într-un mod mai eficient pentru stabilirea și îndeplinirea priorităților lor industriale; consideră că acest cadru va spori competitivitatea produselor fabricate în Europa și va îmbunătăți reacția la evoluțiile pieței mondiale;
25. este convins că succesul unei noi politici industriale durabile depinde de implicarea tuturor părților interesate, inclusiv a partenerilor sociali, a reprezentanților IMM-urilor și a societății civile; invită Comisia să includă un principiu de parteneriat clar în toate domeniile și pentru toate măsurile, care să conștie, în parte, în monitorizarea și evaluarea comună a măsurilor preconizate, inclusiv evaluarea strategiilor/măsurilor/programelor;
26. consideră că „politica industrială europeană în epoca globalizării” își poate atinge obiectivele doar dacă are în vedere măsura în care politicile Uniunii sunt adaptate la provocările cu care se confruntă în prezent și cu care se vor confrunta în următorii ani regiunile europene și industriile lor locale, și numai în măsura în care politicile europene respective vor duce la o creștere a eficacității și competitivității IMM-urilor, care sunt actorii principali ai industriei europene; în această privință, subliniază faptul că impactul schimbărilor economice, climatice, demografice și energetice trebuie să fie analizat în continuare în ceea ce privește dimensiunea regională a acestora, luând în considerare disparitățile regionale potențiale pe care le vor genera aceste provocări, afectând astfel creșterea omogenă a industriilor UE; subliniază rolul determinant al regiunilor pentru impulsivitatea procesului de conversie ecologică a industriei și promovarea dezvoltării energiilor regenerabile;
27. constată că politica industrială depinde în mare măsură de protejarea industriei Uniunii împotriva concurenței nelocale din țările terțe;
28. invită Comisia să elaboreze rapid un calendar concret pentru monitorizarea punerii în aplicare a acestei strategii și să prezinte un raport intermediar anual; consideră, de asemenea, că Comisia ar trebui să reevalueze în fiecare an eficacitatea acestor orientări și inițiative pentru a identifica problemele survenite în aplicarea lor, precum și să stabilească obiective suplimentare, care să asigure o politică industrială europeană întotdeauna inovatoare;
29. reamintește că internaționalizarea reprezintă un factor-cheie al competitivității întreprinderilor și solicită, prin urmare, Comisiei să își intensifice eforturile de utilizare cât mai eficientă a cunoștințelor acumulate în ceea ce privește rețelele de sprijin în favoarea întreprinderilor aflate în procesul de internaționalizare;
30. subliniază că structurile și infrastructurile paneuropene care urmăresc reunirea surselor și a resurselor ar putea lansa un model industrial paneuropean, capabil să concureze pe piața mondială;

Miercuri, 9 martie 2011

Finanțare

31. solicită o finanțare ambițioasă a politicii industriale și a infrastructurilor - mai ales a infrastructurilor de cercetare, energetice, de telecomunicații și de transport (RTE) - adică ansamblul „bunurilor publice” care formează mediul antreprenorial; consideră indispensabilă, în acest scop, lansarea de obligațiuni europene - Eurobonds sau Project bonds - pentru a permite Uniunii să finanțeze inovația, infrastructurile și reindustrializarea;

Inovare

32. subliniază că inovațiile reprezintă principala forță motrice a politicii industriale și a creșterii economice și că toate inițiativele care sprijină inovarea:

- ar trebui să se bazeze pe o definiție cuprinzătoare a inovării, care să cuprindă produsele și sistemele de producție, serviciile, formarea, procesele, organizarea, calitatea, gestionarea, diseminarea și protecția;
- ar trebui să țină seama de politicile aplicate în țările terțe și să adapteze anumite politici interne europene, precum cele de încadrare a ajutoarelor de stat pentru cercetare, dezvoltare și inovare;
- trebuie să vizeze, în special, concepția, producerea și compoziția produselor și serviciilor de-a lungul întregului lanț de procese și de valoare adăugată, prin acordarea unui sprijin până în fazele care precedă comercializarea produsului;
- trebuie să fie neutre din punct de vedere tehnologic;
- trebuie să aibă ca obiectiv asigurarea unui mediu favorabil pentru ca întreprinderile să investească în cercetare și dezvoltare prin sisteme de finanțare eficiente și o mai bună cooperare între actori în cadrul diferitelor sectoare industriale, precum și între acestea și cu lanțurile de valoare, institutele de cercetare și universități;
- trebuie să se concentreze asupra rolului pe care îl are producția în faza de inovare; dacă întreaga producție industrială este transferată în alte părți ale lumii, cunoștințele legate de producție nu își vor mai avea baza în Europa și vor fi, de asemenea, transferate, deoarece ideile produse teoretic nu vor putea fi testate imediat în practică;
- trebuie să promoveze creativitatea și inovarea de care pot da dovadă angajații în cadrul organizațiilor publice și private;

33. subliniază necesitatea de a diferenția mai clar cercetarea și inovarea, ca activități care, deși strâns legate, au obiective, mijloace, instrumente de intervenție și metode de lucru diferite: cercetarea, realizată de întreprinderi în interesul propriei lor dezvoltări, ar trebui să creeze noi cunoștințe și ar trebui să fie, prin natura sa, exploratoare, autonomă și riscantă; în schimb, inovarea are ca obiectiv crearea de noi produse, de noi servicii și procese care au un impact direct asupra pieței, societății și a vieții întreprinderilor ca atare;

34. consideră că, în special, stabilirea de etaloane și standarde s-a dovedit a fi o puternică forță motrice pentru promovarea inovării și a competitivității în diferite sectoare industriale; solicită o consolidare a sistemului european de standardizare prin intermediul unor măsuri care promovează simplificarea, transparența, reducerea costurilor și implicarea părților interesate;

35. subliniază necesitatea unei mai bune coordonări între statele membre și a unei mai bune colaborări între întreprinderi, prin intermediul grupurilor de întreprinderi, al rețelelor, al clusterelor și al centrelor de excelență;

36. subliniază faptul că, în UE, competitivitatea depinde într-o mare măsură de capacitatea de inovare, de instalațiile de cercetare și dezvoltare și de legătura dintre inovare și procesul de fabricare;

Miercuri, 9 martie 2011

37. solicită majorarea semnificativă a cheltuielilor în domeniul cercetării pentru următoarea perioadă de finanțare, care va demara în 2013 (PC 8) (obiectivul UE: 3 % din PIB pentru cercetare și dezvoltare, 1 % din PIB pentru finanțare publică), pentru ca industria europeană să rămână lider în domeniul tehnologiilor și competitivă pe plan mondial, investițiile private devenind în acest fel mai utile și eficiente; observă că, în afara promovării cercetării în domeniul proceselor inovatoare, al managementului, al organizării și al implicării angajaților în inovare, este necesară promovarea cercetării în materie de tehnologii generice esențiale; subliniază, în plus, necesitatea simplificării procedurilor atât administrative, cât și privind accesul la finanțare;

38. subliniază că accentuarea disparităților regionale în ceea ce privește potențialul de cercetare și dezvoltare reprezintă o provocare care trebuie abordată nu numai în cadrul politicii de coeziune, ci și prin intermediul politicii de cercetare și inovare; solicită, în această privință, realocarea finanțărilor în cadrul aceluiași program operațional pentru a sprijini inovarea și pentru a consolida transformarea rezultatelor cercetării în produse comercializate spre binele societății;

39. constată că o creștere semnificativă a investițiilor în cercetare și dezvoltare, atât private, cât și publice, este esențială pentru ca industria UE să rămână lider tehnologic și să își mențină competitivitatea la nivel mondial în domenii precum energia regenerabilă și eficiența energetică; ia act de faptul că, pentru a sprijini investițiile private în cercetare și dezvoltare sunt necesare piețe funcționale pentru produse inovatoare, precum și un mediu stabil de investiții; consideră că este necesară creșterea finanțării publice a cercetării și dezvoltării pentru a mobiliza investițiile private și a încuraja colaborarea și că simplificarea procedurilor de finanțare publică, mai ales în programele-cadru ale UE, constituie o condiție prealabilă esențială pentru o participare sporită a industriei;

40. recunoaște, cu toate acestea, că pentru ca Europa să atingă nivelurile de investiții necesare pentru ca inovarea să devină forța motrice a creșterii economice, este necesar ca sectorul privat să își sporească finanțarea în domeniul cercetării și dezvoltării; solicită, prin urmare, Comisiei să examineze obstacolele care împiedică întreprinderile europene să investească la niveluri echivalente cu cele ale investițiilor realizate de întreprinderile omoloage internaționale, precum cele din SUA, și să ia măsurile necesare, atât legislative, cât și nelegislative;

41. consideră că inițiativele tehnologice comune (precum CleanSky) sunt instrumente foarte utile de mobilizare de fonduri, atât din partea statelor Uniunii, cât și a sectorului privat, în jurul unor proiecte de inovare cu un puternic efect multiplicator; solicită ca finanțarea proiectelor existente să fie asigurată pentru ca acestea să poată fi duse la bun sfârșit și consideră că este indispensabilă dezvoltarea unor noi proiecte în cadrul unor filiere promițătoare (biotehnologiile, nanotehnologiile, industria spațială, energiile regenerabile, transporturile viitorului, noile materiale etc.);

42. solicită utilizarea și consolidarea consecventă a competențelor științifice și tehnologice existente în statele membre, în special în domeniul tehnologiilor generice esențiale;

43. salută instituirea unui grup de experți de nivel înalt în vederea elaborării unei strategii comune pe termen lung și a unui plan de acțiune privind tehnologiile generice esențiale pentru realizarea deplină a potențialului acestora;

44. subliniază că succesul mecanismului de finanțare cu partajarea riscului (MFPR) reprezintă o formă importantă de finanțare a cercetării și dezvoltării și a inovării pentru IMM-uri prin intermediul BEI; încurajează puternic Comisia să pună la dispoziția MFPR mult mai multe fonduri, inclusiv prin intermediul fondurilor de inovare reinnoibile ale FEDER, pentru a promova investițiile private directe și mecanismele de finanțare inovatoare în favoarea proiectelor inovative cu risc înalt și a proiectelor la care participă IMM-uri din domeniul în cauză; subliniază, de asemenea, că este important ca programele de inovare să devină mai accesibile pentru IMM-uri prin reducerea poverii birocratice;

45. este preocupat de faptul că sunt puține cazuri în care întreprinderile utilizează fondurile structurale pentru finanțarea proiectelor inovatoare; consideră că autoritățile administrative ar trebui să se străduiască să informeze mai bine întreprinderile în legătură cu programele lor operaționale și să le acorde tot sprijinul necesar pentru lansarea proiectelor lor;

46. invită Comisia să stabilească un inventar al celor mai bune practici privind mecanismele de finanțare, măsurile fiscale, stimulentele financiare existente și planificate pentru promovarea inovării și solicită actualizarea și revizuirea anuală a eficienței acestor măsuri;

Miercuri, 9 martie 2011

47. solicită examinarea punerii în aplicare a unor noi mecanisme alternative, care să permită compensarea lipsei de finanțare a întreprinderilor europene, în special a IMM-urilor; consideră că aceste mecanisme ar trebui:

- să se bazeze pe o repartizare a riscurilor între investitorii privați și cei publici prin parteneriate de tip public-privat;
- să asigure un nivel de părghe optim al investițiilor publice, care să genereze importante investiții private;
- să țină seama de nevoile specifice ale IMM-urilor inovatoare cărora le lipsesc fondurile proprii și activele care să le permită să se finanțeze prin contractarea unei datorii;
- să favorizeze comercializarea rezultatelor cercetării europene privind piața și să încurajeze transferurile de tehnologie spre IMM-uri și
- să sprijine acțiunea Băncii Europene de Investiții;

adaugă că aceste mecanisme ar trebui să cuprindă următoarele instrumente:

- un Fond european pentru finanțarea inovării (FEFI) al cărui rol ar fi realizarea de investiții în fazele de înființare și dezvoltare, prin intermediul capitalului de risc;
- un Fond european pentru brevete, care să faciliteze transferurile de tehnologie între centrele de cercetare și întreprinderi, în special IMM-urile inovatoare;
- împrumuturi în condiții mai favorabile decât cele existente pe piață;

48. recunoaște problema tot mai acută a UE în ceea ce privește insuficiența liderilor inovatori tineri în sectoarele de cercetare și dezvoltare de înaltă intensitate, mai ales în domeniul biotehnologiei și al internetului; subliniază, prin urmare, necesitatea promovării acestora prin abordarea obstacolelor specifice cu care aceștia se confruntă în noile sectoare și prin monitorizarea îndeaproape a piețelor inovatoare emergente, adaptând ansamblul instrumentelor de politică la nevoile lor specifice;

49. invită Comisia să creeze un mediu favorabil întreprinderilor în fazele de început (start-up) și de sciziune (spin-off), prin intermediul unor servicii specifice care să permită tinerilor antreprenori să depășească barierele tradiționale din calea lansării de noi activități productive (bariere legate de infrastructură, accesul la informații, costul serviciilor, gestionarea drepturilor de proprietate intelectuală);

50. solicită, în sfârșit, ca Uniunea Europeană să aducă soluții la fragmentarea pieței europene a capitalului de risc propunând un regim comunitar care să garanteze constituirea de fonduri paneuropene;

51. subliniază faptul că s-ar putea realiza investiții în cercetare și dezvoltare și în inovare prin stimulente fiscale naționale și acces la finanțări specializate, cum ar fi capitalul de risc;

52. solicită intensificarea sprijinului în favoarea tehnologiilor pentru o dezvoltare durabilă, inițiat în cadrul planului de acțiune în favoarea ecotehnologiilor (ETAP), prin conectarea strategiilor în materie de cercetare, mediu și politică economică, și solicită crearea unui plan ambițios de monitorizare a ETAP, în cadrul căruia cercetarea, educația, formarea și industria să își unească eforturile, precum și alocarea resurselor financiare adecvate pentru punerea în aplicare a acestuia; subliniază necesitatea creșterii fondurilor pentru planul strategic european pentru tehnologii energetice (planul SET);

Miercuri, 9 martie 2011

53. solicită implicarea industriei în inovarea ecologică pentru a stimula potențialul acesteia de creare de locuri de muncă; observă, în acest sens, că informarea antreprenorilor, prin prezentarea noilor oportunități de afaceri, va fi crucială pentru succesul unei strategii menite să dezvolte industrii durabile și economii bazate pe utilizarea eficientă a resurselor;

54. sugerează să se ia în considerare, de asemenea, alte forme de finanțare care să susțină dezvoltarea tehnologiilor inovatoare, prin asocierea diferiților actori, la mai multe niveluri - european, național, local - având în vedere, în același timp, utilizarea unei serii de instrumente, printre care parteneriatele de tip public-privat, capitalul de risc;

55. insistă să se acorde atenție deosebită sprijinului acordat inovării în materie de utilizare eficientă și durabilă a materiilor prime;

56. amintește că, deși reprezintă un procent anual de 17 % din PIB-ul UE, achizițiile publice joacă un rol important pentru piața unică europeană și pentru stimularea inovării; subliniază că unii concurenți, precum China și SUA, și-au stabilit obiective ambițioase privind achiziționarea unor produse inovatoare și ecologice; solicită Comisiei și statelor membre să simplifice și să îmbunătățească, atunci când este cazul, normele naționale și ale UE în materie de achiziții publice pentru a asigura transparența, echitatea și nediscriminarea; solicită Comisiei să furnizeze informații cu privire la posibilitățile existente în cadrul normelor existente ale UE în materie de achiziții publice pentru includerea în licitații a criteriilor privind durabilitatea și inovarea, în conformitate cu Strategia Europa 2020, precum și să promoveze utilizarea acestor posibilități; subliniază că este esențial să se asigure reciprocitatea în ceea ce privește accesul la piețele de achiziții publice externe pentru ca întreprinderile europene să beneficieze de condiții echitabile în contextul concurenței internaționale;

57. constată că achizițiile publice înainte de comercializare pot oferi un impuls inițial decisiv noilor piețe de tehnologii inovatoare și ecologice, îmbunătățind în același timp calitatea și eficacitatea serviciilor publice; invită Comisia și statele membre să îmbunătățească comunicarea cu autoritățile publice cu privire la posibilitățile existente în domeniul achizițiilor publice înainte de comercializare;

58. consideră că nu ar trebui subestimată importanța achizițiilor publice pentru stimularea unei baze industriale inovatoare; invită, în acest sens, statele membre ale UE să exploateze întregul potențial al achizițiilor publice înainte de comercializare ca mijloc de promovare a inovării și ca instrument de îmbunătățire a participării IMM-urilor la procedurile de achiziții publice cu scopul de a identifica și de a stimula în mod eficace piețele cele mai promițătoare pentru mediul european de afaceri;

59. invită Comisia să ia măsuri mai stricte împotriva transferului de cunoștințe din UE spre restul lumii, mai ales spre China, deoarece, adesea, acesta nu este reciproc;

Resurse

60. consideră că creșterea economică ar putea și ar trebui să fie decuplată de creșterea utilizării resurselor;

61. are convingerea că creșterea semnificativă a eficienței utilizării resurselor în ceea ce privește materiile prime și auxiliare și materialele consolidează poziția competitivă a industriei europene pe scena mondială și invită, prin urmare, Comisia să propună, pe baza Comunicării sale privind o strategie referitoare la resurse (COM(2005)0670) și cu titlu de prioritate, o politică ambițioasă a UE privind eficiența utilizării resurselor, prin intermediul unui plan de acțiune sau, dacă este necesar, în cadrul unei directive privind eficiența resurselor; consideră că aceasta presupune:

— elaborarea unei definiții clare a resurselor sub toate aspectele acestora;

— dezvoltarea unor indicatori de tip „cradle-to-cradle” clari pentru monitorizarea creșterii productivității resurselor și, dacă este cazul, continuarea dezvoltării unor standarde și orientări corespunzătoare, precum și dezvoltarea unor noi modele de abordări,

Miercuri, 9 martie 2011

- identificarea unor obiective și instrumente care ar crește productivitatea, durabilitatea și gradul de reutilizare a resurselor, precum și reciclarea și refabricarea, ca și dezvoltarea unor sisteme de producție industrială în circuit închis;
- sprijinirea activităților de cercetare și dezvoltare care urmăresc îmbunătățirea gradului de reciclabilitate a produselor și a materialelor pe care le conțin și sprijinirea activităților de cercetare și dezvoltare care urmăresc dezvoltarea unor procese industriale închise, care să genereze niveluri minime de deșeuri și de fluxuri de energie;
- elaborarea de modele de noi abordări, precum o contractare de resurse;
- difuzarea soluțiilor celor mai bune practici și sprijinirea rețelelor de eficiență a resurselor, vizând în special lanțurile de distribuție și IMM-urile, precum și sprijinirea agențiilor de eficiență a materialelor;
- dezvoltarea unui standard, ușor de utilizat de către IMM-uri, pentru rapoartele privind sustenabilitatea întreprinderilor, prin care să se analizeze „randamentul ecologic” și care să ducă, astfel, la reduceri de costuri și să crească competitivitatea întreprinderilor, să grupeze, să standardizeze și să promoveze utilizarea sistemelor voluntare de gestionare a mediului, precum ISO 14001 sau EMAS;
- incorporarea și respectarea unor inițiative naționale privind materiile prime;

62. subliniază că disponibilitatea materiilor prime, în special a resurselor strategice și a pământurilor rare, este de o importanță capitală pentru posibilitățile de dezvoltare a industriei europene; invită, prin urmare, Comisia să prezinte, în prima jumătate a anului 2011, o strategie cuprinzătoare și ambițioasă privind materiile prime, care nu ar trebui să se limiteze la „materiile prime esențiale”, astfel cum acestea au fost definite de către Comisia Europeană, și care să cuprindă următoarele:

- evaluări de impact periodice a cererii preconizate, precum și a riscurilor privind furnizarea de materii prime și de pământuri rare (inclusiv potențialele penurii, creșteri de prețuri etc.) și a rarității acestora, și a consecințelor pentru economia UE în general și pentru întreprinderi în special, precum și actualizări periodice ale listei de materii prime și de pământuri rare;
- monitorizarea prognozelor de producție din țările terțe și a condițiilor de operare a piețelor mondiale ale materiilor prime;
- o intensificare a recuperării și a reutilizării materiilor prime prin: stabilirea și punerea în aplicare a unor reguli, planuri, standarde și stimulente de reciclare ambițioase și realiste, punerea în aplicare riguroasă a directivei-cadru privind deșeurile și a normelor referitoare la recuperarea și exportul deșeurilor care pot fi o sursă de materii prime, precum și sprijinirea adecvată a cercetării, Comisia fiind invitată să analizeze posibilitatea de a folosi mai bine conceptul de responsabilitate a producătorului în sprijinul acestui obiectiv;
- intensificarea cercetării privind substituirea materiilor prime rare, luarea în considerare a resurselor definite ca „materii prime rare” și punerea în practică a unei strategii de aprovizionare pentru acestea;
- o utilizare optimă a materiilor prime existente în UE, precum și un acces mai bun la acestea, pentru aceasta fiind nevoie, printre altele, de introducerea rapidă a unui sistem european de geo-informare și a unei baze de date comune, care să ofere o imagine de ansamblu privind materiile prime, mineralele și resursele naturale reciclabile disponibile în UE;
- asigurarea unui acces echitabil la materiile prime și la pământurile rare prin acorduri comerciale echitabile și parteneriate strategice și prin încheierea de acorduri de parteneriat economic cu țări terțe în vederea obținerii unei aprovizionări adecvate, însă doar în cazurile în care acest lucru este perfect compatibil cu obiectivele de dezvoltare ale APE;

Miercuri, 9 martie 2011

- intensificarea, prin dialoguri bilaterale, a schimburilor cu parteneri precum Japonia și SUA privind accesul la materii prime, dar și a schimburilor cu țări producătoare de materii prime-cheie, cum ar fi China și Rusia;
- depunerea de eforturi, dacă este cazul, pentru soluționarea la nivelul OMC a disputelor privind materiile prime strategice pentru industria europeană;
- un dialog mai regulat și mai proactiv cu țările africane privind materiile prime și pământurile rare;
- inițierea de consultări cu țările terțe ale căror politici provoacă distorsiuni ale piețelor internaționale de materii prime, în vederea descurajării măsurilor politice discriminatorii care afectează economia de piață;
- ameliorarea accesului la materiile prime regenerabile care reprezintă materiale de bază în industrie și eliminarea discriminărilor din legislația europeană care împiedică o utilizare mai largă a acestor materii prime;
- adoptarea de măsuri pentru limitarea dominării pieței de către oligopoluri și monopoluri naționale, precum și de către corporații transnaționale din domeniul extragerii de materii prime minerale și energetice, al fabricării de bunuri semifabricate și al comercializării acestora;
- o atenție crescută față de folosirea biomasei nu doar ca o sursă regenerabilă de energie, ci și ca materie primă pentru industrie, promovând criteriile de durabilitate și evitând măsurile care denaturează piața;
- un plan de urgență în cazul unei întreruperi bruște în furnizarea de materii prime esențiale din diferite motive;
- sprijin pentru întreprinderile mici și mijlocii care utilizează materii prime locale, inclusiv materii prime agricole și forestiere;

63. consideră că o politică industrială trebuie, înainte de toate, să reechilibreze măsurile din domeniul energetic în favoarea unei politici ghidate de cerere, acordând consumatorilor mai multă putere și decuplând creșterea economică de folosirea energiei; consideră, în special, că industria transporturilor și cea a construcțiilor trebuie să urmeze o politică de economisire activă a energiei și să se diversifice înspre surse energetice durabile, nepoluante și sigure, precum și că politica industrială ar trebui să ajute la crearea unor condiții de piață care să stimuleze economiile de energie și investițiile în domeniul eficienței energetice, în vederea exploatării unei game largi de energii regenerabile, precum și a unor tehnologii-cheie pentru mobilitatea opțiunilor de stocare a energiei (în special în domeniul transportului public);

64. este convins că, pentru a garanta securitatea investițiilor, industria are nevoie de o politică energetică pe termen lung ambițioasă, însă realistă, care: să garanteze prețuri competitive la energie și securitatea aprovizionării Uniunii Europene, să reducă dependența de combustibili fosili, să încurajeze eficiența și economiile la nivelul producției și al consumului, să permită o producție cu cât mai puține emisii de gaze dăunătoare și să împiedice sărăcia energetică și emisia de gaze cu efect de seră; subliniază că siguranța juridică, condițiile-cadru stabile, investițiile adecvate și continuarea armonizării pieței interne a energiei sunt fundamentale pentru trecerea la o producție și o aprovizionare cu emisii reduse de dioxid de carbon și pentru reducerea costurilor industriale; subliniază că infrastructura pentru o rețea transeuropeană de energie, care să includă încălzirea și să profite de pe urma infrastructurilor digitale și ale rețelelor de transport, trebuie reînnoită și dezvoltată în timp util și în mod rentabil, și că trebuie promovate rețelele și contoarele inteligente, în special cu sprijinul fondurilor Băncii Europene de Investiții;

65. subliniază că este important ca sectorul european al automobilelor să ia inițiativa de a avansa în dezvoltarea și producția de autoturisme electrice; în acest sens, invită Comisia Europeană să asigure, până la jumătatea anului 2011, cel târziu, condiții-cadru pentru dezvoltarea vehiculelor electrice, în special cu privire la standardizarea infrastructurilor și a tehnologiilor de încărcare care vor garanta interoperabilitatea și siguranța infrastructurilor; în plus, invită Comisia să stabilească cerințe armonizate de aprobare a vehiculelor electrice, luând în considerare îndeosebi sănătatea și siguranța atât a lucrătorilor, cât și a utilizatorilor finali;

Miercuri, 9 martie 2011

66. reamintește imensul potențial de creare de locuri de muncă și de reducere a costurilor legate de îmbunătățirea eficienței energetice; consideră că adoptarea unor măsuri care să includă obiective, standarde și mecanisme de referință care să garanteze îmbunătățirea eficienței energetice trebuie să stea la baza inițiativelor din toate sectoarele;
67. solicită inovații în sectorul social și cel medical, astfel încât industriile să nu se confrunte cu penurie a forței de muncă sau cu costuri ridicate ale forței de muncă în următoarele decenii;
68. atrage atenția asupra potențialului de economie de energie al tehnologiilor „inteligente”;
69. consideră că este nevoie de o politică de îmbunătățire a sustenabilității sistemelor de transport și a infrastructurii prin măsuri cum ar fi tehnologii mai eficiente, interoperabilitate și soluții inovatoare în materie de mobilitate, dar și politici de utilizare a forței de muncă locale, astfel încât să se garanteze că lanțurile de producție pot funcționa cu sisteme logistice mai durabile și cu costuri de operare reduse;
70. consideră că tehnologiile TIC moderne prezintă un mare potențial pentru inovațiile care sprijină durabilitatea și ecoeficiența, de exemplu prin integrarea tehnologiilor prin adăugarea unor niveluri suplimentare de inteligență peste nivelurile fizice pentru a crește eficiența gestionării sistemelor (cum ar fi furnizarea de apă, sistemele de transport); subliniază necesitatea de a dispune de standarde TIC deschise pentru aceste soluții; prin urmare, solicită Comisiei să prevadă astfel de standarde și părților interesate să promoveze dezvoltarea acestora în vederea sprijinirii eficienței resurselor;
71. atrage atenția asupra necesității existenței unui personal tehnic și calificat suficient; prin urmare, consideră că sunt necesare investiții mai mari în domeniul educației și formării; solicită să se depună toate eforturile pentru a se elimina lacunele în materie de competențe la toate nivelurile pentru a promova calificarea forței de muncă și pentru a spori interesul pentru industrie al tinerilor absolvenți, printre altele prin intermediul:
- unui dialog instituționalizat între autoritățile competente, reprezentanții mediului de afaceri și partenerii sociali pentru actualizarea programelor de învățământ în vederea includerii culturii „spiritului antreprenorial” și a sensibilizării față de mediul întreprinderilor și a dezvoltării de metode eficiente de trecere de la educație la profesie, în special prin încurajarea promovării programelor de mobilitate individuală, cum ar fi „Erasmus pentru tinerii antreprenori” și „Erasmus pentru ucenici”;
 - îmbunătățirii învățării prin muncă la nivelul întregii Europe pentru a conecta mai bine sistemele de formare profesională la piața muncii, și al consolidării apelului la formarea profesională în întreaga Europă, cu o capacitate mai mare a învățământului superior de a integra absolvenții de învățământ profesional;
 - garantarea dreptului la învățare continuă pentru toți cetățenii, cărora trebuie să li se ofere șansa de a se recalifica în timpul vieții profesionale, fapt esențial din punct de vedere al egalității și al solidaritate, dar și al competitivității în perioadele de dificultate economică;
 - unei formări inovatoare a tinerilor studenți în calitate de viitori angajați, gata să se confrunte cu evoluțiile tehnologice preconizate, precum și prin intermediul unor relații mai strânse între universități, institute de cercetare și industrie;
 - ameliorarea și extinderea accesului la toate nivelurile de educație și formare, în special pentru disciplinele STEM (știință, tehnologie, inginerie și matematică) prin coordonarea inițiativelor și schimbul de bune practici la nivelul educației, al formării și al măsurilor inovatoare de conciliere a vieții profesionale cu cea de familie și de promovare a justiției de gen și sociale;
 - unor activități coordonate pentru îmbunătățirea predării și pentru o mai bună conștientizare a rolului economic al sectorului industrial european, precum și a necesității transformării sale în cadrul unei economii cu emisii scăzute de dioxid de carbon și eficiente din punctul de vedere al resurselor;

Miercuri, 9 martie 2011

- unor calificări superioare complementare, armonizate și specifice, care sunt utile atât pentru angajatori, cât și pentru angajați, utilizându-se în acest scop într-o măsură mai mare Fondul social european,
 - introducerii la nivel european a unui sistem de benchmarking al locurilor de muncă și al expertizelor pentru a reflecta nivelul sectoarelor profesionale, al întreprinderilor și al celor mai dezvoltate regiuni industriale;
 - creării unor observatoare a profesiilor industriale la nivel regional, național și european pentru a identifica viitoarele profesii și cererea în domeniu;
 - deschiderii, modernizării și consolidării financiare a universităților pentru a le permite acestora să ofere calificări profesionale superioare și recalificări pe întreaga durată a vieții (pentru ingineri, informaticieni, tehnicieni etc.) sau prin intermediul unei cooperări sporite între universitățile științifice și universitățile de științe aplicate și instituțiile educative orientate mai degrabă spre formarea profesională;
 - stabilirii, în colaborare cu organismele de formare și partenerii sociali, a unei formări profesionale prin alternanță și a unor programe de recalificare de-a lungul întregii vieți profesionale atât pentru lucrători, cât și pentru angajatori;
 - unei mobilități și flexibilități mai bune în formarea profesională și educațională, ținând seama de cerințele individuale, în special de cele ale IMM-urilor;
 - studierii noilor necesități create în termeni de ocupare a forței de muncă și de calificării prin dezvoltarea profesiilor „economiei ecologice” pentru a răspunde acestor necesități printr-o formare adecvată;
 - încurajarea sinergiilor care promovează universitățile cu o mai bună cultură a afacerilor și întreprinderile orientate mai mult către cunoaștere;
 - măsurilor de încurajare a venirii în UE a inginerilor și cercetătorilor calificați din țări terțe;
 - instituirii unor stimulente pentru ca sistemul universitar să-și ajusteze programa de învățământ în consecință;
72. subliniază necesitatea încurajării accesului tinerilor la piața muncii prin intermediul stagiilor plătite corect și al unor programe de ucenicie de calitate;
73. consideră că, pentru viitorul economic, social și ecologic al Uniunii, este esențial ca tinerii să fie informați cu privire la nivelul ridicat de studii specializate și generale necesar în vederea angajării lor ulterioare în industrie,
74. subliniază faptul că relativa reticență de a întreprinde activități profesionale independente poate fi depășită prin crearea unui mediu mai atractiv pentru cei care încep activități independente, prin sisteme de sprijin mai integrate, cum ar fi ENTRE:DI și programe specifice precum „Erasmus pentru tinerii antreprenori”;
75. salută propunerea Comisiei de a explora noi căi de finanțare a marilor proiecte europene din domeniul infrastructurii și sprijină crearea unui proiect de obligațiuni ale UE, realizat în colaborare cu Banca Europeană de Investiții;

Miercuri, 9 martie 2011

Concurența loială

76. este convins de necesitatea punerii instrumentelor pieței interne în slujba politicii industriale europene pentru a promova apariția unor mari „campioni europeni”, care să reprezinte puncte de referință la nivel mondial în domeniul lor de activitate, precum Galileo sau SESAR; solicită UE să nu impună întreprinderilor sale constrângeri prea asimetrice față de cele impuse în țările terțe;

77. subliniază necesitatea ca UE să garanteze întreprinderilor sale deschiderea reciprocă a achizițiilor publice în cadrul negocierii acordurilor bilaterale și multilaterale cu țările terțe, mărind, în același timp, eficacitatea utilizării de către IMM-uri a instrumentelor de protecție comercială pentru combaterea măsurilor de dumping monetar, social și ecologic, a pirateriei, a contrafacerilor și a copierilor ilegale;

78. solicită ca UE să impună, la fel ca SUA, Canada, China sau Japonia, indicația țării de origine pentru anumite produse importate din țări terțe pentru ca exigențele în materie de trasabilitate să le fie aplicate în același mod ca produselor fabricate în UE;

79. consideră că, pentru a consolida industria europeană și, în special, pentru a crește competitivitatea întreprinderilor în cadrul economiei mondiale, este necesar să se introducă dispoziții europene privind marcarea originii („fabricat în”); consideră că acest lucru ar permite publicului și consumatorilor să ia decizii în cunoștință de cauză și ar încuraja producția din cadrul Uniunii Europene, care, adeseori, este asociată cu o calitate și standarde de producție ridicate;

80. consideră că un acord multilateral privind clima ar fi cel mai bun instrument pentru a reduce efectele negative ale emisiilor de CO₂ asupra mediului, dar că este probabil ca un astfel de acord să nu poată fi încheiat în viitorul apropiat; consideră, prin urmare, că UE ar trebui să analizeze în continuare posibilitatea creării, pentru sectoarele care generează emisii de dioxid de carbon, a unor instrumente ecologice adecvate, în plus față de licitarea cotelor de CO₂ în cadrul sistemului UE de comercializare a cotelor de emisii de gaze cu efect de seră, în special a unui „mecanism de includere a dioxidului de carbon”, care să îndeplinească normele OMC, un astfel de mecanism contribuind la eliminarea riscului de transfer al emisiilor de CO₂ în țări terțe;

81. insistă ca UE să examineze practicile economice ale țărilor terțe înainte de a-și elabora propriile politici și solicită Comisiei să evalueze, ca criteriu, situația concurențială a întreprinderilor europene pe plan internațional atunci când monitorizează ajutoarele de stat;

O cultură industrială durabilă

82. subliniază importanța creării unui cadru adecvat pentru ca întreprinderile să rămână în Europa și pentru a îmbunătăți competitivitatea Europei în lume; consideră, astfel, că politicile UE ar trebui să se bazeze pe evaluări de impact aprofundate, care să analizeze sub toate aspectele beneficiile economice, societale și de mediu ale politicilor UE;

83. solicită luarea de către UE a unor inițiative care să identifice factorii care impulsionează creșterea economică, inovația și competitivitatea în diverse sectoare și care să genereze ulterior, în toate sectoarele respective, instrumente și politici ale UE mai puternice, coordonate, neutre din punct de vedere tehnologic și bazate pe piață, care ar trebui utilizate la maxim; consideră, în acest sens, că ar trebui continuată elaborarea, în mod rentabil, de norme specifice produselor, precum Directiva privind proiectarea ecologică, că Directiva privind etichetarea în domeniul eficienței energetice ar trebui pusă pe deplin în aplicare și că ar trebui introduse inițiative de stimulare a industriei, precum „inițiativa privind automobilele ecologice”; în acest context, solicită o campanie pe termen lung privind consumul durabil pentru a sensibiliza și a schimba comportamentul și pentru a sprijini astfel noile produse și modele inovatoare;

84. crede că este necesar să se mențină și să se consolideze poziția Europei pe harta industrială mondială, având în vedere mai ales apariția unor noi perspective favorabile în acest domeniu ca urmare a angajamentelor UE de a investi în sectoare precum combaterea schimbărilor climatice și energia, care vor crea locuri de muncă în domenii de înaltă calificare;

Miercuri, 9 martie 2011

85. solicită Comisiei să integreze în mod clar această politică industrială în Foaia de parcurs pentru o economie cu emisii scăzute de dioxid de carbon până în 2050, în inițiativele în domeniul industrial din programul SET și în viziunea pentru 2050 din Foaia de parcurs pentru o Europă eficientă în materie de resurse;

86. solicită menținerea și prelungirea fondurilor pentru inovări bazate pe evoluția pieței, precum actualul „Program-cadru pentru competitivitate și inovare – CIP”;

87. subliniază necesitatea de a exista o verificare sistematică a calității fiecărui nou act legislativ, care să utilizeze următoarele criterii:

- avize științifice: calitatea probelor și a interpretării;
- consultări: chestionarea „utilizatorilor” cu privire la experiența lor privind normele în vigoare;
- utilizarea de indicatori comparativi la nivel internațional: comparații cu legislațiile din cele mai importante țări concurente;
- coerența propunerii cu legislația UE conexă;
- nivelul de simplificare realizat (inclusiv alternativele opționale);

88. reamintește că Fondul european de ajustare la globalizare (FEG) a devenit un instrument vital pentru a ajuta comunitățile să transforme industriile necompetitive în industrii durabile; subliniază că FEG ar trebui să continue să funcționeze și ar trebui să fie extins în cazul în care se dovedește necesar;

89. solicită să se depună eforturi mai mari pentru a se depăși dificultățile actuale și pentru a se crea rapid un brevet comunitar unic, care va oferi o protecție juridică reală și de înaltă calitate, la un cost redus, precum și un sistem european armonizat de soluționare a litigiilor în materie de brevete, în vederea îmbunătățirii condițiilor-cadru pentru drepturile de proprietate intelectuală și industrială, a consolidării certitudinii juridice și a combaterii contrafacerii și a îmbunătățirii condițiilor-cadru pentru drepturile de proprietate industrială și intelectuală, reducând în același timp cât se poate de mult costurile birocratice, în special pentru IMM-uri; salută sprijinul larg din cadrul Consiliului pentru decizia Comisiei de a demara în 2011 procedura de cooperare consolidată cu privire la un singur brevet în UE; solicită, în plus, o reformă a metodelor de standardizare (în special, în sectorul TIC), care ar trebui să fie deschise, transparente și bazate pe principiul interoperabilității și să asigure competitivitatea industriei europene; consideră că promovarea standardizării internaționale va asigura Europei poziția de lider în domeniul tehnologic;

90. indică faptul că realizarea pieței interne este esențială pentru competitivitatea și creșterea industriei europene; subliniază că industriile europene au nevoie de un cadru adecvat pentru crearea și dezvoltarea de bunuri și servicii la nivel european și salută, în acest context, propunerile incluse în Actul privind piața unică; invită Comisia să identifice posibilitățile de realizare a unei armonizări care să aibă drept scop creșterea eficienței și ameliorarea guvernantei în cadrul Actului privind piața unică, în special în ceea ce privește TVA, drepturile de proprietate individuală și brevetele la nivelul UE, standardizarea globală, etichetarea și standardele sectoriale specifice;

91. încurajează statele membre să își asume un rol mai activ în gestionarea pieței interne, ameliorând cooperarea dintre autoritățile naționale și consolidând transpunerea, aplicarea și asigurarea respectării normelor pieței interne pe teren; solicită statelor membre să reducă costurile tranzacțiilor prin intermediul unor măsuri suplimentare, cum ar fi o guvernare electronică mai eficace;

92. subliniază că este necesar ca autoritățile publice să sprijine dezvoltarea unor tehnologii-cheie și subliniază că elaborarea de standarde trebuie accelerată întrucât are un rol crucial pentru menținerea competitivității industriale a UE și pentru stimularea creșterii economice viitoare, un loc primordial ocupând elaborarea standardelor care stimulează inovarea în perspectiva noilor provocări de natură ecologică și socială;

Miercuri, 9 martie 2011

93. subliniază necesitatea de a se ține seama de particularitățile IMM-urilor și ale întreprinderilor meșteșugărești în cadrul sistemului european de standardizare, în special în ceea ce privește reducerea costului de acces la standarde, difuzarea standardelor (prin publicarea de rezumate) sau sprijinul financiar; insistă asupra rolului-cheie pe care trebuie să îl joace organismele naționale de standardizare în promovarea și stimularea participării IMM-urilor și a întreprinderilor meșteșugărești la procesul de standardizare, cu respectarea principiului „delegării naționale”;

94. subliniază că este important să se țină seama de aspectele care, în prezent, nu fac obiectul legislației europene privind brevetele, cum ar fi „secretul de afaceri”, pentru a permite industriei europene să beneficieze de o protecție reală a drepturilor de proprietate intelectuală referitoare la produse și proceduri, luând ca exemplu SUA și Japonia;

95. reamintește că, pentru a consolida competitivitatea și poziția de lider tehnologic a industriei europene, este oportun:

— să se ia ca bază sistemul european de standardizare (SES), ale cărui avantaje sunt demonstrate, și ca acesta să fie consolidat pentru a răspunde mai bine necesităților întreprinderilor inovatoare, în special ale IMM-urilor;

— să fie îmbunătățită participarea întreprinderilor, în special a IMM-urilor, în cadrul procesului de standardizare și să se asigure un grad ridicat de promovare a standardelor;

96. subliniază că există încă un mare potențial de performanță la nivelul industriei europene care poate fi eliberat prin finalizarea pe deplin a pieței interne și solicită Comisiei și statelor membre să elimine rapid obstacolele și barierele rămase în calea pieței interne;

97. îndeamnă statele membre, indicând în același timp că restructurarea este responsabilitatea principală a întreprinderilor și a partenerilor sociali, să instituie grupuri operative care să supravegheze procesele de restructurare și să asigure o tranziție economică lină, de exemplu prin îmbunătățirea mobilității pe piața muncii, reciclare și alte măsuri care pot oferi alternative inovatoare și durabile atât pentru angajați, cât și pentru întreprinderi; solicită ca rolul fondurilor structurale europene și al fondurilor pentru cercetare și dezvoltare destinate promovării proceselor de conversie profesională să fie intensificat;

98. solicită să se investească din nou în forța de muncă din sectorul industriei europene, punând accentul în mod deosebit pe dialogul social sectorial, pentru a gestiona schimbările structurale cauzate de globalizare, și să se promoveze o economie eficientă din punctul de vedere al utilizării resurselor și al consumului de energie; încurajează partenerii sociali din sectoarele în care ocuparea forței de muncă este în scădere să rezolve problemele în fază incipientă și să sprijine atât lucrătorii, cât și sectoarele în perioada de tranziție; subliniază importanța asigurării securității pe durata tranziției prin intermediul unor sisteme de asigurări sociale funcționale, întrucât aceasta poate ajuta lucrătorii să se orienteze spre sectoare în care se creează locuri de muncă;

99. invită Comisia să ia inițiativa de a propune sprijinirea tranziției profesionale, de a reduce inegalitățile sociale, de a promova Agenda OIM privind munca decentă și de a folosi orientările UE privind ocuparea forței de muncă pentru a specifica garanțiile care urmează să fie oferite pe durata de desfășurare a fiecărui tip de tranziție profesională;

100. solicită un rol mai activ al Comisiei Europene în restructurarea companiilor dotate cu un comitet de întreprindere european; consideră că toate informațiile relevante ar trebui transmise Comisiei Europene cât mai curând posibil atunci când se realizează astfel de restructurări pentru ca aceasta să-și poată realiza pe deplin rolul de interlocutor și coordonator european pentru statele membre; consideră că aceasta va permite Comisiei să monitorizeze și să evalueze mai bine utilizarea ajutoarelor de stat pentru asistență în vederea restructurării;

101. solicită evaluarea și reformarea profundă a Fondului european de ajustare la globalizare pentru a fi mai repede accesibil; solicită majorarea bugetului său în următoarele perspective financiare; de asemenea, sugerează crearea unui Fond european de ajustare la mediu;

Miercuri, 9 martie 2011

102. subliniază faptul că criza economică globală afectează rata de ocupare a forței de muncă în toată Europa, agravând astfel perspectivele socio-economice ale UE și crescând numărul disparităților regionale; în acest sens, subliniază că existența unui sector industrial competitiv, diversificat, echitabil și durabil, care să se bazeze înainte de toate pe IMM-uri dinamice și competitive, este esențial pentru viitorul tuturor lucrătorilor europeni; recomandă exploatarea experienței și competențelor persoanelor cu vechime în muncă pentru a asigura predarea ștafetei către generațiile tinere;

103. admite că există diferențe regionale în dezvoltarea industrială, în special în ceea ce privește procesele de dezindustrializare în noile state membre și solicită ca acestea să fie luate în considerare în cadrul noii politici industriale durabile și al alocării resurselor din fondurile structurale în vederea consolidării coeziunii teritoriale;

104. subliniază importanța IMM-urilor în peisajul industrial, în special în ceea ce privește furnizarea de locuri de muncă pe termen lung la nivel regional și menținerea vitalității economice și creatoare și a unui nivel înalt de creștere, și invită Comisia:

- să țină mai bine seama de particularitățile întreprinderilor mici și mijlocii și de dificultățile specifice cu care se confruntă acestea, făcând presiuni în ceea ce privește aplicarea așa-numitului „Small Business Act”, eliminând deficiențele în aplicarea orientărilor adoptate și punând în aplicare măsuri specifice adecvate, precum reducerea sarcinii administrative (precum și a altor aspecte ce țin de sarcina reglementară, de exemplu costurile de conformitate) și aplicând în mod consecvent „testul IMM-urilor”, astfel încât să se realizeze, în sfârșit, un progres satisfăcător în favoarea IMM-urilor europene;
- să sprijine IMM-urile să aibă acces la servicii și cunoștințe în domeniul cercetării prin intermediul unor consorții de universități și al unor fundații, sau al unor structuri care funcționează ca un intermediar între cercetare și piață;
- să nu negligeze problema statutului societății private europene, care se află de mulți ani în centrul dezbaterii europene,
- să continue eforturile privind îmbunătățirea accesului IMM-urilor la posibilitățile de finanțare și, în special, să dezvolte perspective fiabile pentru capitalul de risc; să consolideze, în ceea ce privește noua arhitectură a pieței financiare, posibilitățile de finanțare pentru IMM-uri pe termen scurt și pe termen lung și sursele de finanțare preferate ale acestora; să deschidă piețe și să creeze condiții prealabile de concurență echitabile, care să permită mai multor antreprenori și societăți mici să crească și să își desfășoare activitatea în întreaga Europă,
- să analizeze definiția dată de UE întreprinderilor mici și mijlocii pentru a asigura o mai mare flexibilitate în sectoarele industriale specifice în care IMM-urile nu ating nivelurile specificate de vânzări și de angajați datorită unei structuri specifice a pieței, dar, cu toate acestea, sunt întreprinderi mijlocii, fără însă ca vreo modificare a definiției IMM-urilor să afecteze eficiența acestora;
- să dezvolte activitatea de consiliere a IMM-urilor în domeniul exporturilor, în special în ceea ce privește accesul la piețele din țări din afara UE, asigurarea unei prezențe pe termen lung pe piețele respective, precum și protejarea proprietății intelectuale și optimizarea valorilor financiare și tehnologice ale acestor întreprinderi,
- să consolideze măsurile de internaționalizare pentru ca IMM-urile să devină mai competitive și mai orientate către piața internă și către cea mondială,
- să crească participarea IMM-urilor la programele-cadru pentru cercetare și dezvoltare, simplificând procedurile relevante și creând la nivel local un sistem de informare și de asistență mai eficient,
- să pună în aplicare proiecte care să faciliteze colaborarea în rețea a IMM-urilor și a întreprinderilor mai mari de-a lungul întregului lanț de valori,

Miercuri, 9 martie 2011

- să pună la dispoziție instrumente care să stimuleze dezvoltarea și creșterea IMM-urilor inovatoare din punct de vedere ecologic, precum și dezvoltarea parcurilor industriale ecologice,
- să verifice dacă întreprinderile mijlocii și cele familiale care nu îndeplinesc criteriile definiției actuale a IMM-urilor pot să folosească în mod corespunzător posibilitățile de finanțare actuale și viitoare pentru cercetare și dezvoltare destinate în mod special întreprinderilor mici și mijlocii,
- să asigure o convergență sporită între cerere și ofertă în ceea ce privește brevetele, în special în cazurile IMM-urilor, și să reducă costul accesului la standarde pentru IMM-uri;

105. consideră că directiva europeană privind ofertele publice de cumpărare trebuie revizuită pentru a oferi UE mijloacele de a se opune unor proiecte care se pot dovedi a fi dezavantajoase din punct de vedere industrial, economic și social, pentru coeziunea socială și pentru stabilitatea pieței interne; este de părere că Uniunea trebuie să poată să se opună ofertelor de cumpărare provenind de la societăți care nu dau dovadă de responsabilitate socială și/sau care nu respectă cerințele privind buna guvernare, precum și ofertelor de cumpărare preconizate în sectoare pe care statele membre le consideră strategice, în conformitate cu angajamentele internaționale ale Uniunii Europene;

106. solicită îmbunătățirea dezvoltării de parteneriate între sectorul public și cel privat;

107. consideră că, pentru a realiza, până în 2020, obiectivele strategiei Europa 2020, precum și pe cele legate de schimbările climatice și de energie, politica privind acordarea de ajutoare sectoriale nu trebuie privită doar în contextul dreptului concurenței, ci trebuie folosită în mod proactiv, transparent și cu aplicarea unor reguli clare în interesul european în vederea consolidării inovării, a competitivității și a introducerii pe piață a unor produse durabile, și aceasta în acord cu operațiunile de restructurările din industrie; se opune mecanismelor naționale specifice de acordare a ajutoarelor de stat care nu respectă normele și, astfel, creează condiții de concurență inegale;

108. consideră că politica în domeniul concurenței trebuie să răspundă necesităților unei politici industriale ambițioase, cu respectarea normelor pieței interne;

109. subliniază faptul că statele membre pot asigura mai ușor o dezvoltare durabilă și echitabilă a sectorului industrial prin aplicarea principiului reciprocității politicilor comerciale; consideră că rețelele regionale și grupurile de întreprinderi competitive nu ar trebui să fie afectate în mod nefavorabil de norme și prevederi comerciale diferite, care afectează cu precădere IMM-urile;

110. subliniază, astfel cum se evidențiază în multe studii recente, că ajutoarele sectoriale stimulează creșterea în cazurile în care sunt compatibile cu menținerea concurenței în sectoarele respective și în care acestea sunt prevăzute în combinație cu mecanisme menite să garanteze faptul că proiectele care se dovedesc ineficiente nu mai beneficiază de finanțare; recomandă ca acordarea acestor ajutoare să fie condiționată în mod sistematic de respectarea unei cerințe conform căreia activitățile sprijinite să rămână în cadrul UE pentru o perioadă de cel puțin cinci ani și de zece ani în cazul activităților din domeniul cercetării și dezvoltării;

111. observă, în această privință, că centrele de afaceri europene trebuie să fie competitive la nivel internațional, în special în domeniul tehnologiilor generice esențiale;

112. consideră că liberul schimb reprezintă, în continuare, o piatră de temelie a creșterii economice a Europei și, prin urmare, solicită elaborarea viitoarelor acorduri de comerț bilaterale și multilaterale în așa fel încât acestea să fie parte integrantă a unei strategii industriale bazate pe o concurență mondială loială și pe reciprocitate la nivelul partenerilor comerciali; este de părere că, pentru a ține seama de principiul dezvoltării durabile, acordurile comerciale ar trebui să reflecte preocupările sociale și pe cele legate de mediu și să includă standardele relevante; consideră că trebuie luate măsuri pentru ca industriile europene să nu fie amenințate de practici neloiale, așa cum se întâmplă în prezent în sectorul energiei solare; amintește că trebuie intensificate dialogurile în materie de reglementare cu partenerii comerciali esențiali pentru a preveni și a elimina barierele din calea comerțului; invită Comisia să monitorizeze îndeaproape legislația în domeniul protecției mediului, politicile privind cursul de schimb, precum și normele de acordare a ajutoarelor de stat și alte programe de asistență adoptate de țările terțe care concurează cu UE; solicită analizarea oportunității de elaborare a unei strategii a UE în domeniul investițiilor străine directe în țările emergente pentru a facilita accesul pe piețele noi și consolidarea producției locale;

Miercuri, 9 martie 2011

113. consideră că, în cadrul multilateral al OMC și al unei piețe transparente și efectiv reglementate, politica comercială a UE are nevoie de o bază productivă eficace, sprijinită de politici sectoriale adecvate și orientată spre creștere și dezvoltare durabilă;
114. consideră că relansarea economică, încurajată de deciziile adoptate de UE în coordonare cu statele membre, va favoriza apariția unor noi oportunități pentru întreprinderile europene, nevoite într-o măsură din ce în ce mai mare să facă față concurenței pe piețe mondiale deschise și transparente;
115. consideră, de asemenea, că orientările privind politica industrială a UE ar trebui să acorde o atenție adecvată omogenității controalelor vamale, ca mijloc important de combatere a contrafacerii și de protecție a consumatorilor europeni; consideră că politica industrială ar trebui să garanteze, de asemenea, că sistemele de colectare a taxelor vamale din țările aflate la frontiera UE sunt armonizate pentru a nu genera inegalități și a nu dăuna intereselor importatorilor și dezvoltării rețelei industriale a UE;
116. subliniază importanța hotărâtoare pe care o are liberul schimb în dezvoltarea industriei europene;
117. solicită Comisiei ca, pe baza liniilor directoare ale politicii industriale europene, să elaboreze instrumente legislative concrete pentru promovarea comerțului UE;
118. invită Comisia nu numai să îmbunătățească performanțele de mediu ale industriei din UE în cadrul propunerilor sale legislative, ci să se asigure, totodată, că aceleași standarde de mediu se aplică și produselor fabricate în Uniunea Europeană și produselor importate pe piața unică a UE, concentrându-se nu numai pe stabilirea acestor norme, ci și pe menținerea lor;
119. invită Comisia să îndeplinească obiectivele stabilite în comunicarea privind Europa globală și în comunicarea ulterioară privind politica comercială, în special printr-un acces ambițios la noile piețe în cadrul Rundeii de la Doha, inclusiv prin încheierea unor acorduri sectoriale, de exemplu în industria chimică și a utilajelor;
120. solicită menținerea instrumentelor de protecție comercială eficiente, destinate combaterii practicilor comerciale neloiale, precum practica prețului dublu în cadrul aprovizionării cu materii prime sau subvenționarea industriei naționale;
121. subliniază că ideile și competențele angajaților trebuie folosite în vederea restructurării industriale și că ar trebui să aibă loc o implicare cât mai largă a acestora;
122. invită Comisia să elaboreze un cadru juridic pentru negocierile colective transfrontaliere, cu scopul de a contribui la asigurarea caracterului executoriu al acordurilor transfrontaliere și de a aborda provocările referitoare la organizarea muncii și la condițiile de formare, de muncă și de angajare;
123. subliniază necesitatea de a asigura, în momentul formulării și punerii în aplicare a politicii industriale în UE, examinarea condițiilor de eliminare a deșeurilor industriale, în special a deșeurilor toxice, precum și a destinației acestora, pentru a se garanta că deșeurile industriale nu devin o povară ecologică, economică sau socială pentru comunitățile din UE și din țările terțe;
124. consideră că, în cadrul pieței interne, o supraveghere eficace a pieței este crucială pentru a proteja industria europeană de concurența neloială; încurajează Comisia să prezinte propuneri ambițioase pentru a reforma actualul sistem de supraveghere a pieței, întărind rolul UE în coordonarea supravegherii piețelor naționale și a autorităților vamale și garantând că în toate statele membre se pun la dispoziție resurse adecvate;

Miercuri, 9 martie 2011

125. invită Comisia să continue strategia pentru o mai bună legiferare și să amelioreze guvernarea pieței unice, în special prin crearea dispozitivelor de „ghișeu unic” și prin promovarea soluțiilor transfrontaliere de administrare online, ținând cont de nevoile speciale ale IMM-urilor;

126. semnalează faptul că extinderea în perioadă de criză a economiei subterane și a activităților nedeclarate este un element important de denaturare a concurenței; solicită autorităților competente ale statelor membre să ia măsurile necesare pentru a lupta împotriva acestui fenomen;

127. subliniază importanța contribuțiilor din partea lucrătorilor pentru creșterea economică și pentru progres;

Sectoarele industriale

128. are convingerea că trebuie lansate, în paralel cu o abordare orizontală, inițiative sectoriale menite să promoveze și mai mult modernizarea, să sporească competitivitatea și durabilitatea sectoarelor industriale individuale, a lanțurilor lor de aprovizionare și a serviciilor conexe, prin intermediul diseminării celor mai bune practici, al stabilirii unor standarde, prin intermediul benchmarking-ului și al altor instrumente similare necoercitive de elaborare a politicilor; solicită, prin urmare, următoarele:

- implementarea de către Comisie, cu implicarea tuturor părților interesate, a recomandărilor din cadrul abordărilor sectoriale existente (grupuri operative, grupuri la nivel înalt, platforme tehnologice și de inovare precum Cars21 etc.) într-un mod adaptat la necesitățile sectoarelor specifice, recomandări elaborate de Comisie în mod similar, în colaborare cu toate părțile interesate, precum și dezvoltarea unor noi inițiative sectoriale în alte sectoare adecvate;
- să fie asigurată verificarea sustenabilității abordărilor sectoriale specifice în conformitate cu obiectivele UE în politica privind schimbările climatice și energia și cu obiectivele ambițioase în ceea ce privește eficiența utilizării resurselor;
- să fie luată în considerare întreaga gamă de măsuri politice posibile, inclusiv norme și criterii de referință și sprijinirea eforturilor în materie de C&D și de inovare;
- ca în centrul atenției să se afle în special sectoarele-cheie din Europa și cele care se confruntă cu provocări societale majore, dar în care există și potențial de afaceri și de ocupare a forței de muncă;
- ca accentul să se pună pe natura complementară a diferitelor tipuri de tehnologii transversale și pe convergențele dintre sectoarele în cauză, posibile datorită tranziției la o economie digitală;
- să fie încurajată dezvoltarea unor activități noi, precum producția de energie din surse regenerabile și sectoarele de creație, sectoare în care UE deține atuuri și care au potențialul de a crea multe locuri de muncă,
- să se prezinte de către Comisie, în mod regulat, rapoarte intermediare privind progresele înregistrate;

129. consideră că politica industrială europeană ar trebui să se bazeze, de asemenea, pe proiecte concrete care să aducă avantaje clare întreprinderilor și cetățenilor, cum ar fi GMES, Galileo sau ITER;

130. constată că industria europeană este tot mai dependentă de serviciile furnizate întreprinderilor și că este necesar, prin urmare, să se acorde o atenție deosebită tuturor elementelor principale din lanțul de producție; în acest context, salută disponibilitatea Comisiei de a acorda o importanță mai mare acestor interdependențe;

131. reafirmă necesitatea realizării de progrese rapide în domeniul interconectării întreprinderilor europene, astfel încât să se garanteze transparența și fiabilitatea informațiilor nu numai pentru producători, ci și pentru consumatori;

Miercuri, 9 martie 2011

132. subliniază importanța sectorului turistic în Uniunea Europeană, prima destinație turistică a lumii, și în anumite regiuni în care acesta constituie principalul pilon al activității economice; sprijină strategia Comisiei Europene de a crește competitivitatea sectorului turistic prin măsuri în domeniul calității și durabilității și prin consolidarea imaginii Europei ca destinație turistică;

133. invită Comisia să respecte foile de parcurs și concluziile elaborate în cadrul abordărilor sectoriale; consideră că aceste foi de parcurs furnizează industriei o certitudine pe termen lung în ceea ce privește planificarea și că reprezintă un instrument valoros ce poate fi folosit pentru ca industria să rămână competitivă;

Responsabilitate

134. este de părere că industria și toate părțile interesate europene ar trebui să își sporească investițiile și angajamentele corporative, sociale și ecologice și să coopereze strâns pentru a dezvolta condiții-cadru favorabile; consideră că sectoarele industriale ar trebui să continue să investească și să producă în Europa, să-și sprijine propriile eforturi de cercetare și să tindă spre o creștere durabilă, spre inovare și spre o remunerare justă a angajaților; consideră că industria are de jucat un rol în dezvoltarea unei noi culturi în materie de calificări, care să ofere posibilitatea de a beneficia de o formare de înaltă calitate, precum și de produse și de procese și mai durabile și inovatoare, și că aceasta ar trebui să încheie, ori de câte ori este posibil, parteneriate strategice în Europa;

135. invită Comisia și statele membre să elaboreze noi concepte de mediere în vederea monitorizării și realizării unei noi infrastructuri și să le aplice pentru a crește gradul de implicare a cetățenilor astfel încât să poată fi realizate rapid infrastructurile necesare înnoirii sustenabile a bazei industriale (de exemplu rețelele „inteligente”, centralele eoliene, noile linii feroviare);

136. își exprimă convingerea că criza economică mondială a demonstrat în mod clar că întreprinderile trebuie să acționeze cu grija necesară, în conformitate cu principiile legate de responsabilitatea socială a întreprinderilor, atât în ceea ce privește buna guvernare corporativă, cât și respectarea mediului și a exigenței sociale;

Regiuni

137. subliniază că structurile regionale reprezintă o contribuție importantă la consolidarea industriei; consideră că centrele de competitivitate și rețelele de inovare (întreprinderi, universități, centre de cercetare, servicii tehnologice, institute de formare etc.), precum și relațiile dintre întreprinderi (lanțuri de valori, sinergii) și cu alți actori sunt esențiale pentru deciziile privind investițiile; consideră, prin urmare, că:

- centrele și rețelele inovatoare, în special centrele europene de competitivitate și noile parteneriate pentru inovare care urmează a fi lansate în 2011 în cadrul inițiativei „O Uniune a inovării”, în special în domeniul tehnologiilor generice esențiale, ar trebui sprijinite mai mult pentru ca transferul de cunoștințe și de tehnologie și cercetarea, îmbunătățirea calificărilor, precum și infrastructura să poată fi promovate într-un mod coordonat, iar această abordare ar trebui să reprezinte, de asemenea, o prioritate a Fondului european de dezvoltare regională;
- structurile rețelilor regionale și regiunile rurale ar trebui să beneficieze de sprijin din partea UE în vederea promovării bazei lor industriale;
- grupurile și rețelele ar trebui unificate sub „umbrela” platformelor europene astfel încât să poată fi consolidat sprijinul acordat grupurilor și rețelilor;
- inițiativele precum „Pactul primarilor” și „Proiecte urbane inteligente” ar trebui sprijinite, deoarece acestea sunt benefice și pentru industrie și pentru IMM-uri;
- Banca Europeană de Investiții ar trebui să consolideze legătura dintre politica industrială și coeziunea teritorială;

Joi, 10 martie 2011

138. recunoaște contribuția industriei europene la idealul de coeziune socio-economică și teritorială și consideră că o industrie prosperă este o condiție deosebit de importantă pentru a asigura creșterea economică și stabilitatea socială a regiunilor Europene;

139. solicită, prin urmare, depunerea de eforturi concertate pentru exploatarea și îmbogățirea competențelor științifice și tehnologice disponibile în regiuni, în special în domeniul tehnologiilor-cheie, și acordarea unei importanțe mai mari politicilor referitoare la centrele de întreprinderi (*clusters*);

140. subliniază că introducerea progresivă a infrastructurilor digitale și a tehnologiilor inovatoare adecvate reprezintă un element strategic pentru creșterea competitivității regiunilor și a industriilor Uniunii; subliniază că sectorul TIC joacă un rol-cheie pentru creșterea productivității altor sectoare industriale; subliniază că ar trebui construite infrastructuri moderne de comunicare cu capacitate mare de transmisie cu precădere în regiunile slab deservite; subliniază că aceste măsuri ar putea contribui la instaurarea unui climat favorabil pentru investițiile publice și private și, fapt important, să ajute la creșterea calității competențelor digitale ale întreprinderilor;

*

* *

141. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei și statelor membre.

Legislația privind mass-media din Ungaria

P7_TA(2011)0094

Rezoluția Parlamentului European din 10 martie 2011 referitoare la legislația privind mass-media din Ungaria

(2012/C 199 E/17)

Parlamentul European,

- având în vedere articolele 2, 3, 6 și 7 din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE), articolele 49, 56, 114, 167 și 258 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), articolul 11 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și articolul 10 din Convenția europeană a drepturilor omului (CEDO) referitoare la respectarea, promovarea și protecția drepturilor fundamentale și, în special, a libertății de exprimare și de informare, precum și la dreptul la pluralismul mass-mediei,
- având în vedere Directiva 2010/13/UE din 10 martie 2010 privind coordonarea anumitor dispoziții stabilite prin acte cu putere de lege sau acte administrative în cadrul statelor membre cu privire la furnizarea de servicii mass-media audiovizuale (Directiva serviciilor mass-media audiovizuale - DSMAV),
- având în vedere Carta europeană privind libertatea presei din 25 mai 2009, documentul de lucru al Comisiei privind pluralismul mass-mediei în statele membre ale UE (SEC(2007)0032), „abordarea în trei etape a pluralismului mass-mediei”, definită de Comisie, și studiul independent realizat în numele Comisiei și finalizat în 2009,
- având în vedere rezoluțiile sale din 22 aprilie 2004, privind riscurile de încălcare a libertății de exprimare și de informare în Uniunea Europeană, în special în Italia ⁽¹⁾, din 25 septembrie 2008 privind concentrarea și pluralismul mass-mediei în Uniunea Europeană ⁽²⁾ și din 7 septembrie 2010 referitoare la jurnalism și noile mijloace de comunicare în masă – crearea unei sfere publice în Europa ⁽³⁾,

⁽¹⁾ JO C 104 E, 30.4.2004, p. 1026.

⁽²⁾ JO C 8 E, 14.1.2010, p. 85.

⁽³⁾ Texte adoptate, P7_TA(2010)0307.

Joi, 10 martie 2011

- având în vedere declarațiile Comisiei, întrebările parlamentare depuse și dezbaterile organizate în cadrul Parlamentului European la 8 octombrie 2009, având drept subiect libertatea de informare în Italia, și, ulterior, la 8 septembrie 2010, precum și discuțiile purtate în cadrul reuniunii comune din 17 ianuarie 2011 a Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne (Comisia LIBE) și a Comisiei pentru cultură și educație (Comisia CULT) pe tema legislației privind mass-media din Ungaria,
 - având în vedere decizia Comisiei LIBE de a solicita Agenției pentru Drepturi Fundamentale să prezinte un raport anual comparativ referitor la situația libertății, pluralismului și guvernancei independente în domeniul mass-mediei din statele membre ale Uniunii Europene, raport care să cuprindă și indicatori în acest sens,
 - având în vedere Convenția UNESCO asupra protecției și promovării diversității expresiilor culturale, în special articolul 5 alineatul (2) și articolele 7 și 11,
 - având în vedere articolul 110 alineatul (2) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât Uniunea Europeană se întemeiază pe valorile democrației și statului de drept, menționate la articolul 2 din TUE, și, prin urmare, garantează și promovează libertatea de exprimare și de informare, consacrată la articolul 11 din Carta drepturilor fundamentale și la articolul 10 din Convenția europeană a drepturilor omului, recunoaște valoarea juridică a drepturilor, libertăților și principiilor enunțate în cadrul Cartei drepturilor fundamentale, lucru demonstrat și de aderarea la CEDO, valori a căror condiție esențială o reprezintă libertatea și pluralismul mass-mediei; întrucât aceste drepturi includ libertatea de a exprima opinii și libertatea de a primi și a comunica informații fără control, imixtiuni sau presiuni din partea autorităților publice;
- B. întrucât pluralismul și libertatea mass-mediei constituie în continuare un motiv serios de îngrijorare în UE și în statele sale membre, în special în Italia, Bulgaria, România, Republica Cehă și Estonia, aspect reliefat de recente critici la adresa legislației privind mass-media și a modificărilor aduse Constituției Ungariei adoptate în perioada iunie-decembrie 2010, critici formulate de organizații internaționale precum OSCE, și de către Comisarul pentru drepturile omului al Consiliului European, de un număr important de organizații internaționale și naționale ale jurnaliștilor, de redactori și editori, de ONG-uri active în domeniul drepturilor omului și al libertăților civile, precum și de către statele membre și Comisie;
- C. întrucât Comisia și-a exprimat îngrijorarea și a solicitat informații guvernului ungar cu privire la conformitatea legislației ungare din domeniul mass-mediei cu DSMAV și cu acquis-ul comunitar în general, în special în ceea ce privește obligația de a asigura o relație echilibrată, aplicabilă tuturor furnizorilor de servicii mass-media audiovizuale, punând, de asemenea, sub semnul întrebării conformitatea legislației respective cu principiul proporționalității și respectarea de către aceasta a dreptului fundamental la libertatea de exprimare și de informare consacrat la articolul 11 din Carta drepturilor fundamentale, precum și a principiul țării de origine și a cerințelor de înregistrare; întrucât, în semn de răspuns, guvernul ungar a oferit informații suplimentare și a inițiat procesul de modificare a legii cu scopul de a aborda aspectele semnalate de Comisie;
- D. întrucât OSCE a exprimat rezerve serioase cu privire la domeniul de aplicare (material și teritorial) al legilor ungare, la libertatea de exprimare și reglementarea conținutului, la numirea unei singure persoane în funcția de autoritate națională pentru mass-media și telecomunicații și la respectarea principiilor pe care se bazează reglementările privind serviciile publice de radiodifuziune⁽¹⁾, precizând că noua legislație subminează pluralismul mass-mediei, anulează independența politică și financiară a mass-mediei publice și înrădăcinează aspecte negative pentru libertatea mass-mediei pe termen lung, precum și că Autoritatea pentru Mass-media și Consiliul pentru Mass-media sunt omogene din punct de vedere politic⁽²⁾ și exercită un control politic și guvernamental generalizat și centralizat asupra întregii mass-medii; întrucât alte surse de îngrijorare sunt, printre altele, sancțiunile disproporționate și extreme impuse din motive discutabile și nedefinite, lipsa unei proceduri automate de suspendare a sancțiunilor în cazul exercitării unei căi de atac în instanță împotriva unei hotărâri a Autorității pentru Mass-media, încălcarea principiului confidențialității surselor jurnalistice și protecția valorilor familiale;

(1) Analiza și evaluarea unui pachet de legi și a unor proiecte de legi din Ungaria referitoare la mass-media și telecomunicații, pregătite de dr. Karol Jakubowicz pentru OSCE.

(2) Scrisoarea din 14 ianuarie 2010 adresată de reprezentantul OSCE pentru libertatea mass-mediei președintelui Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne.

Joi, 10 martie 2011

- E. întrucât împărtășește rezervele serioase exprimate de OSCE în ceea ce privește caracterul omogen al componenței politice a Autorității pentru Mass-media și a Consiliului pentru Mass-media, calendarul adoptat de acestea, exercitarea unui control guvernamental, judiciar și politic generalizat și centralizat asupra întregii mass-medii, faptul că aspectele cele mai problematice ale legislației contravin standardelor OSCE și standardelor internaționale privind libertatea de exprimare, spre exemplu prin abolirea independenței politice și financiare a mass-mediei publice, domeniul de aplicare (material și teritorial) al reglementării și decizia de a nu defini anumiți termeni-cheie, astfel încât jurnaliștilor le este imposibil să știe când ar putea încălca legea;
- F. întrucât Comisarul pentru drepturile omului al Consiliului Europei a solicitat autorităților ungare ca, în cadrul revizuirii legislației din domeniul mass-mediei, să țină cont de standardele Consiliului Europei privind libertatea de exprimare și pluralismul mass-mediei, de recomandările relevante ale Comitetului de Miniștri și ale Adunării Parlamentare ale Consiliului Europei și, în special, de standardele obligatorii prevăzute în CEDO și de jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului; întrucât acesta a făcut referire la definițiile neclare care pot da naștere la interpretări eronate, la crearea unui mecanism de reglementare dezechilibrat din punct de vedere politic, care dispune de competențe disproporționate și nu este supus unui control judiciar deplin, la amenințarea independenței serviciilor publice de radio-difuziune și la deteriorarea protecției de care beneficiază sursele jurnaliștilor; întrucât comisarul a subliniat, de asemenea, necesitatea ca toate părțile interesate, inclusiv partidele de opoziție și societatea civilă, să poată participa în mod semnificativ la revizuirea acestei legislații, care reglementează un aspect atât de fundamental al funcționării unei societăți democratice ⁽¹⁾;
- G. întrucât, în cadrul unui al doilea aviz, emis la 25 februarie 2011, Comisarul pentru drepturile omului recomandă o „revizuire de mare amploare” a pachetului legislativ privind mass-media din Ungaria, revizuire care să aibă drept obiective, în special, restabilirea unor dispoziții legislative precise care să promoveze un sector al mass-mediei caracterizat prin pluralism și independență și întărirea garanțiilor privind imunitatea mecanismelor de reglementare a mass-mediei la influențele politice ⁽²⁾; întrucât comisarul precizează, de asemenea, că mass-media din Ungaria trebuie să fie în măsură să-și exercite rolul de gardian care-i revine într-o societate democratică pluralistă și că, în acest scop, Ungaria ar trebui să-și respecte angajamentele asumate ca stat membru al Consiliului Europei și să valorifice pe deplin experiența dobândită de această organizație în domeniile libertății de exprimare și al independenței și pluralismului mass-mediei;
- H. întrucât legislația privind mass-media din Ungaria ar trebui, prin urmare, suspendată de urgență și revizuită ținând seama de observațiile și propunerile formulate de Comisie, de OSCE și de Consiliul Europei, pentru a garanta conformitatea deplină a acesteia cu dreptul UE și cu valorile și standardele europene privind libertatea, pluralismul și guvernarea independentă a mass-mediei;
- I. întrucât, în ciuda solicitărilor repetate ale Parlamentului de adoptare a unei directive privind libertatea, pluralismul și guvernarea independentă a mass-mediei, Comisia a amânat până în prezent elaborarea unei propuneri în acest sens, care devine din ce în ce mai necesară și stringentă;
- J. întrucât toate statele membre ale UE ar trebui să susțină criteriile de la Copenhaga pentru aderarea la UE, stabilite în iunie 1993 în cadrul Consiliului European de la Copenhaga, referitoare la libertatea presei și libertatea de exprimare și să le pună în aplicare prin intermediul legislației UE relevante;
- K. întrucât, la punctele 45 și 46 din hotărârea sa în cauzele conexe C-39/05 P și C-52/05 P, Curtea de Justiție a susținut că accesul la informații permite o mai bună participare a cetățenilor la procesul decizional și garantează o mai mare legitimitate, eficacitate și responsabilitate a administrației față de cetățeni într-un sistem democratic, precum și că acesta este o condiție a exercitării efective de către cetățeni a drepturilor lor democratice,
1. invită autoritățile ungare să reinstitue independența guvernării mass-mediei și să înceteze imixtiunea statului în libertatea de exprimare și în „relatarea echilibrată” și consideră că reglementarea excesivă a mass-mediei este contraproductivă, punând în pericol pluralismul efectiv în sfera publică;

⁽¹⁾ http://www.coe.int/t/commissioner/News/2011/110201Hungary_en.asp

⁽²⁾ <https://wcd.coe.int/wcd/ViewDoc.jsp?id=1751289>

Joi, 10 martie 2011

2. salută cooperarea Comisiei cu autoritățile ungare pentru a adapta legislația ungară privind mass-media în conformitate cu tratatele și legislația UE, precum și inițierea procesului de modificare la nivel național;
 3. regretă decizia Comisiei de a viza doar trei aspecte în ceea ce privește punerea în aplicare a acquis-ului comunitar de către Ungaria și lipsa unei trimeri la articolul 30 din DSMAV, Comisia limitându-și, astfel, propria competență de a controla respectarea de către Ungaria a Cartei drepturilor fundamentale a UE în procesul de punere în aplicare a legislației UE; îndeamnă Comisia să examineze respectarea de către Ungaria a regimului de răspundere din Directiva 2000/31/CE privind comerțul electronic și transpunerea de către această țară a Deciziei-cadru 2008/913/JAI privind combaterea anumitor forme și expresii ale rasismului și xenofobiei prin intermediul dreptului penal și a Deciziei-cadru 2008/919/JAI privind combaterea terorismului, care includ referiri la libertatea de exprimare și la eludarea normelor referitoare la libertatea mass-mediei;
 4. invită Comisia să continue monitorizarea strictă și evaluarea conformității legislației ungare privind mass-media, în forma în care a fost amendată, cu legislația europeană, în special cu Carta drepturilor fundamentale;
 5. invită autoritățile ungare să angreneze toate părțile interesate în revizuirea legislației privind mass-media și a Constituției, care constituie fundamentul unei societăți democratice bazate pe statul de drept, prevăzând un mecanism adecvat de control și de echilibru între puteri destinat să garanteze drepturile fundamentale ale minorității împotriva riscului de tiranie a majorității;
 6. solicită Comisiei să acționeze, în temeiul articolului 265 din TFUE, și să prezinte, până la sfârșitul anului, o propunere legislativă în conformitate cu articolul 225 din TFUE privind libertatea, pluralismul și guvernanta independentă a mass-mediei, remediind astfel deficiențele cadrului legislativ al UE privind mass-media și făcând uz de competențele sale din domeniile pieței interne, al politicii din sectorul audiovizualului, concurenței, telecomunicațiilor, ajutoarelor de stat, obligației de serviciu public și al drepturilor fundamentale ale tuturor persoanelor rezidente pe teritoriul UE, cu scopul de a defini cel puțin standardele esențiale minime ce trebuie îndeplinite și respectate în legislația națională de către toate statele membre pentru a asigura, a garanta și a promova libertatea de informare, un nivel adecvat de pluralism al mass-mediei și guvernanta independentă a mass-mediei;
 7. invită autoritățile ungare să recurgă la o nouă revizuire a legislației privind mass-media pe baza observațiilor și a propunerilor formulate de Parlamentul European, Comisie, OSCE și Comisarul pentru drepturile omului al Consiliului Europei, a recomandărilor Comitetului de Miniștri și ale Adunării Parlamentare ale Consiliului Europei și a jurisprudenței Curții Europene de Justiție și a Curții Europene a Drepturilor Omului, să abroge și să nu aplice legea sau elementele acesteia care sunt considerate incompatibile;
 8. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, guvernelor și parlamentelor statelor membre, Agenției pentru Drepturi Fundamentale, OSCE și Consiliului Europei.
-

Joi, 10 martie 2011

Țările vecine de la Sud, în special Libia, inclusiv aspecte umanitare

P7_TA(2011)0095

Rezoluția Parlamentului European din 10 martie 2011 referitoare la vecinătatea sudică, în special Libia

(2012/C 199 E/18)

Parlamentul European,

- având în vedere Rezoluția din 1 martie 2011 a Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite (AGONU) prin care s-a suspendat cu unanimitate de voturi calitatea Libiei de membru al Consiliului Națiunilor Unite pentru Drepturile Omului (UNHRC),
 - având în vedere Rezoluția nr. 1970/2011 a Consiliului de Securitate al Organizației Națiunilor Unite (CSONU) din 26 februarie 2011,
 - având în vedere Decizia din 28 februarie 2011 a Consiliului prin care se pune în aplicare rezoluția CSONU și se impun măsuri restrictive suplimentare asupra persoanelor responsabile pentru reprimarea violentă a populației civile din Libia,
 - având în vedere Rezoluția UNHRC S-15/2 adoptată la 25 februarie 2011,
 - având în vedere suspendarea la 22 februarie 2011 a negocierilor privind Acordul-cadru UE-Libia,
 - având în vedere recente declarații ale Înaltului Reprezentant, Catherine Ashton, referitoare la Libia și la nordul Africii,
 - având în vedere rezoluțiile sale anterioare referitoare la Libia, în special Rezoluția din 17 iunie 2010 referitoare la execuțiile din Libia ⁽¹⁾, precum și Recomandarea sa din 20 ianuarie 2011 referitoare la negocierile în curs privind Acordul-cadru UE-Libia ⁽²⁾,
 - având în vedere Convenția de la Geneva din 28 iulie 1951 și Protocolul din 31 ianuarie 1967 privind statutul refugiaților,
 - având în vedere Carta africană privind drepturile omului și popoarelor și protocolul la aceasta referitor la instituirea unei Curți africane a drepturilor omului și popoarelor, ratificate de Libia la 26 martie 1987, respectiv la 19 noiembrie 2003,
 - având în vedere articolul 110 alineatul (4) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât, în cursul manifestațiilor care au avut loc recent în diverse țări arabe din Africa de Nord și Orientul Mijlociu, s-a cerut abolirea regimurilor totalitare și realizarea de reforme politice, economice și sociale și s-au revendicat libertatea, democrația și condiții mai bune de trai pentru cetățeni; întrucât protestele masive din numeroase țări arabe au demonstrat că regimurile autoritare și nedemocratice nu pot garanta în mod credibil stabilitatea și valorile democratice care stau la baza parteneriatelor economice și politice;
- B. întrucât protestele împotriva regimului libian au început în orașul Benghazi la 15 februarie 2011 și s-au extins în toată țara, ajungând până la Al Bayda, Al-Quba, Darnah și Az Zintan, iar manifestații au preluat controlul asupra unui număr important de orașe, în special în estul Libiei;

⁽¹⁾ Texte adoptate, P7_TA(2010)0246.

⁽²⁾ Texte adoptate, P7_TA(2011)0020.

Joi, 10 martie 2011

- C. întrucât protestatarii au fost țintele unor atacuri de o violență fără precedent din partea regimului Gaddafi, care a utilizat forțele armate, milițiile și mercenarii libieni și mercenari străini pentru a reprimă cu violență protestele, inclusiv prin utilizarea fără discernământ a mitralierelor, a lunetiștilor și a avioanelor și elicopterelor de război împotriva populației civile; întrucât acest lucru a avut drept consecință creșterea drastică a numărului de morți și rănirea și arestarea unui număr mare de persoane;
- D. întrucât reacțiile violente și brutale ale regimului împotriva populației libiene au condus nu numai la un număr mare de dezertări, ci și la demisia unor membri ai regimului;
- E. întrucât, potrivit UNHRC, peste 200 000 de persoane au părăsit Libia în ultimele zile în țări învecinate, precum Tunisia, Egipt și Niger, în timp ce sute de mii de refugiați și lucrători străini luptă cu disperare să scape de acest conflict sau să părăsească Libia; întrucât această situație creează o urgență umanitară care necesită o reacție rapidă din partea UE;
- F. întrucât, în urma adoptării prin consens a unei rezoluții privind situația drepturilor omului din Libia de către UNHRC, în cadrul celei de-a 15-a sesiuni speciale din 25 februarie 2011, care condamnă încălcările grave și sistematice ale drepturilor omului comise în Libia și atrage atenția asupra faptului că unele dintre acestea pot fi considerate crime împotriva umanității, AGONU a decis la 2 martie 2011 să suspende statutul Libiei de membru al UNHRC, așa cum a fost recomandat chiar de Consiliu;
- G. întrucât, ca reacție la rezoluția CSONU privind Libia din 26 februarie 2011, în care se afirmă că situația din această țară ar putea face obiectul unui proces la Curtea Penală Internațională (CPI), procurorul CPI a deschis la 3 martie 2011 o anchetă pentru a cerceta presupusele crime împotriva umanității comise în Libia, inclusiv de Muammar al-Gaddafi și membrii regimului său; întrucât Rezoluția 1970 a CSONU impune un embargo asupra armelor împotriva Libiei și o interdicție de călătorie și a înghețare a bunurilor împotriva familiei Gaddafi și a regimului, autorizând în același timp statele membre ale ONU să confisce și să elimine echipamentele militare interzise;
- H. întrucât decizia Consiliului din 28 februarie 2011 impune măsuri restrictive suplimentare, în special o interdicție asupra eliberării de vize și o înghețare a bunurilor împotriva persoanelor responsabile de represaliile violente asupra populației civile din Libia, punând astfel în aplicare rezoluția CSONU privind Libia din 26 februarie 2011;
- I. întrucât, de la începutul revoltei, o serie de lideri din lumea întreagă au solicitat în repetate rânduri Colonelului Gaddafi să demisioneze;
- J. întrucât, la 22 februarie 2011, Liga Arabă a suspendat Libia, iar, la 3 martie 2011, secretarul său general a declarat că Liga ar putea sprijini stabilirea unei zone de excluziune aeriană în Libia, în cooperare cu Uniunea Africană, dacă luptele vor continua în Libia;
- K. întrucât, într-o declarație din 5 martie 2011, Consiliul național de tranziție a solicitat comunității internaționale „să își îndeplinească obligațiile de a proteja poporul libian împotriva oricăror alte acte de genocid și crime împotriva umanității fără intervenție militară directă pe solul libian”;
- L. întrucât, cu efect din 22 februarie 2011, UE a suspendat negocierile în curs privind Acordul-cadru UE-Libia și toate contractele de cooperare cu Libia;
- M. întrucât o Africă de Nord democratică, stabilă, prosperă și pașnică prezintă un interes esențial pentru UE; întrucât recentele evenimente din Libia, Egipt și Tunisia au subliniat necesitatea urgentă de revizuire a politicii externe a UE față de regiunea mediteraneeană;

Joi, 10 martie 2011

- N. întrucât se preconizează că, în reuniunea extraordinară de vineri, 11 martie 2011, Consiliul European va examina în detaliu raportul Înalțului Reprezentant și al Comisiei privind adaptarea rapidă a instrumentelor UE și raportul Înalțului Reprezentant privind sprijinul acordat proceselor de tranziție și transformare,
1. își exprimă solidaritatea cu poporul libian, în special cu tinerii libieni care au reprezentat forța motrice a democrației și schimbării, salută curajul și hotărârea lor și sprijină cu tărie aspirațiilor lor democratice, economice și sociale legitime;
 2. condamnă cu cea mai mare determinare cazurile evidente și sistematice de încălcare a drepturilor omului în Libia, în special represaliile violente conduse de regimul Gaddafi împotriva protestanților pro democrație, a jurnaliștilor și a militanților pentru drepturile omului; regretă profund pierderea unui număr considerabil de vieți omenești și numărul ridicat de răniți în urma acestor represalii; transmite condoleanțe familiilor victimelor; condamnă incitarea la violență împotriva populației civile, exprimată clar în declarațiile lui Muammar al-Gaddafi și ale fiului său, Saif al-Islam, cei mai înalți reprezentanți ai regimului;
 3. solicită abolirea imediată a regimului dictatorial brutal al colonelului Gaddafi și îl invită pe acesta să își dea imediat demisia pentru a preveni alte vărsări de sânge și a permite realizarea unei tranziții politice pașnice; invită autoritățile libiene să pună imediat capăt violențelor și să permită o rezolvare pașnică a situației, respectând astfel aspirațiile legitime ale poporului libian; invită autoritățile libiene să respecte drepturile omului și dreptul internațional în materie, să ridice toate restricțiile asupra libertății de exprimare, inclusiv pe internet, și să permită accesul imediat al observatorilor independenți ai drepturilor omului și al presei internaționale pe teritoriul libian;
 4. sprijină în totalitate Rezoluția 1970 a CSONU, care condamnă încălcările grave și sistematice ale drepturilor omului comise în Libia și în care se solicită ca situația din această țară să facă obiectul unui proces la Curtea Penală Internațională (CPI), impunând în același timp un embargo asupra armelor împotriva Libiei și o interdicție de călătorie și a înghețare a bunurilor familiei lui Muammar al-Gaddafi; subliniază că autorii atacurilor împotriva populației civile sunt răspunzători în conformitate cu dreptul penal internațional și că trebui aduși în fața justiției, impunitatea neputând fi acceptată; sprijină cu tărie deschiderea de către procurorul CPI a unei anchete pentru a cerceta presupusele crime împotriva umanității comise de Muammar al-Gaddafi și de membri ai regimului său;
 5. constată că UE a fost prima care a aplicat sancțiunile impuse de CSONU și că măsurile UE merg chiar mai departe, impunând sancțiuni separate; salută decizia Consiliului de a interzice comerțul cu Libia de echipamente care ar putea fi utilizate pentru acțiuni represive interne, precum și extinderea listei persoanelor vizate de măsurile de înghețare a bunurilor și de interzicere a eliberării de vize; solicită o evaluare constantă a eficienței sancțiunilor;
 6. subliniază că orice măsuri ar trebui să acopere toate activele libiene, inclusiv fondurile suverane gestionate de Autoritatea Libiană de Investiții; solicită ca înghețarea activelor să includă și veniturile din vânzările de gaze naturale și de petrol; invită Consiliul și statele membre să facă publice toate detaliile privind activele înghețate; salută, în acest context, dezbaterile privind sancțiuni suplimentare impuse de UE, inclusiv înghețarea activelor societăților libiene care au legături cu regimul Gaddafi;
 7. salută decizia Consiliului din 28 februarie 2011 de a impune Libiei un embargo la importurile de armament, muniție și echipamente similare; invită Consiliul, în acest sens, să verifice dacă s-au înregistrat încălcări ale Codului de conduită al UE cu privire la exporturile de armament și să adopte măsuri mai stricte pentru a asigura respectarea dispozițiilor codului de către toate statele membre; invită Înalțul Reprezentant să analizeze opțiunea de a impune un embargo aerian și naval utilizând forțe PSAC;
 8. sprijină pe deplin decizia UNHRC de a trimite o comisie internațională independentă de anchetă în Libia care să investigheze încălcările dreptului internațional al drepturilor omului și se declară în favoarea deciziei AG a ONU din 2 martie 2011 de a suspenda calitatea de membru a Libiei al UNHRC;

Joi, 10 martie 2011

9. solicită UE și comunității internaționale să ia toate măsurile pentru a-l izola complet pe Gaddafi și regimul său, la nivel național și internațional;
10. subliniază că UE și statele sale membre trebuie să-și onoreze responsabilitatea de a proteja, pentru a salva civilii libieni de atacuri armate la scară largă; subliniază că niciuna dintre opțiunile prevăzute în Carta ONU nu poate fi exclusă; invită Înalțul Reprezentant și statele membre să fie pregătite pentru o eventuală decizie a CS al ONU privind măsuri suplimentare, inclusiv posibilitatea instituirii unei zone de excluziune aeriană pentru preîntâmpina astfel un atac împotriva populației civile din partea guvernului; subliniază că orice măsuri aplicate de UE și de statele sale membre ar trebui să respecte mandatul ONU și să se bazeze pe coordonarea cu Liga Arabă și cu Uniunea Africană, încurajând ambele organizații să coordoneze eforturile internaționale;
11. invită Vicepreședintele Comisiei/Înalțul Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate să stabilească legături cu Consiliul național de tranziție și să înceapă procesul de oficializare a acestora astfel încât să încurajeze o tranziție către democrație, asigurând implicarea unui spectru larg de reprezentanți ai societății libiene și să acorde mai multe drepturi femeilor și minorităților în procesul de tranziție, precum și să sprijine acțiunile CNIT în zonele eliberate, pentru a ușura situația grea a populației și a asigura acesteia minimumul necesar, inclusiv asistența medicală;
12. îndeamnă UE să contribuie la reformele democratice și la instaurarea statului de drept și a instituțiilor acestuia în Libia prin oferirea de sprijin în dezvoltarea presei libere și a organizațiilor independente ale societății civile, mai ales partidele politice, pentru a permite organizarea de alegeri libere în viitor;
13. se declară profund îngrijorat de criza umanitară accentuată, dat fiind că peste 200 000 de persoane se refugiază din calea violențelor din Libia, multe dintre acestea fiind blocate la frontiera Libiei cu Tunisia, iar altele în tabere de refugiați din Tunisia, Egipt sau Niger; invită actualele și viitoarele autorități libiene să permită accesul în țară al organizațiilor umanitare și să garanteze siguranța personalului acestora;
14. încurajează Consiliul, Comisia și Înalțul Reprezentant să furnizeze toate resursele financiare și umane necesare pentru a favoriza o operațiune umanitară internațională energică, în sprijinul UNHRC și al altor agenții umanitare pentru a acorda protecție și asistență de urgență persoanelor aflate în dificultate; salută măsurile luate și fondurile alocate până în prezent de Comisarul Georgieva și de ECHO, precum și asistența umanitară furnizată de anumite state membre pentru a soluționa această criză; face un apel către UE și statele sale membre să furnizeze avioane și ambarcațiuni pentru repatrierea sau reamplasarea migranților, solicitanților de azil sau a refugiaților libieni, respectând dreptul internațional și legislația relevantă a Uniunii, și să acorde un sprijin financiar, la solicitarea comună a UNHRC-OIM (Organizația Internațională pentru Migrație) din 3 martie 2011;
15. invită Comisia să se asigure că toate măsurile necesare, inclusiv de natură financiară, umană sau tehnică, sunt luate pentru a garanta o reacție adecvată a UE în caz de mișcări masive de imigranți, în conformitate cu articolul 80 din TFUE;
16. reamintește că, în strategia comună UE-Africa din 2007, liderii africani și din UE s-au angajat să ia măsurile necesare pentru a asigura investigarea și repatrierea bunurilor ilicite, inclusiv a fondurilor; îndeamnă statele membre să acționeze în conformitate cu Convenția ONU împotriva corupției, pentru a asigura restituirea viitoare a activelor înghețate către poporul libian; subliniază că este necesară o acțiune coordonată a UE pentru a îngheța activele deținute în Europa de Gaddafi și de familia acestuia și de colaboratorii săi cunoscuți sau aflate în instituții financiare europene ce operează în paradisuri fiscale, pentru a se asigura astfel că băncile din UE respectă cerințele de diligență necesară cu privire la orice fonduri potențial ilicite transferate din Libia;

Joi, 10 martie 2011

17. subliniază că activitățile întreprinse de mercenari sunt o amenințare la adresa păcii și securității internaționale și o crimă împotriva umanității și că, prin urmare, acestea trebuie eliminate; invită Consiliul și Înalțul Reprezentant să descurajeze cu hotărâre orice guverne de la a trimite mercenari, personal militar sau echipamente militare în sprijinul reprimării poporului libian de către regimul Gaddafi;

18. salută reuniunea unui Consiliu European extraordinar privind evoluțiile din Libia și din vecinătatea de sud, ce va avea loc la 11 martie 2011; invită Înalțul Reprezentant și statele membre să elaboreze o strategie coerentă și cuprinzătoare de răspuns umanitar și politic la situația din Libia;

19. invită Înalțul Reprezentant să inițieze pregătirile pentru implicarea UE și sprijinirea vecinătății de sud, cu referire specifică la instituirea statului de drept, a guvernării eficiente și a condițiilor constituționale și electorale pentru regimuri democratice stabile, pluraliste și pașnice în regiune; solicită Înalțului Reprezentant să facă uz pe deplin de toate instrumentele financiare externe ale UE;

20. consideră că schimbările de natură revoluționară ce au avut loc în Africa de Nord și în Orientul Mijlociu indică faptul că impactul pozitiv al UE asupra regiunii și credibilitatea sa în zonă vor depinde de capacitatea sa de a duce o politică externă comună coerentă, principială și favorabilă noilor forțe democratice; repetă solicitarea sa ca UE să-și revizuiască politica de sprijinire a democrației și a drepturilor omului pentru a crea un mecanism de aplicare a clauzei referitoare la drepturile omului în toate acordurile încheiate cu țările terțe;

21. reiterează solicitarea sa de a fi implicat mai îndeaproape în activitatea grupului de lucru ce coordonează reacția UE la criza din Libia și din alte regiuni mediteraneene;

22. subliniază din nou faptul că evenimentele din Libia și din alte țări din regiune au evidențiat nevoia urgentă de a dezvolta politici și instrumente mai ambițioase și mai eficiente, precum și de a consolida susținerea lor bugetară pentru a încuraja și sprijini reformele politice, economice și sociale din vecinătatea sudică a UE; subliniază faptul că revizuirea strategică a politicii europene de vecinătate, aflată în desfășurare, trebuie să reflecte evenimentele actuale din Africa de Nord și trebuie să propună metode noi și îmbunătățite pentru a răspunde nevoilor și aspirațiilor popoarelor din regiune; insistă asupra faptului că PEV trebuie să acorde importanță diferită criteriilor legate de independența puterii judecătorești, respectarea libertăților fundamentale, a pluralismului și a libertății presei, precum și de lupta împotriva corupției; solicită o mai bună coordonare cu celelalte politici ale Uniunii referitoare la țările implicate;

23. acceptă ideea conform căreia Uniunea pentru Mediterana trebuie să se adapteze la noile condiții și să reflecte și să acționeze în baza evenimentelor recente, pentru a face propuneri referitoare la cea mai bună modalitate de promovare a democrației și a drepturilor omului în statele sale membre și în regiune, inclusiv în Libia, și la posibilele reforme, pentru ca astfel să-și asigure un rol mai important, mai coerent și mai eficient;

24. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Vicepreședintelui Comisiei/Înalțului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate, guvernelor și parlamentelor statelor membre, Consiliului de Securitate al ONU și Adunării Generale a acesteia, UNHRC, Ligii Statelor Arabe, Uniunii Africane, Uniunii pentru Mediterana, guvernelor Libiei și ale țărilor învecinate, precum și Consiliului național interimar de tranziție.

Joi, 10 martie 2011

Abordarea UE privind Iranul

P7_TA(2011)0096

Rezoluția Parlamentului European din 10 martie 2011 referitoare la abordarea UE privind Iranul (2010/2050(INI))

(2012/C 199 E/19)

Parlamentul European,

- având în vedere rezoluțiile sale anterioare referitoare la Iran, inclusiv Rezoluția sa din 8 septembrie 2010 referitoare la situația drepturilor omului în Iran, în special cazul lui Sakineh Mohammadi Ashtiani și cel al Zahrei Bahrami ⁽¹⁾, cea din 10 februarie 2010 referitoare la situația din Iran ⁽²⁾ și cea din 22 octombrie 2009 referitoare la Iran ⁽³⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 7 octombrie 2010 referitoare la Ziua mondială împotriva pedepsei cu moartea ⁽⁴⁾,
- având în vedere Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice (PIDCP), Pactul internațional cu privire la drepturile economice, sociale și culturale (PIDESC), Convenția internațională privind eliminarea tuturor formelor de discriminare rasială și Convenția cu privire la drepturile copilului, și faptul că Iranul este parte la fiecare dintre acestea,
- având în vedere Declarația comună a Uniunii Europene (UE) și a Statelor Unite ale Americii (SUA) din 8 februarie 2010 prin care se solicită guvernului iranian să-și îndeplinească obligațiile în materie de drepturile omului,
- având în vedere declarația Înalțului Reprezentant al UE, Catherine Ashton, (denumit în continuare Înalțul Reprezentant) din 24 septembrie 2010 privind observațiile „scandaloase și inacceptabile” formulate de Președintele Iranului, Mahmoud Ahmadinejad, cu ocazia Adunării Generale a ONU,
- având în vedere Declarația UE privind neproliferarea armelor de distrugere în masă, adoptată cu ocazia Consiliului European de la Salonic din 19 și 20 iunie 2003, și Strategia UE împotriva proliferării armelor de distrugere în masă, adoptată la 10 decembrie 2003,
- având în vedere declarația din 23 septembrie 2010 a purtătorului de cuvânt al Înalțului Reprezentant, prin care acesta condamnă atentatul cu bombă din localitatea iraniană Mahabad,
- având în vedere raportul privind implementarea Strategiei europene de securitate (SES), intitulat „Asigurarea securității într-o lume în schimbare”, adoptat de Consiliul European la 12 decembrie 2008,
- având în vedere declarația Înalțului Reprezentant din 22 septembrie 2010 în numele țărilor E3+3 cu privire la o soluționare rapidă pe calea negocierilor a problematicei nucleare iraniene,
- având în vedere declarația din 12 august 2010 a Înalțului Reprezentant în numele Uniunii Europene cu privire la condamnarea a șapte lideri Baha'i,

⁽¹⁾ Texte adoptate, P7_TA(2010)0310.

⁽²⁾ JO C 341 E, 16.12.2010, p. 9.

⁽³⁾ JO C 265 E, 30.9.2010, p. 26.

⁽⁴⁾ Texte adoptate, P7_TA(2010)0351.

Joi, 10 martie 2011

- având în vedere declarația din 16 iulie 2010 a purtătorului de cuvânt al Înalțului Reprezentant, prin care acesta condamnă atacurile comise în Iran,
- având în vedere concluziile Consiliului din 22 martie 2010 privind accesul liber la informații în Iran,
- având în vedere declarația din 6 iulie 2010 a Înalțului Reprezentant cu privire la execuțiile iminente din Iran,
- având în vedere declarația din 12 iunie 2010 a Înalțului Reprezentant, făcută în numele Uniunii Europene, cu privire la „situația drepturilor omului în Iran, care cunoaște o gravă înrăutățire ce a început odată cu alegerile prezidențiale din iunie 2009”,
- având în vedere datele Centrului Statistic al Iranului cu privire la creșterea ratei șomajului în Iran, care a atins 14,6 % în primăvara anului 2010, numărul persoanelor fără loc de muncă fiind estimat la peste 3,5 milioane,
- având în vedere faptul că Iranul este parte la Tratatul de neproliferare a armelor nucleare (TNP), angajându-se, ca atare, să nu achiziționeze arme nucleare și având obligația juridică de a declara toate activitățile sale nucleare, inclusiv materialul nuclear, și de a le plasa sub garanția Agenției Internaționale pentru Energie Atomică (AIEA),
- având în vedere declarația AIEA din 27 septembrie 2005, potrivit căreia Iranul nu-și respectă obligațiile care-i revin în temeiul TNP,
- având în vedere faptul că șase rezoluții ale Consiliului de Securitate al ONU (1696, 1737, 1747, 1803, 1835 și 1929) stabilesc că suspendarea activităților de îmbogățire, alături de alte cerințe, constituie condiții prealabile pentru restabilirea drepturilor Iranului în temeiul TNP,
- având în vedere afirmația directorului AIEA, Yukiya Amano, formulată în cadrul raportului său trimestrial prezentat Consiliului Guvernatorilor la 18 februarie 2010, potrivit căreia „Iranul nu pune în aplicare cerințele prevăzute de rezoluțiile pertinente ale Consiliului Guvernatorilor și ale Consiliului de Securitate”,
- având în vedere propunerea AIEA de încheiere a unui acord privind furnizarea de combustibil nuclear pentru reactorul de cercetare de la Teheran în schimbul furnizării de uraniu slab îmbogățit din stocurile Iranului și propunerea de compromis sprijinită de guvernele Turciei și Braziliei în încercarea de a instaura un climat de încredere și de a facilita negocierile dintre Iran și țările E3+3, precum și pe cele dintre Iran și Grupul de la Viena,
- având în vedere Rezoluția 1929(2010) a Consiliului de Securitate al ONU, care introduce noi măsuri restrictive împotriva Iranului, impunând o a patra rundă de sancțiuni împotriva Iranului ca urmare a programului nuclear dezvoltat de această țară,
- având în vedere Concluziile din 26 iulie 2010 ale Consiliului referitoare la Iran, adoptarea de către Consiliu a unei serii de măsuri restrictive care urmează a fi impuse Iranului în sectoarele comerțului, serviciilor financiare, energiei și transportului, precum și un regulament de extindere a listei entităților și a persoanelor supuse înghețării activelor,
- având în vedere sancțiunile suplimentare împotriva Iranului anunțate de SUA, Japonia, Canada și Australia,
- având în vedere angajamentul de lungă durată al Uniunii Europene de a depune eforturi în vederea soluționării pe cale diplomatică a problematicei nucleare iraniene,
- având în vedere articolul 48 din Regulamentul său de procedură,
- având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri externe (A7-0037/2011),

Joi, 10 martie 2011

- A. întrucât Republica Islamică Iran (denumită în continuare Iran) se confruntă cu o multitudine de provocări în materie de guvernare - de la lupte pentru putere între facțiuni rivale ale elitelor conducătoare ale țării până la o stare generală de insatisfacție socială și economică paralizantă, un mediu regional de securitate problematic și nemulțumirea crescândă a populației - care, în numeroase cazuri, nu sunt decât rezultatele politicii regimului iranian;
- B. întrucât evenimentele politice din Iran produse în urma controversatelor alegeri prezidențiale din iunie 2009, considerate de numeroase voci ca fiind frauduloase, au demonstrat că această țară dispune de un important potențial de schimbare democratică, pornită din rândul populației și condusă de dinamica și activitatea societății civile; constată că reformatorii au ajuns să fie identificați cel mai adesea cu Mișcarea Verde, care a luat naștere pe durata protestelor de amploare față de realegerea președintelui Ahmadinejad;
- C. întrucât forțele de securitate ale Iranului - Garda Revoluționară, miliția Basij și poliția - au reacționat prin măsuri represive brutale, arestând în mod arbitrar mii de dizidenți și de protestatari pașnici, inclusiv studenți și profesori universitari, activiști în favoarea drepturilor femeii, sindicaliști, avocați, ziariști, bloggeri, clerici și apărători cunoscuți ai drepturilor omului, într-o încercare clară de a-i intimida pe cei care critică sistemul și de a înăbuși disidența; întrucât autoritățile judiciare au organizat simulacre de procese colective intentate împotriva a sute de reformatori și activiști de marcă, ce au avut ca rezultat condamnarea unora dintre aceștia la pedepse privative de libertate îndelungate sau chiar la moarte;
- D. întrucât, de la alegerea președintelui Ahmadinejad în 2005, Corpul gardienilor revoluției islamice (IRGC) a utilizat fonduri acumulate începând cu anii '80 pentru a achiziționa întreprinderi de stat și companii privatizate prin intermediul Burselor din Teheran;
- E. întrucât, în cazul iranienilor, drepturile fundamentale ale omului, de la dreptul la viață, libertatea de exprimare și asociere, dreptul de a nu fi supus arestului, detenției și torturii arbitrar până la libertatea de a nu fi supus niciunei forme de discriminare, continuă să fie încălcate fără ca autorii respectivelor încălcări să fie pedepsiți;
- F. întrucât Iranul se numără printre cele mai „conectate” națiuni din Orientul Mijlociu, fiind cea de-a treia mare blogosferă din lume, după Statele Unite și China; întrucât nu a constituit o întâmplare faptul că telecomunicațiile și internetul au fost întrerupte în mod sistematic începând cu alegerile din iunie 2009;
- G. întrucât Iranul menține pedeapsa cu moartea, numărându-se printre primele trei țări din lume în ceea ce privește numărul execuțiilor; întrucât Iranul deține recordul în ceea ce privește numărul de delinvenți minori executați; întrucât Iranul aplică în continuare pedeapsa cu moartea prin lapidare, ceea ce contravine dispozițiilor celui de-al doilea Protocol facultativ la Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice;
- H. întrucât numeroși iranieni au fost executați din motive politice, nenumărați iranieni continuă să se afle în închisoare, iar sute de iranieni au fost nevoiți să fugă din țară, temându-se să nu-și piardă viața și/sau să nu fie supuși detenției pe timp nelimitat, interogatoriilor și torturii;
- I. întrucât organismele din domeniul drepturilor omului care activează pe teritoriul Iranului (cum ar fi Comisia Islamică pentru Drepturile Omului și Comisia Articolul 90) sunt aliatele guvernului și rămân în mare măsură nesemnificative;
- J. întrucât Iranul a păstrat întotdeauna secrete cu privire la programul său nuclear, fapt ce a erodat în timp credibilitatea declarațiilor acestei țări, potrivit cărora programul este destinat în exclusivitate unor scopuri pașnice;
- K. întrucât Iranul nu și-a respectat încă obligațiile ce îi revin în temeiul tuturor rezoluțiilor relevante ale Consiliului de Securitate al ONU, cea mai recentă fiind Rezoluția 1929 (2010), precum și al tuturor cerințelor Consiliului Guvernatorilor AIEA, care prevăd un acces deplin și necondiționat al Agenției la toate siturile, echipamentul, persoanele și documentele care ar permite o verificare adecvată a intențiilor nucleare ale Iranului și ar permite AIEA să-și îndeplinească rolul de organism de supraveghere în materie de energie nucleară;

Joi, 10 martie 2011

- L. întrucât unele dintre politicile guvernului iranian constituie o amenințare la adresa stabilității și a păcii în regiune; întrucât în special Israelul și regiunea Golfului se simt intimidat de retorica agresivă și direcționată, de programul nuclear dezvoltat în prezent în Iran și de sprijinul acordat grupărilor Hezbollah și Hamas; luând în considerare, pe de altă parte, influența stabilizatoare pe care ar putea-o recâștiga Iranul în folosul întregii regiuni, cu condiția să își normalizeze relațiile internaționale, mai ales relațiile cu vecinii, să risipească definitiv îngrijorările cu privire la scopurile reale ale programului său nuclear și să garanteze un mai mare respect pentru drepturile omului și democrație pe teritoriul său;
- M. întrucât Iranul a găzduit două generații de refugiați afgani, care au beneficiat de servicii de bază în domeniul sănătății și al educației; întrucât, în 2010, își au domiciliul în Irak peste un milion de afgani înregistrați; întrucât Iranul nu a beneficiat de un larg sprijin internațional în acest domeniu;
- N. întrucât Iranul se numără, la nivel mondial, printre primele trei țări deținătoare de rezerve dovedite de petrol și gaze naturale;
- O. întrucât relațiile dintre Iran și Turcia au cunoscut o intensificare remarcabilă; întrucât Iranul profită de aliații săi cu sau fără caracter statal, respectiv Siria și grupările Hezbollah și Hamas, precum și Frăția musulmană, pentru a destabiliza regiunea,
- P. întrucât în articolul IV din TNP se stipulează că toate părțile semnatare au dreptul inalienabil de a dezvolta cercetarea, producția și utilizarea energiei nucleare în scopuri civile pașnice, fără discriminare și în conformitate cu articolele I și II din tratat,

Situația internă

1. ia act cu îngrijorare de situația politică pe plan intern, în special în ceea ce privește democrația; ia act de aspirațiile la o schimbare democratică ale poporului iranian, nutrite îndeosebi de tânăra generație, și regretă profund că guvernul și parlamentul iranian par a fi incapabile să răspundă cerințelor justificate ale cetățenilor iranieni; subliniază că nemulțumirea resimțită de populație față de guvernul iranian ca urmare a gravei situații socioeconomice, la care se adaugă lipsa de libertate și a unui minim respect față de demnitatea umană în Iran, reprezintă principala provocare la adresa supraviețuirii regimului;
2. subliniază că schimbările democratice nu pot fi impuse din exterior și nici chiar prin mijloace militare, ci trebuie realizate printr-un proces pașnic și democratic; își exprimă admirația față de curajul zecilor de mii de iranieni care își riscă în continuare cariera profesională și viața, solicitând o mai mare libertate și mai multe drepturi democratice în Republica Islamică Iran;
3. atrage atenția asupra faptului că, deși Președintele Ahmadinejad a fost ales în 2005 datorită unei platforme electorale axate pe dreptate socială și populism economic, problemele interne ale Iranului au continuat să se agraveze în pofida creșterii vertiginoase a prețului produselor petroliere; deplânge, prin urmare, obiectivul urmărit de dl Ahmadinejad de a-și consolida poziția politică la nivel intern adoptând cu brațele deschise un program internațional radical în speranța accentuării, prin intermediul unei atitudini antioccidentale și antiisraeliene exprimate cu stridență, a poziției de lider ocupate de Iran în lumea musulmană;
4. constată că mișcările de masă anterioare din Iran s-au bazat pe o dublă aspirație, spre prosperitate și spre libertate, și că acestea rămân promisiuni neîndeplinite ale revoluției din 1979; atrage atenția asupra faptului că deficiențele economice, precum inflația, corupția, șomajul ridicat, penuria de energie, ineficiența sectorului public și risipa fondurilor publice, au crescut în mod drastic în ultimii ani;
5. ia act de faptul că mișcarea reformatoare cuprinde un spectru de tendințe intelectuale și agende politice care se întinde de la dorința de a moderniza treptat instituțiile guvernamentale iraniene până la obiectivul răsturnării totale a regimului;
6. își exprimă solidaritatea cu milioanele de iranieni care au ieșit în stradă după alegerile prezidențiale din iunie 2009, sperând într-o schimbare politică în Iran;

Joi, 10 martie 2011

7. condamnă cu fermitate reținerea ilegală de către forțele de securitate iraniene a liderilor opoziției Mir Housavi și Mehdi Karroubi și a soțiilor acestora și solicită eliberarea lor imediată și necondiționată; subliniază faptul că reținerea a avut loc cu încălcarea legislației iraniene; condamnă atitudinea autorităților iraniene față de opoziția care își folosește dreptul legitim de a protesta și își declară solidaritatea cu poporul iranian în aspirațiile democratice ale acestuia; deplânge ipocrizia guvernului iranian care a făcut uz excesiv de forță, a folosit intimidarea și a efectuat arestări arbitrare împotriva unor demonstranți pașnici solidari cu poporul egiptean la 14 februarie 2011, în timp ce pretindea că sprijină libertatea în Egipt;
8. respinge cu fermitate condamnarea de către regim, după alegerile din 2009, a protestatarilor și a opozițiilor, numindu-i „dușmanii lui Allah” („muharib”), care, potrivit Islamului, ar trebui să primească cele mai severe pedepse; conchide că, în timp ce în perioada de domnie a Șahului, critica la adresa regimului era considerată drept o crimă, sub actualul regim aceasta este practic echivalentă cu un păcat împotriva Islamului;
9. avertizează că dezvoltarea unui rol tot mai proeminent al Gărzii Revoluționare Iraniene (*Iranian Revolutionary Guard Corps* – IRGC) în societatea iraniană și în sferele militare, politice și economice trezește îngrijorări în ceea ce privește accentuarea militarizării statului; își exprimă profunda îngrijorare cu privire la faptul că astfel de tendințe vor avea drept consecință escaladarea violenței și oprimarea opozițiilor politici;
10. este profund îngrijorat de rolul important pe care îl exercită, în cadrul societății iraniene, organizația studențească Basij (SBO), sub controlul central al IRGC, în ceea ce privește controlarea și eliminarea divergențelor de opinie din rândul studenților și atrage atenția asupra faptului că mișcarea studențească din Iran a fost unul dintre cei mai remarcabili actorii ai luptei pentru democrație, libertate și dreptate;

Drepturile omului

11. îndeamnă Iranul să pună capăt tuturor formelor de discriminare din țară; este îngrijorat de discriminarea și represiunea politică și socială care afectează, în special, femeile iraniene; solicită autorităților iraniene să pună capăt discriminării pe criteriul orientării sexuale a persoanelor; denunță practica inumană, cu caracter medieval, de a condamna la moarte persoanele care comit presupuse delictе care țin de alegerea partenerilor sau de practici sexuale;
12. este oripilat să afle că, potrivit rapoartelor anuale privind pedeapsa cu moartea în Iran, numărul de execuții din 2009 a fost cel mai mare din ultimii zece ani, Iranul devenind, astfel, la nivel mondial, țara cu cel mai mare număr de execuții raportat la numărul de locuitori; solicită Iranului să publice statistici oficiale privind aplicarea pedepsei capitale; solicită Iranului să abolească definitiv pedeapsa cu moartea pentru infracțiuni comise înainte de împlinirea vârstei de 18 ani și să-și modifice legislația în materie, care se abate de la convențiile internaționale referitoare la drepturile omului pe care Iranul le-a ratificat, inclusiv Convenția ONU privind drepturile copilului și Pactul internațional privind drepturile civile și politice (PIDCP); solicită autorităților iraniene să instituie, în conformitate cu Rezoluțiile 62/149 și 63/138 ale Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite, un moratoriu asupra execuțiilor în așteptarea abolirii pedepsei cu moartea; subliniază faptul că instituțiile UE trebuie să exercite presiuni constante asupra Iranului în această privință;
13. condamnă cu fermitate executarea iraniano-olandezei Zahra Bahrami la Teheran la data de 29 ianuarie 2011; se declară consternat cu privire la faptul că autoritățile iraniene i-au refuzat dnei Bahrami accesul la asistență consulară și că nu i-au asigurat un act de justiție transparent și echitabil;
14. ia act de afirmația autorităților iraniene potrivit căreia acestea pretind că sunt împotriva discriminării rasiale, însă subliniază că minoritățile etnice din Iran se plâng de condiții de subdezvoltare economică în provinciile în care sunt majoritare; condamnă numeroasele atacuri teroriste comise de Jundollah în provincia Sistan-Balucistan de la înființarea acestei organizații în 2003; în același timp, solicită dovezi concrete în sprijinul afirmației oficiale a Iranului potrivit căreia Jundollah este sprijinită de serviciile de informații americane și britanice;
15. își exprimă consternarea profundă cu privire la faptul că Iranul continuă să facă parte din grupul foarte restrâns de țări care aplică încă pedeapsa cu lapidarea, alături de Afganistan, Somalia, Arabia Saudită, Sudan și Nigeria; solicită parlamentului iranian să adopte dispoziții legislative prin care să scoată în afara legii această formă crudă și inumană de pedeapsă;

Joi, 10 martie 2011

16. îndeamnă autoritățile iraniene să pună capăt, în drept și în practică, tuturor formelor de tortură și de alte tratamente sau pedepse crude, inumane sau degradante, să respecte dreptul la un proces corect și să abolească impunitatea de care beneficiază autorii actelor de încălcare a drepturilor omului; solicită, în special, Parlamentului iranian și autorităților judiciare să abolească pedepsele crude și inumane, precum amputarea membrilor, lapidarea sau biciuirea, care sunt incompatibile cu obligațiile internaționale ale Iranului; respinge cu fermitate ideea promovată de autoritățile judiciare iraniene potrivit căreia astfel de pedepse sunt justificate din punct de vedere cultural;

17. reamintește sloganul „Unde a ajuns votul meu?” scandat, pe bună dreptate, cu ocazia a numeroase demonstrații, de manifestații iraniene la 13 iunie 2009 pentru a face aluzie la convingerea larg răspândită că la alegerile din ziua precedentă s-au produs fraude, care vor dezonoara cel de-al doilea mandat al Președintelui Ahmadinejad;

18. se declară consternat de faptul că focurile de armă deschise asupra mulțimilor de manifestații au fost considerate drept acceptabile de către forțele de securitate începând cu noaptea din 15 iunie 2009, după cum reiese dintr-o înregistrare video; este profund preocupat de intensificarea represiunii la un an după revolta populară din Iran, inclusiv de relatările privind arestările arbitrare, tortura, maltrătarile și executarea dizidenților politici; condamnă eforturile guvernului iranian de a reduce la tăcere întreaga opoziție politică, precum și încercările sale de a evita orice examinare internațională a încălcărilor care au avut loc în timpul tulburărilor de după alegeri; îndeamnă instituțiile UE să prezinte autorităților iraniene o listă detaliată a tuturor incidentelor violente/actelor de violență cunoscute având drept victime civili iraniene produse imediat după alegeri și insistă să se deschidă o anchetă independentă internațională, ale cărei concluzii ar trebui să fie făcute publice;

19. solicită autorităților iraniene să elibereze imediat toate persoanele reținute pentru că și-au exercitat în mod pașnic dreptul la liberă exprimare, asociere și întrunire, precum și să investigheze și să aducă în fața justiției funcționarii guvernamentali și membrii forțelor de securitate responsabili de uciderea, abuzurile și tortura la care au fost supuși membrii familiilor dizidenților, demonstrațiilor și deținuților;

20. insistă ca, în orice posibile negocieri viitoare cu Iranul, Înalțul Reprezentant să acorde prioritate absolută situației drepturilor omului din această țară; solicită Comisiei să pună în aplicare toate instrumentele pe care le are la dispoziție pentru protejarea și promovarea drepturilor omului în Iran; îndeamnă Comisia, în special, să elaboreze măsuri suplimentare în cadrul Instrumentului european pentru democrație și drepturile omului pentru a proteja în mod activ apărătorii drepturilor omului; subliniază faptul că facilitarea acordării de adăpost apărătorilor drepturilor omului și de acces la resurse organizaționale și platforme de comunicare sunt de o importanță specială; încurajează statele membre să sprijine programul european al orașului-refugiu și programe care să elaboreze măsuri împotriva tehnologiilor de interceptare a mass-mediei;

21. regretă faptul că soții iranieni pot pretinde că relațiile lor extraconjugale sunt, de fapt, căsătorii temporare legale, pe când femeile căsătorite acuzate de adulter nu pot recurge la această modalitate de suspendare a procedurilor judiciare; regretă, de asemenea, faptul că articolul 105 din Codul penal al Republicii Islamice permite unui judecător să condamne la lapidare o persoană acuzată de adulter, doar pe baza faptului de a „avea cunoștință” de acest lucru, precum și faptul că Iranul încearcă, prin nepublicarea verdictelor de lapidare, să limiteze gradul de informare la nivel internațional privind brutalitatea sa;

22. condamnă hărțuirea sistematică a activiștilor sindicali de către autoritățile iraniene, practică ce contravine angajamentelor pe care Iranul și le-a asumat, pe durata procesului de evaluare periodică universală (EPU) al Organizației Națiunilor Unite, de a respecta drepturile economice și sociale ale cetățenilor săi și dreptul acestora la libertatea de exprimare; îndeamnă autoritățile iraniene să-i elibereze pe toți activiștii sindicali arestați și să respecte dreptul acestora și al cadrelor didactice de a participa la Ziua Internațională a Muncii (1 mai) și la Ziua Națională a Cadrelor Didactice (2 mai); solicită guvernului iranian să respecte drepturile fundamentale ale lucrătorilor, astfel cum sunt stabilite de normele internaționale din domeniul muncii;

23. condamnă campania de destituiri a unor profesori universitari eminenți pe motive politice, considerând-o un atac intolerabil împotriva drepturilor omului și a libertății academice; consideră că aceste practici vor politiza și vor leza și mai mult universitățile iraniene, care sunt de mult timp un motiv de mândrie națională și se bucură de admirația mediilor academice din întreaga lume; solicită autorităților iraniene să intervină imediat pentru a restabili libertatea academică în această țară;

Joi, 10 martie 2011

24. deplânge faptul că membrii minorităților religioase sunt victime ale discriminării în materie de locuințe, învățământ și locuri de muncă în sectorul public, fapt ce contravine Constituției și determină tinerii care aparțin acestor minorități să opteze pentru emigrare; condamnă, în special, persecuțiile sistematice la care este supusă comunitatea Baha'i, valul de arestări ale creștinilor din 2009 și hărțuirea dizidenților religioși, precum și a musulmanilor sufiți și suniți; își reiterează apelul în favoarea eliberării a șapte lideri Baha'i și solicită parlamentului iranian să modifice legislația țării pentru a asigura tuturor adeptilor diferitelor credințe din Iran, indiferent dacă sunt recunoscute sau nu de Constituție, să-și poată practica credința fără teamă de persecuții și să garanteze egalitatea de drepturi în drept și în fapt;
25. constată că poziția ONG-urilor iraniene s-a agravat considerabil în perioada imediat următoare protestelor produse în urma alegerilor prezidențiale controversate din 12 iunie 2009; critică în mod ferm exploatarea sistematică de către autorități a tuturor contactelor internaționale sau a sprijinului financiar acordat ONG-urilor din Iran, în încercarea de a discredita aceste organizații și activitățile lor;
26. își exprimă deosebita îngrijorare față de numeroasele execuții de minori și de cazurile de lapidare în public a femeilor, care au loc în fiecare an, în ciuda apelurilor internaționale adresate Iranului de a respecta normele în materie de drepturile omului;
27. solicită reinstituirea unui mandat al ONU pentru un raportor special care să investigheze cazurile de abuzuri în materie de drepturile omului și să urmărească să asigure tragerea la răspundere a celor care comit încălcări ale drepturilor omului în Iran; îndeamnă autoritățile iraniene să răspundă favorabil cererilor formulate cu mult timp în urmă de mai mulți raportori speciali ai ONU (pe teme ca, de exemplu, execuțiile extrajudiciare, sumare sau arbitrare, tortura, libertatea religioasă sau a credințelor religioase, independența judecătorilor și a avocaților) de a efectua vizite oficiale în Iran;
28. regretă faptul că, în contradicție cu Principiile de bază ale Națiunilor Unite privind rolul barourilor, situația avocaților din Iran s-a deteriorat în mod considerabil după alegerile prezidențiale din iunie 2009, având în vedere că autoritățile iraniene recurg la metode opresive (ca, de exemplu, arestări, excluderi din barou, încălcarea libertății de exprimare, anchete nejustificate din partea autorităților fiscale și alte presiuni de ordin financiar) pentru a împiedica avocații să-și practice în mod liber profesia;
29. regretă agravarea situației apărătorilor drepturilor omului, inclusiv a avocaților care profesază în acest domeniu și a apărătorilor drepturilor femeilor, care sunt vizați în mod deosebit; este profund îngrijorat de faptul că apărătorii drepturilor omului au suferit diferite atacuri, arestări arbitrare, au fost supuși unor procese inechitabile și sunt descurajați să facă uz de drepturile lor constituționale; solicită eliberarea imediată a tuturor apărătorilor drepturilor omului și a prizonierilor de conștiință care sunt încă închiși;
30. invită Republica Islamică Iran să semneze, să ratifice și să pună în aplicare Convenția ONU privind eliminarea tuturor formelor de discriminare față de femei (CEDAW);
31. sprijină campania „Un milion de semnături în favoarea modificării legilor discriminatorii”, care are drept scop strângerea unui milion de semnături în sprijinul schimbării legilor care discriminează femeile în Iran; îndeamnă autoritățile iraniene să pună capăt actelor de hărțuire, săvârșite inclusiv de către autoritățile judiciare, îndreptate împotriva persoanelor implicate în această campanie;
32. îndeamnă guvernul iranian să îmbunătățească drepturile femeilor, pentru a recunoaște rolul fundamental exercitat de acestea în societate, și să respecte angajamentele asumate de Iran în cadrul Pactului internațional cu privire la drepturile civile și politice; își reiterează apelul adresat Parlamentului Iranului de a adopta acte legislative prin care să scoată în afara legii practica crudă și inumană a lapidării; invită Înalțul Reprezentant să acorde o atenție deosebită drepturilor femeilor în Iran și să aducă în discuție cazurile lui Sakineh Mohammadi Ashtiani și al lui Zahra Bahrami cu ocazia contactelor cu autoritățile iraniene;
33. subliniază că reprezentanții instituțiilor UE ar trebui să dezvolte contacte cu reprezentanți ai unei largi palete de organizații din viața politică și socială iraniană, inclusiv cu apărători iranieni de prim-plan ai drepturilor omului; solicită Comisiei și statelor membre să acorde mai mult sprijin activităților la nivel de masă și contactelor interumane;

Joi, 10 martie 2011

34. condamnă reprimarea de către autoritățile iraniene a mass-mediei independente, inclusiv cenzurarea materialelor video și foto în scopul limitării fluxurilor de comunicații și informații și a accesului la acestea; se declară deosebit de îngrijorat de faptul că administrarea în mod arbitrar a justiției în Iran are ca rezultat o puternică (auto)cenzură exercitată de mass-media; îndeamnă reprezentanții oficiali ai UE și ai statelor membre să reamintească Iranului obligația sa, asumată la nivel internațional, de a respecta libertatea mass-mediei; solicită UE și statelor sale membre să insiste, cu ocazia întrevederilor cu omologi iranieni, asupra redeschiderii numeroaselor ziare închise cu forța în ultimii ani, precum și asupra eliberării prizonierilor politici, prezentându-le o listă cu nume în ambele cazuri; condamnă practica expulzării, de către guvernul iranian, a corespondenților străini, inclusiv a reporterilor de la ziare europene importante; salută lansarea serviciului în limba persană al postului Euronews;

35. își exprimă îngrijorarea cu privire la reprimarea exprimării culturale, muzicale și artistice prin cenzură, interdicții și prin acte represive îndreptate împotriva artiștilor, a muzicienilor, a regizorilor de film, a scriitorilor și a poezilor;

36. solicită să se pună capăt impunității din Iran prin instituirea unei proceduri independente de control judecătorească în această țară sau prin sesizarea, prin intermediul Consiliului de Securitate al ONU, a unor instituții care funcționează în conformitate cu dreptul internațional, precum Curtea penală internațională;

37. salută măsurile adoptate de mai multe state membre vizând acordarea de adăpost apărătorilor drepturilor omului, dizidenților, ziaristilor, studenților, femeilor, copiilor și artiștilor iranieni care sunt persecutați din cauza convingerilor religioase, a opiniilor exprimate, a orientării sexuale sau a altor forme în care și-au exercitat drepturile omului;

Dosarul nuclear

38. își reiterează, în pofida dreptului Iranului de a dezvolta energia nucleară în scopuri pașnice, în conformitate cu normele regimului de neproliferare, opinia potrivit căreia riscurile de proliferare pe care le prezintă programul nuclear iranian rămân un motiv major de îngrijorare pentru Uniunea Europeană și comunitatea internațională, după cum rezultă în mod clar din numeroase rezoluții ale Consiliului de Securitate al ONU;

39. invită conducerea iraniană să respecte obligațiile asumate de Iran în temeiul TNP; solicită în mod ferm autorităților de la Teheran să ratifice și să pună în aplicare protocolul adițional la Acordul privind garanțiile; condamnă refuzul continuu al Iranului de a coopera pe deplin cu AIEA, obstrucționând activitatea agenției, refuzând accesul integral și necondiționat la instalațiile de primă importanță și opunându-se numirii inspectorilor;

40. subliniază, în plus, faptul că, în conformitate cu principiul central al TNP, Iranul are dreptul de a îmbunătăți uraniu pentru a-l folosi în scopuri pașnice și de a primi asistență tehnică în aceleași scopuri;

41. sprijină abordarea bazată pe două căi de acțiune prin care Consiliul încearcă să găsească, prin intermediul negocierilor, o soluție pașnică la impasul în care se află dosarul nuclear iranian și îi adresează felicitări cu ocazia adoptării noii sale poziții comune din 26 iulie 2010, care introduce noi măsuri autonome, focalizate și ambițioase aplicabile Iranului; regretă faptul că Iranul nu a fost pregătit să accepte ofertele prezentate în cadrul celei mai recente runde de discuții dintre țările membre ale grupului P5+1 și Iran, găzduită la Istanbul, și eșecul tratativelor ca urmare a acestui refuz; este, în continuare, convins că UE trebuie, cu toate acestea, să elaboreze o strategie mai amplă privind Iranul, care să nu se limiteze la dosarul nuclear și să abordeze și situația drepturilor omului din Iran și rolul jucat de această țară pe plan regional;

42. reamintește că problema programului nuclear iranian plasează Iranul împotriva întregii ONU, și nu doar împotriva „Occidentului”;

43. constată că impunerea unor sancțiuni suplimentare este consecința logică a necooperării depline a Iranului cu AIEA; invită Înalțul Reprezentant și statele membre ale UE să evalueze toate mecanismele de punere în aplicare în ceea ce privește poziția comună a UE, în special în materie de licențe de export, controale vamale și la frontieră, transporturi aeriene și navale de mărfuri, pentru a împiedica Iranul să se sustragă regimului de sancțiuni și a putea evalua în mod realist dacă sancțiunile au produs într-adevăr rezultatele așteptate; își reiterează poziția că aceste măsuri nu trebuie să aibă consecințe negative asupra populației în general; salută, în acest context, decizia SUA de a impune măsuri specifice care vizează oficialitățile iraniene considerate responsabile sau complice la abuzurile grave privind drepturile omului comise în Iran din momentul controversatelor alegeri prezidențiale din iunie 2009 până în prezent; solicită Consiliului să adopte măsuri similare;

Joi, 10 martie 2011

44. consideră că sunt necesare eforturi reînnoite, la nivel mondial, pentru a elibera planeta de amenințarea armelor nucleare; salută apelul Președintelui Obama la dezarmare nucleară și invită Înaltul Reprezentant să includă această chestiune pe lista sa de priorități, atât în relațiile sale cu statele membre, cât și în cadrul contactelor sale la nivel guvernamental din Orientul Mijlociu și Asia;

45. invită Comisia, Consiliul și statele membre ale UE să-și evalueze relațiile comerciale cu Iranul făcând abstracție de sancțiuni, urmărind limitarea încălcărilor drepturilor omului prin exportul către Iran de tehnologii care îndeplinesc standardele europene, inclusiv telefoane mobile, rețele de comunicații, tehnologii de comunicare (cu dublă utilizare), tehnologii de supraveghere și software pentru scanare și cenzură pe internet și extragerea datelor, inclusiv a datelor personale; solicită Comisiei să prezinte o propunere de regulament cu privire la un nou sistem de acordare a licențelor, în cazul în care din revizuirea respectivă reiese necesitatea unei acțiuni legislative;

46. invită Comisia/Consiliul să ia măsuri imediate de interzicere a exportului de tehnologii de supraveghere (mai ales de centre de monitorizare) de către societăți din UE către Iran;

47. solicită Consiliului European să extindă lista iraniienilor care au legături cu programele nucleare și balistice ale Iranului și a rețelelor lor aferente de achiziții; solicită autorităților în cauză să acționeze rapid, înghețându-le activele și împiedicându-i să intre pe teritoriul UE și să se folosească de jurisdicțiile UE pentru a desfășura orice activitate legată de aceste programe;

48. solicită Înaltului Reprezentant să mențină dosarul nuclear iranian și situația respectării drepturilor omului în Iran printre punctele prioritare ale ordinii de zi, iar Iranului să se angajeze în negocieri serioase, pentru a se putea ajunge la o rezolvare globală și pe termen lung a chestiunii nucleare;

Relațiile externe

49. condamnă categoric dorința exprimată de președintele Ahmadinejad ca „Israelul să fie șters de pe hartă” și retorica sa antisemită, în special negarea Holocaustului și proiectul său implicit de contestare a legitimității statului Israel; își reafirmă întregul său sprijin în favoarea existenței Israelului și pentru soluția a două state în cazul Palestinei;

50. invită Consiliul și Comisia să monitorizeze cu atenție situația din regiunea Golfului Persic și să întreprindă toate demersurile care le stau în puteri pentru a promova pacea și stabilitatea în regiune;

51. recunoaște rolul jucat de Turcia în calitate de actor regional influent și apreciază pozitiv eforturile depuse de această țară, împreună cu Brazilia, în vederea soluționării pe calea negocierilor a dosarului nuclear iranian; își exprimă totuși regretul cu privire la faptul că dispozițiile acordului tripartit din 17 mai 2010 nu răspund decât parțial solicitărilor formulate de AEIA; invită autoritățile turce să urmeze abordarea europeană față de amenințarea nucleară iraniană; încurajează Turcia să includă situația drepturilor omului în dialogul bilateral cu Iranul;

52. subliniază faptul că Rusia a fost unul din principalii furnizori de arme moderne și de uraniu îmbunătățit ai Iranului; salută decizia Federației Ruse de a stopa anul acesta vânzarea de S-300 către Iran și de a sprijini sancțiunile instituite de ONU împotriva Iranului ca urmare a programului nuclear al acestei țări; solicită în termeni fermi Rusiei să stopeze orice formă de proliferare a armelor și exportul de uraniu în Iran, pentru a putea asigura eficacitatea sancțiunilor împotriva Iranului și îndeplinirea TNP;

53. încurajează Înaltul Reprezentant să urmărească o mai mare coordonare și complementaritate trans-atlantică în ceea ce privește Iranul, precum și să poarte consultări privind linia de acțiune față de Iran cu membrii permanenți ai Consiliului de Securitate al ONU și cu toți actorii relevanți, la nivel mondial sau regional, care împărtășesc îngrijorările legate de Iran;

54. ia act de interesul comun al UE și al Iranului de garantare a păcii și a stabilității în Afganistan; salută rolul constructiv al Iranului în modernizarea infrastructurii și relansarea economiei, precum și în prevenirea traficului de droguri din Afganistan; subliniază, totuși, că, în interesul păcii și al stabilității durabile a Afganistanului, toți vecinii acestuia trebuie să se abțină de la ingerințele politice în această țară;

Joi, 10 martie 2011

55. invită Înaltul Reprezentant să deschidă o delegație a UE la Teheran, în condițiile în care Serviciul European de Acțiune Externă a preluat de la președinția prin rotație responsabilitatea reprezentării Uniunii Europene în țări terțe;

56. invită Comisia și Consiliul să încurajeze Iranul să joace un rol constructiv în evoluția viitoare a Afganistanului și subliniază obiectivele comune ale UE și ale Iranului în ceea ce privește stabilitatea Afganistanului, precum și combaterea prin acțiuni eficiente a producției de opiu și a traficului de droguri;

*

* *

57. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, guvernelor și parlamentelor statelor membre ale UE, precum și Guvernului și Parlamentului Republicii Islamice Iran.

A 16-a sesiune a Consiliului ONU pentru Drepturile Omului (Geneva, 28 februarie - 25 martie 2011)

P7_TA(2011)0097

Rezoluția Parlamentului European din 10 martie 2011 referitoare la prioritățile celei de 16-a sesiuni a Consiliului Organizației Națiunilor Unite pentru Drepturile Omului și procesul de revizuire din 2011

(2012/C 199 E/20)

Parlamentul European,

- având în vedere Declarația Universală a Drepturilor Omului, Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene,
- având în vedere rezoluțiile sale anterioare referitoare la Consiliul Organizației Națiunilor Unite pentru Drepturile Omului (UNHRC), în special Rezoluția din 25 februarie 2010 referitoare la cea de a trei-sprezecea sesiune a Consiliului Organizației Națiunilor Unite pentru Drepturile Omului ⁽¹⁾, Rezoluția din 14 ianuarie 2009 privind dezvoltarea Consiliului ONU pentru Drepturile Omului, inclusiv a rolului UE ⁽²⁾, Rezoluția din 16 martie 2006 referitoare la rezultatul negocierilor privind Consiliul pentru Drepturile Omului și la cea de-a 62-a sesiune a Comisiei ONU pentru Drepturile Omului ⁽³⁾, Rezoluția din 29 ianuarie 2004 referitoare la relațiile dintre Uniunea Europeană și Organizația Națiunilor Unite ⁽⁴⁾, Rezoluția din 9 iunie 2005 referitoare la reforma Organizației Națiunilor Unite ⁽⁵⁾, Rezoluția din 29 septembrie 2005 referitoare la rezultatul Summitului mondial al Organizației Națiunilor Unite din 14-16 septembrie 2005 ⁽⁶⁾ și Rezoluția din 16 decembrie 2010 referitoare la Raportul anual privind drepturile omului în lume în 2009 și politica Uniunii Europene în această privință ⁽⁷⁾,
- având în vedere rezoluțiile sale de urgență referitoare la drepturile omului și democrație,
- având în vedere Rezoluția A/RES/60/251 a Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite de înființare a Consiliului pentru Drepturile Omului,
- având în vedere sesiunile anterioare ordinare și speciale ale UNHRC, precum și rundele anterioare ale evaluării periodice universale (UPR),

⁽¹⁾ JO C 348 E, 21.12.2010, p. 6.

⁽²⁾ JO C 46 E, 24.2.2010, p. 71.

⁽³⁾ JO C 291 E, 30.11.2006, p. 409.

⁽⁴⁾ JO C 96 E, 21.4.2004, p. 79.

⁽⁵⁾ JO C 124 E, 25.5.2006, p. 549.

⁽⁶⁾ JO C 227 E, 21.9.2006, p. 582.

⁽⁷⁾ Texte adoptate, P7_TA(2010)0489.

Joi, 10 martie 2011

- având în vedere cea de-a 16-a sesiune a UNHRC și cea de-a 11-a rundă a evaluării periodice universale, care urmează să aibă loc în perioada 2-13 mai 2011,
 - având în vedere revizuirea UNHCR care va avea loc în 2011,
 - având în vedere schimbările instituționale datorate intrării în vigoare a Tratatului de la Lisabona, în special înființarea Serviciului European de Acțiune Externă și a postului de Înalt Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate,
 - având în vedere articolul 2, articolul 3 alineatul (5) și articolele 18, 21, 27 și 47 din Tratatul privind Uniunea Europeană în versiunea modificată de Tratatul de la Lisabona,
 - având în vedere articolul 110 alineatul (4) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât respectarea, promovarea și garantarea universalității drepturilor omului fac parte integrantă din *acquis-ul* etic și juridic al Uniunii Europene și reprezintă una din pietrele de temelie ale unității și integrității europene ⁽¹⁾;
- B. întrucât Uniunea Europeană și statele sale membre ar trebui să garanteze respectarea drepturilor omului în propriile politici, astfel încât să consolideze și să ofere credibilitate poziției Uniunii Europene în cadrul UNHRC;
- C. întrucât UNHRC reprezintă o platformă unică specializată în drepturile universale ale omului și un forum specific ce abordează aspecte legate de drepturile omului în cadrul sistemului ONU; întrucât UNHRC are importanța misiunii și responsabilitate de a consolida promovarea, protejarea și respectarea drepturilor omului în lume;
- D. întrucât procesul de revizuire a UNHRC urmărește două direcții, statutul acestui organism fiind discutat la New York, iar procedurile la Geneva; întrucât, în același timp, toți actorii internaționali trebuie să depună eforturi pentru eliminarea standardelor duble și evitarea selectivității și politizării aspectelor legate de drepturile omului;
- E. întrucât nu mai pot fi invocate aspecte precum suveranitatea și jurisdicția națională pentru a scuti statele de monitorizarea situației drepturilor omului pe teritoriul lor;
- F. întrucât Uniunea Europeană ar trebui să acționeze ca actor mondial în cadrul ONU, în general, și al UNHRC, în special, iar noua abordare reprezentată de noul Serviciu European de Acțiune Externă (SEAE) ar trebui să ajute Uniunea să acționeze mai eficient și să beneficieze de o mai mare recunoaștere în încercarea de a răspunde provocărilor mondiale într-un mod coerent, consecvent și eficient;
- G. întrucât a fost înființată o direcție pentru drepturile omului și democrație în cadrul SEAE;
- H. întrucât o delegație a Subcomisiei pentru drepturile omului a Parlamentului European se va deplasa la Geneva pentru a participa la cea de-a 16-a sesiune a UNHRC, la fel ca în anii precedenți în cadrul sesiunilor UNHCR, iar înainte de înființarea acestuia, în cadrul sesiunilor organismului predecesor al UNHRC, Comisia ONU pentru Drepturile Omului,
1. subliniază importanța celei de-a 16-a sesiuni a UNHRC, în special, a procesului de revizuire a UNHRC, care oferă o ocazie unică pentru evaluarea modului în care Consiliul și-a îndeplinit mandatul și, în același timp, o posibilitate de îmbunătățire a metodelor de lucru ale Consiliului în vederea unor reacții mai eficiente și mai sistematice la situațiile de încălcare a drepturilor omului; salută faptul că UNHRC a numit doi cofacilitatori, Maroc și Liechtenstein, pentru procesul de revizuire;

⁽¹⁾ Articolul 2, articolul 3 alineatul (5) și articolul 6 din Tratatul privind Uniunea Europeană.

Joi, 10 martie 2011

2. salută faptul că, în programul celei de 16-a reuniuni ordinare se află, printre altele, rapoarte privind drepturile persoanelor aparținând minorităților naționale sau etnice, religioase și lingvistice, rapoarte privind promovarea și protecția drepturilor omului și a libertăților fundamentale în combaterea terorismului, precum și reuniuni ample privind drepturile copilului;
3. salută numirea, anul acesta, a unor raportori speciali pentru aceste subiecte-cheie și ia act de rapoartele privind tortura și alte tratamente și pedepse crude, inumane sau degradante, de rapoartele privind libertatea religioasă și de credință și de rapoartele privind situația apărătorilor drepturilor omului care urmează să fie prezentate de raportorii speciali; invită statele membre ale Uniunii Europene să contribuie activ la aceste dezbateri;
4. salută înființarea unei noi Direcții pentru drepturile omului și democrație și sprijină crearea, în cadrul Consiliului UE, a unui Grup de lucru pentru drepturile omului (COHOM) care ar include experți în drepturile omului din toate cele 27 de state membre ale UE, cu sediul la Bruxelles, având în vedere că acesta este mai bine plasat pentru monitorizarea politicilor UE, grup care va contribui la organizarea activităților multilaterale în legătură cu activitățile bilaterale;
5. sprijină numirea unui reprezentant special la nivel înalt al UE pentru drepturile omului și subliniază din nou necesitatea unor strategii naționale pentru drepturile omului și democrație;
6. subliniază importanța adoptării unor poziții comune de către UE în ceea ce privește subiectele ce urmează a fi dezbătute la cea de-a 16-a sesiune și invită statele membre ale Uniunii să consolideze practica UE de a transmite „același mesaj pe mai multe voci”, care a funcționat atât de bine în ultimii ani, de exemplu în cazul inițiativelor UE împotriva pedepsei capitale;

Activitatea Consiliului pentru Drepturile Omului

7. reiterează apelul adresat statelor membre ale UE de a se opune în mod activ oricărei tentative de subminare a conceptului de universalitate, indivizibilitate și interdependență a drepturilor omului și de a încuraja UNHRC să acorde o atenție în egală măsură tuturor formelor de discriminare, inclusiv pe motive de gen, dizabilitate, rasă, origine etnică, vârstă, orientare sexuală și religie sau credință;
8. reamintește importanța interdependenței drepturilor civile și politice, economice, sociale și culturale; solicită ca apa și instalațiile sanitare să fie considerate un drept fundamental pentru îmbunătățirea condițiilor de viață ale oamenilor;
9. își exprimă îngrijorarea cu privire la faptul că cel mai mare obstacol în calea îndeplinirii mai eficiente a mandatului UNHRC îl reprezintă „politica de bloc”, în general dominantă, precum și impactul acesteia asupra procesului de selecție a țărilor și situațiilor care beneficiază de atenția UNHRC; își reafirmă opinia potrivit căreia, pentru a avea autoritate și credibilitate, capacitatea UNHRC de a se ocupa eficient, la timp și într-un mod adecvat de situația individuală a țărilor reprezintă o chestiune fundamentală;
10. consideră că UNHRC ar trebui să fie mai bine dotat pentru a răspunde atât situațiilor de durată, cât și situațiilor de urgență, eventual prin extinderea ansamblului de instrumente din domeniul drepturilor omului, prin utilizarea grupurilor speciale nu numai în sesiuni, ci și între sesiuni și prin organizarea de sesiuni în regiuni aflate departe de Geneva; regretă că, în câteva ocazii, UNHRC nu a putut răspunde urgent unor situații grave în materie de drepturile omului din cauza lipsei unor instrumente adecvate și sprijină ideea unor factori declanșatori independenți; urmărește activ crearea unor mecanisme specializate ale UNHRC pentru a răspunde crizelor în materie de drepturile omului, spre exemplu din Orientul Mijlociu și Africa de Nord, Iran și Belarus;
11. salută eforturile din cadrul UNHRC de a înființa un grup de lucru interregional cu privire la situația din Belarus; îndeamnă UNHRC să facă o declarație prin care să condamne cu fermitate încălcările grave ale drepturilor omului din această țară și reprimarea opoziției democratice și a unor simpli cetățeni în urma alegerilor prezidențiale din 19 decembrie 2010 și să adopte o rezoluție pe această temă;
12. salută inițiativa SUA de a introduce o rezoluție privind Iranul; invită statele membre ale UE să sprijine cu hotărâre instituirea unui mecanism special privind Iranul; invită Înalțul Reprezentant și SEAE să coordoneze cooperarea dintre UE și Statele Unite în problemele de interes comun privind drepturile omului, UE trebuind să acționeze complet independent pentru a-și asigura eficiența și credibilitatea;

Joi, 10 martie 2011

13. salută trimiterea unei misiuni la nivel înalt a ONU pentru drepturile omului în Tunisia în perioada 27 ianuarie - 2 februarie 2011 și încurajează ferm implementarea scrupuloasă a recomandărilor acesteia; își reiterează apelul pentru crearea unei comisii de anchetă internaționale și independente pentru a investiga toate cazurile presupuse de încălcare a drepturilor omului legate de evenimentele de după 17 decembrie 2010;
14. sprijină trimiterea unei misiuni a Oficiului Înaltului Comisar al Națiunilor Unite pentru Drepturile Omului (OHCHR) în Egipt pentru a evalua situația generală a drepturilor omului ca urmare a schimbării regimului aflat la conducere;
15. salută adoptarea prin consens a unei rezoluții privind situația drepturilor omului în Libia în cadrul celei de-a 15-a sesiuni speciale din 25 februarie 2011, care condamnă încălcările grave și sistematice ale drepturilor omului comise în Libia, atrăgând atenția că unele dintre acestea pot fi calificate drept crime împotriva umanității; solicită trimiterea unei comisii internaționale independente de anchetă în Libia pentru a investiga toate cazurile presupuse de încălcare a dreptului internațional în materie de drepturile omului comise în această țară și sprijină cu fermitate recomandarea acestuia de suspendare a calității de membru a Libiei în cadrul UNHRC; salută în acest sens decizia Adunării Generale din 1 martie 2011 de a suspenda participarea Libiei la UNHRC;
16. sprijină deschiderea unui birou regional al OHCHR în regiunea mediteraneeană;
17. salută organizarea, din inițiativa Nigeriei și a Statelor Unite, a celei de-a 14-a sesiuni speciale dedicate situației drepturilor omului în Côte d'Ivoire la încheierea alegerilor prezidențiale din 2010, care a condamnat încălcările drepturilor omului și a solicitat tuturor părților să respecte pe deplin drepturile omului și libertățile fundamentale, precum și statul de drept; își reafirmă sprijinul pentru rezultatul alegerilor, recunoscut de către ONU, și solicită tuturor părților să recunoască autoritatea lui Alassane Ouattara, în calitate de președinte ales; sprijină decizia Uniunii Africane de a crea un grup special de șefi de stat pentru a ajunge la o rezolvare pașnică, pe calea negocierilor, a crizei declanșate după alegerile din Côte d'Ivoire;
18. având în vedere rapoartele prezentate de raportorii speciali privind situația drepturilor omului din Republica Populară Democrată Coreea (RPDC) și situația drepturilor omului din Myanmar, repetă apelul adresat Uniunii Europene de a sprijini în mod public instituirea unei comisii de anchetă a ONU care să evalueze cazurile de încălcare a drepturilor omului din aceste țări și în ce măsură acestea constituie crime împotriva umanității; regretă lipsa de cooperare a RPDC cu raportorul special și solicită prelungirea mandatului raportorului special pentru Myanmar;
19. îndeamnă UE ca, la următoarea sesiune a UNHRC, să sprijine și să contribuie în mod proactiv la o rezoluție referitoare la raportul privind măsurile luate după participarea comisiei de experți independenți la misiunea internațională de constatare a faptelor cu privire la conflictul din Gaza pentru a asigura asumarea responsabilității pentru încălcările dreptului internațional și să sprijine o trimitere către Adunarea Generală și mecanismele internaționale de justiție în cazul în care Israelul și Palestina nu își respectă obligația de a derula investigații în conformitate cu standardele internaționale; solicită totodată Înaltului Reprezentant să verifice în mod activ respectarea constatărilor în urma raportului misiunii internaționale de informare privind incidentul flotei de ajutor umanitar, asigurându-se de respectarea principiilor asumării responsabilității și tragerii la răspundere; subliniază, în acest sens, că aspectele legate de drepturile omului trebuie să fie mai întâi discutate în cadrul Consiliului de asociere UE-Israel și al Comisiei comune de cooperare UE-AP; este deosebit de îngrijorat de faptul că în concluziile Consiliul de asociere UE-Israel din 21 februarie 2011 nu se reflectă poziția UE cu privire la acest aspect;
20. salută declarațiile Înaltului Comisar al ONU pentru Drepturile Omului cu ocazia primei sale vizite în Israel și în teritoriile palestiniene ocupate și, mai ales, mesajul clar transmis că „dreptul internațional în materie de drepturile omului și dreptul umanitar internațional nu sunt negociabile”, precum și criticile aduse politicii israeliene de colonizare; subliniază importanța un proces pașnic de democratizare a Orientului Mijlociu;

Joi, 10 martie 2011

21. regretă că, deși criteriile pentru obținerea statutului de membru al UNHRC, astfel cum au fost adoptate prin Rezoluția 60/251 a Adunării Generale, presupun cooperarea deplină cu acest organism, practicile curente privind angajamentele asumate în mod voluntar au cunoscut rezultate foarte diferite și necorespunzătoare; reafirmă deci că toți membrii ar trebui să facă obiectul unor invitații permanente de aplicare a procedurilor speciale ca o minimă condiție de eligibilitate pentru statutul de membru, în plus față de dovezi solide de angajament în favoarea drepturilor omului; subliniază importanța unui mediu cu adevărat competitiv în procesul electoral; solicită eliminarea posibilității oferite grupurile regionale de a prezenta o listă predeterminată de candidați pentru aderarea la UNHRC;

22. invită statele membre ale Uniunii Europene și SEAE să se angajeze activ în procesul de revizuire a UNHRC din 2011 pentru a consolida respectarea mandatului său; subliniază că UNHRC ar trebui să fie mai mult un mecanism de alertă rapidă și de prevenire și că, în acest scop, ar trebui folosită experiența dobândită în cadrul procedurilor speciale; subliniază necesitatea unui proces de revizuire transparent și complet, luând în considerare punctele de vedere ale ONG-urilor, ale societății civile și ale tuturor celelalte părți interesate relevante; invită SEAE să informeze în permanență Subcomisia pentru drepturile omului din Parlamentul European cu privire la stadiul procesului de revizuire;

23. își reafirmă poziția potrivit căreia procesul de revizuire ar trebui să mențină independența OHCHR și să se opună oricărei tentative de a-i modifica statutul pentru că acest lucru ar putea avea un impact negativ asupra finanțării și, în consecință, asupra independenței acestuia; salută recenta numire a Secretarului General adjunct al ONU pentru drepturile omului care conduce biroul OHCHR din New York; consideră că acest nou birou va contribui la îmbunătățirea contactelor, a dialogului și a transparenței între Adunarea Generală a ONU și alte organisme ale ONU, inclusiv Consiliul de Securitate și OHCHR; subliniază necesitatea de a asigura suficiente fonduri pentru a menține birourile regionale și teritoriale ale OHCHR deschise, astfel încât să își poată continua activitatea pe teren;

24. insistă asupra menținerii și consolidării procedurilor speciale, precum și asupra garantării posibilității ca UNHRC să abordeze cazuri specifice de încălcare a drepturilor omului prin intermediul unor rezoluții și mandate specifice la nivel de țară; subliniază importanța caracterului indivizibil al drepturilor omului, indiferent de natura socială, economică, culturală, civilă sau politică a acestora; constată cu îngrijorare că mecanismul de înregistrare a plângerilor, un mecanism universal unic axat pe ajutorarea victimelor, a dat atât de puține rezultate în comparație cu numărul mare de plângeri depuse; subliniază necesitatea de a aborda acest subiect în procesul de revizuire a UNHRC;

Evaluarea periodică universală (UPR)

25. recunoaște valoarea adăugată a UPR ca experiență comună tuturor guvernelor, care face ca toți membrii ONU să fie supuși aceluiași tratament și control, în pofida faptului că țările trebuie să accepte de bună voie să fie supuse controlului și să dea curs recomandărilor; subliniază că, până în decembrie 2011, toate statele membre ale ONU vor fi evaluate în temeiul acestui mecanism;

26. insistă asupra faptului că este esențial să se mențină un loc pentru societatea civilă în cadrul UNHRC pentru a spori participarea acesteia la dialog, creându-se astfel noi oportunități pentru ca organizațiile neguvernamentale (ONG) să intre în dialog cu anumite state membre;

27. sprijină implicarea și mai profundă a ONG-urilor în UPR, acceptând depunerea de recomandări scrise pentru a fi analizate de grupul de lucru, precum și participarea la dezbaterile acestuia;

28. ia act de posibilitatea pe care UPR o oferă statelor de a se angaja să își respecte obligațiile asumate în materie de drepturile omului, dând curs concluziilor organismelor create în virtutea tratatelor și procedurilor speciale;

29. reafirmă faptul că recomandările ar trebui să se axeze mai mult pe rezultate și solicită o mai mare implicare din partea experților independenți și naționali și a instituțiilor naționale din domeniul drepturilor omului în UPR pentru a garanta că este un instrument eficient de monitorizare; consideră că o expertiză independentă poate fi integrată în procesul de UPR prin intermediul unor experți care să urmărească procesul de evaluare și să prezinte un rezumat și o analiză cu privire la UPR în cursul adoptării raportului final;

Joi, 10 martie 2011

30. regretă că primul ciclu de evaluare a anumitor țări nu s-a ridicat la înălțimea așteptărilor pentru un proces transparent, neselectiv și necontroversat; recunoaște, în acest sens, rolul pe care l-au jucat statele membre ale UE în încercarea de a depăși mentalitatea de „politică de bloc”; încurajează statele membre ale UE să ofere asistență tehnică, contribuind astfel la punerea în practică a recomandărilor;

31. invită statele membre ale UE să se angajeze și în viitor în procesul de revizuire a UNHRC pentru a garanta că nu există nicio discrepanță între primul și al doilea ciclu al UPR și că al doilea ciclu este axat pe punerea în practică a recomandărilor și pe alte acțiuni întreprinse pe baza acestora; sprijină opinia potrivit căreia statele supuse UPR ar trebui să ofere răspunsuri clare la fiecare recomandare și să prevadă calendare pentru punerea în practică a recomandărilor Grupului de lucru; constată că prezentarea unui raport la jumătatea perioadei privind stadiul punerii în practică poate contribui la acest proces;

Proceduri speciale

32. reafirmă că procedurile speciale sunt elemente-cheie ale mecanismelor ONU pentru drepturile omului și că credibilitatea și eficacitatea UNHRC în apărarea drepturilor omului se bazează pe cooperarea în materie de proceduri speciale și aplicarea lor strictă; subliniază, în acest context, că este esențial să se consolideze independența și interactivitatea procedurilor speciale cu Consiliul;

33. condamnă încercările de subminare a independenței procedurilor speciale prin plasarea guvernelor într-o poziție de control asupra acestora; subliniază faptul că orice fel de control ar politiza și ar aduce prejudicii eficienței sistemului;

34. reiterează faptul că procedurile speciale aplicate la situația individuală a țărilor constituie un instrument esențial pentru îmbunătățirea drepturilor omului în zonele respective; subliniază că, din cauza unor elemente esențiale precum periodicitatea și experiența pe care se bazează, mandatele specifice la nivel de țară nu pot fi înlocuite de UPR;

35. invită statele membre ale Uniunii Europene să apere integritatea și responsabilitatea UNHRC în procesul de evaluare, sprijinind instituirea unui mecanism de monitorizare a punerii în practică a recomandărilor procedurilor speciale, în plus față de adoptarea criteriilor de selecție și a unui proces de numire mai transparent bazat pe cunoștințele, competențele, calificările și experiența candidaților; sprijină propunerea ONG-urilor de a consolida capacitatea de alertă rapidă a procedurilor speciale printr-un mecanism care să le permită să declanșeze analiza automată a situației de către UNHRC;

Implicarea Uniunii Europene

36. salută participarea Vicepreședintelui Comisiei / Înalțului Reprezentant al UE la cea de-a 16-a sesiune a UNHRC;

37. insistă ca SEAE, în special delegațiile UE de la Geneva și New York, să sporească coerența, vizibilitatea și credibilitatea acțiunilor UE din cadrul UNHRC, prin dezvoltarea în continuare a capacității UE de a interacționa și de a coopera pe plan interregional și prin promovarea intereselor statelor moderate în toate grupurile;

38. își reiterează, în acest sens, poziția în ceea ce privește conceptul de „defăimare a religiilor” și, cu toate că recunoaște nevoia unei abordări cuprinzătoare a problemei reprezentate de discriminarea minorităților religioase, consideră că ar fi inadecvată includerea acestui concept în Protocolul referitor la standardele complementare privind rasismul, discriminarea rasială, xenofobia și toate celelalte forme de discriminare; salută evenimentul secundar organizat de delegația UE pentru a sărbători cea de-a XXV-a aniversare de la crearea mandatului de raportor special pe tema libertății religioase și de credință; solicită colaborarea UE cu principalii susținători ai rezoluției și cu alți actori pentru a găsi o alternativă la rezoluția privind defăimarea care urmează a fi prezentată;

39. sprijină declarația interregională pe tema drepturilor persoanelor LGBT care urmează a fi prezentată;

Joi, 10 martie 2011

40. își reafirmă sprijinul pentru participarea activă a UE la activitatea UNHRC, mai ales prin deciziile de sponsorizare și cosponsorizare, declarații și intervenții în dialoguri și dezbateri interactive; recunoaște angajamentele asumate de UE de a se ocupa de situația individuală a țărilor în cadrul UNHRC și subliniază importanța respectării cu strictețe a acestor angajamente;

41. sprijină inițiativa comună a UE și GRULAC (Grupul statelor din America Latină și regiunea Caraibilor) pentru o rezoluție referitoare la copiii care trăiesc și muncesc pe străzi;

42. invită statele membre ale UE să depună toate eforturile pentru a menține toate mandatele pentru procedurile speciale și solicită, în mod deosebit, reînnoirea mandatului raportorului special al ONU pentru situația apărătorilor drepturilor omului;

43. regretă că, în încercarea de a ajunge la un consens, UE oferă adesea impresia că își diminuează aspirațiile; consideră că UE ar trebui să fie mai fermă în a prezenta sau a sprijini rezoluțiile pe țări;

44. constată cu îngrijorare că UE nu a putut exercita efectiv nicio influență în sistemul extins al ONU; subliniază necesitatea ca UE să acorde prioritate UNHRC și să coordoneze mai bine statele membre și solicită Consiliului să adopte orientări pentru a facilita astfel coordonarea și procesul decizional în acest context, să încerce să construiască coaliții/alianțe cu principalii parteneri regionali și toate statele moderate în încercarea de a depăși logica „politicii de bloc” din cadrul UNHRC;

45. atrage atenția, în plan concret, asupra importanței de a avea delegații ale UE mai mari și cu mai multe resurse la Geneva și la New York; subliniază faptul deciziile luate la Geneva și New York trebuie să constituie parte integrantă din politica externă a UE, cu accent pe îmbunătățirea coordonării interne; subliniază, de asemenea, necesitatea unei bune interacțiuni la nivel bilateral și multilateral;

46. regretă că rezoluția prezentată de UE Adunării Generale a ONU în septembrie 2010 cu scopul de a-i consolida „statutul”, în vederea asigurării coerenței cu noua organizare instituțională datorată Tratatului de la Lisabona, a fost amânată; atrage atenția asupra faptului că acest statut consolidat i-ar conferi Uniunii posibilitatea de a avea un reprezentant constant (Președintele Consiliului European și/sau Înalțul Reprezentant) și de a vorbi cu o singură voce și ar crește vizibilitatea și influența Uniunii ca actor mondial; insistă asupra necesității ca grupul special de acțiune al SEAE să depună în continuare eforturi pentru a promova adoptarea rezoluției în strânsă cooperare cu statele membre ale UE;

47. încredințează delegației sale la cea de-a 16-a sesiune a UNHRC sarcina de a face cunoscute preocupările exprimate în prezenta rezoluție; invită delegația să raporteze Subcomisiei pentru drepturile omului cu privire la deplasarea sa și consideră că este indispensabil să trimită în continuare o delegație a Parlamentului European la sesiunile importante ale UNHRC;

48. își reiterează apelul adresat statelor membre de a se asigura că drepturile omului sunt respectate în politicile lor interne pentru a evita standardele duble, având în vedere procesul actual de aderare a UE la Convenția europeană a drepturilor omului, pentru că, în caz contrar, poziția UE în cadrul UNHRC ar putea fi în mod grav periclitată;

*

* *

49. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Înalțului Reprezentant/Vicepreședintelui Comisiei, Consiliului, Comisiei, guvernelor și parlamentelor statelor membre, Consiliului de Securitate al ONU, Secretarului General al ONU, Președintelui celei de-a 64-a Adunări Generale, Președintelui Consiliului ONU pentru Drepturile Omului, Înalțului Comisar ONU pentru Drepturile Omului, precum și grupului de lucru UE-ONU, înființat de Comisia pentru afaceri externe.

Joi, 10 martie 2011

Pakistan - asasinarea lui Shahbaz Bhatti, ministrul pentru minorități

P7_TA(2011)0098

Rezoluția Parlamentului European din 10 martie 2011 referitoare la Pakistan, în special la asasinarea lui Shahbaz Bhatti

(2012/C 199 E/21)

Parlamentul European,

- având în vedere rezoluțiile sale anterioare privind drepturile omului și democrația în Pakistan, în special cea din 20 ianuarie 2011 ⁽¹⁾, precum și cele din 20 mai 2010 ⁽²⁾ și din 12 iulie 2007 ⁽³⁾, 25 octombrie 2007 ⁽⁴⁾ și 15 noiembrie 2007 ⁽⁵⁾,
 - având în vedere Rezoluția sa din 16 decembrie 2010 referitoare la Raportul anual 2009 privind drepturile omului în lume și politica Uniunii Europene în această privință ⁽⁶⁾,
 - având în vedere concluziile Consiliului privind intoleranța, discriminarea și violența pe motive de religie sau convingeri, adoptate la 21 februarie 2011,
 - având în vedere declarația din 2 martie 2011 a Înalțului Reprezentant Catherine Ashton referitoare la asasinarea ministrului minorităților din cadrul Guvernului pakistanez, dl Shahbaz Bhatti,
 - având în vedere declarația din 2 martie 2011 a Președintelui Parlamentului European, Jerzy Buzek,
 - având în vedere articolul 18 din Declarația Universală a Drepturilor Omului (DUDO) din 1948,
 - având în vedere Pactul internațional al Organizației Națiunilor Unite cu privire la drepturile civile și politice (PIDCP),
 - având în vedere Declarația ONU din 1981 privind eliminarea tuturor formelor de intoleranță și de discriminare pe bază de religie și convingeri,
 - având în vedere articolul 19 din Constituția pakistaneză privind libertatea de exprimare,
 - având în vedere articolul 122 alineatul (5) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât la 2 martie 2011, ministrul pakistanez al minorităților, Shahbaz Bhatti, a fost asasinat de persoane înarmate care au deschis focul asupra vehiculului în care se afla în timp ce se deplasa către locul său de muncă din capitala Islamabad; întrucât un grup numit Tehreek-e-Taliban Punjab (Mișcarea talibană Punjab) a revendicat asasinarea, afirmând că ministrul a fost ucis pentru poziția față de legile referitoare la blasfemie;
- B. întrucât, în ciuda amenințărilor repetate la adresa vieții dlui Bhatti, proferate de grupările islamiste, autoritățile pakistaneze au refuzat să dea curs cererii sale specifice de a beneficia de un vehicul oficial blindat, precum și de a-și alege gărzi de corp de încredere;

⁽¹⁾ Texte adoptate, P7_TA(2011)0026.

⁽²⁾ Texte adoptate, P7_TA(2010)0194.

⁽³⁾ JO C 175 E, 10.7.2008, p. 583.

⁽⁴⁾ JO C 263 E, 16.10.2008, p. 666.

⁽⁵⁾ JO C 282 E, 6.11.2008, p. 432.

⁽⁶⁾ Texte adoptate, P7_TA(2010)0489.

Joi, 10 martie 2011

- C. întrucât Shahbaz Bhatti era singurul membru creștin al Cabinetului pakistanez și unul dintre pușinii politicieni din țară care a avut curajul să se opună acestor legi și nedreptăților pe care acestea le-au facilitat;
- D. întrucât acest asasinat s-a produs la doar două luni după uciderea lui Salman Taseer, guvernatorul provinciei Punjab, de către una dintre propriile sale gărzi de corp, care dezaproba opoziția lui Taseer față de legile privind blasfemia;
- E. întrucât la 1 martie 2011, un alt apărător pakistanez de marcă al drepturilor omului, Naeem Sabir Jamaldini, coordonatorul Comisiei pentru drepturile omului din Pakistan, a fost și el asasinat, acesta fiind deosebit de activ în lupta împotriva încălcărilor drepturilor omului în regiunea Baluchistan;
- F. întrucât a fost emisă o fatwa împotriva lui Sherry Rehman, fost ministru pakistanez, politician reformator și jurnalistă bine-cunoscută, desemnând-o drept următoarea victimă;
- G. întrucât ministrul Bhatti și guvernatorul Taseer au reiterat doar poziția afirmată a Partidului Popular Pakistanez aflat în prezent la putere; întrucât atunci când Guvernul din Pakistan și-a renegat public, la 30 decembrie 2010, angajamentul de a revizui legile privind blasfemia, acesta i-a lăsat pe partizanii reformei izolați și vulnerabili în fața amenințărilor constante ale liderilor religioși radicali și ale grupărilor militante extremiste care îi intimidază, îi amenință și îiucid pe cei care le contestă poziția;
- H. întrucât politicienii, partidele politice și reprezentanții mass-mediei și ai societății civile, cum ar fi activiștii din domeniul drepturilor femeii și al drepturilor omului sunt permanent intimidați și chiar uciși și întrucât, prin urmare, dezbateră publică privind legile referitoare la blasfemie este din ce în ce mai înăbușită;
- I. întrucât articolul 3 alineatul (5) din Tratatul privind Uniunea Europeană prevede că promovarea democrației și respectarea drepturilor omului și a libertăților civile constituie principii și obiective fundamentale ale Uniunii Europene și oferă o bază comună în relațiile sale cu țările terțe; întrucât acordarea ajutorului UE pentru dezvoltare depinde de respectarea drepturilor omului și ale minorităților,
1. condamnă cu tărie asasinarea brutală, la 2 martie 2011, a lui Shahbaz Bhatti, ministrul minorităților din cadrul Guvernului pakistanez, și adresează sincerele sale condoleanțe familiei și prietenilor victimei, precum și poporului pakistanez, și își exprimă solidaritatea față de toți cei care sunt în continuare amenințați, dar care îndrăznesc totuși să își facă auzită vocea;
 2. salută curajul ministrului Shahbaz Bhatti și angajamentul său concret față de justiție, dialogul inter-confesional și libertatea religioasă și a convingerilor în Pakistan, precum și preocuparea sa față de Asia Bibi, femeie creștină și mamă a cinci copii, condamnată la moarte pentru blasfemie, în ciuda amenințărilor continue și a enormelor riscuri la care acesta s-a expus;
 3. recunoaște angajamentul ministrului Shahbaz Bhatti față de combaterea legilor privind blasfemia și nedreptățile pe care acestea le-au facilitat; recunoaște progresele înregistrate în timpul mandatului său de ministru, inclusiv negocierile discrete dar importante privind posibilele modificări ale acestor legi;
 4. ia act de faptul că, spre deosebire de reacția publică redusă ca ampolare la asasinarea guvernatorului Salman Taseer, asasinarea ministrului Shahbaz Bhatti a fost condamnată public la scară largă de toate forțele politice, de mass-media și de întreg spectrul religios și etnic al societății pakistaneze; speră că aceasta crimă odioasă va contribui la ralierea tuturor apărătorilor valorilor democratice consacrate în Constituția pakistaneză;

Joi, 10 martie 2011

5. îndeamnă autoritățile pakistaneze să efectueze o investigație aprofundată cu privire la toate aspectelor legate de asasinatul lui Shahbaz Bhatti și să îi aducă în fața justiției pe toți autorii acestei crime, cu respectarea strictă a statului de drept, precum și să garanteze urmărirea penală rapidă și echitabilă a ucigașului fostului guvernator Salman Taseer;
6. invită guvernul pakistanez să intensifice măsurile de garantare a securității miniștrilor din cadrul Cabinetului și a persoanelor care se află sub amenințarea concretă a extremiștilor religioși și a teroriștilor, cum ar fi Sherry Rehman, fostul ministru al informației, și avocații care apără persoanele acuzate de blasfemie;
7. încurajează Guvernul din Pakistan să numească rapid un nou ministru al minorităților și este de părere că această persoană ar trebui să fie un reprezentant puternic și imparțial al minorităților;
8. încurajează Guvernul din Pakistan să sprijine Ministerul Minorităților în vederea continuării activității lui Shahbaz Bhatti și a ideilor care îl animau, în special în ceea ce privește dialogul la nivel național între liderii religioși și proiectul concret privind comitetele districtuale pentru armonia interconfesională;
9. reiterează urgent apelul adresat Guvernului din Pakistan, tuturor partidelor politice, societății civile și mass-mediei de a rămâne uniți și de a combate atacurile violente ale extremiștilor; speră ca Guvernul din Pakistan să reflecte atât în componența, cât și în acțiunile sale, diversitatea multiethnică și multireligioasă a societății pakistaneze;
10. solicită o reorientare politică urgentă și semnificativă, care să renunțe la concesiile excesive acordate extremiștilor și care să fie sprijinită în egală măsură de forțele armate, de sistemul judiciar, de mass-media și de clasa politică, având în vedere că *status quo* a avut consecințe atât de dramatice; invită Guvernul din Pakistan să nu lase partizanii toleranței religioase și ai respectării principiilor universale ale drepturilor omului din țară să fie reduși la tăcere de extremiști;
11. este profund îngrijorat de climatul de intoleranță și violență și îndeamnă Guvernul din Pakistan să îi urmărească în justiție pe cei care incită la violență în Pakistan, în special pe cei care solicită și, în unele cazuri, oferă recompense pentru uciderea persoanelor sau a grupurilor cu opinii divergente, și să ia în continuare măsuri pentru a facilita dezbaterile cu privire la această chestiune;
12. salută în special eforturile fostului ministru Sherry Rehman și ale regretatului ministru al minorităților, Shahbaz Bhatti, de a modifica legile referitoare la blasfemie pentru a împiedica aplicarea abuzivă a acestora și invită guvernul să abroge aceste legi, precum și alte legi discriminatorii, *inter alia*, secțiunea 295 B și C din Codul Penal, care sunt relicve ale trecutului; îndeamnă, de asemenea, Guvernul din Pakistan să consolideze legislația în vigoare, cum ar fi articolul 137 din Codul Penal, conform căruia incitarea la ură este considerată un delict;
13. invită instituțiile europene competente să includă toleranța religioasă în societate pe lista subiectelor discutate în cadrul dialogului său politic cu Pakistanul, acest aspect fiind de cea mai mare importanță în lupta pe termen lung împotriva extremismului religios;
14. sugerează ca UE să invite Guvernul din Pakistan la o masă rotundă comună anuală cu privire la situația minorităților din Pakistan și să asocieze Parlamentul European la pregătirea și realizarea unui astfel de eveniment;
15. invită instituțiile europene competente să acorde în continuare sprijin financiar organizațiilor și apărătorilor din domeniul drepturilor omului și să definească măsuri practice pentru a sprijini mișcarea societății civile pakistaneze împotriva legilor privind blasfemia și a altor texte legislative discriminatorii;

Joi, 10 martie 2011

16. salută concluziile recente ale Consiliului privind intoleranța, discriminarea și violența din motive religioase sau convingeri, care se referă la intensificarea acțiunii UE în acest domeniu; invită instituțiile europene competente să urmărească activ problema persecuțiilor religioase în lume;

17. invită instituțiile europene competente să examineze posibilitatea utilizării Instrumentului european pentru democrație și drepturile omului (IEDDO) pentru a finanța acțiuni care să sprijine combaterea intoleranței religioase, a extremismului și a legilor discriminatorii în lume; reiterează apelul adresat Înalțului Reprezentant de a crea o capacitate permanentă în cadrul Direcției pentru drepturile omului a Serviciului European de Acțiune Externă pentru a monitoriza situația restricțiilor guvernamentale și societale asupra libertății de conștiință și a drepturilor conexe;

18. invită instituțiile europene competente să încurajeze Guvernul din Pakistan să reînființeze un Minister pentru Drepturile Omului separat, precum și o Comisie națională pentru drepturile omului eficace, independentă și imparțială;

19. îndeamnă instituțiile europene competente să insiste ca Guvernul din Pakistan să respecte clauza privind democrația și drepturile omului consacrată în Acordul de cooperare dintre Uniunea Europeană și Republica Islamică Pakistan; solicită Serviciului European de Acțiune Externă să prezinte un raport privind punerea în aplicare a Acordului de cooperare și a clauzei privind democrația și drepturile omului;

20. reamintește că Pakistanul are anumite obligații în calitate de stat semnatar al Pactului internațional cu privire la drepturile civile și politice și invită autoritățile pakistaneze relevante să revizuiască domeniul de aplicare al rezervelor generale formulate față de PIDCP, unele dintre acestea limitând drepturile consacrate în Constituția pakistaneză sau fiind contrare noțiunii de supremație a dreptului internațional asupra dreptului național; consideră că modul în care sunt puse în aplicare în prezent legile privind blasfemia încalcă în mod clar aceste obligații și solicită SEAE să țină seama de acest lucru la examinarea unei eventuale aplicări a sistemului SGP+ în cazul Pakistanului, începând din 2013, și să prezinte un raport Parlamentului European cu privire la această chestiune;

21. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Serviciului European de Acțiune Externă, Înalțului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate/Vicepreședintelui Comisiei, guvernelor și parlamentelor statelor membre, precum și guvernului și parlamentului Pakistanului.

Belarus, în special cazul lui Ales Michalevic și al Nataliei Radina

P7_TA(2011)0099

Rezoluția Parlamentului European din 10 martie 2011 referitoare la Belarus (în special cazurile lui Ales Mikhalevich și al Nataliei Radina)

(2012/C 199 E/22)

Parlamentul European,

— având în vedere rezoluțiile sale anterioare referitoare la Belarus, în special cea din 20 ianuarie 2011 ⁽¹⁾, cea din 17 decembrie 2009 ⁽²⁾ și cea din 22 mai 2008 ⁽³⁾,

— având în vedere Declarația prezentată la Bruxelles la 18 februarie 2011 de către Înalțul Reprezentant al UE, Catherine Ashton, privind punerea sub acuzare și condamnarea unui reprezentant al opoziției din Belarus,

⁽¹⁾ Texte adoptate, P7_TA(2011)0022.

⁽²⁾ JO C 286 E, 22.10.2010, p. 16.

⁽³⁾ JO C 279 E, 19.11.2009, p. 113.

Joi, 10 martie 2011

- având în vedere concluziile Consiliului referitoare la Belarus, adoptate cu ocazia celei de-a 3065-a reuniuni a Consiliului pentru afaceri externe care a avut loc la Bruxelles la 31 ianuarie 2011,
 - având în vedere Decizia 2011/69/PESC a Consiliului din 31 ianuarie 2011 de modificare a Deciziei 2010/639/PESC a Consiliului privind măsurile restrictive împotriva anumitor funcționari din Belarus,
 - având în vedere Convenția ONU împotriva torturii și altor pedepse ori tratamente crude, inumane sau degradante (Convenția împotriva torturii) la care Belarusul este parte,
 - având în vedere Regulile minimale standard pentru tratamentul deținuților, adoptate de ONU,
 - având în vedere Orientările politicii UE față de țările terțe în ceea ce privește tortura și alte pedepse sau tratamente crude, inumane sau degradante, adoptate în 2001 și revizuite în 2008,
 - având în vedere Rezoluția 1790 (2011) din 27 ianuarie 2011 a Adunării parlamentare a Consiliului Europei referitoare la situația din Belarus în perioada următoare alegerilor prezidențiale,
 - având în vedere Raportul *Amnesty International*: „Securitate, pace și ordine? Cazuri de încălcare în perioada următoare alegerilor din Belarus” din 2 februarie 2011,
 - având în vedere articolul 122 alineatul (5) din Regulamentul de procedură,
- A. întrucât un număr mare de personalități din opoziție, inclusiv foști candidați la președinție, jurnaliști și apărători ai drepturilor omului au fost arestați după evenimentele din 19 decembrie 2010 de la Minsk și sunt ținuți de atunci în închisoare într-un centru de detenție al KGB; întrucât represiunile și procesele motivate politic împotriva unor personalități ale opoziției și a apărătorilor drepturilor omului continuă și în prezent, peste 40 de persoane fiind puse sub acuzare și fiind amenințate cu închisoare de până la 15 ani;
- B. întrucât procuratura orașului Minsk a prelungit cu cinci luni perioada de investigații a așa-numitului caz „de revoltă în masă” care a avut loc în legătură cu evenimentele din 19 decembrie 2010; întrucât procesele intentate în legătură cu acest caz împotriva candidaților la președinție, activiștilor opoziției, apărătorilor drepturilor omului și ziariștilor au fost motivate politic;
- C. întrucât Aliaksandr Atroshchankau, Aliaksandr Malchanau, Dzmitry Novik, Vasil Parfiankou, membri ai echipelor de campanie electorală ale candidaților opoziției democratice Uladzimir Niakliayeu și Andrei Sannikau au fost condamnați la trei până la patru ani de închisoare într-o colonie penitenciară de înaltă securitate pentru demonstrațiile din 19 decembrie 2010; întrucât, așa cum au declarat avocații lor, autoritățile nu au reușit să le dovedească culpa;
- D. întrucât avocaților lor li s-a refuzat în repetate rânduri dreptul la întâlniri cu aceștia; întrucât, ca urmare a amenințărilor din partea KGB, avocații au fost forțați să se retragă din a reprezenta aceste cauze iar, ulterior, Ministerul Justiției le-a revocat licențele;
- E. întrucât Ales Mikhalevich, fost candidat la președinție, închis în perioada următoare protestelor post-electorale, a fost eliberat la 26 februarie 2011 doar după semnarea unui angajament de a colabora cu KGB-ul din Belarus, angajament respins ulterior public de el;
- F. întrucât, la 28 februarie 2011, Ales Mikhalevich a dat o declarație prin care relatează actele de tortură mentală și fizică la care erau supuși prizonierii politici pentru a-i forța să mărturisească și să își recunoască vinovăția;

Joi, 10 martie 2011

- G. întrucât Natalia Radina, redactorul site-ului de internet al opoziției Carta 97, a fost la rândul ei arestată în decembrie 2010 și acuzată că a organizat și participat la revolta în masă care a urmat alegerilor prezidențiale; întrucât Radina a fost eliberată din centrul KGB de detenție înaintea proceselor și apoi împiedicată să își părăsească orașul natal până la finalizarea investigației desfășurate în cazul său;
- H. întrucât, după eliberarea ei, Radina a declarat că, în timpul detenției sale, ofițerii KGB au supus-o la presiuni psihologice și au încercat să o recruteze ca informator KGB; întrucât declarația ei coroborează relatările privind tortura practică asupra prizonierilor politici în centrul de detenție al KGB din Minsk;
- I. întrucât Comisia pentru securitatea de stat din Belarus a negat utilizarea torturii împotriva prizonierilor în centrul de detenție al KGB,
1. condamnă nerespectarea de către autoritățile din Belarus a drepturilor fundamentale la libertate de asociere și de exprimare și solicită eliberarea imediată și necondiționată a tuturor protestatarilor deținuți, precum și renunțarea la toate acuzațiile motivate politic împotriva lor;
 2. condamnă în termenii cei mai duri torturarea prizonierilor ca formă de tratament inuman, interzisă clar în dreptul internațional și absolut inacceptabilă într-o țară europeană, care se numără printre vecinii cei mai apropiați ai UE;
 3. condamnă sentințele severe pronunțate recent împotriva unor tineri activiști ai opoziției pentru simplul motiv a de fi participat la demonstrațiile din 19 decembrie 2010 ca fiind o încălcare gravă și flagrantă a drepturilor lor politice și civile și o violare flagrantă a convențiilor internaționale la care Belarus este parte;
 4. denunță climatul de frică și intimidare cu care se confruntă oponenții politici din Belarus; condamnă represiunea și hărțuirea activiștilor societății civile și a mass-mediei libere care au urmat alegerilor și care au inclus percheziții în masă în apartamente private, la sediile presei și ale organizațiilor societății civile, precum și expulzări din universități și de la locul de muncă; solicită autorităților să respecte libertatea de exprimare și pluralismul media în Belarus;
 5. îndeamnă Belarusul să respecte statul de drept, convențiile internaționale și legile naționale care garantează tratamentul adecvat al prizonierilor și accesul lor neîngrădit la contactul cu familia, la consiliere juridică și la îngrijire medicală; solicită să se pună capăt hărțuirii constante a oponenților politici, a activiștilor pentru drepturile omului și a mass-mediei independente;
 6. condamnă decizia luată de Colegiul avocaților din Minsk de a retrage licențele unora dintre avocații persoanelor acuzate în cadrul procedurii penale legate de revolta în masă, inclusiv Aleh Ahiejev, Pavel Sapelko, Tatiana Ahiejeva, Uladzimir Touscik și Tamata Harajeva, și solicită Colegiului avocaților din Minsk să revoce această decizie;
 7. condamnă concedierea lui Alyksandr Pylchanka, președintele Asociației Baroului din Minsk, de către Ministrul Justiției, pentru că acesta s-a declarat preocupat de decizia ministerului de a revoca licențele a patru avocați implicați în așa-zisele cazuri legate de revoltă; consideră că această concediere este nefondată și reprezintă o dovadă a amenințării reale existente la adresa independenței justiției și a independenței fiecărui avocat;
 8. îndeamnă autoritățile din Belarus să desfășoare o anchetă riguroasă și imparțială cu privire la acuzațiile de tortură a prizonierilor politici și să identifice și să urmărească în justiție persoanele implicate în astfel de practici;

Joi, 10 martie 2011

9. solicită autorităților din Belarus să reexamineze Legea privind evenimentele publice și să o armonizeze cu cerințele Convenției internaționale cu privire la drepturile civile și politice;
10. solicită Consiliului, Comisiei, Înalțului Reprezentant al UE și altor țări partenere ale UE să ia în calcul extinderea măsurilor restrictive la procurorii, judecătorii și reprezentanții KGB implicați în cazurile de încălcare a drepturilor omului din Belarus, cu excepția cazului în care se pune imediat capăt represiei și se realizează progrese considerabile în ceea ce privește drepturile omului și libertățile fundamentale; consideră că Consiliul ar trebui să examineze posibilitatea introducerii unor sancțiuni economice inteligente și specifice asupra întreprinderilor de stat din Belarus;
11. salută angajamentul a alte nouă țări, și anume Croația, Fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei, Muntenegru, Albania, Bosnia și Herțegovina, Serbia, Islanda, Liechtenstein și Norvegia, de a aplica măsuri restrictive împotriva anumitor funcționari din Belarus;
12. reiterează faptul că, dacă guvernul din Belarus nu ia măsuri imediate către democratizare și respectarea drepturilor omului, procesul de cooperare dintre Uniunea Europeană și Belarus va fi întrerupt, la fel și participarea Belarusului la Parteneriatul estic;
13. subliniază faptul că, în pofida consecințelor politice asupra relației UE - Belarus în urma reprimării opoziției în perioada de după alegeri, UE trebuie să își intensifice asistența oferită societății civile din Belarus, inclusiv prin facilitarea obținerii vizelor;
14. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Vicepreședintelui Comisiei/Înalțului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politică de securitate, Consiliului, Comisiei, parlamentelor și guvernelor statelor membre, Adunării Parlamentare a OSCE, Adunării Parlamentare a Consiliului Europei, precum și parlamentului și guvernului din Belarus.

Situația și patrimoniul cultural al regiunii Kashgar (Regiunea Autonomă Uigură Xinjiang, China)

P7_TA(2011)0100

Rezoluția Parlamentului European din 10 martie 2011 referitoare la situația și patrimoniul cultural din Kashgar (regiunea autonomă uigură Xinjiang din China)

(2012/C 199 E/23)

Parlamentul European,

- având în vedere rezoluțiile sale anterioare referitoare la China, în special cele referitoare la drepturile omului și la drepturile minorităților și, în mod deosebit, rezoluțiile adoptate la 26 noiembrie 2009 ⁽¹⁾ și la 25 noiembrie 2010 ⁽²⁾,
- având în vedere cel de al 13-lea Summit UE-China din 6 octombrie 2010 de la Bruxelles, în cadrul căruia a avut loc primul Forum cultural la nivel înalt UE-China, destinat să consolideze dialogul și cooperarea culturală dintre UE și China,
- având în vedere Declarația ONU privind drepturile persoanelor care aparțin minorităților naționale, etnice, religioase sau lingvistice, adoptată de Adunarea Generală prin Rezoluția 47/135 din 18 decembrie 1992, care prevede că „statele protejează existența și identitatea națională sau etnică, culturală, religioasă și lingvistică ale minorităților de pe teritoriul lor”,

⁽¹⁾ JO C 285 E, 21.10.2010, p. 80.

⁽²⁾ Texte adoptate, P7_TA(2010)0449.

Joi, 10 martie 2011

- având în vedere articolele 4, 22 și 119 din Constituția Republicii Populare Chineze, care prevăd sprijin guvernamental pentru dezvoltarea culturală a regiunilor locuite de minorități etnice, respectiv protejarea de către stat a monumentelor și vestigiilor culturale valoroase și protejarea patrimoniului cultural al diferitelor naționalități,
- având în vedere articolul 122 alineatul (5) din Regulamentul de procedură,
- A. întrucât în 2009 guvernul chinez a anunțat un program de reconstrucție urbană în valoare de 500 de milioane USD, „Reabilitarea clădirilor cu potențial de risc din Kashgar”, care, din același an, distruge progresiv orașul Kashgar aflat pe traseul străvechiului Drum al Mătăsii și care prevede demolarea a 85 % din orașul vechi tradițional și înlocuirea acestuia cu blocuri moderne de apartamente, precum și transformarea părților vechi ale orașului rămase în situri turistice mixte sino-ugure;
- B. întrucât autoritățile de la Beijing continuă să excludă orașul Kashgar din candidaturile pentru statutul de patrimoniu mondial al UNESCO, cum ar fi candidatura transnațională planificată pentru a obține protejarea mai multor situri culturale din porțiunea Drumului Mătăsii aflată în Asia Centrală;
- C. întrucât orașul Kashgar este un sit de importanță internațională cu un patrimoniu arhitectural unic, important din punct de vedere istoric și geografic în calitatea sa de centru comercial și turistic străvechi;
- D. întrucât orașul Kashgar are o valoare simbolică ridicată pentru identitatea culturală a populațiilor uigură și hui din regiune, precum și pentru diversitatea culturală a Chinei;
- E. întrucât justificarea oficială a programului de reconstrucție, și anume consolidarea antiseismică, nu necesită demolarea integrală a clădirilor tradiționale, o altă opțiune fiind o renovare care să țină seama de aspectele culturale;
- F. întrucât autoritățile chineze au lansat un proces de modernizare locativă distrugător și în alte părți ale Chinei, prin diversele „planuri de dezvoltare” locale, în cadrul cărora se demolează clădiri istorice, iar locatarii sunt forțați să se mute, fără să se țină cont de pierderea unui patrimoniu istoric și cultural neprețuit și fără să se dea prioritate conservării – în cadrul unor zone protejate sau al unor muzee – a vestigiilor sau a principalelor monumente și clădiri, pentru a transmite generațiilor viitoare și lumii întregi obiecte care ilustrează milenii de dezvoltare istorică și culturală a Chinei;
- G. întrucât autoritățile de la Beijing aplică permanent în regiunea autonomă uigură Xinjiang (XUAR) politici de represiune etnoculturală care au atins un apogeu sumbru în cursul represiunii violente a protestatarilor uiguri pe perioada revoltei din Urumqi din 2009;
- H. întrucât populațiile uigură și hui suferă încălcări permanente ale drepturilor omului și întrucât multor persoane li se interzice o reprezentare politică adecvată și autodeterminarea culturală,
 1. invită guvernul chinez să înceteze imediat distrugerea culturală care amenință supraviețuirea patrimoniului arhitectural al orașului Kashgar și să asigure realizarea de către experți a unei analize cuprinzătoare a metodelor de renovare care țin cont de aspectele culturale;
 2. invită guvernul chinez să pună capăt relocării forțate și marginalizării sociale a populației uigure din Kashgar, cauzate de distrugerea zonelor rezidențiale, și să despăgubească în mod corespunzător toate victimele de până acum pentru pierderile suferite;
 3. invită autoritățile chineze să depună toate eforturile pentru a dezvolta un dialog autentic între hani și uiguri, să adopte în Xinjiang politici economice mai incluzive și cuprinzătoare, menite să consolideze participarea localnicilor, și să protejeze identitatea culturală a populației uigure;

Joi, 10 martie 2011

4. îndeamnă guvernul chinez să își respecte obligațiile constituționale sprijinind în mod adecvat tradițiile culturale din Kashgar și XUAR, care sunt puternic influențate de identitatea uigură;
5. invită autoritățile chineze să ia mai multe măsuri pentru a împiedica traficul și comerțul ilegal care contribuie la pierderea patrimoniului civilizației chineze;
6. îl invită pe ministrul culturii din China să revizuiască legislația și reglementările actuale privind protecția vestigiilor culturale pentru a adapta actualul stil de viață în schimbare al grupului etnic minoritar care, uneori, nefiind conștient de comorile sale, își utilizează în mod inadecvat patrimoniul cultural sau refuză protecția acestuia; declară că ar trebui organizată o campanie de educare pe această temă la nivel național;
7. îndeamnă guvernul chinez să analizeze posibilitatea includerii orașului Kashgar în candidatura comună cu Kazahstan, Kârgâzstan, Tadjikistan și Uzbekistan pentru desemnarea Drumului Mătăsii drept patrimoniu mondial al UNESCO;
8. invită guvernul chinez să înceteze toate politicile discriminatorii și represive la adresa populațiilor uigură și hui și să respecte dreptul lor fundamental la libertatea de exprimare culturală, având în vedere îndeosebi situația lui Tursunjan Hezim, fost profesor de istorie care, în urma unui proces secret, a fost condamnat la o detenție de șapte ani, precum și situația altor activiști care au fost condamnați în ultimele luni;
9. invită Serviciul European de Acțiune Externă să elaboreze măsuri suplimentare în contextul Instrumentului european pentru democrație și drepturile omului pentru a proteja drepturile omului și drepturile culturale ale grupurilor minoritare etnice, religioase și lingvistice din China;
10. invită reprezentanții UE și Vicepreședintele Comisiei/Înaltul Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate să multiplice și să intensifice discuțiile privind drepturile omului și drepturile minorităților cu Republica Populară Chineză, precum și să se asigure că dialogul privind drepturile omului este mai eficace și orientat în mai mare măsură spre obținerea de rezultate;
11. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Vicepreședintelui Comisiei/Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate, guvernelor și parlamentelor statelor membre, Secretarului General al ONU, Consiliului ONU pentru drepturile omului, UNESCO, Congresului Național al Poporului (și Comitetului său permanent) al Republicii Populare Chineze, precum și Comitetului permanent regional de partid din XUAR.

Crearea unor statute europene pentru societăți mutuale, asociații și fundații

P7_TA(2011)0101

Declarația Parlamentului European din 10 martie 2011 privind crearea unor statute europene pentru societăți mutuale, asociații și fundații

(2012/C 199 E/24)

Parlamentul European,

- având în vedere Rezoluția sa din 19 februarie 2009 referitoare la economia socială ⁽¹⁾,
- având în vedere rezoluția sa din 20 mai 2010 referitoare la crearea unei piețe unice pentru consumatori și cetățeni ⁽²⁾,
- având în vedere articolul 123 din Regulamentul său de procedură,

⁽¹⁾ JO C 76 E, 25.3.2010, p. 16.

⁽²⁾ Texte adoptate, P7_TA(2010)0186.

Joi, 10 martie 2011

- A. întrucât bunăstarea și stabilitatea unei societăți provin din diversitatea practicilor antreprenoriale și întrucât asociațiile, societățile mutuale și fundațiile contribuie la această diversitate oferind un model de afaceri specific, care are la bază valori esențiale cum ar fi solidaritatea, controlul democratic și preferința pentru obiective sociale;
- B. întrucât, deși asociațiile, societățile mutuale și fundațiile s-au dezvoltat până acum mai mult la nivel național, pentru a le maximiza potențialul antreprenorial la nivelul Uniunii, acestea trebuie să-și optimizeze accesul în plan internațional,
1. ia act de necesitatea creării unor condiții egale care să confere asociațiilor, societăților mutuale și fundațiilor instrumente oportunități echivalente cu cele de care dispun alte structuri organizaționale juridice, oferind astfel o dimensiune europeană organizației lor și activităților acestea;
2. invită Comisia să adopte măsurile necesare în vederea introducerii propunerii de crearea a statutelor europene pentru asociații, societăți mutuale și fundații, să propună un studiu de fezabilitate și de evaluare a impactului în ceea ce privește statutele pentru asociații și societăți mutuale și să finalizeze la timp studiul de evaluare a impactului în cazul statutului pentru fundații;
3. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta declarație, însoțită de numele semnatarilor ⁽¹⁾, Comisiei, Consiliului, guvernelor și parlamentelor statelor membre.

⁽¹⁾ Lista semnatarilor este publicată în anexa 1 la procesul-verbal din 10 martie 2011 (P7_PV(2011)03-10(ANN1)).

Coliziunile cu vehicule grele de marfă

P7_TA(2011)0102

Declarația Parlamentului European din 10 martie 2011 privind coliziunile cu vehicule grele de marfă

(2012/C 199 E/25)

Parlamentul European,

— având în vedere articolul 123 din Regulamentul său de procedură,

- A. întrucât vehiculele grele de marfă (HGV) reprezintă 3 % din flota de vehicule a UE, dar cauzează 14 % din coliziunile mortale, ducând la producerea a peste 4 000 de decese anual în cele 27 de state membre ale Uniunii Europene;
- B. întrucât, în Europa, în fiecare an, circa 400 de persoane, în cea mai mare parte utilizatori de drumuri precum bicicliști, motocicliști sau pietoni sunt omorâți din cauza „unghiurilor moarte” ale HGV-urilor;
- C. întrucât multe dintre aceste decese ar putea fi evitate prin instalarea unui set complet de oglinzi sau a unor dispozitive care sunt tot mai ieftine de monitorizare cu camere video, sisteme de avertizare activă, sisteme de frânare de urgență și sisteme de avertizare la trecerea involuntară peste liniile de separare a benzilor de circulație;
- D. întrucât în jurul HGV-urilor rămân unghiuri moarte semnificative și periculoase, în ciuda cerințelor crescute în materie de vizibilitate prevăzute în Directivele 2003/97/CE și 2007/38/CE pentru HGV-urile nou înmatriculate și, respectiv, cele aflate în circulație;
- E. întrucât cerințele din 2007 sunt mai slabe decât cele din 2003 și au fost insuficient puse în aplicare de statele membre, în ciuda dorinței UE de a reduce numărul deceselor rezultate din accidente rutiere la jumătate,

Joi, 10 martie 2011

1. îndeamnă Comisia să grăbească evaluarea Directivei 2007/38/CE și să o revizuiască pentru a o alinia la progresele tehnologice și la cele mai noi cerințe în materie de echipamente de vizualizare indirectă în cazul camioanelor nou înmatriculate, pentru a asigura un nivel optim de siguranță;
 2. îndeamnă Comisia să asigure faptul că nu se vor face excepții de la dotarea obligatorie cu sisteme avansate de frânare de urgență și sisteme de avertizare la trecerea involuntară peste liniile de separare a benzilor de circulație, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 661/2009 privind siguranța generală;
 3. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta declarație, însoțită de numele semnatarilor ⁽¹⁾, Consiliului și Comisiei.
-

⁽¹⁾ Lista semnatarilor este publicată în anexa 2 la procesul-verbal din 10 martie 2011 (P7_PV(2011)03-10(ANN2)).

Marți, 8 martie 2011

II

(Comunicări)

COMUNICĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

PARLAMENTUL EUROPEAN

Cerere de ridicare a imunității parlamentare a lui Elmar Brok

P7_TA(2011)0075

Decizia Parlamentului European din 8 martie 2011 privind cererea de ridicare a imunității lui Elmar Brok (2010/2283(IMM))

(2012/C 199 E/26)

Parlamentul European,

- având în vedere cererea de ridicare a imunității lui Elmar Brok, transmisă de autoritățile germane la 28 septembrie 2010 și comunicată în ședința plenară din 22 noiembrie 2010,
- în urma audierii lui Elmar Brok, în conformitate cu articolul 7 alineatul (3) din Regulamentul de procedură,
- având în vedere articolele 8 și 9 din Protocolul privind privilegiile și imunitățile Comunităților Europene din 8 aprilie 1965, precum și articolul 6 alineatul (2) din Actul din 20 septembrie 1976 privind alegerea deputaților în Parlamentul European prin vot universal direct,
- având în vedere hotărârile Curții de Justiție a Uniunii Europene din 12 mai 1964 și din 10 iulie 1986 ⁽¹⁾,
- având în vedere articolul 46 din Constituția germană (*Grundgesetz*),
- având în vedere Codul fiscal german (*Abgabenordnung*), în special secțiunea 370,
- având în vedere articolul 6 alineatul (2) și articolul 7 din Regulamentul de procedură,
- având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri juridice (A7-0047/2011),

A. întrucât faptele prezentate în Expunerea de motive constituie un caz clar de *fumus persecutionis*;

⁽¹⁾ A se vedea Cauza 101/63, Wagner/Fohrmann și Krier, Culegere 1964, p. 383, și cauza 149/85, Wybot/Faure, Culegere 1986, p. 2391.

Marți, 8 martie 2011

- B. întrucât au fost lansate acuzații penale împotriva unei personalități politice binecunoscute, legate de o sumă și de circumstanțe care ar fi condus, în cazul unui cetățean oarecare, la proceduri pur administrative;
- C. întrucât, în plus, procurorul nu numai că a încercat să-l împiedice pe dl Brok să aibă cunoștință de acuzațiile care îi fuseseră aduse, pe motive îndoielnice și cu un caracter derogatoriu pronunțat și nefondat, dar a și făcut astfel încât cauza să facă obiectul unei largi publicități în mass-media, cauzând prin aceasta deputatului un maximum de prejudicii;
- D. întrucât este astfel evident că acest caz este unul de *fumus persecutionis*, prin faptul că procesul a fost deschis cu unicul scop de a afecta reputația deputatului în cauză;
- E. întrucât ar fi, de aceea, total inadecvat să se ridice imunitatea acestui deputat,
1. hotărăște să nu ridice imunitatea lui Elmar Brok;
 2. încredințează Președintelui sarcina de a transmite imediat prezenta decizie, precum și raportul comisiei competente, autorităților competente din Republica Federală Germania.
-

Marți, 8 martie 2011

III

(Acte pregătitoare)

PARLAMENTUL EUROPEAN

Numirea unui membru al Curții de Conturi Europene (dl Harald Wögerbauer - AT)

P7_TA(2011)0078

Decizia Parlamentului European din 8 martie 2011 referitoare la propunerea de numire a lui Harald Wögerbauer ca membru al Curții de Conturi (C7-0029/2011 – 2011/0801(NLE))

(2012/C 199 E/27)

(Procedura de consultare)

Parlamentul European,

- având în vedere articolul 286 alineatul (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în temeiul căruia a fost consultat de către Consiliu (C7-0029/2011),
 - având în vedere că, la reuniunea sa din 3 martie 2011, Comisia pentru control bugetar a audiat candidatul propus de Consiliu pentru a fi membru al Curții de Conturi,
 - având în vedere articolul 108 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru control bugetar (A7-0048/2011),
- A. întrucât Harald Wögerbauer îndeplinește condițiile prevăzute la articolul 286 alineatul (1) din Tratatul privind funcționarea UE,
1. emite un aviz favorabil privind numirea lui Harald Wögerbauer ca membru al Curții de Conturi;
 2. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta decizie Consiliului și, spre informare, Curții de Conturi, precum și celorlalte instituții ale Uniunii Europene și instituțiilor de control din statele membre.

Marți, 8 martie 2011

Zona Acordului de instituire a Comisiei Generale pentru Pescuit în Marea Mediterană *I**

P7_TA(2011)0079

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 8 martie 2011 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind unele dispoziții referitoare la pescuitul în zona Acordului CGPM (Comisia Generală pentru Pescuit în Marea Mediterană) (COM(2009)0477 – C7-0204/2009 – 2009/0129(COD))

(2012/C 199 E/28)

(Procedura legislativă ordinară: prima lectură)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Consiliului (COM(2009)0477),
 - având în vedere articolul 37 din Tratatul CE, în temeiul căruia a fost consultat de către Consiliu (C7-0204/2009),
 - având în vedere Comunicarea Comisiei către Parlamentul European și Consiliu intitulată „Consecințele intrării în vigoare a Tratatului de la Lisabona asupra procedurilor decizionale interinstituționale în curs de desfășurare” (COM(2009)0665),
 - având în vedere articolul 294 alineatul (3) și articolul 43 alineatul (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European din 17 martie 2010 ⁽¹⁾,
 - având în vedere articolul 55 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru pescuit (A7-0023/2011),
1. adoptă poziția în primă lectură prezentată în continuare;
 2. solicită Comisiei să îl sesizeze din nou în cazul în care intenționează să modifice în mod substanțial propunerea sau să o înlocuiască cu un alt text;
 3. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului, Comisiei și parlamentelor naționale poziția Parlamentului.

⁽¹⁾ JO C 354, 28.12.2010, p. 71.

Marți, 8 martie 2011

P7_TC1-COD(2009)0129

Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 8 martie 2011 în vederea adoptării Regulamentului (UE) nr. .../2011 al Parlamentului European și al Consiliului privind unele dispoziții referitoare la pescuitul în zona Acordului CGPM (Comisia Generală pentru Pescuit în Marea Mediterană) [Amendamentul 1]

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul **privind funcționarea Uniunii Europene**, în special **articolul 43 alineatul (2)**, [Amendamentul 2]

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

■ Amendamentul 3

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾, [Amendamentul 4]

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽²⁾, [Amendamentul 5]

întrucât:

- (1) Acordul de instituire a Comisiei Generale pentru Pescuit în Marea Mediterană („CGPM”), denumit în continuare „Acordul CGPM”, a fost aprobat de Consiliu prin Decizia 98/416/CE din 16 iunie 1998 privind aderarea Comunității Europene la Comisia Generală pentru Pescuit în Marea Mediterană ⁽³⁾.
- (2) Acordul CGPM prevede un cadru adecvat pentru cooperarea multilaterală în vederea promovării dezvoltării, conservării, gestionării raționale și utilizării optime a stocurilor de resurse acvatice vii din Marea Mediterană și Marea Neagră, la niveluri considerate ca fiind durabile și având un risc scăzut de epuizare.
- (3) Uniunea Europeană, precum și Bulgaria, Grecia, Spania, Franța, Italia, Cipru, Malta, România și Slovenia sunt părți contractante la CGPM. [Amendamentul 6]
- (4) Recomandările adoptate de CGPM sunt obligatorii pentru părțile contractante. Deoarece **Uniunea** este parte contractantă la CGPM, aceste recomandări sunt obligatorii pentru **Uniune** și, prin urmare, ar trebui transpuse în dreptul **Uniunii** în cazul în care conținutul lor nu este deja acoperit de **acesta**. [Amendamentul 7]
- (5) La sesiunile sale anuale din 2005, 2006, 2007 și 2008, CGPM a adoptat o serie de recomandări și rezoluții pentru unele tipuri de pescuit în zona Acordului CGPM, care au fost transpuse cu titlu temporar în dreptul **Uniunii** prin regulamentele anuale privind posibilitățile de pescuit ⁽⁴⁾ sau, în cazul recomandărilor CGPM 2005/1 și 2005/2, prin articolul 4 alineatul (3) și articolul 24 din Regulamentul (CE) nr. 1967/2006 din 21 decembrie 2006 privind măsurile pentru exploatarea durabilă a resurselor halieutice în Marea Mediterană ⁽⁵⁾. [Amendamentul 8]

⁽¹⁾ JO C 354, 28.12.2010, p. 71.

⁽²⁾ Poziția Parlamentului European din 8 martie 2011.

⁽³⁾ JO L 190, 4.7.1998, p. 34.

⁽⁴⁾ Regulamentul Consiliului (CE) nr. 43/2009 articolele 28-31, Regulamentul Consiliului (CE) nr. 40/2008 articolele 29-31, Regulamentul Consiliului (CE) nr. 41/2007 articolele 26-27, Regulamentul Consiliului (CE) nr. 51/2006, Anexa III.

⁽⁵⁾ JO L 409, 30.12.2006, p. 11.

Marți, 8 martie 2011

- (6) Din motive de claritate, simplificare și certitudine juridică și deoarece caracterul permanent al recomandărilor necesită, de asemenea, un instrument juridic permanent pentru transpunere în dreptul **Uniunii** este adecvată transpunerea acestor recomandări printr-un singur act legislativ, la care recomandările ulterioare să poată fi adăugate prin modificări ale acestuia. [**Amendamentul 9**]
- (7) Recomandările CGPM se aplică în întreaga zonă a Acordului CGPM, în special în Marea Mediterană, Marea Neagră și apele intermediare, astfel cum se menționează în anexa II la Decizia 98/416/CE și, prin urmare, din motive de claritate a legislației **Uniunii**, trebuie transpuse, de preferință, printr-un singur regulament separat și nu prin amendamente la Regulamentul (CE) nr. 1967/2006, care se referă numai la Marea Mediterană. [**Amendamentul 10**]
- (8) Unele dispoziții din Regulamentul (CE) nr. 1967/2006 ar trebui să se aplice cu privire nu numai la Marea Mediterană, ci și la întreaga zonă a acordului CGPM. Prin urmare, dispozițiile respective ar trebui eliminate din Regulamentul (CE) nr. 1967/2006 și incluse în prezentul regulament.
- (9) „Zona de pescuit cu acces restricționat” stabilită prin recomandările CGPM pentru măsurile de gestionare a spațiului este echivalentă ca efect cu „zona de pescuit protejată”, menționată în Regulamentul (CE) nr. 1967/2006.
- (10) La sesiunea sa anuală din 23-27 martie 2009, CGPM a adoptat o recomandare privind stabilirea unei zone de pescuit cu acces restricționat în Golful Lion, pe baza avizului științific al Comitetului științific consultativ (CSC), cuprins în raportul celei de-a unsprezecea sesiuni a sa (raportul FAO nr. 890). Este oportună implementarea acestei măsuri prin intermediul unui sistem de gestionare a efortului.
- (11) Selectivitatea unor unelte de pescuit nu poate depăși un anumit nivel în cazul pescuitului mixt în Marea Mediterană, iar acest fapt, alături de controlul și limitarea efortului de pescuit, este fundamental pentru limitarea efortului de pescuit în zonele în care se concentrează exemplarele adulte din stocuri importante, astfel încât riscul de perturbare a reproducerii să fie scăzut, permițând în acest mod exploatarea durabilă. Prin urmare, este recomandabil mai întâi să se limiteze la nivelurile anterioare efortul de pescuit exercitat în zona examinată de CSC și apoi să nu se permită nicio creștere a nivelului respectiv.
- (12) Avizele pe care se bazează măsurile de gestionare trebuie să fie întemeiate pe utilizarea științifică a datelor relevante privind capacitatea și activitatea flotei, starea biologică a resurselor exploatare și situația socio-economică a pescuitului; aceste date trebuie să fie colectate și trimise în timp util pentru a permite organismelor subsidiare ale CGPM să își pregătească avizul.
- (13) La sesiunea sa anuală din 2008, CGPM a adoptat o recomandare privind un sistem regional de măsuri ale statului portului pentru combaterea pescuitului ilegal, nedeclarat și nereglementat (INN) în zona acordului CGPM. Deși Regulamentul (CE) nr. 1005/2008 al Consiliului din 29 septembrie 2008 de instituire a unui sistem comunitar pentru prevenirea, descurajarea și eliminarea pescuitului ilegal, nedeclarat și nereglementat ⁽¹⁾ acoperă în general conținutul acestei recomandări și se **aplică** de la 1 ianuarie 2010, există totuși unele aspecte precum frecvența, domeniul de aplicare și procedura inspecțiilor portuare, care trebuie menționate în prezentul regulament în scopul adaptării măsurii la specificitatea zonei Acordului CGPM. [**Amendamentul 11**]
- (14) **În vederea asigurării unor condiții uniforme pentru punerea în aplicare a prezentului regulament, ar trebui să se confere competențe de executare Comisiei. Aceste competențe, care nu ar trebui să aducă atingere prevederilor prezentului regulament referitoare la actele delegate și care nu ar trebui să se aplice dispozițiilor prezentului regulament privind măsurile privind statul portului și procedurile de inspecție de către statul portului, ar trebui să fie exercitate** în conformitate cu **Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011** de stabilire a normelor și principiilor generale privind **mecanismele de control de către statele membre al exercitării** competențelor de executare **de către Comisie** ⁽²⁾. [**Amendamentul 47**]

⁽¹⁾ JO L 286, 29.10.2008, p. 1.

⁽²⁾ JO L 55, 28.2.2011, p. 13.

Marți, 8 martie 2011

- (15) *Comisia ar trebui să fie împuternicită să adopte actele delegate, în conformitate cu articolul 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, cu privire la încorporarea în legislația Uniunii a viitoarelor amendamente la aceste măsuri CGPM de conservare, control și aplicare, deja transpuse în dreptul Uniunii, care constituie obiectul anumitor elemente neesențiale definite în mod explicit ca atare ale prezentului regulament și care devin obligatorii pentru Uniunea Europeană și statele membre ale acesteia în conformitate cu termenii Acordului CGPM. Este deosebit de important ca, în cursul lucrărilor sale pregătitoare, Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți, [Amendamentul 13]*

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

TITLUL I

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1

Obiect

Prezentul regulament stabilește normele de aplicare de către **Uniune** a măsurilor de conservare, gestionare, exploatare, monitorizare, comercializare și executare pentru produsele pescărești și de acvacultură, stabilite de Comisia Generală pentru Pescuit în Marea Mediterană (denumită în continuare „CGPM”). [Amendamentul 13]

Articolul 2

Domeniu de aplicare

- (1) Prezentul regulament se aplică tuturor activităților de pescuit comercial și de acvacultură, desfășurate în zona acordului CGPM de către nave de pescuit **ale UE** și cetățeni ai statelor membre. [Amendamentul 15]

Se aplică fără a aduce atingere Regulamentului (CE) nr. 1967/2006.

- (2) Prin derogare de la alineatul (1), dispozițiile prezentului regulament nu se aplică operațiunilor de pescuit desfășurate exclusiv în scopul cercetărilor științifice, care se efectuează cu permisiunea și sub autoritatea statului membru de pavilion al navei și în legătură cu care Comisia și statul membru în apele cărui se efectuează cercetările au fost informate în prealabil. Statele membre care desfășoară operațiuni de pescuit în scopul cercetărilor științifice informează Comisia, statele membre în apele cărora se efectuează cercetările și Comitetul Științific, Tehnic și Economic pentru Pescuit în legătură cu toate capturile rezultate din aceste operațiuni de pescuit.

Articolul 3

Definiții

În sensul prezentului regulament, pe lângă definițiile stabilite la articolul 3 din Regulamentul Consiliului (CE) nr. 2371/2002 din 20 decembrie 2002 privind conservarea și exploatarea durabilă a resurselor piscicole în cadrul politicii comune în domeniul pescuitului⁽¹⁾ și la articolul 2 din Regulamentul (CE) nr. 1967/2006, se aplică următoarele definiții:

- (a) „zona acordului CGPM” înseamnă Marea Mediterană, Marea Neagră și apele intermediare, astfel cum se menționează în anexa II la Decizia 98/416/CE,
- (b) „efort de pescuit” înseamnă produsul capacității unei nave de pescuit, exprimat atât în kW, cât și în GT și zile pe mare,

⁽¹⁾ JO L 358, 31.12.2002, p. 59.

Marți, 8 martie 2011

- (c) „zi pe mare” înseamnă orice zi calendaristică în care o navă este absentă din port, indiferent de durata de timp, din ziua respectivă, în care nava este prezentă într-o zonă.

TITLUL II

MĂSURI TEHNICE

Capitolul I

Zone de pescuit cu acces restricționat

Secțiunea I

Zonă de pescuit cu acces restricționat în Golful Lion

Articolul 4

Stabilirea unei zone de pescuit cu acces restricționat

Se stabilește o zonă de pescuit cu acces restricționat în estul Golfului Lion (delimitată de liniile care unesc următoarele coordonate geografice):

42°40'N, 4°20' E;

42°40'N, 5°00' E;

43°00'N, 4°20' E;

43°00'N, 5°00' E.

Articolul 5

Efortul de pescuit

Efortul de pescuit în cazul stocurilor demersale, exercitat de navele care utilizează plase de pescuit tractate, paragate de fund și pelagice și plase de fund în zona de pescuit cu acces restricționat menționată la articolul 4, nu depășește nivelul efortului de pescuit aplicat în 2008 de către fiecare stat membru în zona respectivă.

Articolul 6

Istoricul activității de pescuit

Statele membre transmit Comisiei în format electronic, până cel târziu ... (*) o listă a navelor aflate sub pavilionul lor care au pescuit în cursul anului 2008 în zona menționată la articolul 4 și în subzona geografică CGPM 7, definită în anexa I. Lista conține numele navei, numărul din registrul flotei al navei, prevăzut în Anexa I la Regulamentul Comisiei (CE) nr. 26/2004 din 30 decembrie 2003 privind registrul flotei de pescuit comunitare ⁽¹⁾, perioada pentru care nava a fost autorizată să pescuiască în zona menționată la articolul 4 și numărul de zile petrecute de fiecare navă în anul 2008 în subzona geografică 7 și, mai precis, în zona menționată la articolul 4. [**Amendamentul 16**]

(*) **20 de zile lucrătoare de la intrarea în vigoare a prezentului regulament.**

⁽¹⁾ JO L 5, 9.1.2004, p. 25.

Marți, 8 martie 2011

Articolul 7

Nave autorizate

- (1) Pentru navele autorizate să pescuiască în zona menționată la articolul 4, statul membru eliberează un permis de pescuit special în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1627/94 al Consiliului din 27 iunie 1994 de stabilire a anumitor dispoziții generale privind permisele de pescuit speciale ⁽²⁾.
- (2) Navele de pescuit care nu au pescuit înainte de 31 decembrie 2008 în zona menționată la articolul 4 nu sunt autorizate să înceapă să pescuiască în zona respectivă.
- (3) Statele membre comunică Comisiei, până cel târziu ... (*), legislația națională în vigoare la 31 decembrie 2008 cu privire la: [**Amendamentul 17**]
- (a) durata de timp maximă autorizată per navă pentru activitatea zilnică de pescuit;
- (b) numărul maxim de zile pe săptămână în care o navă poate să rămână pe mare și să fie absentă din port; și
- (c) calendarul obligatoriu pentru ieșire din portul de înmatriculare și întoarcere în acest port pentru navele de pescuit.

Articolul 8

Protecția habitatelor sensibile

Statele membre asigură protecția zonei menționate la articolul 4 împotriva impactului oricărei alte activități umane care pune în pericol conservarea caracteristicilor de zonă de concentrare a exemplarelor reproducătoare.

Articolul 9

Informare

În fiecare an, înainte de 31 ianuarie, statele membre transmit Comisiei în format electronic un raport privind activitățile de pescuit desfășurate în zona menționată la articolul 4.

Secțiunea II

Zone de pescuit cu acces restricționat în vederea protejării habitatelor sensibile de mare adâncime

Articolul 10

Stabilirea zonelor de pescuit cu acces restricționat

Pescuitul cu drage remorcate și traule de fund este interzis în următoarele zone:

- (a) Zona de pescuit la mare adâncime cu acces restricționat „Lophelia reef off Capo Santa Maria di Leuca” delimitată de liniile care unesc următoarele coordonate:

- 39° 27,72' N, 18° 10,74' E
- 39° 27,80' N, 18° 26,68' E
- 39° 11,16' N, 18° 32,58' E
- 39° 11,16' N, 18° 04,28' E;

⁽²⁾ JO L 171, 6.7.1994, p. 7.

(*) **20 de zile lucrătoare de la intrarea în vigoare a prezentului regulament.**

Marți, 8 martie 2011

(b) Zona de pescuit la mare adâncime cu acces restricționat „The Nile delta area cold hydrocarbon seeps” delimitată de liniile care unesc următoarele coordonate:

— 31° 30,00' N, 33° 10,00' E

— 31° 30,00' N, 34° 00,00' E

— 32° 00,00' N, 34° 00,00' E

— 32° 00,00' N, 33° 10,00' E;

(c) Zona de pescuit la mare adâncime cu acces restricționat „The Eratosthenes Seamount” delimitată de liniile care unesc următoarele coordonate:

— 33° 00,00' N, 32° 00,00' E

— 33° 00,00' N, 33° 00,00' E

— 34° 00,00' N, 33° 00,00' E

— 34° 00,00' N, 32° 00,00' E.

Articolul 11

Protecția habitatelor sensibile

Statele membre asigură **că autoritățile lor au în sarcina lor** protecția habitatelor sensibile de mare adâncime din zonele menționate la articolul 10, în special **împotriva impactului oricărei alte activități** care pune în pericol conservarea caracteristicilor habitatelor respective. **[Amendamentul 18]**

Capitolul II

Instituirea unui sezon închis pentru pescuitul de corifenă utilizând dispozitive de concentrare a peștilor (FAD-uri)

Articolul 12

Sezonul închis

(1) Se interzice în fiecare an, între 1 ianuarie și 14 august, pescuitul de corifenă (*Coryphaena hippurus*) utilizând dispozitive de concentrare a peștilor (FAD).

(2) Prin derogare de la alineatul (1), dacă un stat membru poate demonstra că, din cauza vremii nefavorabile, navele de pescuit aflate sub pavilionul său nu au putut utiliza zilele de pescuit normale, statul membru respectiv poate reporta zilele de pescuit cu FAD pierdute de către navele sale până la 31 ianuarie anul următor. În acest caz, înainte de sfârșitul anului, statele membre transmit Comisiei o cerere pentru numărul de zile care urmează să fie reportate.

(3) Alineatele (1) și (2) se aplică, de asemenea, la zona de gestionare menționată la articolul 26 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1967/2006.

(4) Cererea menționată la alineatul (2) cuprinde următoarele informații:

(a) un raport care conține detalii cu privire la încetarea activităților de pescuit în cauză, inclusiv informații meteorologice justificative adecvate;

(b) numele navei și numărul acesteia din registrul flotei UE. **[Amendamentul 19]**

Marți, 8 martie 2011

(5) Comisia ia o decizie cu privire la cererile menționate la alineatul (2) în termen de 6 săptămâni de la data primirii cererii și informează în scris statul membru.

(6) Comisia îl informează pe Secretarul executiv al CGPM în legătură cu deciziile luate în conformitate cu alineatul (5). În fiecare an, înainte de 1 noiembrie, statele membre trimit Comisiei un raport privind reportarea zilelor pierdute din anul precedent, menționate la alineatul (2).

Articolul 13

Permisul de pescuit special

Navelor de pescuit autorizate să participe la pescuitul de corifenă li se acordă un permis de pescuit special, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1627/94, și sunt incluse într-o listă conținând numele navei și numărul acesteia din registrul flotei UE, care trebuie transmisă Comisiei de către statul membru în cauză. Prin derogare de la articolul 1 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1627/94, navele cu o lungime totală mai mică de 10 m au obligația de a deține un permis de pescuit special. **[Amendamentul 20]**

Această cerință se aplică, de asemenea, la zona de gestionare menționată la articolul 26 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1967/2006.

Articolul 14

Colectarea datelor

Fără a aduce atingere Regulamentului (CE) nr. 199/2008 al Consiliului din 25 februarie 2008 privind instituirea unui cadru comunitar pentru colectarea, gestionarea și utilizarea datelor din sectorul pescuitului și sprijinirea consultanței științifice cu privire la politica comună în domeniul pescuitului⁽¹⁾, statele membre stabilesc un sistem adecvat de colectare și prelucrare a datelor privind capturile și efortul de pescuit.

În fiecare an, până la 15 ianuarie, statele membre comunică Comisiei numărul de nave care au participat la pescuit, debarcările și transbordările totale de corifenă efectuate în anul precedent de către navele de pescuit aflate sub pavilionul lor în fiecare dintre subzonele geografice ale zonei Acordului CGPM, stabilite în anexa I.

Comisia transmite Secretarului executiv al CGPM informațiile primite de la statele membre.

Capitolul III

Unelte de pescuit
 ■
[Amendamentele 21, 22, 23, 24 și 25]

Articolul 15

Dimensiunea minimă a ochiurilor de plasă pentru plasele folosite în Marea Neagră

(1) Dimensiunea minimă a ochiurilor de plasă pentru plasele folosite la activitățile de pescuit cu traule, care exploatează stocuri demersale în Marea Neagră, este de 40 mm; nu se utilizează și nici nu se păstrează la bord panouri de plasă cu dimensiunea ochiurilor mai mică de 40 mm.

(2) Până la 31 ianuarie 2012, plasa menționată la alineatul (1) se înlocuiește cu o plasă cu ochiuri pătrate de 40 mm la nivelul sacului sau, la cererea justificată corespunzător a proprietarului navei, cu o plasă cu ochiuri în formă de romb de 50 mm, care trebuie să aibă o selectivitate recunoscută a dimensiunii echivalente sau mai mare decât a plaselor cu ochiuri pătrate de 40 mm la nivelul sacului.

⁽¹⁾ JO L 60, 5.3.2008, p. 1.

Marți, 8 martie 2011

(3) Statele membre ale căror nave de pescuit desfășoară activități de pescuit cu traule, care exploatează stocuri demersale în Marea Neagră, transmit Comisiei, pentru prima dată până la 1 octombrie **2011** și ulterior la fiecare 6 luni, lista navelor de pescuit împreună cu procentajul acestora raportat la întreaga flotă națională de nave cu traule de fund, echipate cu plase cu ochiuri pătrate de cel puțin 40 mm la nivelul sacului sau cu plase cu ochiuri în formă de romb de cel puțin 50 mm. [**Amendamentul 26**]

(4) Comisia transmite Secretarului executiv al CGPM informațiile menționate la alineatul (2).

Articolul 16

Utilizarea dragelor remorcate și a traulelor

Este interzisă utilizarea de drage remorcate și de traule la adâncimi de peste 1 000 de m.

TITLUL III

MĂSURI DE CONTROL

Capitolul I

Registrul navelor

Articolul 17

Registrul navelor autorizate

(1) Înainte de 1 decembrie **a fiecărui an**, fiecare stat membru transmite Comisiei, prin sistemul obișnuit de prelucrare a datelor, o listă actualizată a navelor cu o lungime totală mai mare de 15 m aflate sub pavilionul său și înmatriculate pe teritoriul său, pe care le autorizează să pescuiască în zona acordului CGPM prin emiterea **unei autorizații** de pescuit. [**Amendamentul 27**]

(2) Lista indicată la alineatul (1) cuprinde următoarele informații:

(a) numărul din registrul flotei **UE** al navei și marcajul exterior al acesteia, definite în anexa I la Regulamentul (CE) nr. 26/2004; [**Amendamentul 28**]

(b) perioada autorizată pentru pescuit și/sau transbordare;

(c) uneltele de pescuit utilizate.

(3) Comisia trimite lista actualizată Secretarului Executiv al CGPM înainte de 1 ianuarie **a fiecărui an**, astfel încât aceste nave să poată fi introduse în registrul CGPM al navelor cu o lungime totală mai mare de 15 m, autorizate să pescuiască în zona Acordului CGPM (denumit în continuare „registrul CGPM”). [**Amendamentul 29**]

(4) Orice modificare care trebuie adusă listei indicate la alineatul (1) se notifică Comisiei pentru a fi transmisă Secretarului Executiv al CGPM, aceeași procedură aplicându-se cu cel puțin 10 zile lucrătoare înainte ca nava să înceapă activitatea de pescuit în zona Acordului CGPM.

(5) Navele de pescuit **ale UE** cu o lungime totală mai mare de 15 m, care nu sunt incluse în lista indicată la alineatul (1), nu pescuiesc, nu păstrează la bord, nu transbordează și nu debarcă niciun tip de pește sau de crustaceu sau de moluscă în zona Acordului CGPM. [**Amendamentul 30**]

Marți, 8 martie 2011

- (6) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că:
- (a) numai navele aflate sub pavilionul lor, care sunt incluse în lista indicată la alineatul (1) și dețin la bord o **autorizație** de pescuit **emisă** de statele membre, sunt autorizate, în condițiile **autorizației**, să desfășoare activități de pescuit în zona Acordului CGPM; [**Amendamentul 31**]
 - (b) nu este **emisă nicio autorizație** de pescuit navelor care au practicat pescuitul INN în zona Acordului CGPM sau în altă zonă, cu excepția cazului în care noii proprietari dovedesc cu documente corespunzătoare că foștii proprietari și operatori nu mai au niciun interes juridic, material sau financiar privind navele lor și nu mai exercită niciun control asupra acestora, sau că navele lor nu participă la pescuitul INN și nici nu sunt asociate la acesta; [**Amendamentul 32**]
 - (c) în măsura în care este posibil, legislația lor națională interzice proprietarilor și operatorilor navelor aflate sub pavilionul lor, care sunt incluse în lista indicată la alineatul (1), să participe la activități de pescuit desfășurate în zona Acordului CGPM de nave care nu sunt înscrise în registrul CGPM, sau să fie asociați la aceste activități de pescuit;
 - (d) în măsura în care este posibil, legislația lor națională solicită proprietarilor navelor aflate sub pavilionul lor, care sunt incluse în lista indicată la alineatul (1), să fie cetățeni sau entități juridice ale statului membru de pavilion;
 - (e) navele lor respectă toate măsurile CGPM relevante de conservare și de gestionare.
- (7) Statele membre iau măsurile necesare pentru a interzice pescuitul, păstrarea la bord, transbordarea și debarcarea peștelui, crustaceelor și moluștelor, capturate în zona Acordului CGPM de către nave cu o lungime totală mai mare de 15 m, care nu sunt înscrise în registrul CGPM.
- (8) Statele membre transmit fără întârziere Comisiei orice informații care arată că există motive serioase de a suspecta că nave cu o lungime totală mai mare de 15 m, care nu sunt înscrise în registrul CGPM, pescuiesc sau transbordează pește, crustacee și moluște în zona Acordului CGPM.

Capitolul II

Măsuri ale statului portului

Articolul 18

Domeniu de aplicare

Prezentul capitol se aplică navelor de pescuit din țările terțe.

Articolul 19

Notificare prealabilă

Prin derogare de la articolul 6 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1005/2008 **■**, perioada pentru notificare prealabilă este de cel puțin 72 de ore înainte de ora estimată de sosire în port. [**Amendamentul 33**]

Articolul 20

Inspecții în port

(1) Prin derogare de la articolul 9 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1005/2008, statele membre efectuează anual inspecții în porturile lor desemnate în cazul a cel puțin 15 % din operațiunile de debarcare și de transbordare.

(2) Prin derogare de la articolul 9 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1005/2008, navele de pescuit care intră fără autorizare prealabilă într-un port al unui stat membru sunt inspectate în toate cazurile.

Marți, 8 martie 2011

Articolul 21

Procedura de inspecție

În plus față de cerințele prevăzute la articolul 10 din Regulamentul (CE) nr. 1005/2008, inspecțiile în port respectă cerințele stabilite în anexa II la prezentul regulament.

Articolul 22

Refuzul permisiunii de a utiliza portul

(1) Statele membre nu permit unei nave dintr-o țară terță să utilizeze porturile lor pentru debarcarea, transbordarea sau prelucrarea produselor pescărești capturate în zona Acordului CGPM și refuză accesul acesteia la serviciile portuare, care includ, între altele, servicii de realimentare cu combustibil și de reaprovizionare, cu excepția cazurilor de forță majoră sau de avarie în sensul articolului 18 din Convenția Organizației Națiunilor Unite asupra dreptului mării, în care se permite accesul la servicii strict necesare remedierii acestor situații, dacă:

- (a) nava **nu îndeplinește cerințele impuse de prezentul regulament**; sau [Amendamentul 35]
- (b) nava este inclusă într-o listă a navelor care au practicat sau au sprijinit pescuitul INN, adoptată de o organizație regională de gestionare a pescuitului; sau
- (c) nava nu deține o autorizație valabilă pentru a desfășura activități de pescuit sau asociate pescuitului în zona Acordului CGPM.

(2) Alineatul (1) se aplică în completarea dispozițiilor privind refuzul permisiunii de a utiliza portul, prevăzute la articolul 4 alineatul (2) și la articolul 37 alineatele (5) și (6) din Regulamentul (CE) nr. 1005/2008.

(3) În cazul în care un stat membru a refuzat permisiunea de a utiliza porturile sale în conformitate cu alineatele (1) sau (2), acesta notifică prompt măsura respectivă comandantului navei, statului de pavilion, Comisiei și Secretarului executiv al CGPM.

(4) Dacă motivele refuzului, menționate la alineatele (1) sau (2), nu mai sunt valabile, statul membru anulează refuzul și notifică în acest sens destinatarul notificării emise în conformitate cu alineatul (3).

TITLUL IV

COOPERARE, INFORMARE ȘI TRANSMITEREA DATELOR

Articolul 23

Cooperare și informare

(1) Comisia și statele membre cooperează și fac schimb de informații cu Secretarul executiv al CGPM, în special sub următoarele forme:

- (a) solicită informații din bazele de date relevante și furnizează informații pentru aceste baze de date;
- (b) solicită și oferă cooperare pentru promovarea implementării eficiente a prezentului regulament.

(2) Statele membre se asigură că sistemele lor naționale de informații legate de pescuit permit schimbul electronic direct de informații privind inspecțiile efectuate de statul portului, menționate în titlul III, atât între ele, cât și cu secretariatul CGPM, ținând seama în mod corespunzător de cerințele de confidențialitate adecvate.

Marți, 8 martie 2011

(3) Statele membre iau măsuri în vederea efectuării schimbului electronic de informații între agențiile naționale de resort și a coordonării activității acestor agenții în scopul implementării măsurilor prevăzute în **Capitolul II de la Titlul III. [Amendamentul 36]**

(4) Statele membre întocmesc, în scopul prezentului regulament, o listă cu puncte de contact, care se transmite electronic fără întârziere Comisiei, Secretarului executiv al CGPM și părților contractante la CGPM.

Articolul 24

Transmiterea matricelor statistice

(1) În fiecare an, înainte de 1 mai, statele membre transmit Secretarului executiv al CGPM datele corespunzătoare sarcinilor 1.1, 1.2, 1.3, 1.4 și 1.5 din matricea statistică CGPM, stabilită în anexa III.

■ [Amendamentul 3]

(2) Prima transmitere a datelor corespunzătoare sarcinilor 1.3, și 1.5 se efectuează înainte de 1 februarie 2011.

(3) Pentru transmiterea datelor menționate la alineatul (1), statele membre utilizează sistemul de introducere a datelor al CGPM, sau orice alt sistem standard și protocol de transmitere a datelor adecvat, stabilit de către Secretariatul CGPM și disponibil pe următorul site internet: <http://www.gfcm.org/gfcm/topic/16164>.

(4) Statele membre informează Comisia în legătură cu datele transmise în temeiul prezentului articol.

TITLUL V

DISPOZIȚII FINALE

Articolul 25

Acte de punere în aplicare [Amendamentul 48]

Comisia poate adopta acte de punere în aplicare în vederea asigurării unor condiții uniforme pentru punerea în aplicare a prezentului regulament. Aceste acte de punere în aplicare, care nu aduc atingere dispozițiilor articolului 27 din prezentul regulament și care nu se aplică prevederilor acestuia referitoare la măsurile privind statul portului prevăzute la capitolul II și procedurilor de inspecție de către statul portului prevăzute la anexa II, se adoptă în conformitate cu procedura de examinare la care se face trimitere în articolul 26 alineatul (2). [Amendamentul 49]

Articolul 26

Procedura comitetelor [Amendamentul 50]

(1) Comisia este asistată de **Comitetul** pentru pescuit și acvacultură **înființat în temeiul articolului 30 din Regulamentul (CE) nr. 2371/2002. Comitetul respectiv este un comitet în sensul Regulamentului (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului. [Amendamentul 51]**

(2) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică **articolul 5 din Regulamentul 182/2011/UE. ■ [Amendamentul 52]**

■ [Amendamentul 40]

Marți, 8 martie 2011

Articolul 27

Delegarea de competențe

După caz, pentru a transpune în dreptul Uniunii modificările aduse dispozițiilor existente ale sistemului, care devin obligatorii pentru Uniune, Comisia poate aduce modificări dispozițiilor prezentului Regulament, prin intermediul unor acte delegate în conformitate cu articolul 28 și sub rezerva condițiilor prevăzute la articolele 29 și 30 referitoare la:

- zona restricționată pentru pescuit din Golful Lion, după cum este stipulat la articolele 4, 5, 6, 7, 8 și 9;
- zona restricționată pentru pescuit pentru a proteja habitatele vulnerabile aflate la mare adâncime, după cum este stipulat la titlul II, capitolul I, secțiunea II, articolele 10 și 11;
- stabilirea unui sezon închis pentru pescuitul de corifenă, utilizând FAD, după cum este stipulat la titlul II, capitolul II, articolele 12, 13 și 14;
- furnizarea de informații secretarului executiv al CGPM, după cum este stipulat la articolul 15 alineatul (4);
- registrul navelor autorizate, după cum este stipulat la articolul 17;
- cooperarea, informarea și transmiterea datelor, după cum este stipulat la articolele 23 și 24;
- tabelul, harta și coordonatele geografice ale subzonelor geografice CGPM, după cum este prevăzut la anexa I;
- matricele statistice CGPM, prevăzute la anexa III.

[Amendamentul 41]

Articolul 28

Exercitarea delegării

(1) Competența de a adopta actele delegate menționate la articolul 27 este conferită Comisiei pentru o perioadă de trei ani de la ... ⁽¹⁾. Comisia prezintă un raport privind competența delegată respectivă cel târziu cu șase luni înainte de încheierea perioadei de trei ani. Delegarea competențelor se extinde automat pentru perioade cu durată identică, cu excepția cazurilor în care Parlamentul European sau Consiliul o revocă, în conformitate cu articolul 29.

(2) Imediat ce adoptă un act delegat, Comisia notifică acest lucru simultan Parlamentului European și Consiliului.

(3) Competența de a adopta acte delegate conferită Comisiei este supusă condițiilor prevăzute la articolele 29 și 30.

[Amendamentul 42]

Articolul 29

Revocarea delegării

(1) Delegarea competențelor menționată la articolul 27 poate fi revocată în orice moment de către Parlamentul European sau de către Consiliu.

⁽¹⁾ Data intrării în vigoare a prezentului regulament.

Marți, 8 martie 2011

(2) *Instituția care a inițiat o procedură internă pentru a decide dacă intenționează să revoce delegarea de competențe face eforturi să informeze cealaltă instituție și Comisia în timp util înainte de luarea deciziei finale, precizând competențele delegate care ar putea face obiectul unei revocări, precum și posibilele motive ale acesteia.*

(3) *Decizia de revocare pune capăt delegării competențelor specificate în decizia respectivă. Aceasta intră în vigoare imediat sau la o dată ulterioară, menționată în decizie. Aceasta nu aduce atingere valabilității actelor delegate care sunt deja în vigoare. Aceasta se publică în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.*

[Amendamentul 43]

Articolul 30

Obiecțiuni la actele delegate

(1) *Parlamentul European sau Consiliul pot formula obiecțiuni la un act delegat în termen de două luni de la data notificării.*

La inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului, acest termen se prelungește cu două luni.

(2) *În cazul în care, la expirarea termenului menționat la alineatul (1), nici Parlamentul European, nici Consiliul nu au formulat obiecțiuni la actul delegat, acesta se publică în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene și intră în vigoare la data prevăzută în dispozițiile sale.*

Actul delegat poate fi publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene și poate intra în vigoare înainte de expirarea termenului respectiv în cazul în care atât Parlamentul European, cât și Consiliul au informat Comisia cu privire la intenția lor de a nu ridica obiecțiuni.

(3) *În cazul în care Parlamentul European sau Consiliul formulează obiecțiuni la actul delegat în termenul prevăzut la alineatul (1), acesta nu intră în vigoare. Instituția care formulează obiecțiuni la un act delegat prezintă motivele care au stat la baza acestora.*

[Amendamentul 44]

Articolul 31

Modificări la Regulamentul (CE) nr. 1967/2006

Regulamentul (CE) nr. 1967/2006 se modifică după cum urmează:

(a) la articolul 4, alineatul (3) se elimină;

(b) *La articolul 9, alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:*

„(3) În cazul plaselor de pescuit tractate diferite de cele menționate la alineatul (4), dimensiunea minimă a ochiurilor de plasă este de cel puțin:

(a) *în cazul plaselor cu ochiuri pătrate, 40 mm la nivelul sacului sau*

(b) *la cererea justificată corespunzător a proprietarului navei, în cazul plaselor cu ochiuri în formă de romb, 50 mm, cu o selectivitate recunoscută a dimensiunii echivalentă sau mai mare decât a plaselor menționate la litera (a).*

Marți, 8 martie 2011

Navele de pescuit sunt autorizate să utilizeze și să rețină la bord numai unul dintre cele două tipuri de plasă.

Comisia înaintează un raport cu privire la punerea în aplicare a prezentului alineat către Parlamentul European și Consiliu până la 30 iunie 2012, pe baza căruia, precum și pe baza informațiilor furnizate de statele membre înainte de 31 decembrie 2011, propune modificări adecvate, după caz.”

[Amendamentul 45]

- (c) articolul 24 se elimină;
- (d) la articolul 27, alineatele (1) și (4) se elimină.

■ [Amendamentul 46]

Articolul 32

Intrare în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la,

*Pentru Parlamentul European,
Președintele*

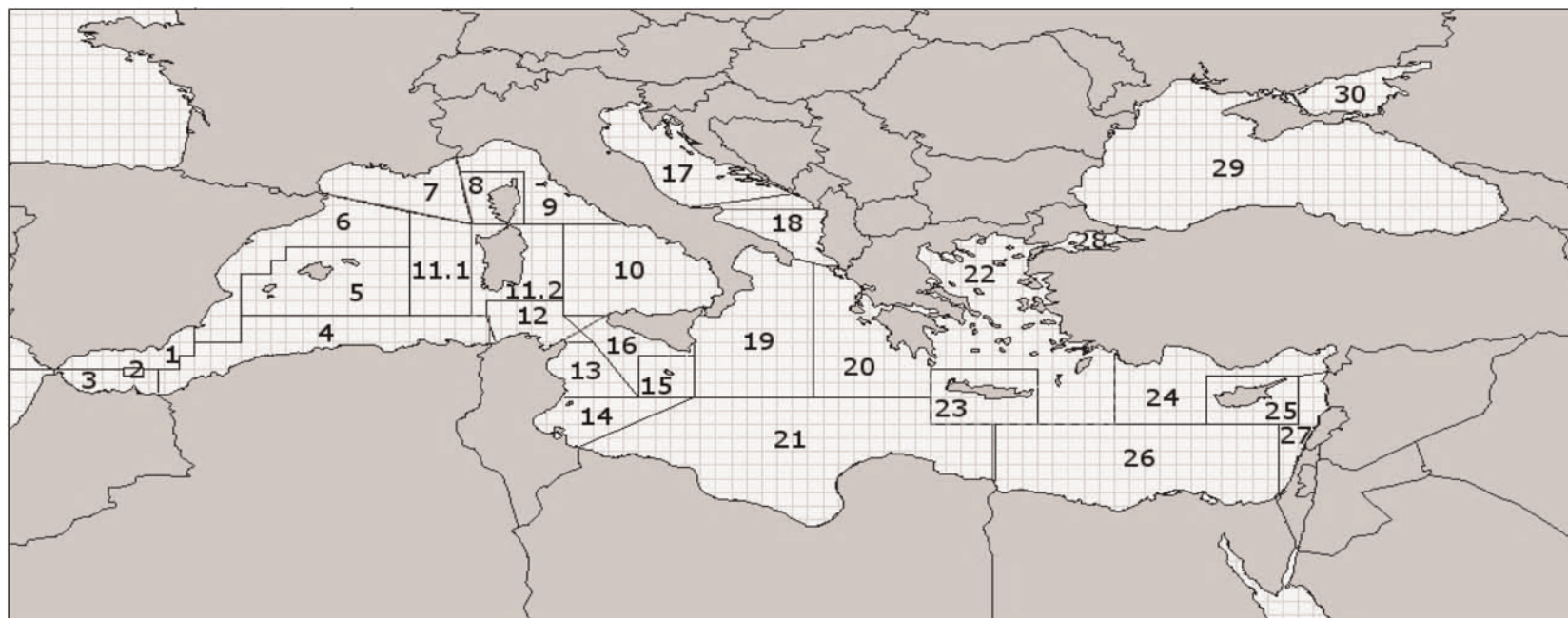
*Pentru Consiliu,
Președintele*

Marți, 8 martie 2011

ANEXA I

A) Tabelul subzonelor geografice CGPM (SZG)

SUBZONA FAO	DIVIZIUNI STATISTICE FAO	SZG
VESTICĂ	1.1 BALEARE	1 Marea Alboran de Nord
		2 Insula Alboran
		3 Marea Alboran de Sud
		4 Algeria
		5 Insulele Baleare
		6 Nordul Spaniei
	11.1 Sardinia (vest)	
	1.2 GOLFUL LION	7 Golful Lion
	1.3 SARDINIA	8 Insula Corsica
		9 Marea Ligurică și Marea Tireniană de Nord
		10 Marea Tireniană de Sud
		11.2 Sardinia (est)
12 Tunisia de Nord		
CENTRALĂ	2.1 MAREA ADRIATICĂ	17 Marea Adriatică de Nord
		18 Marea Adriatică de Sud (parțial)
	2.2 MAREA IONICĂ	13 Golful Hammamet
		14 Golful Gabes
		15 Insula Malta
		16 Sudul Siciliei
		18 Marea Adriatică de Sud (parțial)
		19 Marea Ionică de Vest
		20 Marea Ionică de Est
		21 Marea Ionică de Sud
ESTICĂ	3.1 MAREA EGEE	22 Marea Egee
		23 Insula Creta
	3.2 LEVANT	24 Levantul de Nord
		25 Insula Cipru
		26 Levantul de Sud
		27 Levant
	MAREA NEAGRĂ	4.1 MAREA MARMARA
4.2 MAREA NEAGRĂ		29 Marea Neagră
4.3 MAREA AZOV		30 Marea Azov

— Diviziunile statistice FAO (roșu) — Subzonele geografice CGPM (negru)

01 – Marea Alboran de Nord	07 – Golful Lion	12 – Nordul Tunisiei	19 – Marea Ionică de Vest	25 – Insula Cipru
02 – Insula Alboran	08 – Insula Corsica	13 – Golful Hammamet	20 – Marea Ionică de Est	26 – Levantul de Sud
03 – Marea Alboran de Sud	09 – Marea Ligurică și Marea Tireniană de Nord	14 – Golful Gabes	21 – Marea Ionică de Sud	27 – Levant
04 – Algeria	10 – Marea Tireniană Centrală și de Sud	15 – Insula Malta	22 – Marea Egee	28 – Marea Marmara
05 – Insulele Baleare	11.1 – Sardinia (vest)	16 – Sudul Siciliei	23 – Insula Creta	29 – Marea Neagră
06 – Nordul Spaniei	11.2 – Sardinia (est)	17 – Marea Adriatică de Nord	24 – Levantul de Nord	30 – Marea Azov
		18 – Marea Adriatică de Sud		

Marți, 8 martie 2011

C) Coordonatele geografice ale subzonelor geografice CGPM (CGPM, 2009)

SZG	LIMITE	SZG	LIMITE
1	Linia de coastă 36° N 5° 36' W 36° N 3° 20' W 36° 05' N 3° 20' W 36° 05' N 2° 40' W 36° N 2° 40' W 36° N 1° 30' W 36° 30' N 1° 30' W 36° 30' N 1° W 37° 36' N 1° W	8	43° 15' N 7° 38' E 43° 15' N 9° 45' E 41° 18' N 9° 45' E 41° 20' N 8° E 41° 18' N 8° E
2	36° 05' N 3° 20' W 36° 05' N 2° 40' W 35° 45' N 3° 20' W 35° 45' N 2° 40' W	9	Linia de coastă Frontiera Franța-Italia 43° 15' N 7° 38' E 43° 15' N 9° 45' E 41° 18' N 9° 45' E 41° 18' N 13° E
3	Linia de coastă 36° N 5° 36' W 35° 49' N 5° 36' W 36° N 3° 20' W 35° 45' N 3° 20' W 35° 45' N 2° 40' W 36° N 2° 40' W 36° N 1° 13' W Frontiera Maroc-Algeria	10	Linia de coastă (inclusiv nordul Siciliei) 41° 18' N 13° E 41° 18' N 11° E 38° N 11° E 38° N 12° 30' E
4	Linia de coastă 36° N 2° 13' W 36° N 1° 30' W 36° 30' N 1° 30' W 36° 30' N 1° W 37° N 1° W 37° N 0° 30' E 38° N 0° 30' E 38° N 8° 35' E Frontiera Algeria-Tunisia Frontiera Maroc-Algeria	11	41° 47' N 6° E 41° 18' N 6° E 41° 18' N 11° E 38° 30' N 11° E 38° 30' N 8° 30' E 38° N 8° 30' E 38° N 6° E
5	38° N 0° 30' E 39° 30' N 0° 30' E 39° 30' N 1° 30' W 40° N 1° 30' E 40° N 2° E 40° 30' N 2° E 40° 30' N 6° E 38° N 6° E	12	Linia de coastă Frontiera Algeria-Tunisia 38° N 8° 30' E 38° 30' N 8° 30' E 38° 30' N 11° E 38° N 11° E 37° N 12° E 37° N 11° 04'E
6	Linia de coastă 37° 36' N 1° W 37° N 1° W 37° N 0° 30' E 39° 30' N 0° 30' E 39° 30' N 1° 30' W 40° N 1° 30' E 40° N 2° E 40° 30' N 2° E 40° 30' N 6° E 41° 47' N 6° E 42° 26' N 3° 09' E	13	Linia de coastă 37° N 11° 04'E 37° N 12° E 35° N 13° 30' E 35° N 11° E
7	Linia de coastă 42° 26' N 3° 09' E 41° 20' N 8° E Frontiera Franța-Italia	14	Linia de coastă 35° N 11° E 35° N 15° 18' E Frontiera Tunisia-Libia
		15	36° 30' N 13° 30' E 35° N 13° 30'E 35° N 15° 18' E 36° 30' N 15° 18' E
		16	Linia de coastă 38° N 12° 30' E 38° N 11° E 37° N 12° E 35° N 13° 30' E 36° 30' N 13° 30' E 36° 30' N 15° 18' E 37° N 15° 18' E
		17	Linia de coastă 41° 55' N 15° 08' E Frontiera Croația-Munteșu

Marți, 8 martie 2011

SZG	LIMITE
18	Liniile de coastă (ambele laturi) 41° 55' N 15° 08' E 40° 04' N 18° 29' E Frontiera Croația-Muntelegru Frontiera Albania-Grecia
19	Linia de coastă (inclusiv estul Siciliei) 40° 04' N 18° 29' E 37° N 15° 18' E 35° N 15° 18' E 35° N 19° 10' E 39° 58' N 19° 10' E
20	Linia de coastă Frontiera Albania-Grecia 39° 58' N 19° 10' E 35° N 19° 10' E 35° N 23° E 36° 30' N 23° E
21	Linia de coastă Frontiera Tunisia-Libia 35° N 15° 18' E 35° N 23° E 34° N 23° E 34° N 25° 09' E Frontiera Libia-Egipt
22	Linia de coastă 36° 30' N 23° E 36° N 23° E 36° N 26° 30' E 34° N 26° 30' E 34° N 29° E 36° 43' N 29° E

SZG	LIMITE
23	36° N 23° E 36° N 26° 30' E 34° N 26° 30' E 34° N 23° E
24	Linia de coastă 36° 43' N 29° E 34° N 29° E 34° N 32° E 35° 47' N 32° E 35° 47' N 35° E Frontiera Turcia-Siria
25	35° 47' N 32° E 34° N 32° E 34° N 35° E 35° 47' N 35° E
26	Linia de coastă Frontiera Libia-Egipt 34° N 25° 09' E 34° N 34° 13' E Frontiera Egipt-Fâșia Gaza
27	Linia de coastă Frontiera Egipt-Fâșia Gaza 34° N 34° 13' E 34° N 35° E 35° 47' N 35° E Frontiera Turcia-Siria
28	
29	
30	

Marți, 8 martie 2011

ANEXA II

Procedurile de inspecție a navelor de către statul portului

(1) Identificarea navelor

Inspectorul sau inspectorii portului:

- a) verifică valabilitatea documentelor oficiale aflate la bord, dacă este necesar, prin contactarea statului de pavilion sau prin consultarea registrelor internaționale ale navelor;
- b) dacă este necesar, dispune efectuarea unei traduceri oficiale a documentelor;
- c) se asigură că numele navei, pavilionul, orice numere și marcaje de identificare externă (și numărul IMO de identificare a navei, dacă există), precum și indicativul de apel radio internațional al acesteia sunt corecte;
- d) în măsura în care este posibil, verifică dacă nava și-a schimbat numele și/sau pavilionul, iar în caz afirmativ notează numele și pavilionul sau pavilioanele anterioare ale acesteia;
- e) notează portul de înmatriculare, numele și adresa proprietarului (și ale operatorului și proprietarului efectiv, dacă sunt diferiți de proprietar), ale agentului și ale comandantului navei, inclusiv numărul unic de identificare al societății și al proprietarului înregistrat, dacă există; și
- f) notează numele și adresa sau adresele proprietarului sau proprietarilor anteriori, dacă există, din ultimii cinci ani.

(2) Autorizație (autorizații)

Inspectorul sau inspectorii portului verifică compatibilitatea autorizației sau a autorizațiilor de pescuit sau de transport al peștelui și al produselor pescărești cu informațiile obținute în temeiul alineatului (1), precum și durata autorizației sau a autorizațiilor și aplicabilitatea acestora la zone, specii și unelte de pescuit.

(3) Alte documente

Inspectorul sau inspectorii portului examinează toate documentele relevante, inclusiv documentele în format electronic. Documentele relevante pot include jurnale de bord, în special jurnalul de pescuit, precum și lista echipajului, planurile de arimare și schițe sau descrieri ale calelor de pește, dacă sunt disponibile. Aceste cale sau zone pot fi inspectate pentru a se verifica dacă dimensiunile și structura lor corespund respectivelor schițe sau descrieri și dacă arimarea este conformă cu planurile de arimare. Dacă este cazul, această documentație include și documentele de captură sau documentele comerciale emise de o organizație regională de gestionare a pescuitului.

(4) Unelte de pescuit

- a) Inspectorul sau inspectorii portului verifică dacă uneltele de pescuit aflate la bord respectă condițiile autorizației sau ale autorizațiilor. Uneltele pot fi, de asemenea, inspectate pentru a se verifica dacă anumite caracteristici precum, între altele, dimensiunea sau dimensiunile ochiurilor de plasă (și ale eventualelor dispozitive), lungimea plaselor sau dimensiunile cârligelor sunt conforme cu reglementările aplicabile și dacă mărcile de identificare ale uneltelor corespund celor autorizate pentru nava respectivă.
- b) Inspectorul sau inspectorii portului pot, de asemenea, să percheziționeze nava pentru a căuta eventuale unelte de pescuit care nu sunt păstrate la vedere și unelte de pescuit ilegale.

(5) Pește și produse pescărești

- a) Inspectorul sau inspectorii portului verifică, atât cât este posibil, dacă peștele și produsele pescărești aflate la bord au fost recoltate conform condițiilor stabilite în autorizația sau autorizațiile aplicabile. În acest scop, inspectorul sau inspectorii portului examinează jurnalul de pescuit și rapoartele prezentate, inclusiv cele transmise printr-un sistem de monitorizare a navelor (VMS), după caz.
- b) Pentru a determina cantitățile și speciile aflate la bord, inspectorul sau inspectorii portului pot examina peștele în cală sau în timpul debarcării. În acest scop, inspectorul sau inspectorii portului pot deschide cutiile în care a fost preambalat peștele și pot deplasa peștele sau cutiile pentru a verifica integritatea calelor de pește.

Marți, 8 martie 2011

- (c) Dacă nava este în curs de descărcare, inspectorul sau inspectorii portului pot verifica speciile și cantitățile debarcate. Această verificare poate include tipul produsului, greutatea în viu (cantități determinate pe baza jurnalului de bord) și factorul de conversie utilizat pentru convertirea greutății de produs prelucrat în greutate în viu. Inspectorul sau inspectorii portului pot examina, de asemenea, orice eventuale cantități reținute la bord.
- (d) Inspectorul sau inspectorii portului pot examina cantitatea și compoziția tuturor capturilor aflate la bord, inclusiv prin eșantionare.

(6) Verificări privind pescuitul INN

Se aplică articolul 11 din Regulamentul (CE) nr. 1005/2008.

(7) Raport

La încheierea inspecției, inspectorul redactează și semnează un raport, iar o copie a acestuia i se comunică comandantului navei.

(8) Rezultatele inspecțiilor efectuate de statul portului

Rezultatele inspecțiilor efectuate de statul portului cuprind cel puțin următoarele informații:

1. Referințele inspecției

- autoritatea de inspecție (numele autorității de inspecție sau al organismului supleant desemnat de aceasta);
- numele inspectorului;
- data și ora inspecției;
- portul de inspecție (locul în care se desfășoară inspecția navei); și
- data (data la care este finalizat raportul).

2. Identificarea navei

- numele navei;
- tipul navei;
- tipul uneltelor;
- numărul de identificare externă (numărul care figurează pe flancul navei) și numărul IMO (dacă este disponibil) sau alt număr, după caz;
- indicativul de apel radio internațional;
- numărul MMSI (numărul de identificare al serviciului mobil maritim), dacă este disponibil;
- statul de pavilion (statul în care nava este înmatriculată);
- numele și pavilionul sau pavilioanele anterioare, dacă există;
- portul de origine (portul de înmatriculare al navei) și porturile de origine anterioare;
- proprietarul navei (numele, adresa, datele de contact ale proprietarului);
- proprietarul efectiv al navei, dacă este diferit de proprietarul navei (numele, adresa, – datele de contact);
- operatorul navei, responsabil de utilizarea acesteia, dacă este diferit de proprietarul navei (numele, adresa, datele de contact);
- agentul navei (numele, adresa, datele de contact);
- numele și adresa sau adresele proprietarului sau proprietarilor anteriori, dacă există;
- numele, naționalitatea și calificările maritime ale comandantului și maistrului pescar;
- lista membrilor echipajului.

Marți, 8 martie 2011

3. Autorizația de pescuit (licențe/permise)
 - autorizația sau autorizațiile navei pentru pescuit sau pentru transportul peștelui și al produselor pescărești;
 - statul emitent al autorizației sau statele emitente ale autorizațiilor;
 - condițiile autorizației sau autorizațiilor, inclusiv zonele și durata;
 - organizația regională de gestionare a pescuitului competentă;
 - zonele, domeniul de aplicare și durata autorizației sau autorizațiilor;
 - detalii privind alocarea autorizată – cota, efortul sau altele;
 - speciile, capturile secundare și uneltele de pescuit autorizate; și
 - registrele și documentele de transbordare (dacă este cazul).

 4. Informații referitoare la ieșirea la pescuit
 - data, ora, zona și locul unde a început ieșirea la pescuit respectivă;
 - zonele vizitate (intrarea și ieșirea din diferite zone);
 - activitățile de transbordare pe mare (data, specia, locul, cantitatea de pește transbordată);
 - ultimul port vizitat; și
 - data și ora la care s-a încheiat ieșirea la pescuit respectivă;
 - următorul port de escală prevăzut, dacă este cazul.

 5. Rezultatul inspecției capturilor
 - începutul și încheierea descărcării (data și ora);
 - speciile de pește;
 - tipul de produs;
 - greutatea în viu (cantități determinate pe baza jurnalului de bord);
 - factorul de conversie aplicat;
 - greutatea produsului prelucrat (cantități debarcate per specie și prezentare);
 - greutatea în viu echivalentă (cantități debarcate, exprimate în greutatea în viu echivalentă, considerată ca fiind „greutatea produsului înmulțită cu factorul de conversie”); și
 - destinația prevăzută a peștelui și a produselor pescărești inspectate;
 - cantitățile și speciile de pește reținute la bord, dacă există.

 6. Rezultatele inspecției uneltelor
 - detaliile tipurilor de unelte.

 7. Concluzii
 - Concluziile inspecției, inclusiv identificarea încălcărilor presupuse a fi fost comise și trimiterea la normele și măsurile relevante. Probele respective se atașează la raportul de inspecție.
-

Marți, 8 martie 2011

ANEXA III

A) Segmentarea flotei CGPM/CSC

Grupe	< 6 metri	6-12 metri	12-24 metri	Peste 24 metri
1. Nave polivalente mici fără motor	A			
2. Nave polivalente mici cu motor	B	C		
3. Nave cu traule		D	E	F
4. Nave cu plase-pungă		G		H
5. Nave cu paragate			I	
6. Nave cu traule pelagice			J	
7. Nave cu plase pungă pentru ton				K
8. Drage		L		
9. Nave polivalente				M

Descrierea segmentelor

- A Nave polivalente mici fără motor - Toate navele cu o lungime totală (LOA) mai mică de 12 m, fără motor (cu pânze sau cu propulsie).
- B Nave polivalente mici cu motor, cu lungimea mai mică de 6 m - Toate navele cu o lungime totală (LOA) mai mică de 6 m, cu motor.
- C Nave polivalente mici cu motor, cu lungimea cuprinsă între 6 m și 12 m - Toate navele cu o lungime totală (LOA) cuprinsă între 6 m și 12 m, cu motor, care utilizează în cursul anului diferite unelte, fără predominanța clară a uneia dintre ele, sau care utilizează o unealtă neinclusă în prezenta clasificare.
- D Nave cu traule, cu lungimea mai mică de 12 m - Toate navele cu o lungime totală (LOA) mai mică de 12 m, care alocă peste 50 % din efortul de pescuit operării cu un traul de fund.
- E Nave cu traule, cu lungimea cuprinsă între 12 m și 24 m - Toate navele cu o lungime totală (LOA) cuprinsă între 12 m și 24 m, care alocă peste 50 % din efortul de pescuit operării cu un traul de fund.
- F Nave cu traule, cu lungimea mai mare de 24 m - Toate navele cu o lungime totală (LOA) mai mare de 24 m, care alocă peste 50 % din efortul de pescuit operării cu un traul de fund.
- G Nave cu plase-pungă, cu lungimea cuprinsă între 6 m și 12 m - Toate navele cu o lungime totală (LOA) cuprinsă între 6 m și 12 m, care alocă peste 50 % din efortul de pescuit operării cu o plasă-pungă.
- H Nave cu plase-pungă, cu lungimea mai mare de 12 m - Toate navele cu o lungime totală (LOA) mai mare de 12 m, care alocă peste 50 % din efortul de pescuit operării cu o plasă-pungă, cu excepția navelor care utilizează o plasă-pungă pentru ton în orice perioadă a anului.
- I Nave cu paragat, cu lungimea mai mare de 6 m - Toate navele cu o lungime totală (LOA) mai mare de 6 m, care alocă peste 50 % din efortul de pescuit operării cu o paragat.
- J Nave cu traule pelagice, cu lungimea mai mare de 6 m - Toate navele cu o lungime totală (LOA) mai mare de 6 m, care alocă peste 50 % din efortul de pescuit operării cu un traul pelagic.
- K Nave cu plase pungă pentru ton - Toate navele care operează o plasă-pungă pentru ton în orice perioadă a anului.
- L Drage, cu lungimea mai mare de 6 m - Toate navele cu o lungime totală (LOA) mai mare de 6 m, care alocă peste 50 % din efortul de pescuit operării cu o dragă.
- M Nave polivalente cu lungimea mai mare de 12 m - Toate navele cu o lungime totală (LOA) mai mare de 12 m, care utilizează în cursul anului diferite unelte, fără predominanța clară a uneia dintre ele, sau care utilizează o unealtă neinclusă în prezenta clasificare.

Notă: Toate celulele sunt accesibile pentru a permite colectarea informațiilor. S-a considerat că este puțin probabil ca celulele necompletate din tabelul de mai sus să corespundă unor populații semnificative. Cu toate acestea, dacă este necesar, se recomandă fuzionarea informației dintr-o „celulă necompletată” cu informația din „celula albastră” vecină, care se potrivește cel mai bine.

Marți, 8 martie 2011

B) Tabel privind măsurarea efortului de pescuit ⁽¹⁾

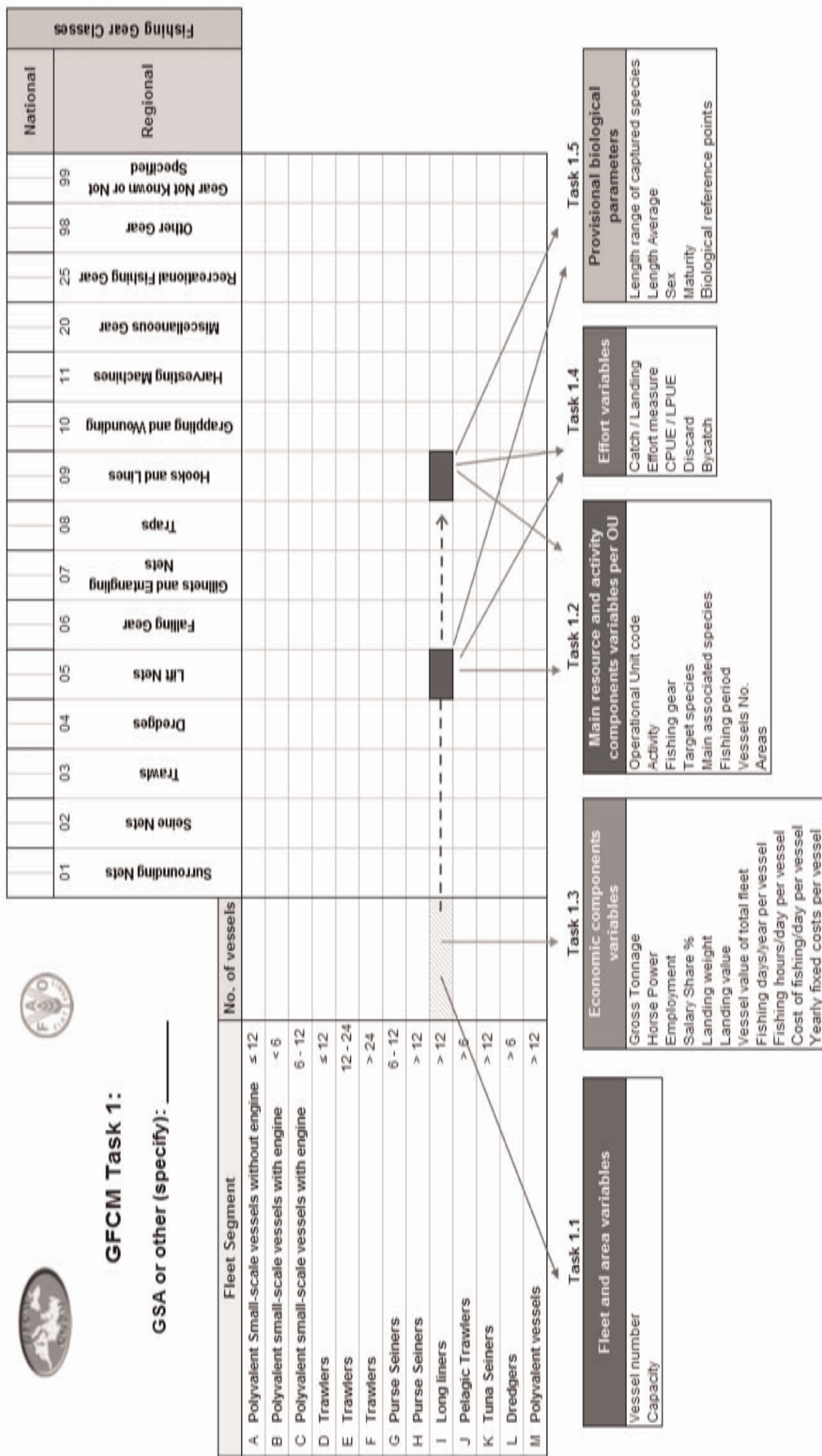
Unelte	Număr și dimensiuni	Capacitate	Activitate	Efort nominal ⁽¹⁾
Drage (pentru moluște)	Deschidere, lărgimea deschiderii	GT	Durata pescuitului	Suprafața dragată pe fund ⁽²⁾
Traul (inclusiv drage pentru pești plați)	Tipul traulului (pelagic, de fund) GT și/sau GRT Puterea motorului Dimensiunea ochiurilor de plasă Dimensiunea plasei (lărgimea deschiderii) Viteza	GT	Durata pescuitului	GT*zile GT*ore KW*zile
Plasă pungă	Lungimea și adâncimea plasei GT Puterea de iluminare Numărul de ambarcațiuni mici	GT Lungimea și adâncimea plasei	Durata căutării Lansarea la apă	GT * Număr de lansări la apă ⁽¹⁾ Lungimea plasei* Numărul de lansări la apă
Plase	Tipul plasei (de ex. setcă cu sirec, setcă fixă etc.) Lungimea plasei (utilizată în regulamente) GT Suprafața plasei Dimensiunea ochiurilor de plasă	Lungimea și adâncimea plasei	Durata pescuitului	Lungimea plasei* zile Suprafața*zile
Paragate	Numărul de cârlige GT Numărul de paragat Caracteristicile cârligelor Momeala	Numărul de cârlige Numărul de paragat	Durata pescuitului	Numărul de cârlige* ore Numărul de cârlige*zile Numărul de paragat*zile/ore
Capcane	GT	Numărul de capcane	Durata pescuitului	Numărul de capcane*zile
Plase pungă/(FAD)	Numărul de FAD-uri		Numărul de ieșiri la pescuit	Numărul de FAD-uri*numărul de ieșiri la pescuit

⁽¹⁾ Trebuie să se refere la o zonă determinată (cu suprafața indicată) pentru a permite estimarea intensității pescuitului (efort · km²) și pentru a corela efortul cu populațiile exploatare.

⁽²⁾ Măsurătorile de efort care nu corespund unei activități cu durata de timp determinată, trebuie raportate la o perioadă de timp (de ex., un an).

⁽¹⁾ Este vorba despre efortul nominal.

C) Sarcina 1 CGPM – Unitati operationale

Joi, 10 martie 2011

2012/C 199 E/17	Legislația privind mass-media din Ungaria Rezoluția Parlamentului European din 10 martie 2011 referitoare la legislația privind mass-media din Ungaria	154
2012/C 199 E/18	Țările vecine de la Sud, în special Libia, inclusiv aspecte umanitare Rezoluția Parlamentului European din 10 martie 2011 referitoare la vecinătatea sudică, în special Libia	158
2012/C 199 E/19	Abordarea UE privind Iranul Rezoluția Parlamentului European din 10 martie 2011 referitoare la abordarea UE privind Iranul (2010/2050(INI))	163
2012/C 199 E/20	A 16-a sesiune a Consiliului ONU pentru Drepturile Omului (Geneva, 28 februarie - 25 martie 2011) Rezoluția Parlamentului European din 10 martie 2011 referitoare la prioritățile celei de 16-a sesiuni a Consiliul Organizației Națiunilor Unite pentru Drepturile Omului și procesul de revizuire din 2011	172
2012/C 199 E/21	Pakistan - asasinarea lui Shahbaz Bhatti, ministrul pentru minorități Rezoluția Parlamentului European din 10 martie 2011 referitoare la Pakistan, în special la asasinarea lui Shahbaz Bhatti	179
2012/C 199 E/22	Belarus, în special cazul lui Ales Michalevic și al Nataliei Radina Rezoluția Parlamentului European din 10 martie 2011 referitoare la Belarus (în special cazurile lui Ales Mikhalevich și al Nataliei Radina)	182
2012/C 199 E/23	Situația și patrimoniul cultural al regiunii Kashgar (Regiunea Autonomă Uigură Xinjiang, China) Rezoluția Parlamentului European din 10 martie 2011 referitoare la situația și patrimoniul cultural din Kashgar (regiunea autonomă uigură Xinjiang din China)	185
2012/C 199 E/24	Crearea unor statute europene pentru societăți mutuale, asociații și fundații Declarația Parlamentului European din 10 martie 2011 privind crearea unor statute europene pentru societăți mutuale, asociații și fundații	187
2012/C 199 E/25	Coliziunile cu vehicule grele de marfă Declarația Parlamentului European din 10 martie 2011 privind coliziunile cu vehicule grele de marfă	188

II Comunicări

COMUNICĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

Parlamentul European**Marți, 8 martie 2011**

2012/C 199 E/26	Cerere de ridicare a imunității parlamentare a lui Elmar Brok Decizia Parlamentului European din 8 martie 2011 privind cererea de ridicare a imunității lui Elmar Brok (2010/2283(IMM))	190
-----------------	--	-----

III Acte pregătitoare

PARLAMENTUL EUROPEAN

Marți, 8 martie 2011

2012/C 199 E/27	Numirea unui membru al Curții de Conturi Europene (dl Harald Wögerbauer - AT) Decizia Parlamentului European din 8 martie 2011 referitoare la propunerea de numire a lui Harald Wögerbauer ca membru al Curții de Conturi (C7-0029/2011 – 2011/0801(NLE))	192
2012/C 199 E/28	Zona Acordului de instituire a Comisiei Generale pentru Pescuit în Marea Mediterană ***I Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 8 martie 2011 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind unele dispoziții referitoare la pescuitul în zona Acordului CGPM (Comisia Generală pentru Pescuit în Marea Mediterană) (COM(2009)0477 – C7-0204/2009 – 2009/0129(COD))	193
	P7_TC1-COD(2009)0129 Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 8 martie 2011 în vederea adoptării Regulamentului (UE) nr. .../2011 al Parlamentului European și al Consiliului privind unele dispoziții referitoare la pescuitul în zona Acordului CGPM (Comisia Generală pentru Pescuit în Marea Mediterană) [Amendamentul 1]	194
	ANEXA I	208
	ANEXA II	212
	ANEXA III	215

Legenda simbolurilor utilizate

- * procedura de consultare
- **I procedura de cooperare, prima lectură
- **II procedura de cooperare, a doua lectură
- *** procedura de aviz conform
- ***I procedura de codecizie, prima lectură
- ***II procedura de codecizie, a doua lectură
- ***III procedura de codecizie, a treia lectură

(Procedura indicată se bazează pe temeiul juridic propus de Comisie)

Amendamente politice: textul nou sau modificat este marcat cu caractere cursive aldine; textul eliminat este marcat prin simbolul █.

Corecturile și adaptările tehnice realizate de către servicii: textul nou sau modificat este marcat cu caractere cursive; textul eliminat este marcat prin simbolul ||.

Prețul abonamentelor în 2012
(fără TVA, inclusiv cheltuieli de transport pentru expediere simplă)

Jurnalul Oficial al UE, seriile L + C, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	1 200 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seriile L + C, versiunea tipărită + DVD, ediție anuală	22 de limbi oficiale ale UE	1 310 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria L, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	840 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seriile L + C, DVD, ediție lunară (cumulat)	22 de limbi oficiale ale UE	100 EUR pe an
Supliment la Jurnalul Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice), DVD, ediție săptămânală	Multilingv: 23 de limbi oficiale ale UE	200 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria C – Anunțuri de concurs	Limbă (limbi) în funcție de concurs	50 EUR pe an

Abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, care apare în limbile oficiale ale Uniunii Europene, este disponibil în 22 de versiuni lingvistice. Jurnalul Oficial cuprinde seriile L (Legislație) și C (Comunicări și informări).

Pentru fiecare versiune lingvistică se încheie un abonament separat.

În conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 920/2005 al Consiliului, publicat în Jurnalul Oficial L 156 din 18 iunie 2005, care prevede că, temporar, instituțiile Uniunii Europene nu au obligația de a redacta toate actele în irlandeză și nici de a le publica în această limbă, Jurnalele Oficiale publicate în limba irlandeză se comercializează separat.

Abonamentul la Suplimentul Jurnalului Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice) cuprinde toate cele 23 de versiuni lingvistice oficiale într-un singur DVD multilingv.

La cerere, abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* conferă dreptul de a primi diverse anexe ale Jurnalului Oficial. Abonaților li se semnalează apariția anexelor printr-un aviz către cititori inclus în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Distribuire și abonamente

Abonamente la diverse periodice destinate vânzării, precum abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, pot fi contractate prin agențiile noastre de vânzări.

Lista agențiilor de vânzări este disponibilă la adresa:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_ro.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) oferă acces direct și gratuit la dreptul Uniunii Europene. Acest site permite consultarea *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene*, inclusiv a tratatelor, a legislației, a jurisprudenței și a actelor pregătitoare ale legislației.

Pentru mai multe informații despre Uniunea Europeană, consultați: <http://europa.eu>

